

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání dne 6. června 2024 odvolání, která podali obžalovaní 1) Mgr. (jméno) (příjmení), (příjmení), narozena [datum] v [obec], bytem (adresa), na adrese pro účely doručování [obec], [ulice a číslo], 2) (příjmení) (příjmení), narozen [datum] ve [obec], bytem (adresa), v jejich neprospěch státní zástupce, stejně jako v neprospěch dalších obžalovaných 3) Ing. (jméno) (příjmení), narozeného [datum] v [obec], bytem (adresa). [anonymizována dvě slova], 4) Mgr. (jméno) (příjmení), narozeného [datum] v [obec], bytem (adresa), 5) JUDr. (jméno) (příjmení), narozeného [datum] v [anonymizováno], bytem (adresa), 6) spolku Česká unie sportu, z.s., IČ: 00469548, se sídlem (adresa), a 7) spolku Fotbalová asociace České republiky, IČ: 00406741, se sídlem (adresa), proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. dubna 2023, č.j. 40 T 2/2020-18378 a rozhodl

takto:

- I. Podle § 258 odst. 1 písm. b) a c), odst. 2 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaných (příjmení) (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) napadený rozsudek zrušuje ve výroku A., tedy ve výroku o vině obou obžalovaných, výroku o trestech a výroku, jímž bylo rozhodnuto o nároku poškozeného a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se v tomto rozsahu věc vrací soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.
- II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce zamítá.

Odůvodnění:

1. Citovaným rozsudkem Městského soudu v Praze byli obžalovaní (jméno) (příjmení) a (příjmení) (příjmení) uznáni vinnými, že:

A.

obžalovaná (příjmení) (jméno) (příjmení) jako náměstkyně ministra školství, mládeže a tělovýchovy, tedy jako vedoucí zaměstnanec Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále také jako „MŠMT“), se sídlem v Praze 1, Karmelitská 7, která odpovídala za činnost jím řízených útvarů zařazených do skupiny pro podporu sportu a mládeže, mimo jiné i odboru sportu, v jejíž kompetenci bylo oprávnění vydávat rozhodnutí o poskytnutí investičních dotací v oblasti sportu a disponovat s rozpočtovými prostředky společných úkolů Sekce sportu a mládeže, dne 20. 10. 2016 jménem MŠMT, jako ústředního orgánu státní správy, podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a podle vyhlášky č. 560/2006 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku, a podle zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, oznámila Vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 – investiční prostředky, Programu 133510, Podpora materiálně technické základny sportu za účelem podávání žádostí o dotace s cílem dosáhnout rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu pro rok 2017 v oblasti staveb, rekonstrukcí a opatření strojů a strojního zařízení pro sportoviště,

a obžalovaný (příjmení) (příjmení) využívaje osobní známosti s obžalovanou (jméno) (příjmení) při osobních schůzkách zejména v bytě na adrese (adresa), v úmyslu dosáhnout neoprávněného vyplacení investiční dotace systematicky nejméně od ledna 2017 do 8. 3. 2017 ovlivňoval obžalovanou (jméno) (příjmení) k poskytnutí dotací konkrétním žadatelům, dával ji k takovému postupu instrukce, stanovoval a ovlivňoval i výši dotace pro jednotlivé žadatele, přičemž sdělil obžalované (jméno) (příjmení), že výhody vzniklé v souvislosti se zmanipulováním rozdělování finančních prostředků využije k prospěchu svému a dalších osob, ať již přímo žadatelů o dotaci, či osob se vztahem ke konkrétním žadatelům o dotace, kdy věděl, že pokud bude obžalovaná (jméno) (příjmení) jednat dle jeho dispozic a rad, bude toto jednání v rozporu se zákony a interními předpisy stanovenými podmínkami dotačního programu a účelem poskytování státní dotace pro podporu sportu,

přičemž jednotlivé žádosti mělo MŠMT hodnotit na základě předem stanovených kritérií hodnocení, nejprve na základě hodnocení splnění formálních požadavků žádosti o dotace a následně mělo být provedeno bodové hodnocení dle předem daných hodnotících kritérií, přičemž toto hodnocení měla provádět pracovní expertní výběrová komise, která dle úspěšnosti jednotlivých žádostí, vyjádřené s ohledem na celkovou výši dosažených bodů, doporučí jejich pořadí ke schválení poradě vedení, když konečné rozhodnutí o přidělení dotací bylo v kompetenci obžalované (jméno) (příjmení),

přičemž (jméno) (příjmení) v souvislosti s výkonem své funkce náměstkyně pro řízení sekce sportu a mládeže na MŠMT, jako osoba, jíž byla uložena povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a hájit zájmy České republiky a která byla odpovědná za využití prostředků státního rozpočtu neoprávněně z pozice zástupce MŠMT, jakožto vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže, v úmyslu způsobit škodu České republice a v úmyslu opatřit neoprávněný prospěch některým žadatelům o dotace, na základě opakovaných podnětů a požadavků obžalovaného (jméno) (příjmení), směřujících k ovlivnění rozhodovacího procesu hodnocení a výběrů žádostí o investiční dotace na podporu sportu od MŠMT pro rok 2017, kdy tento obžalované (jméno) (příjmení) předložil seznamy jím preferovaných žádostí o dotace, nezákonným způsobem ovlivnila hospodaření s finančními prostředky státního rozpočtu ve výši 175.899.090 Kč určenými na podporu činnosti v oblasti sportu a rozdělovanými formou veřejné soutěže uvedeného programu tím, že:

jednak ve fázi probíhající formální kontroly v lednu 2017 z podnětu obžalovaného (jméno) (příjmení) obžalovaná (jméno) (příjmení) pod záminkou jiného výkladu znění vyhlášené Výzvy týkající se povinných příloh žádosti o dotaci přesvědčila svého podřízeného zaměstnance sekce sportu MŠMT, vedoucího oddělení investic a infrastruktury ve sportu (příjmení) (jméno) (příjmení), provádějícího formální kontrolu dle předem stanovených hodnotících kritérií, aby nechal touto kontrolou projít projekt prosazovaný (jméno) (příjmení), který byl již vyřazen pro

nesplnění formálních náležitostí, když se jednalo o žádost o dotaci spolupracovníka obžalovaného, generálního sekretáře (příjmení) (jméno) (příjmení), týkající se akce,, § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku 1306 areál Junior Teplice – výměna UMT“ žadatele SK Junior [obec], z. s. na částku 10.048.000 Kč, přestože věděla, že žádost o dotaci neobsahuje investiční záměr, ačkoliv tento měl být povinnou součástí podávaných žádostí o dotace tak, jak bylo specifikováno ve vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 – investiční prostředky pod bodem E. 02) a žádost o dotaci tedy nevyhovovala vyhlášeným podmínkám MŠMT, kdy přesto tento investiční záměr nechala nahradit projektovou dokumentací nesplňující náležitosti investičního záměru, a žádost byla následně vybrána k podpoře, což obžalovaná (jméno) (příjmení) předložila poradě vedení MŠMT na vědomí, ačkoliv jiné žádosti o dotace byly ze stejných důvodů již z formálního hodnocení vyřazeny,

jednak nejméně ve dnech 24. 1. 2017, 27. 1. 2017, 1. 2. 2017 a 8. 2. 2017 obžalování (jméno) (příjmení) a (příjmení) (příjmení) ve vzájemné kooperaci účelově stanovovali prioritní žadatele o dotace, kteří měli obdržet investiční dotace od MŠMT, přičemž z jejich pohledu zájmové, tedy jimi dopředu vybrané a preferované žádosti o dotaci, u kterých chtěli, aby byly podpořeny ze státních prostředků, určovali ještě před tím, než byla sestavena pracovní expertní výběrová komise, tedy vědomě protiprávně ještě před samotným zahájením věcného hodnocení žádostí o dotace, sestavili z došlých žádostí seznam jimi preferovaných projektů, kterým mají být poskytnuty dotační prostředky, přičemž oba při výběru projektů vycházeli především z toho, jaký vztah k žadatelům měl obžalovaný (příjmení) (příjmení), dále která vlivná osoba podporu těchto projektů požadovala či se o nich zmiňovala, které osoby za těmito žadateli stály, jaký vliv tyto osoby měly a v jakém konkrétním postavení byly, ať již v politickém či ve sportovním prostředí, a z toho, jaký bude taková podpora mít politický, finanční či jiný přínos pro ně i pro osoby, které žádaly zvýhodnění určitých projektů namísto toho, aby o rozdělování finančních prostředků bylo rozhodnuto transparentně podle předem stanovených kritérií,

kdy za účelem toho, aby byly skutečně podpořeny tyto vybrané projekty v případě investičního programu 133510, obsadila v průběhu měsíce ledna roku 2017 obžalovaná (jméno) (příjmení) do expertní výběrové komise osoby z řad externistů, načež současně o složení expertní výběrové komise informovala obžalovaného (jméno) (příjmení), který ji upozornil na případná rizika u jednotlivých hodnotitelů ohledně loajality, přičemž obžalovaná u některých doporučených členů předpokládala, že nebudou provádět objektivní hodnocení dle platných hodnotících kritérií, ale dle jejího předchozího zadání, když konkrétně členy expertní výběrové komise (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), ať osobně či zprostředkovaně instruovala o hodnocení v souladu s jimi předem vytvořeným seznamem preferovaných žádostí, který jim byl předán, přičemž obžalovaná při svém jednání vycházela ze zkušenosti odvozené z dosavadní praxe, že členové porady vedení MŠMT budou při předložení návrhu na rozdělení finančních prostředků v daném programu vycházet z materiálu předloženého obžalovanou (jméno) (příjmení), jež měl mít podklad ve stanovisku expertní výběrové komise, kterou považují za nestrannou, tak aby byla zajištěna deklarovaná transparentnost výběru,

přičemž i v průběhu hodnocení žádostí o dotace expertní komisí na MŠMT, v době od 30. 1. 2017 do 3. 2. 2017, obžalování tento seznam upravovali tak, aby finanční podpora těchto neoprávněně zvýhodněných žádostí o dotaci spolu s žádostmi, jež po řádném vyhodnocení již dosáhly dostatečné bodové ohodnocení a staly se oprávněně úspěšnými, nepřesáhla celkově z rozpočtu určenou částku na tento dotační program,

a následně po provedení hodnocení externími členy komise obžalovaná (jméno) (příjmení) ještě naplánovala, u jakých žádostí o dotace, které hodlala zvýhodnit, lze dodatečně zvednout jejich hodnocení v konkrétních kritériích, což poté u žádostí SK Junior Teplice z. s., FK ERA-PACK Chrudim, z. s. a Fotbalový klub Zlín, z. s. ve spolupráci se svými podřízenými (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) rovněž zajistila, kdy po závěrečném jednání komise byl touto dne 1. 3. 2017 schválen seznam 50ti navržených žádostí o dotace k proplacení, kdy

obžalovaná (jméno) (příjmení) předložila dne 7. 3. 2017 poradě vedení MŠMT materiál k rozdělení investičních prostředků v oblasti sportu – program 133510, ve kterém navrhla vzít na vědomí navržené rozdělení finančních prostředků, kdy porada vedení vzala tuto informaci na vědomí na jednání dne 7. 3. 2017 a téhož dne obžalovaná (jméno) (příjmení) rozhodla o výběru akcí, které budou zařazeny do financování v rámci vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 – investiční prostředky, ačkoliv si byla vědoma, že proces výběru dotací neproběhl řádně a byl zmanipulován a byly vybrány k proplacení žádosti o dotace, které předem určila a zvýhodnila v procesu administrace dotace,

přičemž dne 8. 3. 2017 byl na webových stránkách MŠMT, odborem sportu MŠMT, zveřejněn dokument, „Rozhodnutí o výběru akcí, které budou zařazeny do financování v rámci vyhlášení státní podpory sportu pro rok 2017 – investiční prostředky“, obsahující seznam 50ti úspěšných žadatelů o dotaci, z něhož vyplývalo, že na základě této výzvy poskytne MŠMT obcím a sportovním spolkům celkem 438.000.000 Kč a dále 16.000.000 Kč, které nebyly v předchozích letech spotřebovány, na konkrétně vybrané projekty, kdy výběr úspěšných projektů měl být proveden na základě hodnocení expertních hodnotitelů a doporučení expertní výběrové komise, přičemž z dokumentu je zřejmé, že tento obsahoval i 18 projektů, jejichž výběru dosáhli obžalovaní (příjmení) (příjmení) a (jméno) (příjmení) na základě klientelismu a stanovení si vlastních preferencí hodnocení pro přidělení dotace a příslibu poskytnutí finančních prostředků, kdy nezákonně zvýhodnili konkrétně tyto žadatele:

1. [příjmení] [příjmení] [příjmení] 4 z. s. ve výši 20.000.000 Kč
2. TJ [příjmení] [příjmení] z. s. ve výši 11.730.000 Kč,
3. Statutární město Brno, městská část [obec] [obec] ve výši 20.000.000 Kč
4. [ulice] fotbalového klubu AC SPARTA PRAHA, z. s. ve výši 17.500.000 Kč
5. SK POLABAN [obec], z. s. ve výši 5.806.000 Kč
6. TJ [obec], z. s. ve výši 7.158.240 Kč
7. [příjmení] [příjmení] [obec], z. s. ve výši 6.984.000 Kč
8. [ulice] sportovní klub [obec], z. s. ve výši 13.000.000 Kč
9. Statutární město Pardubice Aquacentrum [obec] 20.000.000 Kč
10. Město Litvínov ve výši 2.160.000 Kč
11. SK Junior [obec] z. s. ve výši 10.048.000 Kč
12. [ulice] jednota Sokol [část obce], z. s. ve výši 5.789.000 Kč
13. [příjmení] [jméno] 2008, z. s. ve výši 5.975.000 Kč
14. Fotbalový klub [obec], z. s. ve výši 8.280.000 Kč
15. Město Slavkov u Brna ve výši 12.000.000 Kč
16. Obec Hvozdec ve výši 869.000 Kč
17. Město Varnsdorf ve výši 4.975.000 Kč
18. FK ERA-PACK Chrudim, z. s. ve výši 3.624.850 Kč,

kdy tímto jednáním obžalovaní popřeli zcela smysl a účel poskytování státní podpory sportu v této oblasti, neboť obžalovaní svým jednáním nezákonně ovlivnili rozdělení finančních prostředků státního rozpočtu ve výši nejméně 175.899.090 Kč určených na podporu činnosti v oblasti sportu a rozdělovaných formou veřejné soutěže prostřednictvím programu 133510, které tak proběhlo v rozporu se zájmem na řádném a zákonném provedení veřejné soutěže a v rozporu se zájmem na

dodržování stanoveného postupu a na rovných podmínkách pro soutěžitele a pokusili se způsobit škodu ve výši nejméně 175.899.090 Kč České republiky zastoupené MŠMT a opatřit neoprávněný prospěch shora uvedeným žadatelům ve shodném rozsahu, kdy k vydání rozhodnutí o poskytnutí dotací z programu 133510 však nakonec nedošlo a rovněž nedošlo k proplacení dotací žadatelům z programu, neboť z důvodu zásahu policejního orgánu dne 3. 5. 2017 MŠMT pozastavilo proplácení dotací a následně zrušilo dotační program 133510, neboť jednání obžalovaných vedlo k nezákonnému a netransparentnímu rozhodnutí o rozdělení dotací v programu,

příčemž obžalovaná (jméno) (příjmení) v rámci popsaného jednání úmyslně porušila povinnosti vyplývající z ustanovení § 77 odst. 1, písm. b), h), i), t) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, neboť byla jako státní zaměstnanec povinna vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jejich nestrannost, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděla při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance, dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem, tedy dodržovat pravidla stanovená služebním předpisem č. 13/ 2015, který stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců, kdy obžalovaná (jméno) (příjmení) zejména porušila povinnosti stanovené v článku 2 odst. 1, odst. 2, odst. 3, článku 4 odst. 1 a článku 8 odst. 1 uvedeného služebního předpisu, dále (jméno) (příjmení) jako vedoucí zaměstnanec MŠMT v rámci svého jednání úmyslně porušila povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jí ustanoveními § 301 písm. d) a § 302 písm. f), g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, dle kterých byla povinna řádně hospodařit s prostředky svěřenými jí zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a jako vedoucí zaměstnanec byla povinna zabezpečovat dodržování právních a vnitřních předpisů, zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, kdy dále porušila povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jí ustanovením § 77 odst. 1 písm. p) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, dle kterého jsou státní zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který jí byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím,

dále (jméno) (příjmení) v rámci svého jednání úmyslně porušila povinnost uloženou jí ustanovením § 19a odst. 1, písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně pozdějších předpisů, podle kterého orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů,

nakonec obžalovaná (jméno) (příjmení) vykonávala svou pravomoc v rámci správního řízení o žádostech o dotace způsobem odporujícím právnímu předpisu, když úmyslně porušila povinnosti vyplývající z ustanovení § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zejména povinnost postupovat v souladu s výše uvedenými zákony a ostatními právními předpisy, uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem svěřena, dbát, aby přijatá řešení byla v souladu s veřejným zájmem, postupovat vůči dotčeným osobám (žadatelům o dotace) nestranně a vyžadovat od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou, kdy dle ustanovení § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu se přitom základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v §§ 2 až 8, použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.

Uvedeným jednáním měli spáchat:

-) obžalovaná (příjmení) (jméno) (příjmení), (příjmení)

jednak zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

jednak zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

-) obžalovaný (příjmení) (příjmení)

jednak zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

jednak zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

a za to byli odsouzeni:

-) obžalovaná (příjmení) (jméno) (příjmení), (příjmení)

podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti a půl let, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalované uložen trest zákazu činnosti spočívajícího ve výkonu vedoucích funkcí ve veřejné správě, s nimiž je spojena správa nemovitého i movitého majetku na dobu šesti let.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku byl obžalované uložen peněžitý trest stanovený v počtu 200 denních sazeb ve výši 10.000 Kč, tj. v celkové výměře 2.000.000 Kč,

-) obžalovaný (příjmení) (příjmení)

podle § 329 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání šesti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v činnosti statutárního orgánu korporace či jeho člena na dobu pěti let.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku byl tomuto obžalovanému uložen peněžitý trest stanovený v počtu 250 denních sazeb ve výši 20.000 Kč, tj. v celkové výměře 5.000.000 Kč.

Dalším výrokem v uvedené části rozsudku bylo rozhodnuto, podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Česká republika zastoupená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem (adresa), odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu výrokem ad B uvedeného rozsudku bylo rozhodnuto, že

1. Obžalovaní (příjmení) (jméno) (příjmení), (datum narození), (příjmení), Ing. (jméno) (příjmení), (datum narození), (příjmení) (příjmení), (datum narození), spolek Fotbalová asociace České republiky, IČ: 00406741, se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťují v bodě I. obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 14. 2. 2020, sp. zn. 1 VZV 27/2017, kterou jim bylo kladeno za vinu, že

v souvislosti s tím, že dne 1. 11. 2016 (jméno) (příjmení) jménem MŠMT, jako ústředního orgánu státní správy, podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů a v souladu s usnesením vlády ze dne 1. 2. 2010 č. 92 o Zásadách vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy (dále rovněž jen „Zásady vlády“) a na základě zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, vyhlásila výzvu k podávání žádostí o dotace za účelem rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu v období 2017 - 2019 (neinvestiční dotace) prostřednictvím „Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 - 2019“, kdy finanční objem státní podpory pro jednotlivé žádosti mělo MŠMT stanovit na základě předem stanovených kritérií hodnocení pro jednotlivé programy, přičemž hodnocení prováděli zaměstnanci MŠMT a poradní expertní výběrová komise, jejíž závěry měly doporučující charakter pro konečné rozhodnutí o přidělení dotací, které bylo po projednání vedením MŠMT v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu (jméno) (příjmení), která byla oprávněna vydávat rozhodnutí o poskytnutí neinvestičních dotací v oblasti sportu a disponovat s rozpočtovými prostředky společných úkolů Sekce sportu a mládeže,

přičemž (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 77 odst. 1, písm. b), h), i), t) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, neboť byli jako státní zaměstnanci povinni vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jejich nestrannost, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance, dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem, tedy dodržovat pravidla stanovená služebním předpisem č. 13/ 2015, který stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců, kdy (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) zejména porušili povinnosti stanovené v článku 2 odst. 1, odst. 2, odst. 3, článku 4 odst. 1 a článku 8 odst. 1 uvedeného služebního předpisu, kdy (jméno) (příjmení) dále porušil také ustanovení § 303 odst. 1 a odst. 2 č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, které stanoví, že zaměstnanci ve správních úřadech jsou povinni jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného, dále (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) současně jako zaměstnanci MŠMT v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanoveními § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, dle kterých jsou zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a vedoucí zaměstnanci jsou povinni zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, kdy dále porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanovením § 77 odst. 1 písm. p) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, dle kterého jsou státní zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který jim byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím, dále (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost uloženou jim ustanovením § 19a odst. 1, písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně pozdějších předpisů, podle kterého orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů, nakonec (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) v rámci níže popsaného jednání úmyslně vykonávali svou pravomoc

v rámci správního řízení o žádostech o dotace způsobem odporujícím právnímu předpisu, když úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zejména povinnost postupovat v souladu s výše uvedenými zákony a ostatními právními předpisy, uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem svěřena, dbát, aby přijatá řešení byla v souladu s veřejným zájmem, postupovat vůči dotčeným osobám (žadatelům o dotace) nestranně a vyžadovat od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou, kdy dle ustanovení § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu se přitom základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8, použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje, přičemž obvinění jednali následovně:

(jméno) (příjmení), náměstkyně pro řízení sekce sportu a mládeže na MŠMT, státní zaměstnankyně ve služebním poměru v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže, a (jméno) (příjmení), ředitel odboru sportu na MŠMT, státní zaměstnanec, na kterého se vztahovaly některé povinnosti stanovené zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže, jako osoby, jimž byla uložena povinnost opatrovat a spravovat cizí majetek a hájit zájmy České republiky, které byly odpovědné za využití prostředků státního rozpočtu, kapitoly 333 MŠMT ČR rozdělovaných formou veřejné soutěže, nejméně v době od 9. 2. 2017 do 16. 2. 2017 v [obec], na základě požadavků a pokynů (jméno) (příjmení), neoprávněně z pozice zástupců MŠMT, jakožto vyhlášovatele a pořadatele dotačního programu, v úmyslu způsobit škodu České republice zastoupené MŠMT a v úmyslu opatřit neoprávněný prospěch FAČR, zastoupené předsedou výkonného výboru (jméno) (příjmení), jednajícím v rámci činnosti a v zájmu spolku FAČR, který aktivně protiprávně činil níže uvedené kroky k navýšení zdrojů pro pořízení majetku FAČR, který mohl sloužit k naplnění účelu FAČR (organizování fotbalu), a to konkrétně navýšením státní podpory z neinvestičních dotačních programů I – § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku 1306 reprezentace ČR, II – Sportovně talentovaná mládež a V – Činnost sportovních svazů poskytnuté v rámci Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 - 2019 o 19.752.900 Kč oproti původní částce vyplývající z návrhu úředníků MŠMT a schválené na jednání poradní expertní výběrové komise dne 8. 2. 2017, tedy z částky 542.923.400 Kč na částku 562.676.300 Kč, sjednali tomuto žadateli o dotaci výhodnější podmínky na úkor jiných žadatelů o dotace, přičemž výhodnější podmínky spočívaly v tom, že dne 9. 2. 2017 (jméno) (příjmení) neoprávněně sdělila (jméno) (příjmení) výši plánované finanční podpory pro FAČR, přičemž tato měla být předložena na plánované poradě vedení MŠMT pro informaci a vzata poradou vedení na vědomí, neboť tato částka vyplývala z výstupů z již ukončeného jednání poradní expertní výběrové komise, čímž (jméno) (příjmení) porušila povinnost mlčenlivosti uloženou jí ustanovením § 77 odst. 1 písm. h) a i) zákona č. 234/2014 Sb. o státní službě s úmyslem získat od (jméno) (příjmení) vyjádření, zda je s takovou částkou spokojen či má být tato dle jeho pokynů mimo pravidla změněna, načež se dne 9. 2. 2017 společně domluvili na navýšení částky z programů I, II a V pro FAČR, kdy (jméno) (příjmení) pověřila (jméno) (příjmení), aby požadavek (jméno) (příjmení) vyřídil, ačkoliv tento ji informoval, že rozdělení bylo provedeno správně, a to na základě konkrétního pokynu (jméno) (příjmení) pro (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), kdy (příjmení) (příjmení) vědom si toho, že na výše uvedené interní informace nemá nárok a splněním jeho takto nezákonně vznesených požadavků by (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) nepřistoupili k plnění svých úkolů souvisejících s rozdělováním finančních prostředků z dotačního programu ke všem žadatelům stejně a transparentně, ale že by jednali v souladu s jeho požadavky a ve prospěch FAČR, po (jméno) (příjmení) požadoval vysvětlení, proč došlo ke změnám oproti částkám, o kterých spolu jednali dříve v soukromí, zejména u programu V, a (jméno) (příjmení), po komunikaci s (jméno) (příjmení), dne 9. 2. 2017 jeho žádosti vyhověl a z pozice své funkce provedl navýšení finanční podpory pro FAČR tak, jak požadoval (příjmení) (příjmení), přičemž navýšil částku v programu V pro FAČR, což odůvodnil tak, že opětovně přepočítal rozdělení finančních prostředků kvůli

předchozí chybě ve výpočtu příjmů z loterií, ačkoliv pouze navýšil navrhovanou částku pro FAČR z prostředků v takzvané „rezervě“ a nic nepřepočítával, kdy (jméno) (příjmení) z pozice své funkce zajistila vyjmutí projednání neinvestičních dotačních programů z pořadu plánované porady vedení MŠMT dne 9. 2. 2017, na které mělo dojít k faktickému předložení rozdělených finančních prostředků z těchto programů ke schválení, ačkoliv k tomuto postupu kromě požadavků (jméno) (příjmení) nebyl žádný důvod, čímž zajistila časový prostor (jméno) (příjmení) k změně návrhu rozdělení finančních prostředků v programu V za účelem navýšení výše poskytnuté dotace ve prospěch FAČR, ačkoliv takové navýšení navrhovaného poskytnutí finančních prostředků nevyplývalo z návrhu úředníků MŠMT ani z výstupů poradní expertní výběrové komise, přičemž aby své jednání zakryla, neuvedla ministryni (jméno) (příjmení) pravý důvod požadavku na vyjmutí neinvestičních programů z pořadu plánované porady vedení, této sdělila nepravdivý důvod, a to že nemá schválené metodiky a potřebuje vyhodnotit výstupy poradní expertní výběrové komise, načež dne 13. 2. 2017 předložil (jméno) (příjmení) nový návrh rozdělení prostředků v programu V s navýšením pro FAČR poradní expertní výběrové komisi s tím, že opravil chybný výpočet, kdy komise toto akceptovala, a až dne 14. 2. 2017 na základě podkladů odsouhlasených a podepsaných (jméno) (příjmení) (jméno) (příjmení), s vědomím, že rozdělení finančních prostředků v programu V nebylo provedeno na základě skutečného výpočtu dle závazné metodiky programu V, ale vzešlo z neoprávněně vzneseného požadavku (jméno) (příjmení), následně dne 14. 2. 2017 předložila poradě vedení MŠMT návrh rozdělení neinvestičních dotací pro podporu sportu pro rok 2017 v programech I, II, III, V a IX, který již vyhovoval požadavkům (jméno) (příjmení), a který doporučoval přidělení vyšší částky pro FAČR z programu V, kdy porada vedení ve víře, že se jedná o návrh vzešlý z řádného výběru dle transparentních pravidel, vzala předložený návrh na vědomí a nerozporovala jej, o čemž (jméno) (příjmení) ihned informovala (jméno) (příjmení), ačkoliv až dne 16. 2. 2017 byla na webových stránkách MŠMT zveřejněna informace, že z neinvestičních dotačních programů I, II a V byla FAČR poskytnuta celková částka ve výši 562.676.300 Kč, kdy rozhodnutí o přidělení dotace již následně bylo v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu (jméno) (příjmení), což vyplývalo z organizačního řádu MŠMT, a dále z opatření ze dne 7. 9. 2016, které schválila ministryně MŠMT, přičemž následně MŠMT dne 6. 3. 2017 písemně vyzvalo oprávněné žadatele z programu V k zaslání akceptace k navrženým změnám oproti žádostem,

přičemž tímto jednáním (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), na pokyn (jméno) (příjmení), sjednali výhodnější podmínky a zajistili neoprávněný prospěch FAČR ve výši 19.752.900 Kč, která tak byla zvýhodněna oproti jiným žadatelům o státní podporu v oblasti sportu, jimž byl odepřen rovný přístup k informacím, stejně tak jako rovné zacházení při přidělování dotací, kdy jednáním obviněných směřovalo k tomu, aby získala FAČR neoprávněný prospěch ve výši nejméně 19.752.900 Kč a zároveň byla způsobena škoda ve výši nejméně 19.752.900 Kč České republice zastoupené MŠMT, přičemž k vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace z programu V nakonec nedošlo a rovněž nedošlo k proplacení dotace žadatelům z programu V, neboť dne 3. 5. 2017 zahájil policejní orgán trestní stíhání obviněných v souvislosti s rozdělováním finančních prostředků na podporu sportu a ministryně MŠMT pozastavila proplácení dotací a zrušila vyhlášený program V, neboť jednání obviněných vedlo k nezákonnému a netransparentnímu rozhodnutí o rozdělení dotací v programu V, přičemž v důsledku jednání obviněných tedy MŠMT po dobu několika měsíců nebylo schopno plnit svoje úkoly a povinnosti v oblasti podpory sportu vyplývající z § 3 odst. 1 písm. c) a § 6b zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu v tehdejší znění, a došlo k výraznému zpoždění ve vyplácení dotací na tuto činnost, neboť mu muselo předcházet programu V opětovné vyhlášení a posouzení nových žádostí, což si vyžádalo značné personální a materiální nasazení ze strany MŠMT,

přičemž za výše uvedené jednání (jméno) (příjmení) přijala od (jméno) (příjmení), jakožto předsedy výkonného výboru FAČR, konající v rámci činnosti FAČR a v jejím zájmu, dárkový poukaz č.

140260 na odběr služeb z nabídky společnosti ALEXANDRIA, spol. s r. o., IČ 5661507, se sídlem (adresa), Praha, v hodnotě 200.000 Kč na nákup zájezdu z katalogu této cestovní kanceláře, kdy tento dárkový poukaz nechal (příjmení) (příjmení) vystavit dne 6. 9. 2016, kdy využil spolupráci mezi společnostmi ALEXANDRIA, spol. s r. o. a FAČR, spojenou se sponzorskou povinností ALEXANDRIA, spol. s r. o. vůči FAČR, přičemž (jméno) (příjmení) tento poukaz využila na uhrazení pořízeného zájezdu na Seychely v době od 12. 3. 2017 do 21. 3. 2017 s vědomím, že zájezd nemusí hradit, neboť platba byla hrazena právě dárkovým poukazem, který následně uhradí FAČR, o čemž byla informována dne 9. 3. 2017 (jméno) (příjmení), marketingovým ředitelem společnosti ALEXANDRIA, spol. s r. o., a dále přijala od (jméno) (příjmení) nejméně ode dne 10. 1. 2017 k běžnému a bezplatnému užívání pro její soukromé účely byt č. 1306 na adrese (adresa), který bezúplatně užívala nejméně od měsíce ledna 2017 do 3. 5. 2017, přičemž nájemcem bytu byla FAČR a nájemné a platby za služby a energie ve výši 39.400 Kč byly měsíčně hrazeny hotovostním vkladem z finančních prostředků poskytovaných (jméno) (příjmení) prostřednictvím (jméno) (příjmení), kdy pronájem bytu zajistil (příjmení) (příjmení) prostřednictvím (jméno) (příjmení), zaměstnankyně FAČR, přičemž (příjmení) (příjmení) výše uvedené plnění poskytl (jméno) (příjmení) s cílem dosáhnout toho, aby získal výhodnější podmínky při rozdělování finančních prostředků ze strany MŠMT určených na podporu sportu v období 2017 - 2019, poskytovaných prostřednictvím Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 - 2019 z programu V pro FAČR a rozdělení finančních prostředků poskytovaných prostřednictvím programu 133510 - podpora materiálně technické základny sportu dalším subjektům a aby (jméno) (příjmení) nezákonně rozhodla o rozdělení těchto finančních prostředků, čímž měli spáchat pod bodem I. obžaloby

-) obžalovaná (příjmení) (jméno) (příjmení), (příjmení)

pokračující zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c), odst. 4 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zvlášť závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, odst. 4 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

-) obžalovaný (příjmení) (jméno) (příjmení)

pokračující zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

-) obžalovaný (příjmení) (příjmení)

pokračující zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

-) obžalovaný spolek Fotbalová asociace České republiky, IČ: 00406741

zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin podplacení dle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Dalším výrokem citovaného rozsudku označeným jako B 2. bylo rozhodnuto, že:

Obžalovaní (příjmení) (jméno) (příjmení), (příjmení), (datum narození), Ing. (jméno) (příjmení), (datum narození), Mgr. (jméno) (příjmení), (datum narození), JUDr. (příjmení) (příjmení), (datum narození), spolek Česká unie sportu, z.s., IČ:00469548, se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťují v bodě II. obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 14.2.2020, sp. zn. 1 VZV 27/2017, kterou jim bylo kladeno za vinu, že

v souvislosti s tím, že dne 1. 11. 2016 (jméno) (příjmení) jménem MŠMT, jako ústředního orgánu státní správy, podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů a v souladu s usnesením vlády ze dne 1. 2. 2010 č. 92 o Zásadách vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu České republiky nestátním neziskovým organizacím ústředními orgány státní správy (dále rovněž jen, [obec] vlády“) a na základě zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, vyhlásila výzvu k podávání žádostí o dotace za účelem rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu v období 2017 - 2019 (neinvestiční dotace) prostřednictvím, „Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 - 2019“, kdy finanční objem státní podpory pro jednotlivé žádosti mělo MŠMT stanovit na základě předem stanovených kritérií hodnocení pro jednotlivé programy, přičemž hodnocení prováděli zaměstnanci MŠMT a poradní expertní výběrová komise, jejíž závěry měly doporučující charakter pro konečné rozhodnutí o přidělení dotací, které bylo po projednání vedením MŠMT v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu (jméno) (příjmení), která byla oprávněna vydávat rozhodnutí o poskytnutí neinvestičních dotací v oblasti sportu a disponovat s rozpočtovými prostředky společných úkolů Sekce sportu a mládeže, přičemž (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) v rámci níže popsání jednání úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 77 odst. 1, písm. b), h), i), t) zákona č. 234/2014 Sb.,

o státní službě, neboť byli jako státní zaměstnanci povinni vykonávat službu nestranně, v mezích svého oprávnění a zdržet se při výkonu služby všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v jejich nestrannost, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděli při výkonu služby, a které

v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem služby ve prospěch vlastní nebo jiného, jakož i nezneužívat postavení státního zaměstnance, dodržovat pravidla etiky státního zaměstnance vydaná služebním předpisem, tedy dodržovat pravidla stanovená služebním předpisem č. 13/ 2015, který stanoví pravidla etiky státních zaměstnanců, kdy (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) zejména porušili povinnosti stanovené v článku 2 odst. 1, odst. 2, odst. 3, článku 4 odst. 1 a článku 8 odst. 1 uvedeného služebního předpisu, kdy (jméno) (příjmení) dále porušil také ustanovení § 303 odst. 1 a odst. 2 č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, které stanoví, že zaměstnanci ve správních úřadech jsou povinni jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám, zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného, dále (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) současně jako zaměstnanci MŠMT v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanoveními § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, dle kterých jsou zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a vedoucí zaměstnanci jsou povinni zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, kdy dále porušili povinnost opatrovat řádně majetek MŠMT uloženou jim ustanovením § 77 odst. 1 písm. p) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, dle kterého jsou státní zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim služebním úřadem a střežit a ochraňovat majetek, který jim byl svěřen, před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím, dále (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) v rámci níže popsaného jednání úmyslně porušili povinnost uloženou jim ustanovením § 19a odst. 1, písm. a) zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně pozdějších předpisů, podle kterého orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů, nakonec (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) v rámci níže popsaného jednání úmyslně vykonávali svou pravomoc v rámci správního řízení o žádostech o dotace způsobem odporujícím právnímu předpisu, když úmyslně porušili povinnosti vyplývající z ustanovení § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zejména povinnost postupovat v souladu s výše uvedenými zákony a ostatními právními předpisy, uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem svěřena, dbát, aby přijatá řešení byla v souladu s veřejným zájmem, postupovat vůči dotčeným osobám (žadatelům o dotace) nestranně a vyžadovat od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou, kdy dle ustanovení § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu se přitom základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8, použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje, přičemž obvinění jednali následovně:

(jméno) (příjmení), náměstkyně pro řízení sekce sportu a mládeže na MŠMT, státní zaměstnankyně ve služebním poměru v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže, a (jméno) (příjmení), ředitel odboru sportu na MŠMT, státní zaměstnanec, na kterého se vztahovaly některé povinnosti stanovené zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě v pozici zástupce vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže a (jméno) (příjmení), jako člen poradní expertní výběrové komise, v Praze a na dalších místech v České republice, nejméně v době od 12. 1. 2017 do 16. 2. 2017, na základě konkrétních požadavků (jméno) (příjmení), předsedy ČUS, jednajícího v rámci činnosti a v zájmu spolku ČUS, který aktivně protiprávně činil níže uvedené kroky k navýšení zdrojů pro pořízení majetku ČUS, který mohl sloužit k naplnění účelu ČUS (organizování sportu), a to konkrétně navýšením státní podpory z neinvestičních dotačních programů III, sjednali ČUS

výhodnější podmínky na úkor jiných žadatelů o dotace tím, že (příjmení) (příjmení), předseda ČUS, nejméně ode dne 12. 1. 2017 nezákonně zasahoval do rozdělování dotačních prostředků, když požadoval po (jméno) (příjmení), aby se na procesu rozdělování finančních prostředků v rámci neinvestičního dotačního programu III – Činnost sportovních organizací podílel (jméno) (příjmení), generální sekretář ČUS oprávněný dle stanov jednat jménem ČUS, kdy (jméno) (příjmení), jednající v rámci činnosti a v zájmu spolku ČUS, který aktivně protiprávně činil níže uvedené kroky k navýšení zdrojů pro pořízení majetku ČUS, který mohl sloužit k naplnění účelu ČUS (organizování sportu), a to konkrétně navýšením státní podpory z neinvestičních dotačních programů III, dne 7. 2. 2017, poté, co ve večerních hodinách obdržel e-mailem podklady pro jednání poradní expertní výběrové komise pro program I až X pro rok 2017, jejímž byl členem, kdy součástí těchto podkladů bylo i čestné prohlášení, ze kterého plynula povinnost zachovávat mlčenlivost, sdělil (jméno) (příjmení) neverejnou interní informaci MŠMT, kterou získal z uvedených podkladů, a to informaci o výši finanční podpory plánované pro ČUS z neinvestičního dotačního programu III, která byla dle metodiky MŠMT vypočítána administrátorkou programu (příjmení) (jméno) (příjmení) a vedoucím oddělení finanční podpory sportu (příjmení) (jméno) (jméno), na 48.500.000 Kč a dále sdělil rovněž výši finanční podpory plánovanou pro Českou obec sokolskou, z. s. (dále jen, (příjmení)“) a Český olympijský výbor (dále jen, ČOV“), načež (příjmení) (příjmení), vědom si toho, že na výše uvedené interní informace nemá nárok, obratem téhož dne ve večerních hodinách telefonicky kontaktoval (jméno) (příjmení) a ptal se jí, zda je pro ČUS plánovaná dotace ve výši 48.000.000 Kč, přičemž si byl vědom, že (jméno) (příjmení) sdělením této informace poruší mlčenlivost vyplývající ze zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, a dále (příjmení) (příjmení) sdělil (jméno) (příjmení), že největší organizace, tedy ČUS, nemůže mít jen 48.000.000 Kč a že je třeba pokrátit dotaci pro ČOV a (příjmení) má být poskytnuta podpora z jiného programu, než z programu III, přičemž si byl vědom, že splněním jeho takto nezákonně vznesených požadavků by (jméno) (příjmení) nepřistoupila k plnění svých úkolů souvisejících s rozdělováním finančních prostředků v rámci dotačního programu ke všem žadatelům stejně a transparentně, ale že by jednala v souladu s jeho požadavky a ve prospěch ČUS, když (jméno) (příjmení) sdělila (jméno) (příjmení), že následující den je komise k „neinvesticím“ a (příjmení) (příjmení) jí sdělil, že se, to“ musí udělat politicky, že je ČUS největší, načež (jméno) (příjmení) následně zajistila, že se projednání programu III poradní expertní výběrovou komisí posunulo, konkrétně přesvědčila nejméně člena poradní expertní výběrové komise (jméno) (příjmení), aby se na jednání expertní poradní komise dne 8. 2. 2017 program III neprojednával, přičemž tomuto zastřela pravý důvod požadavku na odložení projednání programu III, kdy po rozhovoru se (jméno) (příjmení) kontaktoval (příjmení) (příjmení) (jméno) (příjmení), který následující den jako člen poradní expertní výběrové komise měl řešit rozdělování finančních prostředků v programu III a dal mu pokyn, aby v jednání o výši dotace pro ČUS neustupoval, aby byl tvrdý a sdělil mu, že už o této věci mluvil se (jméno) (příjmení) a vyjádřil (jméno) (příjmení) svou podporu, načež dne 8. 2. 2017 se (jméno) (příjmení) ještě před zasedáním poradní expertní výběrové komise sešel s (jméno) (příjmení) a řešili rozdělení finanční podpory v rámci programu III, kdy během jednání komunikovali s (jméno) (příjmení) a během této komunikace (příjmení) (příjmení) žádal po (jméno) (příjmení) interní informace podléhající mlčenlivosti o rozdělování neinvestičních dotací a dále (příjmení) (příjmení) požadoval po (jméno) (příjmení) snížení finanční podpory pro ČOV, a aby část finanční podpory pro (příjmení) poskytl z jiného dotačního programu, opětovně tedy po osobě, která byla v postavení vyhlášovatele a pořadatele veřejné soutěže požadoval, aby tato porušila povinnost mlčenlivosti a dále požadoval, aby tato osoba nepřistupovala k plnění svých úkolů souvisejících s rozdělováním finančních prostředků v rámci dotačního programu ke všem žadatelům stejně a transparentně, ale aby jednala v souladu s jeho požadavky a ve prospěch ČUS, kdy program III nakonec nebyl na jednání poradní expertní výběrové komise dne 8. 2. 2017 projednán, a to na základě informací přednesených (jméno) (příjmení), kdy na základě těchto informací komise doporučila navýšit alokaci programu III o 35.000.000 Kč, přičemž po ukončení jednání komise (příjmení) (příjmení) kontaktoval

(jméno) (příjmení) a ptal se, jak dopadlo jednání komise, přestože si byl vědom, že pokud mu (jméno) (příjmení) v pozici člena hodnotící komise sdělí interní informace o průběhu dotačního řízení, získá tak pro ČUS neoprávněnou výhodu spočívající v možnosti reagovat na takto získané informace a působit dále na osoby, které se na dotačním řízení podílely, kdy (jméno) (příjmení) na základě tohoto dotazu sdělil (jméno) (příjmení) výsledky jednání hodnotící komise a k programu III uvedl, že se tento program otevřel a on má další den přinést návrh na rozdělení finančních prostředků v tomto programu, kdy se s (jméno) (příjmení) dohodli, že (jméno) (příjmení) vznese požadavek na 65.000.000 Kč, aby mohl po jednání docílit konečné částky 60.000.000 Kč, kdy (jméno) (příjmení) dále (jméno) (příjmení) sdělil, že se musel na komisi, vyvinut z toho, že nemluví za ČUS, že mluví z principu, jako Bříza“, následně (jméno) (příjmení) společně se (jméno) (příjmení) připravili nový návrh rozdělení finančních prostředků v programu III, který však nevycházel z příslušné závazné metodiky MŠMT, která byla zaslána členům poradní expertní výběrové komise před jejím prvním zasedáním a která obsahovala stejná kritéria jako výzva, „Dotační neinvestiční programy státní podpory sportu pro spolky na období 2017 - 2019“, na základě jejíhož zveřejnění mohli žadatelé podávat žádosti o dotace, přičemž aby (jméno) (příjmení) dosáhl splnění požadavku (jméno) (příjmení), vytvořil nový návrh Metodického pokynu programu III, do kterého vložil další kritérium, označené jako kritérium e) - náklady na společné potřeby sportovního prostředí, ačkoliv věděl, že kritéria pro hodnocení byla stanovena již v uvedené výzvě, na základě které žadatelé podali žádosti, načež toto kritérium začlenili do tabulky navrhovaného rozdělení financí v programu III, kdy následně o tomto postupu (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) informovali vedoucího oddělení finanční podpory sportu MŠMT, který na základě takto navrhovaného postupu připravil tabulku, která měla být podkladem pro jednání poradní expertní výběrové komise dne 13. 2. 2017, přičemž v tabulce provedl drobné úpravy v neprospěch ČUS odpovídající jeho přesvědčení, na což si dne 13. 2. 2017 (jméno) (příjmení) stěžoval (jméno) (příjmení), dále o tomto postupu informovali administrátorku programu III, avšak až dne 13. 2. 2017, krátce před druhým jednáním poradní expertní výběrové komise, kdy tato neměla možnost nový návrh připomínkovat, přičemž v tomto návrhu byla pro ČUS částka z navrhovaných 48.500.000 Kč navýšena na 57.000.000 Kč, pro ČOV z navrhovaných 64.400.000 Kč snížena na 51.000.000 Kč a pro (příjmení) byla částka navýšena na 48.500.000 Kč oproti navrhovaným 46.500.000 Kč, kdy takto připravený návrh poté dne 13. 2. 2017 na jednání poradní expertní výběrové komise administrátorka programu III představila členům komise, kteří tento návrh vnímali jako návrh vzešlý z výpočtu provedeného v souladu s předepsanou metodikou, přičemž takový výpočet však proveden nebyl a návrh vycházel ze zákulisních jednání iniciovaných (jméno) (příjmení), který takto jednal na základě interní neveřejné informace obdržené od (jméno) (příjmení), kdy k tomuto postupu došlo s vědomím (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), která zajistila přesunutí jednání poradní expertní výběrové komise o programu III na pozdější termín a tím umožnila (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) připravit a prosadit návrh rozdělení finančních prostředků v programu III v souladu s požadavkem (jméno) (příjmení), kdy na druhém jednání poradní expertní výběrové komise dne 13. 2. 2017 na základě připomínek, které vznesl (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), bylo hodnocení žádostí přehodnoceno a rozdělení financí upraveno tak, že ČUS byla odsouhlasena částka 60.000.000 Kč, ČOV 50.000.000 Kč a (příjmení) 46.200.000 Kč, přičemž k těmto změnám oproti původnímu návrhu došlo, ačkoliv nebylo od předchozího jednání komise provedeno navrhované navýšení alokace finančních prostředků pro program III o 35 mil. Kč, přičemž toto rozdělení bylo odsouhlaseno poradní expertní výběrovou komisí, kdy pro hlasoval i (jméno) (příjmení), přestože byl jako osoba oprávněná jednat jménem ČUS ve střetu zájmů a v čestném prohlášení se zavázal v případě střetu zájmů, tento hlásit a zdržet se rozhodování ve věci, při jednání poradní expertní výběrové komise dne 13. 2. 2017 přitom byly stanoveny pouze konečné částky pro příjemce dotací a údajný výpočet, jak se k těmto částkám došlo, byl vytvořen až dodatečně (jméno) (příjmení), což tento sdělil dne 14. 2. 2017 (jméno) (příjmení), přičemž další žadatelé o dotace z programu III přitom neměli možnost získávat informace o průběhu hodnocení jejich

žádostí a rozhodování o žádostech a neměli možnost, kromě podaných žádostí o dotace, vznášet vůči MŠMT a poradní expertní výběrové komisi své požadavky a nároky, tak jak to bylo umožněno ČUS, zastoupené (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), přičemž na základě podkladů odsouhlasených a podepsaných (jméno) (příjmení) (jméno) (příjmení), s vědomím, že rozdělení finančních prostředků v programu III nebylo provedeno na základě skutečného výpočtu dle závazné metodiky programu III, ale vzešlo z neoprávněně vzneseného požadavku (jméno) (příjmení), následně dne 14. 2. 2017 předložila poradě vedení MŠMT návrh rozdělení neinvestičních dotací pro podporu sportu pro rok 2017 v programech I, II, III, V a IX, který již vyhovoval požadavkům (jméno) (příjmení) a který doporučoval přidělení vyšší částky pro ČUS z programu III, než která byla na základě žádosti ČUS, kdy porada vedení ve věře, že se jedná o návrh vzešlý z řádného výběru dle transparentních pravidel, vzala předložený návrh na vědomí a nerozporovala jej, o čemž (jméno) (příjmení) ihned informovala (jméno) (příjmení), přestože oficiálně byla informace zveřejněna až dne 16. 2. 2017 na webových stránkách MŠMT s tím, že z dotačního programu III byla ČUS poskytnuta celková částka ve výši 60.000.000 Kč, kdy rozhodnutí o přidělení dotace již následně bylo v kompetenci náměstkyně pro řízení sekce sportu (jméno) (příjmení), což vyplývalo z organizačního řádu MŠMT, a dále z opatření ze dne 7. 9. 2016, které schválila ministryně MŠMT, přičemž následně MŠMT dne 6. 3. 2017 písemně vyzvalo oprávněné žadatele z programu III k zaslání akceptace k navrženým změnám oproti žádostem, přičemž tímto jednáním (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) na pokyn (jméno) (příjmení) sjednali výhodnější podmínky a zajistili neoprávněný prospěch ČUS ve výši 11.500.000 Kč, která tak byla zvýhodněna oproti jiným žadatelům o státní podporu v oblasti sportu, jimž byl odepřen rovný přístup k informacím stejně tak, jako rovné zacházení při přidělování dotací, kdy jednáním obviněných směřovalo k tomu, aby získala ČUS neoprávněný prospěch ve výši nejméně 11.500.000 Kč a zároveň tímto byla způsobena škoda ve výši nejméně 11.500.000 Kč České republice zastoupené MŠMT a rovněž škoda ČOV a (příjmení), když právě na jejich úkor byly finanční prostředky zneužity, kdy k vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace z programu III však nakonec nedošlo a rovněž nedošlo k proplacení dotace žadatelům z programu III, neboť dne 3. 5. 2017 zahájil policejní orgán trestní stíhání (jméno) (příjmení) a dalších osob v souvislosti s rozdělováním finančních prostředků na podporu sportu a tato byla zproštěna výkonu služby a MŠMT pozastavilo proplácení dotací a následně zrušilo dotační program III, neboť jednání obviněných vedlo k nezákonnému a netransparentnímu rozhodnutí o rozdělení dotací v programu III, přičemž v důsledku jednání obviněných tedy MŠMT po dobu několika měsíců nebylo schopno plnit svoje úkoly a povinnosti v oblasti podpory sportu vyplývající z § 3 odst. 1 písm. c) a § 6b zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu v tehdejší znění a zajistit rozdělení finančních prostředků z dotací určených na podporu činnosti zastřešujících sportovních organizací a došlo k výraznému zpoždění ve vyplácení dotací na tuto činnost, neboť mu muselo předcházet programu III opětovné vyhlášení a posouzení nových žádostí, což si vyžádalo značné personální a materiální nasazení ze strany MŠMT, čímž měli spáchat

-) Mgr. (jméno) (příjmení), (příjmení)

pokračující zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

-) Ing. (jméno) (příjmení)

pokračující zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

pokračující zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

-) Mgr. (jméno) (příjmení)

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

-) JUDr. (příjmení) (příjmení)

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě návodu podle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

-) spolek [ulice] unie sportu, z.s., IČ: 00469548

zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b), písm. c) trestního zákoníku, ve formě návodu dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, ve stádiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Posledním výrokem této části uvedeného rozsudku bylo rozhodnuto, že podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená Česká republika zastoupená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, se sídlem (adresa), odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. V úvodu odůvodnění shora citovaného rozsudku Městský soud v Praze nejprve uvedl souhrnný výčet všech důkazů, na jejichž podkladě učinil svá skutková zjištění a poté podrobně popsal jejich obsah, tedy výpovědi obžalovaných, svědků, znaleckých posudků a listin, včetně přepisu odposlechů či záznamů v mobilních telefonech obžalovaných o vzájemné komunikaci nebo komunikaci s třetími osobami, obsahu jejich osobních počítačů a prostorových odposlechů.

3. K odsuzujícímu výroku o vině obžalovaných (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) se nalézací soud vyjádřil v rámci hodnocení provedených důkazů, zejména v bodech 579. až 629. odůvodnění svého rozsudku a následně se zabýval popisem důkazní situace ohledně zmíněných 18. údajně preferovaných žádostí. Konstatoval, že vina obžalovaných byla prokázána, neboť jsou usvědčováni nejen výpověďmi svědků, ale především zcela objektivními důkazy v podobě listin, záznamů telekomunikačního provozu a záznamů o sledování osob a věcí, tj. prostorovými odposlechy. Podrobně se zabýval postupem při vyřizování 18. tzv. preferovaných žádostí o dotace, jež jsou konkrétně uvedeny ve výroku o vině pod bodem A.

4. V odůvodnění zmíněného rozsudku se poukazuje na to, že ani obžalovaný (příjmení) nepopřel, že by s obžalovanou probíral žádosti o dotace, které přinášela do pronajatého bytu. Rovněž obžalovaná (příjmení) konzultace nad žádostmi s obžalovaným (příjmení) nepopřela, byť jim, shodně jako tento obžalovaný, údajně přikládala jinou povahu. Obžalovaná připustila vedení tzv. sledovaných žádostí, jež však měly být seznamem žádostí převzatých od svědkyně (příjmení), která je přivázela ze svých výjezdů zasedání a předávala je s pokyny podřízeným v odboru sportu.

5. Z obsahu hovorů zachycených v rámci záznamu telekomunikačního provozu a prostorových odposlechů je podle nalézacího soudu zřejmé, že obžalovaná projednává jednotlivé žádosti s obžalovaným (příjmení) a teprve společně vytváří dle svých vlastních preferencí seznam preferovaných žádostí, jež se mají v dotačním řízení stát úspěšnými.

6. Ve shora uvedené pasáži odůvodnění rozsudku, se soud rovněž zabývá obhajobou obžalovaného (příjmení), který uvedl, že v diskusích vedených s obžalovanou (příjmení) hovořili o žádostech předaných obžalované (příjmení) ze strany svědkyně (příjmení), které obdržela při svých pracovních výjezdech. Důvodem, proč se na něj obžalovaná (příjmení) obracela, byla skutečnost, že takto zjišťovala informace o jednotlivých žadatelích, resp. kdo za žádostmi stojí. Jeho tvrzení bylo podle soudu vyvráceno výsledky sledování bytu, když byl opakovaně zaznamenán hovor mezi obžalovanými týkající se výše alokované částky programu, zejména vzhledem k celkovému součtu částek žádaných v jimi privilegovaných žádostech o dotace.

7. V programu 133510 – podpora materiálně technické základny sportu, bylo na MŠMT doručeno asi 1200 žádostí, přičemž výše poskytnutých finančních prostředků v tomto programu činila 438 mil. Kč, resp. 454 mil. Kč, po přičtení 16 mil. Kč, tj. finančních prostředků nerozdělených v předchozích letech. Hodnocení se účastnili konkrétně referenti investičního oddělení MŠMT, kteří výsledky formálního hodnocení zaznamenávali do souhrnné tabulky, která byla jednotně vedena svědkem (jméno) (příjmení) jako vedoucím oddělení investic. Při formálním hodnocení docházelo k několika revizím, kdy došlo k doplnění výkladu požadavku na formální náležitosti. Soud v této souvislosti připomíná výpověď svědka (příjmení), odborného referenta oddělení spolupráce pro sport a zároveň sekretáře obžalované (příjmení), který potvrdil, že v průběhu hodnocení žádostí docházelo k výkladovým změnám a finální pojetí z pokynu obžalované (příjmení) konzultoval s JUDr. (příjmení), advokátkou, která poskytovala MŠMT právní služby.

8. Podle popsaných výstupů z formální kontroly se řešila i žádost SK Junior Teplice, který byl původně vyřazen pro nedostatek formální náležitosti. Podle obžalované jednalo pouze o odlišný

název dokumentu, a proto rozhodla o jeho vrácení do věcného hodnocení. Tomuto tvrzení obžalované však soud neuvěřil, neboť podle něj bylo zjištěno, že důvod pro opětovné vrácení této žádosti mezi hodnocené byl zcela odlišný, než uvádí obžalovaná.

9. Nálezací soud se v odůvodnění svého rozsudku věnuje i obsahu setkání obžalované (příjmení) s hodnotiteli v průběhu týdne, kdy probíhalo hodnocení, dokumentovému prostorovými odposlechy, kdy konkrétně dne 15. února 2017 obžalovaná (příjmení) sděluje (příjmení) průběh hodnocení a tlumočí mu obsah hovoru se svědkem (příjmení). Soud dospívá k závěru, že s (příjmení) s jistotou hovořila o bodování 50ti preferovaných žádostí v jimi sestaveném seznamu, přičemž svědek (příjmení) hodnotící kategorii, „Systematická podpora sportování dětí a mládeže“, body 0-15, má preferovaným žádostem udělovat vysoký počet bodů, byť mají mládeže jen v počtu jednotek. Z hovoru je podle nálezacího soudu zřejmé, že žadatelé, jež se ocitli na seznamu preferovaných žádostí, byli instruováni, aby v rozporu s realitou uváděli vysoký počet mládežníků, za něž by mohli získat vysoký počet bodů.

10. U každého žadatele bylo hodnoceno 13 kritérií, které měly různý bodový rozsah; v některých oblastech mohl žadatel dosáhnout až 15ti bodů, jinde max. 5ti, u některých kritérií i jen 3 body. Členové komise, u nichž obžalovaná (příjmení) předpokládala jistou spolupráci a loajalitu, měli podle odůvodnění rozsudku přidělena kritéria s vysokým počtem možných dosažených bodů. Zájem na takovém přidělení kritérií zainteresovaným hodnotitelům je z pohledu obžalovaných zcela logický, neboť jimi prosazované žádosti měly tak předpoklad vysokého bodového ohodnocení a úspěchu v rámci vyhodnocení.

11. Hodnotící listy byly v průběhu celého týdne skenovány pro případ jejich ztráty a rovněž docházelo k přepisům udělených bodů do excelové tabulky, která byla zasílána k dispozici svědkům (příjmení), (příjmení) a obžalované (příjmení). V průběhu hodnocení docházelo podle nálezacího soudu prokazatelně k přepisu udělených bodů v hodnotících listech, jak o tom vypověděli svědci (příjmení), (příjmení) – (příjmení), (příjmení), (příjmení) a (příjmení). V jistých případech se jednalo o přepis provedený samotným hodnotitelem. Dále však mělo docházet ke změně bodů, aniž by o tom hodnotitel věděl. Soud v této souvislosti odkazuje na výpověď svědkyně (příjmení) – (příjmení), která se z podnětu zjištění takové skutečnosti ve více případech dotazovala na důvod svědka (příjmení), avšak vysvětlení se ji nedostalo. O obdobné zkušenosti vypověděla svědkyně (příjmení), kdy došlo prokazatelně k přepisu jejího hodnocení ze strany další osoby. Podezření na změnu v udělených bodech jinou osobou vyslovila i svědkyně (příjmení), externí hodnotitel.

12. Po ukončení hodnocení PEVK byla ze strany MŠMT sestavena tabulka s žadateli dle nejvýše dosaženého počtu bodů až do vyčerpání celkové výše alokace. Hranicí pro zařazení žádosti mezi úspěšné bylo dosažení celkové výše 49 bodů.

13. Soud se v odůvodnění svého rozsudku opakovaně zabývá předmětem odposlechnutých hovorů mezi obžalovanými (příjmení) a (příjmení) při hodnocení průběhu dotačního řízení. Konkrétně odkazuje na ručně psané poznámky na dokumentu založeném na č.l. 9309 spisu, jehož fotografie byla pořízena dne 15. února 2017, kdy obžalovaná (příjmení) sděluje obžalovanému (příjmení), že má zásadní problém, neboť její tajemník musel odjet kvůli úmrtí matky a když ona přišla do kanceláře, kde má schovanou tabulku vybodovanou a u těch 50 akcí je tam vybodovaných 19 a ten zbytek má strašně málo bodů ..., to nezachrání ani ta expertní komise“, dodává (příjmení). Dále sděluje, že (příjmení) říkal, že boduje 15. body akci, kde jsou jenom 4 děti. Dále ještě dodává, že (příjmení) ten seznam, který se dobodovává, dal včera (jméno). Z této diskuse je podle nálezacího soudu nad míru zřejmé, že obžalovaná po seznámení se s výsledky bodování má v úmyslu pozměnit bodování preferovaných žádostí tak, aby měli šanci na úspěch. V danou chvíli však projeví obavu ze zveřejnění výsledků bodování obžalovaným (příjmení), neboť změnu v přidělených bodech by bylo v širším okruhu lidí těžší vysvětlit. Obžalovaná (příjmení) v záznamu téhož dne v 8:00 hod. pokračuje, že má strach z toho seznamu, protože ho tři týdny ladí a (jméno) má svoje dohody,

(příjmení) má svoje dohody a ona tam najednou do toho vstoupí úplně nesystémově. Obžalovaný (příjmení) se dotazuje, zda mu dneska ukáže tabulku, aby si to mohli naplánovat.

14. Dne 27. ledna 2017 je zaznamenán hovor, kdy při diskusích nad žádostmi (příjmení) uvádí, že to (příjmení) musí nechat na ni, že si s tím přes víkend poradí. (příjmení) reaguje, že by potřeboval vidět finální podobu, aby neudělala něco, co ho úplně zabije.

15. Dne 1. února 2017 v 8:08 hod. vedou oba obžalovaní opět diskusi nad seznamem žádostí, kdy (příjmení) navrhuje vyndat Tachov a (příjmení) chce vyhodit nějaké žadatele, přičemž (příjmení) to neguje, že tohle tam musí mít. Z diskuse je patrné, že se nemohou rozhodnout, kterého žadatele ze svého seznamu vyloučí, jako například Pardubice či Jeseník. Obžalovaný (příjmení) se dotazuje, kdy to vyhláší, přičemž (příjmení) reaguje, že až v půlce února, že expertní komise by měla skončit v pátek.

16. Skutečnost, že docházelo ke změnám v bodovém ohodnocení žádostí po ukončení zasedání komise dne 3. února 2017 a tím i v pořadí úspěšných žádostí dle dosažených bodů, vyplývá podle nalézacího soudu z výpovědi svědka (příjmení). Podle obsahu e-mailové zprávy z 6. února 2017 adresované svědkem (příjmení) svědkům (příjmení), (příjmení), (příjmení) – (příjmení), (příjmení) a (příjmení), (příjmení) vyzývá podřízené k dokončení hodnocení žádostí, neboť expertní hodnotitelé svá hodnocení již dokončili. Prokazatelně se jedná o zaměstnance, kteří současně zasedali v PEVK a jejichž odborné hodnocení ke dni 3. února 2017 ukončeno nebylo.

17. To, že docházelo ke změnám v bodovém hodnocení, podle nalézacího soudu potvrdil i svědek (příjmení), který uvedl, že průběžné tabulky byly zasílány nejen vedoucímu oddělení svědka (příjmení), obžalované (příjmení), ale i jemu, přičemž z oddělení vzešly nejasnosti při posuzování některých skutečností. Toto bylo řešeno za účasti obžalované, svědka (příjmení) a svědkyně (příjmení) v kanceláři sekretariátu, kdy docházelo k zásahům do excelové tabulky, přičemž nevyloučil i změny v podobě přepisů bodů. Svědek připustil, že k těmto zásahům mohlo dojít ještě dne 1. března 2017 před zahájením závěrečného jednání PEVK, neboť se vše měnilo velmi rychle a jednání nad tabulkou bylo velmi intenzivní, výsledkem mělo být sestavení žadatelů dle dosažených bodů. Změna v bodovém ohodnocení po zasedání PEVK s jistotou nastala u žadatelů SK Junior Teplice z. s., FK ERA-PACK Chrudim, z. s. a Fotbalový club Zlín, z. s.

18. Nalézací soud se v odůvodnění svého rozsudku podrobně věnuje průběhu závěrečného jednání PEVK dne 1. března 2017, na kterém se měli členové komise seznámit s výsledky jejich hodnocení a odsouhlasit vybrané žádosti, které se staly úspěšnými. Odkazuje na výpověď svědka (příjmení), který nesouhlasil s formou seznámení s výsledky hodnocení prostým ukázkou tabulky v rukou tajemníka komise, obsahující vybrané žadatele. Proti tomuto způsobu se ohradil spolu se svědkem (příjmení). K bližšímu seznámení se s vybranými projekty, resp. složkami obsahujícími žádosti s přílohami a hodnotícími listy, neměli příležitost. Fakt, že blíže do vybraných žádostí nebylo možno nahlédnout, připustil i svědek (příjmení). Ten doplnil, že zpočátku k předložení seznamu vybraných žádostí ani nedošlo, to učinil svědek (příjmení) až k jeho výzvě způsobem popsáným svědkem (příjmení). Na popud uvedených svědků byla tabulka vybraných žádostí, bez složek žádostí předložena všem členům komise. Konečný návrh komise odhlasován bez toho, aniž si mohli dosažené body projektů ověřit. Svědkyně (příjmení) i (příjmení) připustili, že na závěrečném jednání jim byly předloženy žádosti k posouzení, které nebyly součástí předchozího hodnocení, což koresponduje s tvrzením svědka (příjmení) o vrácení vyřazených žádostí k věcnému hodnocení.

19. Soud se v této souvislosti vyjadřuje k vyhlášenému přehledu úspěšných žadatelů tak, že z jeho porovnání se seznamem žadatelů zajištěným v kanceláři svědka (příjmení) a se seznamem zajištěným v notebooku obžalované, je patrné, že jsou v něm promítnuty prioritní žádosti pocházející ze seznamu svědků (příjmení), (příjmení), (jméno) a obžalovaných (příjmení) a (příjmení).

20. Soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že 18 projektů žadatelů, jež jsou uvedeny v odsuzujícím výroku rozsudku, a které byly tedy dne 8. března 2017 zveřejněny mezi úspěšnými, byly prokazatelným výsledkem nekalé spolupráce obžalovaných (příjmení) a (příjmení), jak byla popsána shora. Škodu, kterou obžalovaní (příjmení) a (příjmení) hodlali popsáním jednáním způsobit, představuje součet dotací, které měly být zmíněným 18. žadatelům přiznány, a tomu odpovídá podle nalézacího soudu v celková výše neoprávněného prospěchu, který tito obžalovaní hodlali protiprávně a nedůvodně zmíněným žadatelům poskytnout.

21. Hodnocení důkazů, jež ve svém výsledku vedlo ke zprošťujícím výrokům, popsal Městský soud v Praze podrobně v bodech 765. až 901. odůvodnění svého rozsudku. Ve stručnosti lze konstatovat, že nalézací soud i po doplnění dokazování provedeném v hlavním líčení dospěl k závěru, že skutky označené v obžalobě bodem I. a II. (a ve výroci rozsudku ad B 1. a 2.) se v popisu jednání kladeném za vinu obžalovaným sice staly, ale že jednání, kterého se obžalovaní dopustili, nenaplnuje znaky skutkových podstat trestných činů.

22. Z dokazování je podle nalézacího soudu zřejmé, že obžalovaní tak ani nečinili s vědomím, že by měli páchat trestnou činnost či k trestné činnosti jakkoli přispívat. Obžalovaní popřeli, že by z titulu svých postavení měli v úmyslu jakkoli nezákonně zasahovat do probíhajícího dotačního řízení týkajícího se neinvestičních programů, aby tak opatřili sobě nebo jinému majetkový prospěch.

23. K jednání popsaném ve výroku rozsudku pod bodem B 1. soud dále uvedl, že od léta 2016 zasedala z pověření svědkyně (příjmení) pracovní skupina Programu V, jejímž garantem byl obžalovaný (příjmení) (příjmení). Bylo prokázáno, že alokace jednotlivých dotačních neinvestičních programů byly orientačně známy již na přelomu léta a podzimu roku 2016. Při znalosti alokované částky, jakož i rámce dotačního programu, byli zástupci žadatelů schopni odvodit, jaká výše dotace jim bude přidělena. Obžalovaní se shodně hájili tím, že z jejich strany nedocházelo k neoprávněnému zásahu do dotačního řízení, resp. zjednání výhodnějších podmínek žadateli obžalovanému spolku FAČR, neboť docházelo toliko k nápravě chyb způsobených nesprávným výpočtem výše dotačních prostředků při administrování samotného programu. Obžalovaný (příjmení) k danému uvedl, že již z pracovních materiálů, které spoluvytvářely v rámci expertní skupiny, mu byla známa částka 581 nebo 582 mil. Kč v součtu programů I, II a V pro spolek FAČR. Tvzení tohoto obžalovaného koresponduje prostorovému odposlechu ze dne 24. ledna 2017, kdy obžalovaný (příjmení) hovoří s obžalovanou (příjmení) o tom, že (jméno) ((příjmení)) vyšlo 581.

24. Soud dále v odůvodnění napadeného rozsudku porovnává obsah mailové komunikace týkající se vývoje částek dotací v programu I, II a zejména V pro obžalovaný spolek FAČR z období od 16. ledna 2017 do 10. března 2017, ze kterého je podle něj zřejmé, že při součtu těchto programů se celková částka navrhovaných dotací rovná 582 mil. Kč. Postup pro stanovení výpočtu výše dotace v programu V byl uveden v Metodickém pokynu Programu V, kde z čl. II. bod 3. nazvaného „Kritéria a výpočty“ vyplývá, že výchozí stav (hodnota) pro rok 2017 se stanoví dle ukazatele programové kontinuity, tzn. výše dotace z předcházejícího roku 2016. Získané bodové hodnoty jednotlivých svazů byly přepočteny k alokované výši finančního objemu programu pro rok 2016. K této vypočtené dotaci pro jednotlivý sportovní svaz splňující podmínky oprávněného žadatele jsou následně připočteny příspěvky z loterií rozdělovaných v roce 2016 prostřednictvím ČOV a podíl na navýšení alokace na rok 2017.

25. (příjmení) (jméno) žádal podle zjištění nalézacího soudu celkem 685 mil. Kč, přičemž v programu I 75 mil. Kč, v programu II 110 mil. Kč a v programu V 500 mil. Kč. Dále bylo zjištěno, že ze strany MŠMT došlo dne 16. února 2017 ke zveřejnění rozdělení dotačních prostředků v programech I, II a V, přičemž spolku FAČR bylo přiděleno v programu I 68 mil. Kč, v programu II 110 mil. Kč a v programu V 384 mil. Kč, tedy v součtu programů celkem 562 mil. Kč.

26. Podle nalézacího soudu v tabulce navrhované úředníky MŠMT v programu V byla pro FAČR chybně zadána částka 169.323.700 Kč jako dotace pro rok 2016, přičemž tyto údaje byly předány

referentkou (jméno) (příjmení). Ta k danému uvedla, že mohla do souhrnné tabulky zanést chybný údaj, resp. mohlo dojít k přepisu čísel, neboť toto bylo vnášeno ručně, nebylo to automaticky staženo v rámci systému.

27. Podle soudu lze k nastavení, resp. výpočtu, dotace v programu V uvést, že s jistotou nelze hovořit o jednoduchém sečtení dvou čísel, jak vedle svědkyně (příjmení) uváděl i státní zástupce v závěrečném návrhu, neboť z tabulky o průběžných výpočtech je zřejmé, že proměnných hodnot je samozřejmě mnoho. Výpočet v programu V je představován součtem, u některých svazů 6. až 7. čísel, vycházejících z dat obsažených ve více než patnácti sloupcích tabulky. Na složitost výpočtu rovněž poukazuje nalézací soud odkazem na výpověď svědka (jméno), který nejenže spolupracoval se svědkem (příjmení), ale snažil se při své práci vypomoci znalostmi svého příbuzného, jež působí na MFF UK. O situaci ohledně výpočtů programu V svědčí i komunikace obžalované (příjmení) a obžalovaného (jméno) (příjmení) ze dne 17. ledna 2017, kdy obžalovaná uvádí, že ministryně na ni hodila rozdělení programu V, sama si chce pohrát s programem I. Hovoří o tom, že vyšly dvě varianty výpočtu, jedna od (příjmení), jedna od (jméno), což se ministryni nelíbilo. Sám svědek (jméno) se k výpočtu programu V vyjádřil tak, že při výpočtu jednak žádal o pomoc svědka (příjmení), tak sháněl radu ohledně výpočtů i u dalších osob zcela odvislých od MŠMT.

28. Složitosti výpočtu při existenci řady proměnných odpovídá podle nalézacího soudu i zjištění, že v průběhu výpočtu se vyskytovala řada chyb, které byly napravovány. O tom svědčí výpověď svědka (příjmení), který se blíže vyjadřoval k významu pojmu „rezerva“ uvedeného v tabulkách. K chybě došlo i v údaji pro spolek FAČR, neboť pro program II byla zanesena částka 118 mil. Kč, přesto, že výše dotačních prostředků nemůže překročit požadavek žadatele, což v případě spolku FAČR byla v programu II částka 110 mil. Kč.

29. K námitce státního zástupce o způsobu opravy chyb soud odkazuje na výpověď svědka (příjmení), který upozornil, že když je třeba opravit chybu, automaticky se přepočítá celá excelová tabulka. V dané tabulce nebylo možno změnit toliko jeden údaj, aniž by se změna neprojevila v jiných údajích, což znamená, že jednotlivé buňky v tabulce jsou provázané. Z důvodu předcházení přepisů dat, je v tabulce vytvořena tzv. rezerva. Z této bylo možno napravovat chyby, to byl její smysl.

30. Nalézací soud dále odkazuje na výpověď svědkyně (jméno) (příjmení), administrátorky programu V, o možné písařské chybě, což koresponduje s obžalovanými vedenou obhajobou; odkazuje na výpověď obžalovaného (jméno) (příjmení), že z listiny založené na č.l. 12885 spisu je zcela zřejmé, že všechna čísla týkající se dotací z roku 2016 u nadepsaných žadatelů se shodují s údaji na webových stránkách MŠMT, toliko v řádce u fotbalu je pro rok 2016 uvedena chybně částka 169.323 tis. Kč a při sečtení programu I, II a V tak vychází celková částka 542.923,41 Kč, přičemž navýšení oproti 2016 je vyznačeno 78.008,1 Kč.

31. Fakt, že částka 169.323 tis. Kč, je chybně vneseným údajem, je podle soudu zřejmé s ohledem na listinný důkaz založený na č.l. 12884 – Dodatek č. 1 k Rozhodnutí o poskytnutí neinvestiční dotace ze dne 7. listopadu 2016, neboť z tohoto je patrné, že spolku FAČR byla stanovena částka celkového objemu ve výši 188.323.700 Kč, tedy právě o částku 19 mil. Kč vyšší, než byla původně zanesena svědkyní (jméno) (příjmení).

32. Jak vyplývá ze zápisu z jednání PEVK ze dne 8. února 2017 výsledná částka dotačních prostředků navržených pro FAČR v programech I, II a V činila po schválení komise 553 172 tis. Kč, kdy v poznámce, „po úpravě PV“ byla ponížena na částku 542 923 400 Kč. Dne 9. února 2017 v odposlechnutém hovoru s obžalovanou (příjmení) obžalovaný (příjmení) konstatuje, že ani neví, jak dopadl v programech I, II a V v navazujícím hovoru téhož dne (příjmení) (příjmení) sděluje, že částka v programech I, II a V pro FAČR činí celkem 553,172 mil. Kč. Na to obžalovaný reaguje, že ještě nedávno hovořili o 581. Obžalovaná (příjmení) si to ověřila u obžalovaného (příjmení), který jí sdělil, že si v programu II podali žádost o 9 mil. nižší, než vypočetlo původně MŠMT.

33. Obžalovaný (příjmení) se následně vyjádřil návrhu na rozdělení prostředků v programu V tak, že administrativní chybou svědkyně (jméno) (příjmení) došlo k chybnému výpočtu částky v programu V pro fotbal. Skutečnost, že byla zanesena odlišná částka než částka, která byla ve skutečnosti přidělena spolku FAČR v roce 2016, vyplývá z rozhodnutí o poskytnutí neinvestiční dotace ze dne 7. listopadu 2016 (č.l. 12884) a lze ji porovnat s částkami zveřejněnými na webových stránkách MŠMT.

34. Dne 13. února 2017 na zasedání PEVK obžalovaný (příjmení) informoval o chybném výpočtu v Programu V, který byl předložen na jednání dne 8. února a předložil členům komise nový návrh rozdělení finančních prostředků programu V. Komise v hlasování tento předložený nový návrh rozdělení finančních prostředků programu V podpořila. Návrh byl přijat všemi přítomnými.

35. Z provedeného dokazování je podle nalézacího soudu zřejmé, že obžalovaná z podnětu obžalovaného (příjmení) kontaktovala obžalovaného (příjmení), s nímž řešila výpočty v projednaných programech ve vztahu ke spolku FAČR, ovšem ani ve vztahu k obžalovanému (příjmení) ani v diskusích s obžalovaným (příjmení) nezaznává náznak toho, že by se obžalování domluvili na navýšení částky z programů I, II a V, nebo že by obžalovaná ze své pozice činila nátlak na obžalovaného (příjmení), aby dané výpočty změnil, toliko mu sdělila, necht' celkovou částku 553 mil. Kč obžalovanému (příjmení) vysvětlí.

36. Na základě shora uvedeného nalézací soud uzavírá, že po provedeném dokazování nelze dospět k závěru, že by jednání obžalovaných naplňovalo skutkovou podstatu žalovaných trestných činů. V rámci dotačního řízení vztahujícího se k rozdělení financí v dotačním programu V je z dokazování patrné, že bez zapojení zástupců sportovního prostředí by úředníci MŠMT nebyli schopni nastavit smysluplné regule pro rozdělení alokovaných prostředků. O důvodech, pro které se úřad ocitl v tak problémové situaci z hlediska odbornosti zaměstnanců, se soud zmiňuje v průběhu celého odůvodnění. Z dokazování je také zřejmé, že informace o výši alokace, způsobu výpočtu a předvídatelnost výše dotace, byly užšímu kruhu zástupců sportovního prostředí známy, a to především z důvodu jejich členství v NRPS a účasti na pracovních skupinách.

37. Dokazováním bylo podle nalézacího soudu zjištěno, že žádné pokyny, žádosti ze strany obžalovaného (příjmení) či pověření k vyřízení požadavku obžalovaného ze strany obžalované (příjmení) obžalovanému (příjmení) vzneseny nebyly. S ohledem na výsledky dokazování má nalézací soud za to, že žalovaný skutek není trestným činem.

38. K jednání popsanému pod bodem B 2. výroku rozsudku, týkajícímu se projednání rozdělení dotačních prostředků v programu III, bylo podle nalézacího soudu zjištěno, že z podnětu ministryně (příjmení), jak uvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, mělo být sportovní prostředí garantem odborné části a systému jednotlivých dotačních programů, kdy z řad členů NRPS byli stanoveni garanti programů. Garantem programu III se stal obžalovaný (příjmení) (jméno) (příjmení). Ještě v červnu 2016 se na vytváření programu III, metodických pokynů, tak i modelových výpočtů v rámci pracovní skupiny podíleli mj. Mgr. (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), a za (příjmení) (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a svědek (jméno) (příjmení), jenž činnosti skupin koordinoval. Výstupy z pracovních skupin byly doporučená kritéria či zásady, které měly být použity k rozdělení prostředků tak, aby nejlépe odpovídaly potřebám sportovního prostředí. Svědek (příjmení) k výstupům pracovních skupin doplnil, že to byl jednak návrh na rozdělení finančních prostředků programu III, jednak předkládali i modelový výpočet. Listina obsahující návrh kritérií s bodovým hodnocením ze strany obžalovaného (příjmení) je jedinou listinou, kde se bodová škála ve vztahu k programu III objevuje. Návrh pracovní skupiny programu III ohledně stanovení bodového rozsahu k jednotlivým kritériím však plně odpovídal představám ministryně (příjmení).

39. Dne 1. listopadu 2016 obžalovaná (příjmení) vyhlásila Výzvu k podávání žádostí o dotace za účelem rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu v období 2017 - 2019 prostřednictvím,, Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období

2017 - 2019“. Jednalo se o deset neinvestičních programů, přičemž program III s názvem, „Činnost sportovních organizací 2017“ byl orientován na podporu činnosti sportovních a tělovýchovných spolků, podporu zabezpečení sportovní, tělovýchovné, organizační a servisní činnosti ústředí spolku a článků jeho územní spolkové struktury, podporu zabezpečení dalších specifických potřeb souvisejících s činností střešních sportovních střešních organizací a jejich členů a podporu propagace zdraví prospěšných pohybových aktivit a zdravého životního stylu. Kritéria pro hodnocení byla vytyčena tak, že finanční objem státní podpory se stanoví s ohledem na členskou základnu, rozsah péče o objem vlastněného majetku, rozsah činnosti v regionech a národní a mezinárodní aktivity v rámci olympijského hnutí. V čl. 3 mezi obecnými zásadami bylo uvedeno, že v souladu se zákonem o podpoře sportu, zásadami vlády a Konceptí podpory sportu pro období 2016 2025 může MŠMT pro potřeby těchto programů vydat prováděcí metodické pokyny, které budou pro příjemce dotací závazné.

40. Do rozhodovacího procesu byla zapojena Poradní expertní výběrové komise (PEVK), která měla zajistit transparentnost dotačního procesu. Tato komise se skládala jak ze zaměstnanců MŠMT, tak odborníků na problematiku sportu. Mezi osobami oslovenými k účasti v této komisi byl i obžalovaný (příjmení) (jméno) (příjmení), který byl členem ČUS, dále svědek (příjmení), jenž byl členem ČOV, svědek (příjmení), předseda Českého svazu jachtingu, člen ČOV a ČUS a další. K nominaci obžalovaného (příjmení) v dané komisi soud odkazuje na výpověď tohoto obžalovaného, který uvedl, byl o toto požádán obžalovaným (příjmení), na nějž se při sestavování komise obrátila obžalovaná (příjmení). Obžalovanému (příjmení) účast v komisi přišla logická, neboť byl účasten na přípravě programu III.

41. S pozvánkou na jednání PEVK obdrželi její členové rovněž materiál označený jako, „Metodika k programu III“ bez uvedeného č.j. a data s tím, že tato obsahovala kritéria uvedená v bodech a) – d) a návrh na rozdělení alokovaných prostředků ve výši 180 mil. Kč v programu III, jehož autorem byla administrátorka programu III, svědkyně (jméno) (příjmení). Pro ČOV bylo navrženo 64,4 mil Kč, ČUS 48,5 mil. Kč a (příjmení) 46,5 mil. Kč. O tom informoval obžalovaný (příjmení) obžalovaného (příjmení), který zejména k tzv. tabulce rozdělení vypracované administrátorkou uvedl, že této vůbec nerozuměl v tom smyslu, že nechápal souvislosti, jak k údajům došla, neboť jednak pracovala se zcela odlišnými termíny kritérií, než byly ve výzvě, jednak chyběly přepočtové tabulky, které měly vycházet z parametrů a z nějaké kvantifikace. Nebylo možno nalézt žádnou logicko-matematickou vazbu v dané tabulce. Dále uvedl, že tento návrh byl zcela odkloněn od materiálů, které jako výsledek pracovní skupiny předávali MŠMT. Obžalovaný připustil, že v prvních okamžicích si ani nevšiml, že (příjmení) žádá vyšší dotace, než je celá alokace programu, či že ČOV má navrženou vyšší částku, než sám žádal.

42. Námitku obžalovaného (příjmení) proti navrhované částce v programu III pro ČUS řešila ještě dne 7. února 2017 obžalovaná (příjmení) se svědkem (jméno) (příjmení), členem PEVK. Dne 9. února 2017 diskutoval s ministryní (příjmení) obžalovaný (příjmení) návrh rozdělení financí v programu III; vadilo mu, že ČUS jako největší spolek, má dostat méně peněz než spolek nemající členskou základnu. Uvedl, že předmětem diskuse nebyla výše částky, ale princip rozdělení. Dodal, že byl ze strany ministryně i náměstkyně ubezpečen, že se to vyřeší, že je vše v běhu a dodělává se i metodika.

43. Dne 8. února 2017 zasedala PEVK. Závěr k programu III byl učiněn takový, že podkladové materiály nebyly projednány. Jednání nebyla přítomna administrátorka programu (příjmení) (jméno) (příjmení). Obžalovaný (příjmení) informoval o situaci ČOV, který zajišťuje pro celé prostředí pojištění za cca 20 mil. Kč, smlouvy OSA, Intergram za 3 mil. Kč a sociální program za 12 mil. Kč, tedy souhrnně 35 mil. Kč, kdy tato částka v programu chybí. Členové komise s [anonymizováno] souhlasili a doporučili navýšit alokaci programu o 35 mil. Kč. Následně obžalovaný (příjmení) informuje administrátorku (příjmení), že dochází ke změně kritérií a přibude sloupek (nové kritérium E) a na tom budou pracovat. Upřesňuje, že tohle kritérium je OSA, Intergram, pojištění, sociální program (zřejmě kvůli ČOV), jak uvádí.

44. Nalézací soud se v této souvislosti zabývá výpovědí svědkyně (jméno) (příjmení), která uvedla, že jejím úkolem bylo rozdělit 180 mil. Kč v programu III, kdy se měla řídit metodickými pokyny, které jí předal někdy v lednu nadřízený (jméno) (jméno). Po ní jako po administrátorce bylo požadováno, aby rozdělení na rok 2017 bylo stanoveno dle bodového ohodnocení, které však v metodických pokynech nebylo. Připustila, že metodika jí vůbec neseděla, přišla jí špatná, byla neustále měněna. Zaměstnanci byli neustále tlačeni do toho, aby udělali bodové hodnocení, nevěděla si s tím rady, a proto se snažila to nějak udělat, jako tzv. první návrh. Svědkyně doplnila, že si pomáhala sama, neboť nadřízený (jméno) ji nepomohl, krátce konzultovala s obžalovaným (příjmení), ale nebylo moc času. Využila kamarádské rady svého dřívějšího kolegy JUDr. (příjmení), který ji radil, aby se odrazila od členské základny. Dělení programu III podle bodů, rozpětí a kritérií hodnotila jako špatné, ale s ohledem na nadcházející odchod do důchodu to více neřešila. Při nastavení hodnocení se držela toho, co bylo uvedeno v žádosti. Dle vzoru z předchozích let si vytvořila nějakou škálu, do které se to snažila napasovat. Součástí tabulky, která byla komisi předložena, byla i rozpracovaná tzv. podtabulka, kde se svědkyně snažila vytvořit bodové hodnocení. Svědkyně uvedla, že to byly v podstatě její poznámky. K samotnému návrhu dodala, že počítala s tím, že se to přepracuje, je to běžná praxe, že komise se k tomu vyjadřuje a spousta věcí se dopracovává.

45. Nalézací soud dále v odůvodnění svého rozsudku odkazuje na vyjádření obžalovaných a dalších svědků k návrhu rozdělení alokace v programu III. Jsou namítány nepoměry v přidělení peněz jednotlivým žadatelům, pokud jde o jejich členské základny, majetek, servisní organizace. Z listinných důkazů je zřejmé, že ČOV byla navržena k přidělení částka dotace vyšší téměř o 1 mil. Kč, než jaká byla samotným žadatelem v podané žádosti uváděna, což je dle dotačních pravidel nepřípustné. ČOV žádal 63,5 mil. Kč, administrátorkou navrženo 64,4 mil. Kč. (jméno) administrátorka se k úvahám ohledně rozdělení v kritériích vyjádřila tak, že byt' sám ČOV uvedl v žádosti, že má 0 členů, navrhla mu částku 15 mil. Kč v kritériu označeném A z toho důvodu, že ČOV zastřešuje, spolupracuje s organizacemi, takže mají dle svědkyně členy. Svědkyně (příjmení) ke kritériu označenému B uvedla, že z předchozí práce na programu IV věděla, že (příjmení) a ČUS mají majetek, tak částku nahodila, nevycházela z žádných konkrétních podkladů, ale úsudkem. Ke kritériu C se vyjádřila tak, že rozpad na subkritéria samozřejmě žadatelům znám nebyl, byla to její pomocná subkritéria. Ke shodným částkám pro ČUS a ČOV dospěla na základě žádosti, více si před soudem nepamatovala. Ke kritériu D, jež neslo v tabulce odlišný název oproti vyhlášené výzvě, a to, „národní a mezinárodní aktivity“ oproti, „národní a mezinárodní aktivity v rámci olympijského hnutí“, svědkyně vysvětlila, že toto nebyl záměr, mohlo ke změně dojít při práci s tabulkami z předchozích let, jimiž si vypomáhala. Obžalovaný (příjmení) k tomuto uvedl, že v daném kritériu D byla administrátorkou pro ČOV navržena nejzásadnější část cca 40 mil. Kč, avšak tento subjekt žádné národní a mezinárodní aktivity finanční neměl. Národní a mezinárodní aktivity, tj. prostředky na reprezentaci financoval ČOV z programu I, kde žádal o 75 mil. Kč na přípravu olympiády. Nalézací soud k tomu dodal, že návrhu svědkyně (příjmení) a její výpovědi vztahující se k úvahám nad rozdělením 180 mil. Kč, korespondují fakta, která byla v průběhu dokazování nejen opakovaně tvrzena obžalovanými, ale zjištěna i z objektivních důkazů. Návrh svědkyně (jméno) (příjmení) podle provedeného dokazování nebyl a ani neměl být nikterak závazným návrhem úředníka MŠMT na rozdělení finančních prostředků v rámci dotačního programu, jež by neměla expertní komise připomínkovat či měnit, ale toliko schválit.

46. Na druhé straně nepřijetí daného návrhu rozdělení finančních prostředků komisí údajně nebylo nikterak výjimečné, toto bylo činěno, a i opakovaně, i v dalších dotačních programech, jak o tom hovoří řada svědků, ale i Zpráva z mimořádného auditního šetření z programů VI a X ze dne 22. května 2017.

47. I když administrátoři měli při vyhotovování návrhů na rozdělení postupovat dle metodických pokynů, ty prokazatelně nebyly finalizovány a schváleny.

48. Skutečnost, že obžalovaný (příjmení) v rámci PEVK neprosazoval toliko zájmy spolku ČUS, jak tvrdí obžaloba, jehož byl členem a jehož potřeby znal, ale měl zájem o spravedlivé nastavení dotačních prostředků i pro potřeby dalších žadatelů, podle nalézacího soudu vyplývá jednak z obhajoby obžalovaného, jednak ze samotného návrhu PEVK. Obžalovaný uvedl, že se žadatelů v programu III dotazoval na jejich reálnou finanční potřebu, přičemž ze strany ekonomického ředitele ČOV, (jméno) (příjmení), mu bylo sděleno, že 48 či 50 mil. Kč je v pořádku. Obžalovaný dodal, že mezi experty je známo, že ČOV z částky 50 mil. Kč pohodlně vyžije. Tuto skutečnost potvrdil i svědek (příjmení), kdy před soudem uvedl, že na podzim roku 2016 komunikoval s obžalovaným o potřebách ČOV a dohodli se na 50 mil. Kč. Fakt, že tato informace byla známa z podzimu 2016, potvrdil i obžalovaný (příjmení), který k důkazu založil již zmiňovaný mail od ekonomky ČOV ze dne 29. září 2016. Z tohoto se podává, že ČOV v programu III požaduje 47,5 mil. Kč (č.l. 17464).

49. Dne 10. února 2017 oznámil (jméno) (jméno) e-mail [anonymizováno], (jméno) (příjmení) a (příjmení), že po konzultaci s J. (příjmení) zasílá návrh znění upraveného Metodického pokynu k programu III pro rok 2017, v němž je doplněno kritérium e) a dva návrhy alokací na částku 180 mil. Kč a 215 mil. Kč. Přílohou je jak daný metodický pokyn, tak dvě tabulky s návrhem rozdělení finančních prostředků s alokací 180 mil. Kč a s alokací 215 mil. Kč.

50. Dne 13. února 2017 se PEVK opětovně zabývala návrhy rozdělení finančních prostředků v jednotlivých dotačních programech, konkrétně V a III. Administrátorka programu III představila výchozí údaje a rozdělení finančních prostředků dle Metodického pokynu programu III, alokace ve výši 180 mil. Kč. Členové komise se shodli, že alokace by se z důvodu mandatorních výdajů ČOV a z důvodu nedostačujícího financování územních pracovišť měla zvýšit. Pro se vyjádřilo všech sedm přítomných členů komise a pro ČUS byla navržena částka v tis. Kč 60 000, pro ČOV částka 50 000, a pro (příjmení) částka 46 200.

51. Zaměstnanec MŠMT, svědek (jméno), na jednání komise nebyl, členové komise návrh dotací počítali tzv. přes palec a vznikl návrh, na němž se jednomyslně shodli. Porovnáním návrhu administrátorky programu III a návrhu vzešlého z jednání PEVK dne 13. února 2017 lze podle nalézacího soudu zjistit, že jednání obžalovaných nesměřovalo k tomu, aby získal spolek ČUS neoprávněný prospěch ve výši nejméně 11 500 000 Kč a zároveň aby tímto byla způsobena škoda České republice a rovněž ČOV a (příjmení), když na jejich úkor byly finanční prostředky zneužity, jak tvrdí obžaloba. Jednak je podle soudu třeba zopakovat, že prokazatelně se jednalo o návrh vzešlý po jednání PEVK, jednak došlo k odstranění zjevných vad, jednak z porovnání hodnot v návrzích je zřejmé, že oproti návrhu administrátorky došlo na jednání expertní komise k navýšení finančních prostředků ve vztahu k dalším žadatelům, přičemž u spolku ČUS se jednalo o 25%, a např. SSS ČR dokonce o 90%.

52. S odkazem na výsledky dokazování soud uzavírá, že nelze přisvědčit obžalobě, že by obžalovaní (příjmení) a (příjmení) z popudu obžalovaného (příjmení) přesvědčili svědky (jméno) (jméno) a (jméno) (příjmení) o potřebě přepracování prvotního návrhu rozdělení programu III, a to v úmyslu jednat tak ve prospěch obžalovaného spolku ČUS. Z dokazování je zřejmé, že prvotní návrh svědkyně (jméno) (příjmení) se skutečně vymykal správnému úsudku týkajícího se nastavení rozdělení dotačních prostředků. Návrh PEVK diskutovaný dne 13. února 2017 vyšel z jednomyslného hlasování všech přítomných členů komise, přičemž nadpoloviční většina byli zaměstnanci MŠMT. Pokud bylo státním zástupcem obžalovanému (příjmení) vytýkáno, že hlasoval, byť byl ve střetu zájmu z důvodu členství ve spolku ČUS, který byl žadatelem v daném programu, lze k tomuto uvést, že ve shodné situaci se nacházel i svědek (příjmení) ve vztahu k ČOV, jehož byl v dané době také členem.

53. Nalézací soud se rovněž vyjádřil k otázce tzv. metodik. Odkázal na to, že 9. února 2017 obžalovaná (příjmení) sděluje svědkyni (příjmení), že nechce dnes na poradě vedení neinvestice, nemá ještě schválené metodiky. Z daného důkazu, jednoznačně vyplývá, že metodiky

k neinvestičním programům t.č., tedy 9. února 2017, schváleny nebyly. Svědek (jméno), který dle uvedených listin, byl jejich zpracovatelem, k časovým rozporům uvedl, že administrátoři při svém hodnocení pracovali s rozpracovanými metodikami, využívali metodiku z roku 2016.

54. Nad rámec toho, co je shora uvedeno, nalézací soud připomněl, že k metodickým pokynům a tabulkám s návrhem rozdělení finančních prostředků v programu III se vyjádřil zpracovatel odborného vyjádření, doc. Ing. (příjmení) (jméno), který dospěl k závěru, že metodický pokyn i doplněný metodický pokyn vymezují kritéria značně obecně, technicky vzato nejsou metodikou, jak dospět k rozdělení prostředků. V předložených tabulkách nebyl nalezen žádný korektní a smysluplný model závislosti, dle něhož mohly být vypočteny hodnoty ve sloupci (příjmení), nelze tedy odpovědět, zda byl výpočet totožný ve všech řádcích, tedy dle stejného vzorce. Rozdíly ve výpočtech v tabulkách se projevují jak v odlišném nastavení vah jednotlivých kritérií, tak v přidělených částkách. Nebylo nalezeno logické zdůvodnění tohoto rozdílu vzhledem ke zjištění, že kritéria a) - d) jsou v metodickém pokynu vymezena shodně.

55. Proti tomuto rozsudku podali odvolání státní zástupce, a to proti všem výrokům v neprospěch obžalovaných a proti odsuzujícímu výroku popsánému pod písm. A. napadeného rozsudku obžalování (příjmení) a (příjmení).

56. Z odvolání státního zástupce je zřejmé, že nesouhlasí s tím, že

a) obžalování nenaplnili znak kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

b) nedošlo ze strany obžalovaných k jednoznačnému ovlivnění ohledně žádosti o dotační prostředky spolků TJ Přeštice, TJ Domažlice a (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno),

c) obžalování se pokusili způsobit pouze škodu ve výši 175 899 090 Kč a opatřit neoprávněný prospěch ve shodné výši, a nikoliv škodu ve výši 454 000 000 Kč, tedy ve výši odpovídající celkové výši alokovaných finančních prostředků programu 133510,

d) obžalovaný (příjmení) neposkytl obžalované (příjmení) úplatek v podobě hrazení nájmu bytu a dárkového poukazu cestovní kanceláře Alexandria a nenaplnil znaky zločinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku a obžalovaná (příjmení) znaky skutkové podstaty trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 4 trestního zákoníku.

57. K jednotlivým námitkám státní zástupce dále uvádí:

Ad a) Nelze souhlasit s tím, že vážná porucha se musí týkat celé činnosti daného správního orgánu, tedy neschopnosti plnit všechny úkoly. Takový výklad by nedůvodně preferoval pachatele trestné činnosti ve velkých orgánech státní správy oproti menším. Rozhodující je definice zákonem svěřených úkolů a povinností daného orgánu státní správy a to, zda v důsledku jednání pachatelů tento orgán není po dobu ne úplně zanedbatelnou schopen plnit řádně plnit úkoly. Uvedené úkoly byly stanoveny v § 3 odst. 1 písm. c) a § 6b zák. č. 115/2001 Sb. Program byl vyhlášen 20. října 2016 a 26. května 2017 byl zrušen. Nový byl vyhlášen až 30. června 2017. Došlo tak ke zpoždění o 8 měsíců.

Ad b) z odposlechů je zřejmé, že na schválení zmíněných žádostí měl zájem obžalovaný (příjmení), neboť z pohledu FAČR se jednalo o významné akce. Výjimku bylo možné udělit z některé podmínky pro poskytování dotací. Z provedeného dokazování vyplývá, že o udělení výjimek intenzivně usilovala obžalovaná (příjmení), která kromě komunikace s obžalovaným (příjmení) řešila znění výjimek se svými podřízenými. Skutečné rozhodnutí o výběru projektů pro udělení výjimky připravovala právě obžalovaná (příjmení) a navrhovala udělení výjimek právě v těch případech, kdy na tom měla zájem ona nebo obžalovaný (příjmení). Samo rozhodnutí o výjimce v žádném případě nevylučuje, že se jednalo o projekty, které byly nezákonně zvýhodněny obžalovanými. Obdobně se tato obžalovaná pokusila zajistit výjimky i pro další akce, což

rozporoval úředník (jméno) (příjmení) a ministryně je odmítla podepsat. K dotační žádosti (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno) dále státní zástupce dodává, že z dokazování je zřejmé, že na přidělení dotace měl zájem obžalovaný (příjmení) pro tehdejšího prezidenta Českého tenisového svazu (příjmení), který ho kontaktoval. Obžalovaný (příjmení) následně přesvědčoval obžalovanou (příjmení), „že se to musí udělat“.

Ad c) obžalovaní usilovali o nezákonné rozdělní celé alokované částky ve výši 454 mil. Kč, ale prokazatelně dosáhli zvýhodnění pouze 21. žádostí o dotace. Obžalovaní vytvářeli a pečlivě přepočítávali seznam zvýhodněných žádostí, který zahrnoval žádosti v celkové hodnotě odpovídající celkové alokaci uvedeného dotačního programu 133510, což bylo 454 mil. Kč. Opakovaně řešili, že z alokovaných prostředků nejsou schopni uspokojit všechny žádosti, které byly nebo měly být nezákonně zvýhodněny.

Ad d) Soud se nezabýval otázkou věrohodnosti výpovědi svědkyně (příjmení). Z nájemní smlouvy je zřejmé, že ji uzavíral FAČR a zástupce FAČR ji také ukončil. Žádné platby ze strany obžalované (příjmení) nebyly doloženy. Její mzda byla zasílána na bankovní účet a z výpisů nebylo zjištěno, že by vybírala hotovost odpovídající výši nájmu. Při domovní prohlídce nebyly nalezeny žádné doklady vztahující se k platbám za byt, ani finanční hotovost. Stejně tak v zachycené komunikaci ani náznakem nebyly zachyceny údaje o jakýchkoliv platbách za byt. Tvrzení obžalovaného (příjmení), že se s obžalovanou (příjmení) setkával tak často, že platby za byt nemuseli řešit po telefonu, je vyvráceno již tím, že podstatná část setkávání právě v předmětném bytu byla zaznamenána a platby za byt neřešili. Nájemní smlouva podnájemní vztah vylučovala bez souhlasu majitele bytu a tento souhlas nebyl nikdy dán. Pokud by nájem za byt platila skutečně obžalovaná (příjmení), nebylo by třeba volit komplikovaný postup při platbě přes (příjmení) a (příjmení). Podstatné je, že obžalovaný (příjmení) byt přenechal právě v době, kdy se rozhodovalo o dotacích.

58. V době, kdy obžalovaná (příjmení) poukaz použila, neměla vůči cestovní kanceláři žádný závazek cokoliv platit, neboť zaplatila právě uvedeným poukazem. Pokud soud uvádí, že na voucher se vztahovala odložená splatnost, ta by se týkala pouze obžalovaného (příjmení) a spolku FAČR. Podstatné je předání dárkového poukazu, nikoliv doba jeho využití. Tvrzení obžalovaného (příjmení), že informoval cestovní kancelář, že poukaz zaplatí obžalovaná, bylo vyvráceno zejména výpovědí svědka (jméno) (příjmení) a listinnými důkazy od společnosti A. Pokud by zájezd měla platit obžalovaná, nebyl důvod, aby tak činila dárkovým poukazem. Tvrzení, že získala výhodu v podobě lepších služeb a možnosti zaplatit později znamená, že i plnění v takové podobě by bylo neoprávněnou výhodou spočívající v přímém majetkovém obohacení, tedy úplatkem. Závěr soudu, že obžalovaný (příjmení) voucher poskytl jako projev milenecké přízně, vylučuje to, že voucher nebyl poskytnut z jeho prostředků, ale prostředků FAČR. Z odposlechů vyplývá, že obžalovaný (příjmení) využíval prostředky FAČR, zejména v podobě vstupenek, i v jiných případech. K přijetí úplatku může dojít i bez předchozí nabídky nebo slibu.

59. Státní zástupce dále ve svém odvolání označuje uložené tresty jako nepřiměřeně mírné. Z důvodů, jak odvolací soud rozhodl, považuje za předčasné tuto otázku rozebírat.

60. Ke zprošťující části napadeného rozsudku státní zástupce namítá, že interpretace soudu ohledně záznamů telekomunikačního provozu odporuje jejich obsahu a významu. Soud je bagatelizuje tím, že obžalovaní ve svých výpovědích vše dobře vysvětlili, nehodnotil řadu provedených důkazů (záznamů hovorů), které svědčí o vině obžalovaných a jejich motivaci nezákonně navýšit dotaci pro FAČR, případně tyto důkazy hodnotil izolovaně. Telefonická komunikace obžalovaných (příjmení) a (příjmení) z 9. února 2017 jednoznačně dokládá, že obžalovaný (příjmení) měl zcela přesné informace o výpočtu programu V a věděl i to, že v rozdělení připraveném (příjmení) bylo fotbalu přiznáno navíc 2 mil. Kč.

61. Nelze rovněž souhlasit s tím, že výpočet programu V byl velmi náročný a nikdo si s ním nevěděl rady. Byl vyhlášen tak, že u každého ze žadatelů došlo k součtu dvou známých sum, tedy dotace MŠMT za rok 2016 a příjmů z loterií, které žadatel obdržel za rok 2016 od ČOV. Administrátorka

programu, svědkyně (příjmení), se žádných chyb nedopustila, žádné chyby s ní také probírány nebyly.

62. Závěrům soudu odporují výpovědi svědků (příjmení), (jméno) a (příjmení); státní zástupce navrhoval jejich osobní slyšení, ale nebylo mu vyhověno. Věrohodnost výpovědi svědka (jméno) (příjmení) snižuje to, že při prvním výslechu si údajně nevzpomněl, že by při jednání komise došlo k nějaké změně pro fotbal, a následně uvedl, že pro MŠMT zpracoval excelovou tabulku k programům a ke komunikaci s obžalovaným (jméno) (příjmení) ohledně navyšování podpory v tabulce pro hokej a fotbal uvedl, že se asi nejednalo o standardní postup, ale nezkoumal důvod, proč se tak děje.

63. Obžalovaný (příjmení) a [obec] podle státního zástupce vědomě jednali na základě požadavků a pokynů (příjmení) zvýhodnit FACR nedůvodným navýšením dotace v programu V.

64. Ze záznamů telekomunikačního provozu obžalovaných (příjmení) a (příjmení) bylo podle státního zástupce prokázáno, že podrobné informace o průběhu rozdělování dotačních prostředků poskytovali pouze obžalovaným (příjmení), (příjmení) a (příjmení) a pouze těm umožnili uplatňovat jejich požadavky. Ostatní žadatele odkazovali, až budou vyhlášeny výsledky na stránkách MŠMT. Obžalovaný (příjmení) byl, na rozdíl od dalších členů NRS, ze strany obžalované (příjmení) pravidelně informován o vývoji v rozdělování programu III a opakovaně požadoval, aby se na tom podílel obžalovaný (příjmení).

65. Navýšení dotace pro ČUS prosazoval obžalovaný (příjmení) nikoliv z odborných důvodů, ale – jak sdělil obžalované (příjmení) – proto, že, „tam se to musí udělat politicky“. Dále státní zástupce odkazuje na záznam komunikace mezi obžalovanými (příjmení) a (příjmení), která byla vedena o tom, že ČUS má obdržet více. Rozhodně se netýkala chybějících bodových škál jednotlivých kritérií. Těžko si lze představit, že takové hodnocení by považovali za konsenzuální a odborné další žadatelé o dotace.

66. Tvrzení obžalovaného (příjmení), že na jednání NRS dne 9. února 2017 mu k požadavku na navýšení dotace v programu III ministryně sdělila, že se to předělá a že se dodělává metodika, je vyvráceno jak záznamem z jednání NRS, tak výpověďmi svědků (příjmení), (příjmení) a (příjmení).

67. Pokud obžalovaný (příjmení) uváděl, že se dotazoval zástupců ČOV a Sdružení sportovních svazů na jejich reálné potřeby v programu III, jeho tvrzení bylo vyvráceno komunikací obžalovaných, z níž vyplývá, že ostatní žadatelé neměli možnost se k tomu vyjádřit. Potvrzují to zejména svědci (příjmení), (příjmení) (příjmení).

68. Soud se ztotožnil s výpověďmi obžalovaných, že ke změnám rozdělení finančních prostředků v programu III muselo dojít již proto, že v návrzích zaměstnanců MŠMT nebyly správně stanoveny bodové škály ocenění jednotlivých kritérií. Zcela ale přehlíží, že výsledek ingerence obžalovaných bylo rozhodnutí o rozdělení dotačních prostředků z programu III zcela bez jakéhokoliv bodového ohodnocení. Komise pouze stanovila výše dotace pro jednotlivé žadatele, ale nevytvořila k tomu jakékoliv odůvodnění. Až dlouho poté svědek (příjmení) vytvořil tabulku, která měla takový postup odůvodnit.

69. Ani za situace, kdy před vyhlášením dotační výzvy obžalování (příjmení) a [obec] neuvedli v metodických pokynech žádné bodové stupnice, ačkoliv za to nesli odpovědnost, neshledává soud v jejich nečinnosti hrubé porušení jejich služebních povinností. Tato absence nevyvinuje ani obžalované (příjmení) a (příjmení). Soud se ztotožnil s obžalobou v tom, že metodický pokyn s kritériem e) nemohl být vydán a schválen již 31. ledna 2017, když toto kritérium vzniklo až po 9. únoru 2017.

70. Soud vyšel z toho, že při jednání expertní výběrové komise požádal svědek (jméno) obžalovaného (příjmení) o pomoc při vypracování nového návrhu rozdělení finančních prostředků. Zcela ale pominul důkazy, které tvrzení obžalovaného (příjmení) vyvracejí – výpověď svědka

(jméno). Ve druhém rozsudku soud uvedl, že tvrzení, že svědek (jméno) obžalovaného (příjmení) o spolupráci nežádal, dokazováním zjištěno nebylo. Nijak ale nevysvětlil, že jediný, kdo to tvrdí, je obžalovaný (příjmení). Rozdělení programu III a metodiku k tomuto programu nepřipravovali úředníci MŠMT, ale ve prospěch jednoho uchazeče jeden ze zástupců uchazečů o dotaci, tedy obžalovaný (příjmení), generální sekretář ČUS.

71. Obžalovaná (příjmení) (jméno) (příjmení) své odvolání rozdělila do několika kapitol, z jejichž názvu lze usuzovat na vytýkané vady. Jedná se o námitky, že soud prvního stupně dospěl k chybným skutkovým zjištěním, že obžalovaná měla

A. předpokládat u některých členů PEVK neobjektivní hodnocení,

B. instruovat některé členy PEVK tak, aby hodnotili v souladu se seznamem preferovaných žádostí,

C. zajistit dodatečné zvýšení hodnocení některých žádostí.

Pod bodem D. obžalovaná nalézacímu soudu prvního stupně vytýká, že neodůvodnil některé části odsuzujícího výroku napadeného rozsudku, a pod bodem E. se zaměřuje na právní hodnocení následků pochybení soudu prvního stupně.

71.1. Ad A. Soud prvního stupně dovozuje, že obžalovaná u externistů – (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) – předpokládala, že nebudou hodnotit objektivně. Zmíněný závěr soudu prvního stupně neodpovídá provedenému dokazování. Svědek (jméno) (příjmení) při hlavním líčení dne 1. března 2023 vypověděl: „V r. 2016, 2017 jsem působil v ČUS, pro to, abych se stal členem expertní výběrové komise, mě oslovil můj nadřízený p. (příjmení). V podstatě mi k tomu podal jen informaci, že ministerstvo školství požádalo ČUS o pomoc v komisi, aby tam měli nějakou osobu.“ Tato výpověď přitom koresponduje s výpovědí svědka učiněné během hlavního líčení dne 19. ledna 2021: „Můj nadřízený Ing. (příjmení) mi sdělil, že ministerstvo požádalo ČUS o pomoc při zajištění nějaké osoby na práci v komisi. Navrhl mi, zda bych se té práce zúčastnil.“ Totožná situace nastala u svědka (jméno) (příjmení). Při jeho výslechu při hlavním líčení dne 20. ledna 2021 zaznělo: „Byl jsem osloven prezidentem svazu panem [příjmení], jestli bych se toho nechtěl zúčastnit, zvažoval jsem to chvíli, protože jsem nevěděl, co to obnáší, a nakonec jsem usoudil, že by to mohlo být hokeji ku prospěchu a doslova jsem se obětoval.“ Tuto výpověď potvrdil 3. března 2023 svědek (jméno) [příjmení] během hlavního líčení. Důvěryhodnost svědka (jméno) [příjmení] soud prvního stupně nezpochybnil. Naopak podle odst. 604 napadeného rozsudku z jeho výpovědi vycházel.

Konečně posledním z údajně neobjektivních hodnotitelů měla být svědkyně (jméno) (příjmení). Ta při prvním i doplněném dokazování odešla vypovídat. Jistě nelze přehlížet, že tak musela učinit s ohledem na skutečnost, že je sama v postavení obžalované ve věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 1 T 3/2022. K potvrzení svých slov o transparentnosti obžalovaná připomíná okolnosti týkající se výběru i zbylých dvou externích hodnotitelů – (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení). Svědkyně (jméno) (příjmení) vypověděla, že ji do expertní komise doporučil svědek (jméno) (příjmení), který to potvrdil. Navíc z odposlechu z 19. ledna 2017, v 18.10 plyne, že výběr jmenované externistky projednal s dalšími osobami. Ani jeden ze svědků neuvedl, že by tento postup byl ze strany obžalované provázen očekáváními o neobjektivním hodnocení. Stejně platí pro druhou jmenovanou členku PEVK, nominovanou svědkem (jméno) (příjmení).

Nad rámec zmíněného je podle obžalované třeba připomenout, že tvrzený předpoklad u jmenovaných tří členů PEVK o neobjektivním hodnocení musí být nutně podmíněn existencí totožného předpokladu u osob, jež externisty nominovaly. Taková okolnost ale nebyla předmětem dokazování. Navíc nelze odhlédnout od toho, že obžalovaný (jméno) (příjmení), svědek (jméno) [příjmení] a svědek (jméno) (příjmení) byly významné osoby sportovního, resp. politického života, které požívaly vysoký sociální status a tomu jistě odpovídající odměnu. Z dokazování vyplynulo,

že prvně jmenovaný byl v té době mnohaletým generálním sekretářem ČUS, druhý v pořadí prezidentem ČSLH a členem NRPS a poslední svědek poradcem svědkyně (jméno) (příjmení), tehdejší ministryně. Dovožovat proto, že i tyto osoby byly, zapleteny“ do údajně ovlivněného výběru externích hodnotitelů, neodpovídá logické úvaze.

71.2. Ad B. Argumenty uvedené v předešlém oddílu těsně navazují na rozbor dalších vadných závěrů soudu prvního stupně. Ze str. 3 napadeného rozsudku totiž lze dovodit, že předpoklad obžalované o neobjektivním hodnocení tří jmenovaných externistů podmínil jejich ovlivnění obžalovanou před hodnocením. Jak je však prezentováno výše, existenci zmíněného předpokladu nepotvrdily žádné provedené důkazy. Tudíž lze prostou úvahou vyloučit, že obžalovaná k některým hodnotitelům PEVK přistoupila s vědomím, že je může neoprávněně ovlivnit. Tuto úvahu je možné potvrdit následujícími argumenty.

Soud prvního stupně dospěl k závěru, že obžalovaná se před zahájením věcného hodnocení sešla se třemi externisty a předala jim instrukce, jak mají hodnotit, a to za pomoci tabulky preferovaných žádostí. Tato dvě skutková zjištění neodpovídají dokazování, a byla tudíž učiněna v rozporu s § 2 odst. 6 trestního řádu. Podle soudu prvního stupně (odst. 615 napadeného rozsudku) měla instruovat hodnotitele (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), a to podle str. 3 napadeného rozsudku, „... osobně či zprostředkovaně ...“ Předně je třeba zdůraznit, že soud prvního stupně neosvětlil, jakého externistu měla obžalovaná instruovat přímo, či zprostředkovaně. Z odst. 609 napadeného rozsudku se podává, že svědek (jméno) (příjmení) měl být instruován obžalovanými (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení). Načež soud prvního stupně zdůrazňuje, že měla o instrukce obžalovaná žádat ještě spoluobžalovaného (jméno) (příjmení). Přičemž soud prvního stupně obratem dospěl k závěru (jak plyne z kontextu odsuzujícího výroku a odůvodnění napadeného rozsudku), že obžalovaná jmenovaného hodnotitele instruovala sama na osobní schůzce.

Kromě nejasnosti, zda tedy měla obžalovaná svědku (jméno) (příjmení) instruovat přímo, či zprostředkovaně, je taktéž zásadní, že soud prvního stupně ignoroval jeho výpověď. Svědek při hlavním líčení 19. ledna 2021 k otázce týkající se komunikace s obžalovanou vypověděl: „Týkalo se to pouze méj přítomnosti, zda jsem ochoten se zúčastnit práce v komisi. (příjmení) (příjmení) mě telefonicky oslovila, že obdržela kontakt od ČUS. Na osobní schůzce jsem potvrdil, že jsem ochoten se zúčastnit práce v komisi.“ Šlo přitom o, (jméno) krátký rozhovor na jejím sekretariátu.“ Citované potvrzuje, že k žádným instrukcím nedošlo. Není zřejmé, na základě, jakých důkazů dospěl soud prvního stupně k závěru, že obžalovaná svědku instruovala přímo. Totožně chybí důkazy, že by tak učinila prostřednictvím třetích osob. Dovození takového závěru jen z obecného záznamu ze sledování bytu na Senovážném náměstí z 24. ledna 2017 nemůže obstát. To navíc za situace, kdy soud prvního stupně ignoruje skutečnost, že zásadní část rozhovorů mezi obžalovanou a spoluobžalovaným (jméno) (příjmení) nebyla nikdy míněna vážně, resp. nebylo dokázáno, že probírané plány měly být, a nakonec byly obžalovanými realizovány. Mezi obžalovanými totiž byly zaznamenány hovory, které podle narativu soudu prvního stupně měly představovat nezákonné vybírání žádostí, které budou úspěšné v předmětném dotačním programu – viz proložený text v tabulce níže. Jak ale vyplynulo z dokazování, tyto žádosti nakonec dotaci nezískaly. To značí, že soud prvního stupně přistupuje k hodnocení záznamů selektivně a nekonzistentně. Přitom vadně nevysvětluje proč. Dále obžalovaná připojuje tabulku:

Žadatel; Označení záznamu a čas; Záznam

Město Hodonín; 018 SILAK 10o 2017 - 02-01; (příjmení): hmm Hodonín, Hodonín, maj tam talentovaný prcky a Dobřichovice (není názvu dobře rozumět) tam mám

Semice FK Motorlet Praha; 012 SILAK (tel. číslo) 12-00 (04: 21-04); (příjmení): Půta. Semice vyšly, Radotín je (není rozumět) to nevyšlo, Motorlet dostane výjimku jako jedinej, ale tohle musíš prodat.

(příjmení): ale (jméno) bude zase chrochtat

TJ Hlinsko; 009 SILAK 10I 2017 - 01-27 11-22 (35: 41-35); (příjmení): Slavkov je jasnej. Hlinsko je ten (příjmení), ten taky bude, Zubří, Protivanov, asi necháme všechno jo, takže 54

Město Vrchlabí; 012- (tel. číslo) 12-00

(05: 12-05); (příjmení): a vyberu něco pro toho (příjmení) z Vrchlabí

(příjmení): jo, (příjmení) taky. A pak jsme dali tomu (jméno) (příjmení)

(příjmení) (jméno) (příjmení) klub Lužánky; 012 SILAK (tel. číslo) 12-00

(07: 32-07); (příjmení): Kokory nebo Náchod (příjmení) to tam někde To je 3,6 nebo 2,6. To je dva nebo tři. Potom Tenisový klub Lužánky to je (příjmení), tomu bychom měli dát, ale ten má desítku teda

(příjmení): no tak, ale jestli to je (příjmení)

(příjmení): no právě

Prakticky totožná situace podle obžalované nastala u svědka (jméno) (příjmení) (odst. 612 napadeného rozsudku). Zde soud prvního stupně nedospěl k závěru, že jej měla obžalovaná instruovat prostřednictvím třetí osoby. Zřejmě tak měla učinit přímo na osobní schůzce, kterou si s ním měla sjednat. K tomu odkazuje soud prvního stupně na záznam ze sledování bytu na Senovážném náměstí z 13. ledna 2017 a 24. ledna 2017. Opětovně však došlo k přehlédnutí výpovědi svědka 20. ledna 2021 během hlavního líčení, která tvrzenou schůzku vysvětluje. Svědek (jméno) (příjmení) k otázce, zda byl před schůzí PEVK proškolen odpověděl: „Myslím, že ano, abychom se v tom orientovali. Myslím, že byla před zahájením schůzky. Kde nám k tomu řekli bližší věci. Dělali jsme to všichni poprvé a potřebovali jsme být v obraze.“. Přičemž k dotazu, kdo schůzku vedl doplnil: „Možná tu první vedla paní náměstkyně, ale nevím.“ Citované očividně nepotvrzuje verzi soudu prvního stupně, že došlo k předání instrukcí během osobní schůzky mezi obžalovanou a svědkem.

U poslední hodnotitelky, (jméno) (příjmení), je situace odlišná (odst. 610 napadeného rozsudku). (jméno) však tím, že by soud prvního stupně dospěl ke správným skutkovým zjištěním. Rozdílnost je třeba spatřovat v tom, že úvahy soudu prvního stupně jsou založeny jen na jedné větě záznamu ze sledování bytu na Senovážném náměstí z 24. ledna 2017. Z ní lze však maximálně dovodit, že došlo k osobní schůzce mezi obžalovanou a svědkyní. (jméno) však, že obsahem této schůzky měly být jakékoli instrukce či návody ve vztahu k věcnému hodnocení v rámci činnosti PEVK. Jiný důkaz k potvrzení svých úvah soud prvního stupně nepředkládá.

Obžalovaná uzavírá, že soud prvního stupně vytvořil skutkové zjištění na základě neexistujících důkazů, resp. nereflektoval důkazy, které úvahy soudu prvního stupně vyvracejí.

Zásadním se stalo nesprávné zjištění, že obžalovaná a spoluobžalovaný (příjmení) (příjmení) vytvořili seznam s preferovanými žádostmi. Tedy žádostmi, které oni sami vybrali a o jejichž neoprávněný úspěch v dotačním řízení se měli zasadit (odst. 579 napadeného rozsudku). Oproti tomu stojí obhajoba, že obžalovaná sestavovala ve snaze vypořádat se s pokyny své nadřízené, svědkyně (jméno) (příjmení), seznam žádostí, kterým měla být věnována zvýšená péče při hodnocení (dále jen „sledované žádosti“).

Této obhajobě soud prvního stupně neuvěřil, a to hlavně za podpory doplněné výpovědi svědkyně (jméno) (příjmení), která existenci sledovaných žádostí popřela stejně jako svůj zájem o jakékoli žádosti obecně. Tento přístup je v rozporu s dalšími důkazy a zejména s hodnocením samotné věrohodnosti svědkyně, nad kterou soud prvního stupně v jiných částech napadeného rozsudku vyjádřil pochybnosti. Přičemž tak učinil fakticky v souladu se závěrečnými návrhy obžalované a jejích obhájců. Došlo ke shodě v tom, že výpověď svědkyně (jméno) (příjmení) byla vnitřně rozporuplná, že tato svědkyně není důvěryhodná, a dokonce, že svědkyně ve výpovědi uváděla

opakovaně a vědomě nepravdivé skutečnosti. Soud prvního stupně rovněž správně konstatoval, že výpověď svědkyně měla očišťující nebo ospravedlňující povahu (odst. 549 napadeného rozsudku).

Lze proto vnímat jako nelogické, že soud prvního stupně v otázce sledovaných žádostí svědkyni (jméno) (příjmení) uvěřil a dospěl k závěru, že právě v tomto případě vypověděla svědkyně pravdu. Takovéto hodnocení je selektivní a jednostranné. Navíc nebere v potaz okatě nepřátelské vystupování svědkyně vůči obžalovaným. Zde obžalovaná naráží na příspěvky, které svědkyně sdílela prostřednictvím médií a sociálních sítí. Za pomyslnou korunu přístupu svědkyně lze považovat její lživé obvinění ze zastrašování, která vznesla 2. března 2023 při hlavním líčení na adresu některých obžalovaných.

Obžalovaná dále ke sledovaným žádostem připomíná, že podle výslovného pokynu jmenované svědkyně jednala s celou řadou osobností politického a sportovního života. Ty tlumočily ministryni společenský či osobní zájem na poskytnutí dotace konkrétnímu projektu. Mezi tyto osoby patřil např. starosta (příjmení) (jméno) (příjmení), člen ZJMK, Bc. (jméno) (příjmení) a PaedR. (jméno) (jméno), CSc. Výčet však není končený. (jméno) (příjmení), tehdejší poslanec za KSČ, se osobně angažoval při podpoře dotace pro Havlíkův Brod. Sám k tomu uvedl:„, (jméno), mluvili jsme o tom, ale já tu dotační žádost nepodával. Je také možné, že jsem mluvil i s paní (příjmení).“. Podobně lze odkázat na vyjádření (jméno) (příjmení), tehdejší senátorky za ČSSD. Konečně žádost obce Kokory u Přerova, kde byl zastupitelem jeho bratr, prosazoval i tehdejší poslanec za (příjmení) (jméno) (příjmení). Označená jednání jsou však jen zlomkem z desítek schůzek, které z popudu ministryně (jméno) (příjmení) obžalovaná nebo ostatní zaměstnanci MŠMT absolvovali. V naznačeném směru je také třeba připomenout schůzku, kterou absolvoval předseda Ústavního soudu JUDr. (jméno) (příjmení) se svědkyní (jméno) (příjmení). Soud prvního stupně k tomu v odst. 542 napadeného rozsudku uvádí:„ Svědek na jednom setkání s ministryní (příjmení) tuto požádal, aby, v případě, že (příjmení) lužánecký tenisový klub podá žádost o dotaci, dohlédla na férovost řízení.“ Soud prvního stupně zmíněné obhajobě neuvěřil s odkazem na výpověď svědka (jméno) (příjmení) (odst. 580 napadeného rozsudku) a úvahu, že při existenci PEVK nebylo třeba dodatečně dohlížet na průběh hodnocení (odst. 581 a 582 napadeného rozsudku). K výpovědi jmenovaného svědka je třeba zdůraznit, že soud prvního stupně očividně nevzal v potaz odlišnou situaci, která panovala v době jeho působení na MŠMT. Předně platí, že v té době probíhalo přidělování dotací jiným způsobem. Svědek v hlavním líčení dne 1. března 2023 vypověděl:„ Co se týče toho, kdo dělal to finální rozhodnutí o té dotaci, tak pokud nebereme to formální, že já jsem podepsal to rozhodnutí, takto jako by poskytnutí dotace v podstatě finálně schvalovala vždycky porada vedení, (...) To finální rozhodnutí dělala výběrová komise, porada vedení (...) Bavím se o tom, kde jsem byl já. (příjmení) vedení, to byli náměstci, pí ministryně a v případě, že náměstek nemohl, tak tam byl nějaký vedoucí odboru, ale v zásadě to bylo vedení ministerstva.“ Z citovaného plyne, že ministryně (jméno) (příjmení) logicky nevyžadovala seznam s žadateli, když o přidělení dotace takovým žadatelům sama rozhodovala. V případě dotačního programu 133 510 ale bylo rozhodování o přidělení dotace v rukou PEVK, jehož členkou ministryně nebyla. (příjmení) vedení navíc již nově brala výběr úspěšných žadatelů pouze na vědomí. Tedy se s rozhodnutím fakticky jen formálně seznamovala. Za dané situace byl pokyn k vytvoření sledovaných žádostí obžalovanou pochopitelný, neboť jenom tak mohla svědkyně (jméno) (příjmení) mít přehled o dotačním programu a žádostech spojených s osobnostmi politického a sportovního života.

Pozornost svědkyně (jméno) (příjmení) k dotačnímu programu dokládá i dopis hejtmanům. Pro připomenutí lze uvést znění dopisu z 17. března 2016, č. j. MSMT- 11012/2016-1, ve kterém ministryně výslovně žádá primátorku hl. m. Prahy o sdělení žádostí k přidělení investičních dotací. Přitom obžalovaná musí poukázat na odst. 584 napadeného rozsudku z něhož plyne, že i soud prvního stupně zhodnotil, že se svědkyně (jméno) (příjmení) o žádosti zajímala:„ Svědkyně zasílání těchto informací třetím osobám nevnímala jako zveřejňování informací z probíhajícího neveřejného dotačního řízení, neboť nebyly účastníky. Soud se však s tímto názorem zcela neztotožnil, neboť právě na třetích osobách, krajích, bylo, které ze žádostí prošlých formální

kontrolou označí jako „prospěšné“ a tím budou mít větší šanci na úspěch v dotačním řízení. Tudíž posouzení žádostí nezůstávalo čistě na úřednících ministerstva, jak prezentovala svědkyně, ale jistý vliv v něm sehrálo „označení“ prospěšných projektů ze strany hejtmanů.“

Nadto soud prvního stupně cituje záznam, ze kterého zájem ministryně o některé žádosti evidentně vyplývá (odst. 633 napadeného rozsudku): „(příjmení) (příjmení) žádosti komentuje: „Jo dobrý. Tak a teď... potom tady mám něco, co jenom (jméno) si vzpomněla, (příjmení), abychom něco hodili Kokory nebo Náchod“ (příjmení) reaguje dotazem, zda je to ministr. (příjmení) sděluje: „No. Kokory nebo Náchod“

Konečně rozebírané podporují i zprávy, které svědkyně (jméno) (příjmení) zasílala obžalované. Z nich plyne, že svědkyně měla zájem o aktuální stav některých žádostí. Za všechny lze poukázat na požadavek (jméno) (příjmení), politické tajemnice svědkyně (jméno) (příjmení), ze 7. února 2017 ke sdělení informace o stavu žádosti žadatele Kostelec nad Ohří (č.l. 8773). Obdobná sdělení, tj. zájem svědkyně (jméno) (příjmení) o stav některých žádostí prostřednictvím třetích osob, lze nalézt i na č.l. 8721 a 8723.

Jak shora naznačeno, další pochyby shledává soud prvního stupně v důvodnosti vedení seznamu sledovaných žádostí, když nad spravedlností postupu v hodnocení měli bdít pracovníci MŠMT, resp. členové PEVK. Tento závěr není správný. Obžalovaná k tomu poukazuje, že jen v rámci formálního hodnocení bylo třeba kvůli špatné práci zaměstnanců MŠMT přehodnotit 1/3 všech podaných žádostí: „Hezké odpoledne paní náměstkyně, po naší ranní diskusi jsem z důvodu „čestných prohlášení starostů o spolufinancování“ znova raději prošel všech cca 400 vyřazených žádostí a zkontroloval doložení spolufinancování. U ani jedné žádosti toto čestné prohlášení doloženo nebylo, nicméně bohužel při různých změnách výkladů – hlavně u to, že u žádostí spolků již stačí pouze podepsaná žádost, nebylo naší chybou vráceno cca 15 žádostí, které měly být hodnoceny experty. Bohužel toto se bude muset dohodnout a je možnost, že to s konečným pořadím ještě zahýbá. Je to moje chyba, že jsem si práci svých lidí neohlídal a pokud z toho bude nějaký problém, tak je to má odpovědnost.“ (viz. v trestním spisu založený e-mail z 20. února 2017 mezi obžalovanou a svědkem (jméno) (příjmení)).

Podobně lze odkázat na zjištění soudu prvního stupně v odst. 625 napadeného rozsudku: „Svědkyně (příjmení) i (příjmení) připustili, že na závěrečném jednání jim byly předloženy žádosti k posouzení, které nebyli součástí předchozího hodnocení, což koresponduje s tvrzením svědka (příjmení) o vrácení vyřazených žádostí k věcnému hodnocení. Tato skutečnost odpovídá i programu Pozvánky na jednání komise dne 1. března 2017, kterou členům komise zaslal svědek (příjmení) prostřednictvím e-mailu dne 21. února 2017. V návrhu programu se objevuje bod 2. Provedení hodnocení zbylých 20 žádostí.“

Důvod, pro který existoval seznam sledovaných žádostí, je zřejmý. Obžalovaná si uvědomovala důležitost sledovaných žádostí pro MŠMT a jmenovitě pro svědkyni (jméno) (příjmení). Byla si vědoma toho, že sledované žádosti nesmí být vyřazeny, ale ani vybrány nezákonně. Právem totiž předpokládala, že nezákonný postup při hodnocení sledované žádosti může na popud osobností politického a sportovního života odstartovat mediální kauzu. Taková situace by u obžalované jistě vedla ke ztrátě pracovní pozice a několik let budovaného postavení ve státní správě. Soud prvního stupně totiž přehlédl, že to byla obžalovaná, kdo o výběru úspěšných žádostí nakonec rozhodl. A tudíž bylo její odpovědností zajistit řádný průběh dotačního řízení. Z jakékoli chyby by logicky musela vyvodit osobní odpovědnost. Navíc potenciální chyba by se přirozeně dotkla i svědkyně (jméno) (příjmení). Obžalovaná totiž byla její přímá podřízená, kterou si na MŠMT vyžádala. V rozporu se závěry soudu prvního stupně je tedy naprosto logické, že o řádné hodnocení žádostí se zajímala jak obžalovaná, tak tehdejší ministryně. Tento postup nebyl protiprávní, utvrzoval zákonnost dotačního řízení. Soud prvního stupně učinil vadné skutkové zjištění – přiřkl seznamu sledovaných žádostí jiný význam, než plyne z důkazů.

71.3. Ad C. Za závěr trestné činnosti obžalované a spoluobžalovaného (jméno) (příjmení) považuje soud prvního stupně zajištění zvýšení hodnocení u některých žádostí. Mělo se tak stát za součinnosti svědka (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) u žádostí SK Junior Teplice z. s., FK ERA-PACK Chrudim, z. s., a Fotbalového klubu Zlín, z. s. (str. 3 napadeného rozsudku). Stejně jako v oddílu A. a B. považuje obžalovaná zmíněný závěr za nesprávný, učiněný v rozporu s provedeným dokazováním. Vzhledem k tomu, že k popsánému skutkovému zjištění dospěl soud prvního stupně toliko u třech jmenovaných žadatelů, bude obžalovaná předkládat své argumenty hlavně k nim.

Předně je třeba zmínit, že je nelogický závěr obsažený v odst. 665 a násl. napadeného rozsudku k žádosti Fotbalového klubu Zlín, z. s. Soud prvního stupně zde uvádí: „... na seznamu uloženém v notebooku obžalované (příjmení) ke dni 15. února 2017 byl spolek veden pod bodem 11 s poznámkou 47, vykřičník a čísly 5, 8. Prokazatelně se jedná o čísla kritérií (hodnotitelé (příjmení) a (příjmení)), v nichž je třeba body zvýšit, aby žádost spolku dosáhla potřebného bodového ohodnocení.“ K vysvětlení nadcházejících argumentů musí obžalovaná připomenout skutková zjištění soudu prvního stupně, která jsou k rozebíranému tématu zásadní (tím však obžalovaná nepotvrzuje jejich správnost):

- k věcnému hodnocení PEVK došlo v období od 30. ledna 2017 do 3. února 2017 (odst. 603 napadeného rozsudku);
- již 13. února 2017 byla známa hranice 49 bodů pro úspěšnost žádosti (odst. 602 napadeného rozsudku); a
- docházelo k přepisu udělených bodů v hodnotícím listu (odst. 621 napadeného rozsudku) na základě čísel hodnotících kritérií u jednotlivých žadatelů v tabulce sledovaných žádostí z 15. února 2017 a 23. února 2017 (odst. 618 napadeného rozsudku).

Podle názoru obžalované muselo platit následující. V tabulce sledovaných žádostí z 15. února 2017 je u předmětného žadatele uvedeno rukou psané hodnocení ve výši 47 bodů. Tudíž tato tabulka musela odrážet k uvedenému datu hodnocení žádosti, které odpovídá prvnímu hodnotícímu listu, jenž určuje žádosti zmíněných 47 bodů. A to za situace, kdy je v něm u kritéria č. 9 učiněna oprava z 0 na 3 body.

Za použití zjištění soudu prvního stupně uvedených výše to znamená, že ačkoli obžalovaná již přinejmenším 2 dny věděla o hranici 49 bodů pro úspěch žádosti, zajistila toliko zvýšení celkových bodů žádosti změnou u kritéria č. 9 ze 44 na 47. A až následně (jak uvedeno v odst. 667 napadeného rozsudku) zajistila další zvýšení o 3 body v kritériu č. 8, aby mohla být žádost úspěšná. Samozřejmě tato konstrukce, kterou soud prvního stupně dovozuje, není smysluplná a potvrzuje, že napadený rozsudek neodpovídá provedenému dokazování.

Nesprávnost skutkových zjištění podtrhuje také tato skutečnost. Ačkoli v tabulce sledovaných žádostí z 15. února 2017 i 23. února 2017 je uvedeno u rozebíraného žadatele kritérium č. 5 a 8, což mělo podle soudu prvního stupně značit ta kritéria, kde má dojít k navýšení bodování, došlo k navýšení u kritéria č. 9 a naopak nedošlo k navýšení u kritéria č. 5.

Totožná situace nastala u žádosti FK ERA-PACK Chrudim, z. s. V tabulce sledovaných žádostí z 15. února 2017 je uvedeno hodnocení ve výši 45 bodů, které s chybou jednoho bodu představuje součet bodů v prvním hodnotícím listu žádosti. Přičemž již zde je zachycena oprava bodů u kritéria č. 5 z 0 na 5. Za dané situace tedy musela obžalovaná podle soudu prvního stupně zajistit druhé zvýšení bodů (v kritériu č. 8 z 9 na 13), přičemž ale již při prvním zvýšení musela vědět, že toto nebude stačit k úspěšnosti žádosti (odst. 681 napadeného rozsudku). Tedy stejně jako v případě Fotbalového klubu Zlín, z. s., jde o nelogický závěr. Ten je opětovně potvrzen tím, že v rozporu s tabulkou sledovaných žádostí z 15. února 2017 a 23. února 2017 došlo ke zvýšení bodů u kritéria č. 5 a nedošlo ke zvýšení bodů u kritéria č. 6.

Odlišná situace nastala u žádosti SK Junior Teplice z. s. . Nemění to ale nic na tom, že soud prvního stupně vyhodnotil změny bodování celkově špatně. Naopak, tuto premisu obžalované to potvrzuje.

V naznačeném směru je třeba připomenout výše zmíněný odst. 618 napadeného rozsudku: „Nalézací soud se ztotožnil s vysloveným názorem Vrchního soudu v Praze, jež učinil v rámci svého rozhodnutí, a uzavřel, že závěry znaleckého posudku nejsou pro soud rozhodné, neboť tyto poznámky pouze reagují na stav hodnocení expertní komise ve vztahu k preferovaným žádostem a dokumentují tím, v jakých kritériích je třeba body zvýšit, aby bylo dosaženo kýženého výsledku, jenž obžalovaní promítli do podoby seznamu preferovaných žádostí.“ Jak ale plyne z tabulky sledovaných žádostí z 15. února 2017 a 23. února 2017 k rozebíranému žadateli, žádné poznámky (čísla kritérií) zde uvedeny nejsou. Při zachování narativu soudu prvního stupně by to tedy muselo nutně znamenat, že u žádosti SK Junior Teplice z. s. nedošlo ke změně bodování. Přesto soud prvního stupně žádost zařadil mezi ty, u kterých měla obžalovaná zajistit zvýšení hodnocení. Nadto je třeba uvést, že změny v bodování jsou opatřeny parařou. Při výkladu, který použil soud prvního stupně v odst. 621 napadeného rozsudku, lze dospět k závěru, že takto změněné hodnocení je oprávněné. Tudíž jmenovaná žádost by neměla být považovaná za ovlivněnou co se změny bodování týče. Ve vztahu k předešlým dvěma žadatelům činí popsané zjištění soudu prvního stupně napadený rozsudek vnitřně nelogický. Což se odráží i v nutnosti zpochybnit odst. 697 napadeného rozsudku o úředníkovi, který rozdal finanční podporu potřebným.

Z napadeného rozsudku totiž nelze ke každé preferované žádosti samostatně zjistit, zda obžalovaná má představovat úředníka, který:

sice poskytl dotaci, ale učinil tak svévolným způsobem prostřednictvím ovlivněného výběrového řízení vůči žádosti, která by za běhu obvyklých okolností ve výběrovém řízení nebyla úspěšná (mohlo by se hodnotit naplnění skutkové podstaty trestného činu);

přiznal dotaci a učinil tak svévolným způsobem prostřednictvím ovlivněného výběrového řízení žádosti, která by ale za běhu obvyklých okolností ve výběrovém řízení uspěla (bylo by třeba posoudit skutkový omyl); nebo

určil dotaci pro žádost, která byla ve výběrovém řízení vyhodnocena bez ingerence zvenčí (k trestnému činu by nemohlo dojít).

Ostatně popisovanou nejasnost napadeného rozsudku pregnantně vyjádřil svědek (jméno) (příjmení) ve zprávě, na kterou odkazuje v odst. 626 napadeného rozsudku sám soud prvního stupně: „O průběhu dotačního řízení v rámci tohoto programu vypovídá nejen zpráva zasláná svědkem (příjmení) obžalovanému (příjmení) ve znění: „Prý se do Tebe dnes PM pustila, ony jsou holky pod obrovským tlakem, protože slibovaly, kudy chodily a teď to nevychází, navíc slavná externí komise poslala do finále akce, za kterými nikdo nestojí a ty, kde byl průnik více zájmů, tam je hovno, hlavně to furt předělávají, ty seznamy samozřejmě venku kolují, bude z toho jednou velké průser, nezávidím ti tu situaci, kdybych mohl nějak pomoci, buď mluvit s premiérem například, jsem samozřejmě k dispozici“.“

K dokreslení chybných skutkových zjištění a vnitřní nelogičnosti napadeného rozsudku obžalovaná připomíná, že v rámci činnosti PEVK docházelo k mnohým opravám bodování. (příjmení) v žádosti Statutárního města Pardubice došlo dokonce ke snížení bodového ohodnocení kritéria č. 13, a to ze 3 bodů na bod 1. Žádost je přitom považovaná soudem prvního stupně za preferovanou.

Změny bodování se dotkly i nepreferovaných úspěšných žádostí. K tomu lze odkázat např. na žádost Ž_50 2017 a Ž_50 2017. U prvně zmíněné žádosti byla provedena změna bodování u kritéria č. 11 z 0 na 3 body. U druhé žádosti došlo ke změně bodování u kritéria č. 1 ze 3 bodů na 5. Konečně ke změnám došlo taktéž u neúspěšných žádostí. Viz. žádost č. 866 a 8659. Zmíněné změny soud prvního stupně do úvah nezahrnul.

71.4. Ad D. S odkazem na komentářovou literaturu a judikaturu obžalovaná vytýká nalézacímu soudu, že části odsuzujícího výroku nemají vůbec odraz v odůvodnění napadeného rozsudku. Konkrétně jde o následující pasáže popisu skutku:

• „... obžalovaná při svém jednání vycházela ze zkušenosti odvozené z dosavadní praxe, že členové porady vedení MŠMT budou při předložení návrhu na rozdělení finančních prostředků v daném programu vycházet z materiálu předloženého obžalovanou (jméno) (příjmení), jež měl mít podklad ve stanovisku expertní výběrové komise, kterou považují za nestrannou, tak aby byla zajištěna deklarovaná transparentnost výběru, ...“;

• „... a následně po provedení hodnocení externími členy komise obžalovaná (jméno) (příjmení) ještě naplánovala, u jakých žádostí o dotace, které hodlala zvýhodnit, lze dodatečně zvednout jejich hodnocení v konkrétních kritériích, ...“; a

• „... přičemž obžalovaná (jméno) (příjmení) v rámci popsaného jednání úmyslně porušila povinnosti vyplývající z ustanovení § 77 odst. 1, písm. b), h), i), t) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, neboť byla jako státní zaměstnanec povinna (...) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dověděla při výkonu služby, a které v zájmu služebního úřadu nelze sdělovat jiným osobám, ...“

Popsaná vada je podle obžalované projevem libovůle soudu prvního stupně, která je judikaturou Ústavního soudu zapovězena. Odkazuje na nále z 20. února 2004, sp. zn. IV. ÚS 219/03, podle kterého: „Jedním z principů představujících součást práva na řádný proces a vylučujících libovůli při rozhodování je i povinnost soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit, a to v trestním řízení způsobem zakotveným v § 125 a § 134 odst. 2 trestního řádu“ V důsledku toho je napadený rozsudek podle obžalované nepřezkoumatelný. Není totiž patrné, na základě, jakých důkazů a jakých úvah dospěl soud prvního stupně k zahrnutí výše citovanými pasážemi do popisu skutku. Navíc tento závěr odporuje provedeným důkazům. Svědkyně (jméno) (příjmení) vypověděla (odst. 175 napadeného rozsudku) o fungování porady vedení ministerstva a uvedla, že na konci roku 2016 došlo k přesunu části materiálů předkládaných poradě do režimu „na vědomí“, protože do té doby byla porada administrativně přetěžována. Tento přesun se týkal i rozdělení dotací.“ Dosavadní praxe, jak ji popisuje soud prvního stupně, tudíž neodpovídá skutečnosti. Šlo o nově zavedené pravidlo po mnoha letech praxe opačné.

Obžalovaná dále připomíná, že v rámci hlavního líčení bylo prováděno dokazování k údajnému ovlivnění výběru členů PEVK, tvrzenému ovlivnění členů PEVK při jejich hodnocení, presumované dodatečné změně bodů u žádostí, ale nikoli k plánování takové změny obžalovanou. Za takové situace nemohl soud prvního stupně dospět k závěru, že by obžalovaná plánovitým způsobem uvažovala nad zvýšením bodů některých žádostí. V tomto směru lze učinit závěr, že rozebírané skutkové zjištění (stejně jako předešlé i následující) je v extrémním nesouladu s provedenými důkazy.

Z napadeného rozsudku rovněž neplyne, vůči komu a kterými informacemi měla obžalovaná porušit svou povinnost mlčenlivosti. Nadto je zarážející, že soud prvního stupně v rozporu s předmětnou citací dospěl k závěru, že obžalovaná povinnost mlčenlivosti neporušila. K tomu lze odkázat na napadený rozsudek: „Je třeba uvést, že nejen že jí byly tyto osoby sportovního prostředí svědkyní (příjmení) určeny ke komunikaci, jak sama svědkyně potvrdila, ale i obžalovaná (příjmení) jistě sama znala pozice, jež obžalovaní zastávají, v případě obžalovaného (příjmení) i přesah do politického prostředí a jež se staly jejími pracovními partnery. (...) Je pochopitelné s ohledem na personální situaci na MŠMT v době nástupu obžalované, že pokud tam nebyla osoba, jež by ji pomohla se v problematice orientovat, využila znalostí právě obžalovaných (příjmení) a (příjmení), kteří s ní problematiku diskutovali, a ona neměla důvod jejich názory odmítat.“ (odst. 577), a „Byť tato provázanost mezi úředníky a osobami působící mimo ministerstvo se na první pohled nejeví standardní, jak však provedeným dokazováním bylo zjištěno, provázanost ministerstva právě se zástupci sportovního prostředí s ohledem na jeho specifika, byla značná a

potřebná. Této spolupráci, jež byla nastavena historicky, jakož i v inkriminované době svědkyní (příjmení), jako ministryní, se soud věnoval v úvodu svého odůvodnění. Soud tedy k období od 14. října 2016 do 25. prosince 2016 uzavírá, že nebylo zjištěno, že by obžalovaní (příjmení) a (příjmení) se v této době dopouštěli protiprávního jednání, o čemž ve vztahu k tomuto časovému vymezení nesvědčí žádný důkaz.“ (odst. 578).

71.5 E. V úvodu obžalovaná odkázala judikaturu Ústavního soudu, konkrétně na usnesení z 24. listopadu 2005, sp. zn. I. ÚS 455/05, a náleze z 18. listopadu 2004, sp. zn. III. ÚS 177/04, v nichž Ústavní soud uvádí požadavky na hodnocení důkazů, na nutnost důkazy vyčerpávajícím způsobem popsat a logicky i věcně přesvědčivým způsobem odůvodnit, zejména v případech, kdy si provedené důkazy vzájemně odporují. Obžalovaná nepovažuje napadený rozsudek za zákonný a k podpoře uvedeného závěru obžalovaná připomíná:

- podle oddílu (A.) u žádného člena PEVK nepředpokládala neobjektivní hodnocení. Na výběr externích členů neměla žádný přímý vliv, o výběr požádala odborně významné osoby, které externisty vybraly bez ingerence obžalované. NA výběr svědkyně (jméno) (příjmení) neměla obžalovaná dokonce ani zprostředkovaný vliv;
- podle oddílu (B.) žádného člena PEVK neinstruovala tak, aby hodnotil v souladu se seznamem preferovaných žádostí. Žádný z hodnotitelů uvedený závěr nepotvrdil. Seznam nepředstavoval žádosti preferované, ale žádosti sledované na popud svědkyně (jméno) (příjmení); a
- podle oddílu (C.) nezajistila dodatečné zvýšení hodnocení u některých žádostí. I toto zjištění není podloženo žádným důkazem, kdy navíc obžalovaná úpravy hodnocení žádostí nemohla realizovat, neboť hodnotící listy spravovalo investiční oddělení MŠMT. Stejně nebylo zjištěno, že by změny v hodnocení realizovala prostřednictvím jiné osoby.

Ve vztahu k oddílu (D.) obžalovaná uvádí, že tam zmíněné nedostatky potvrzují celkovou nezákonnost napadeného rozsudku a vadný postup soudu prvního stupně.

72. III. Nerespektování pokynů odvolacího soudu

Soud prvního stupně nerespektoval celou řadu pokynů, které mu uložil soud odvolací. Mezi prvními je třeba citovat pokyn podle odst. 437 zrušujícího usnesení: „V této souvislosti by se měl Městský soud v Praze zabývat jednak otázkou, v jaké souvislosti se škodou je vyřazení těch žadatelů ze seznamu jen proto, že museli uvolnit místo preferovaným, jednak námitkou, že většina z oněch 18 žadatelů, kteří byli do seznamu zařazení jako preferovaní, v opakovaně vyhlášeném dotačním programu ještě téhož roku skutečně dotace získali a zbylí (nebo někteří z nich) se do dotačního programu již nepřihlásili, protože své investiční záměry pokryli z jiných zdrojů. Samozřejmě bude třeba zjistit, zda úspěšní žadatelé podali žádost na stejnou investiční akci a doložili ji stejnými přílohami.“

73. Soud prvního stupně se sice věnoval opakovaně vyhlášenému dotačnímu programu, nikoli však v rozsahu citovaného pokynu (odst. 704 a násl. napadeného rozsudku). K tomu je třeba zdůraznit, že soud prvního stupně nezjišťoval důvod, proč někteří z preferovaných žadatelů nepodali do nového dotačního programu žádost. Stejně soud prvního stupně neřešil podrobnosti nově podaných žádostí – totožnost investiční akce a totožnost příloh. I s ohledem na tyto okolnosti soud prvního stupně dospěl k vadnému skutkovému zjištění, že výběr 9 z 18 preferovaných žádostí v opakovaně vyhlášeném dotačním programu nevykazuje „obhajující“ charakter (odst. 708 napadeného rozsudku).

74. Podobně upozorňuje obžalovaná i na pokyn z odst. 440 zrušujícího usnesení: „Obecný a v podstatě nepřezkoumatelný popis skutku v odsuzující části výroku napadeného rozsudku bude po doplněném dokazování třeba konkretizovat tak, aby bylo zřejmé:

- v jaké podobě byly po věcném přezkoumání dotačních žádostí podklady obžalované (příjmení) předloženy,

- jaké změny v seznamu byly následně provedeny a zda odporovaly závěrům hodnotitelů či respektovaly kritéria hodnocení,
- k jakým změnám po zásazích, které soud připisuje jednání obou uvedených obžalovaných, došlo u jednotlivých žadatelů v tom směru, že
- byli ze seznamů nedůvodně vyřazeni,
- jejich dotace byly nedůvodně poníženy,
- naopak byli do seznamu nedůvodně zařazeni“.

75. Citovaný podrobný návod, co konkrétně musí soud prvního stupně zjistit, zůstal nevyslyšen. Doplněné dokazování totiž vůbec nesměřovalo ke zjištění, zda obžalovaná obdržela po věcném hodnocení podklady od PEVK, a pokud ano, tak co bylo obsahem těchto podkladů. Stejně se soud prvního stupně nevěnoval tomu, zda a proč došlo ke změnám v seznamu a zda případné změny měly své opodstatnění.

76. Ani co do zjišťování detailů ohledně jednání obžalovaných nebyl soud prvního stupně důsledný. Například k údajným nedůvodným vyřazením a zařazením není v napadeném rozsudku uváděno ničeho. K tomu obžalovaná připomíná, že soud prvního stupně u preferovaných žádostí hromadně presumuje jejich ovlivnění, aniž by se hloubkově zabýval samotným hodnocením. Tedy zda body uvedené v hodnotících listech žádostí odpovídají kritériím hodnocení a obsahu žádostí. Tento nedostatek se soud prvního stupně snažil překlenout v odst. 697 napadeného rozsudku přirovnáním k postupu úředníka působícího ve špatném systému sociální pomoci. Jak plyne z argumentů uvedených k označenému odstavci napadeného rozsudku výše, lze uvažovat minimálně nad třemi situacemi, které se z trestněprávního hlediska zásadně odlišují. Diferenciace, ke které situaci v rozebírané věci došlo, je přitom zásadní. A lze ji učinit jen na základě podrobného rozboru správnosti hodnocení každé jednotlivé žádosti. Tak soud prvního stupně nečiní, když v odst. 629 a násl. napadeného rozsudku k žádostem hlavně shrnuje nikdy nesporné okolnosti (např. výše žádané dotace, osoby zapojené do žádosti). Konečně nelze přehlížet odst. 430 zrušujícího usnesení: „Pokud obžalovaná (příjmení) namítá, že mobilní telefon jí byl vrácen bez záznamu komunikace s tehdejší ministryní (příjmení), případně s dalšími náměstky, měly by tyto údaje být k dispozici na CD, zahrnujících záznamy všech hovorů a posílaných zpráv v rozhodném období; v prvé řadě by bylo žádoucí, aby tato obžalovaná uvedla, jaké záznamy postrádá, co bylo jejich obsahem a co mají dokazovat.“ K nastíněnému tématu obžalovaná doplňuje, že v mobilním telefonu a na předmětném CD chybí komunikace v podobě SMS, kterou vedla se svědkyní (jméno) (příjmení) minimálně z ledna a února roku 2017. Stejně platí i pro e-maily z Outlook, které byly vráceny obžalované na zmíněném CD. Tato komunikace by přitom mohla potvrdit obhajobu obžalované, že svědkyně se zajímala o sledované žádosti.

77. Dále obžalovaná poukazuje na judikaturu, podle níž, jestliže 8 Tz 287/2000, „Jestliže odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně podle § 258 odst. 1 písm. b), c) a podle § 264 odst. 1 trestního řádu nařídil provést úkony a doplnění k odstranění vad rozsudku a pochybností o správnosti skutkových zjištění, soud prvního stupně v řízení po zrušení rozsudku je povinen tyto úkony a doplnění provést.“ Taktéž obžalovaná připomíná usnesení Nejvyššího soudu z 21. března 2018, sp. zn. 8 Tdo 5/2018.

78. V závěru svého odvolání se obžalovaná věnuje výroku o trestu, který považuje za nepřiměřený z řady důvodů. Podle ní soud prvního stupně uložil trest ve zřejmém rozporu jak s realitou, tak i s judikaturou Nejvyššího a Ústavního soudu. Nezabýval se ani délkou doby, která od spáchání činu uplynula, nezjišťoval osobní či rodinné poměry obžalované a nezajímal se ani o její majetkové a jiné poměry. Stejně soud prvního stupně neprováděl dokazování ke způsobu života obžalované, ani v napadeném rozsudku nerozvinul úvahy k možnosti nápravy. Obžalovaná je od roku 2002 vdaná a vychovává s manželem dceru ve věku devíti let. Přitom od jejích 5 let s ní navštěvuje dětskou psycholožku, Mgr. (jméno) (příjmení), s jejíž pomocí se snaží minimalizovat psychické

následky, které na dceři zanechaly události trestního řízení. Medializace věci se samozřejmě negativně dotkla i obžalované. Soud prvního stupně nerefletoval, že obžalovaná je zcela bezúhonná a že se aktivně zapojovala do společenského života v Brně – např. vydávala vlastním nákladem básnický almanach pro začínající básníky, podporovala nadějně malíře nákupem jejich obrazů a pomáhala lidem s duševním onemocněním v rámci sdružení PRÁH. Dále např. v roce 2011 uspořádala na vlastní náklady neziskovou mezinárodní konferenci na téma Přímé a nepřímé daně v rámci Evropy a Asie. Konference se zúčastnili panelisté z 11 zemí Evropy a Asie. Obžalovaná řadu let vykonává dobročinnou činnost, a to i např. v oblasti autismu. Je také aktivní v místě svého bydliště ve Veverské Bítýšce. Zapojuje se do přípravy a organizace společenských akcí pro děti a připravuje pro ně materiály z oblasti literatury a čtenářské gramotnosti. Neprovedení dokazování k popsáným okolnostem, resp. nereflektování zmíněných skutkových zjištění soudem prvního stupně vedla v obecném smyslu k určení druhu a výměry trestu v rozporu s § 38 trestního zákoníku. Konkrétně zmíněné vedlo k vadě, že soud prvního stupně nevedl své úvahy směrem k mimořádnému snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 či odst. 6 trestního řádu (patrně míněn zákoník). Dále obžalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu z 23. listopadu 2022, č. j. 8 Tdo 1033/2022-425, který se otázkám ukládání trestu podrobně věnuje. Za zásadní pochybení soudu prvního stupně považuje nereflektování zájmu nezletilého dítěte – své dcery při stanovení druhu a výměry trestu a odkazuje na četné nálezy Ústavního soudu.

79. Délku trestního řízení téměř 6 let, obžalovaná označuje jako hraniční, co do přiměřenosti, jak podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva, tak Ústavního soudu (srov. Nález Ústavního soudu z 19. října 2020, sp. zn. III. ÚS 208/20).

80. Ze všech shora uvedených důvodů obžalovaná trvá na svém návrhu učiněném v odůvodnění odvolání z 1. srpna 2023, aby odvolací soud napadený rozsudek z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a), b), c) a e) trestního řádu zrušil a věc podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

81. Své odvolání proti odsuzující části uvedeného rozsudku strukturoval rovněž obžalovaný (příjmení) (příjmení). Zaměřil se na:

I. Nerespektování pokynů odvolacího soudu

II. Absenci trestnosti skutku

III. Absenci důkazů o ovlivnění hodnocení

IV. Nevěrohodnost výpovědi svědkyně (příjmení)

V. Otázku škody a prospěchu

VI. Nesprávně kvalifikované vývojové stadium trestné činnosti

VII. Absenci odůvodnění subjektivní stránky

Ad I. - Nerespektování pokynů odvolacího soudu

- soud nerespektoval pokyny ve zrušujícím usnesení a neuvedl:
- v jaké podobě byly po věcném přezkoumání podklady obžalované (příjmení) předloženy,
- jaké změny byly následně provedeny a zda odpovídaly záměru obžalovaných,
- k jakým změnám u jednotlivých žadatelů došlo a zda v jejich důsledku byly
- ze seznamu úspěšných žadatelů vyřazeni,
- přiznané dotace byly nedůvodně poníženy, nebo
- žadatelé do seznamu nedůvodně zařazeni.

- výčet 18. preferovaných žadatelů soud uvádí jako,, prokazatelný výsledek nekalé spolupráce obžalovaných“, neuvádí ale, zda se jednalo o jinak úspěšné či neúspěšné žadatele; totéž platí o dalších třech žadatelích, u nichž mělo k zásahům do hodnocení dojít dodatečně,

Ad II. - Absence trestnosti skutku

- soud při porovnání výroku rozsudku s obžalobou nedodržel zásadu totožnosti skutku, který navíc nevykazuje znaky žádného trestného činu,

Ad III. - Absence důkazů o ovlivnění hodnocení

- soud konstruuje zapojení celé řady osob do údajného zmanipulovatelného hodnocení žádostí, ačkoliv proti těmto osobám se nevedlo trestní stíhání; tyto osoby jako svědkové naopak manipulaci vyvracejí,

- údajná domluva s některými z členů komise na zmanipulování hodnocení je jen domněnkou soudu, která není nijak prokázána,

- pokud by obžalovaná chtěla obsadit komisi loajálními členy, mohla je vybrat sama,

- v odvolání se dále odkazuje na pasáže výpovědí jednotlivých svědků,

- ovlivnění uvedených osob neprokazují ani prostorové odposlechy bytu obžalované, ačkoliv soud je z toho dovozuje,

- co bylo komisi vlastně předloženo, když seznam úspěšných žadatelů měl existovat ještě předtím, než jej komise projednala?,

- v čem došlo u některých z 18. preferovaných žádostí k jejich zvýhodnění, když k žádným zásahům v hodnocení u nich nedošlo? Podle obžalovaného se jedná o 9 takových žádostí,

- je investiční záměr nahraditelný technickou zprávou? Svědek (příjmení) dospěl k závěru, že ano, a zabývala se tím i komise,

Ad IV. - Nevěrohodnost výpovědi svědkyně (příjmení)

- soud k výpovědi nepřistupuje konzistentně, na jedné straně ji zpochybňuje a dokonce ji uvádí jako osobu, která tvrdí nepravdivé skutečnosti, na druhé jí bez dalšího věří.

AD V. - K otázce škody a prospěchu

- nelze se ztotožnit s tvrzením, že zmíněných 18. žadatelů představuje souhrn těch, kteří na dotaci neměli nárok, a proto škoda představuje součet jím přiznaných dotací,

- na dotaci není právní nárok, a proto nelze hovořit o tom, že pokud určitému žadateli nebylo vyhověno, vznikla mu škoda; stejně tak nelze hovořit o tom, že se tak stalo na,, úkor jiných soutěžitelů“.

- tvrzení, že nové kolo dotačního programu bylo náhradou za předtím zrušené, je zavádějící, podmínky pro přiznání dotace shodné nebyly, což akceptuje i soud I. stupně (byly příznivější)

- 9 z 18 údajně preferovaných žadatelů se do nového kola přihlásilo a všichni dotace obdrželi,

Ad VI. - Nesprávně kvalifikované vývojové stadium trestné činnosti

- nejednalo se o pokus, ale o přípravu, nebylo ani rozhodnuto o přiznání dotace, ani nebyl přesně vymezen okruh žadatelů, kterým byla dotace přiznána,

- přiznání dotace je politickým rozhodnutím, které lze změnit nebo zrušit (viz např. rozhodnutí o výjimečném přiznání dotace, nebo zrušení celého kola dotačního řízení),

- k vyhlášení konečných rozhodnutí o přiznání dotace nedošlo,

Ad VII. - Absence odůvodnění subjektivní stránky

- podle výroku odsuzujícího rozsudku odvolatel jednal, v úmyslu dosáhnout neoprávněného vyplacení investiční dotace“, zatímco obžalovaná (příjmení) jednala v „ úmyslu způsobit škodu České republice a opatřit neoprávněný prospěch některým žadatelům o dotace“. Údajný úmysl obžalovaných se tedy liší.

82. K odvolání státního zástupce se vyjádřili obžalovaní (příjmení) (jméno) (příjmení), (příjmení) (příjmení), Mgr. (jméno) (příjmení), JUDr. (příjmení) (příjmení) a [ulice] unie sportu.

83. Obžalovaná (příjmení) ve svém vyjádření zaměřila na jednotlivé výtky popsané v odvolání státního zástupce.

84. K otázce nenaplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty dle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku je podle ní nutno uvést, že argumentace soudu v tomto směru je zcela správná /samozřejmě za situace, že by ke spáchání skutku došlo/. Podstata vzniklého problému nemohla být primárně v jednání obžalovaných. Podnět ke zrušení programu byl dán zásahem policie v době, kdy ještě nebyl proces ukončen a byl zejména dán politickým rozhodnutím tehdejší ministryně Mgr. (jméno) (příjmení). S ohledem na hodnocení její výpovědi lze mít pouze za to, že se jednalo spíše o pokus vlastní politické záchrany, a nikoliv o snahu nápravy nepravostí, což je ostatně zřejmé i z dalších výpovědí Mgr. (příjmení) a hodnocení této skutečnosti soudem. Samozřejmě podstatnou je otázka právního výkladu, neboť zmíněná kvalifikovaná podstata nepochybně vyžaduje vážnou poruchu. Tuto skutečnost státní zástupce ani neodůvodňuje. Podstatné je pak hodnocení, že se musí jednat o vážnou poruchu vůči celému ministerstvu, a nikoliv jeho dílčí – nesamostatné složce, což správně hodnotil soud. Navíc problém se zrušením nezavdal ani tak poruchu orgánu – ministerstvu, ale způsobil problém jednotlivým spolkům. Konečně je zde neexistence úmyslu, kdy ani obžaloba nikdy netvrdila, že by byl úmysl způsobit vážnou poruchu v činnosti orgánu, kdy se nemůže jednat ani o úmysl nepřímý.

85. K námitce týkající se neuznání viny ve vztahu ke spolkům, které obdržely výjimku ministryně, je samozřejmě možné odkázat na závěrečný návrh obžalované a odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně. V daném případě je totiž zcela mimo diskusi, že výjimky udělila p. ministryně, a to jako nezbytné dofinancování druhé etapy v souvislosti s ME žen. Soud i obžalovaná se v tomto směru zabývala i naprosto rozporuplnou výpovědí svědkyně (příjmení), a to i ve srovnání s dalšími provedenými důkazy. Za zcela paradoxní je možno považovat zvýrazněný závěr státního zástupce: „Samo rozhodnutí o výjimce tedy v žádném případě nevylučuje, že se jednalo o projekty, který byly nezákonně zvýhodněny obžalovanými“. Tento závěr svědčí o jakési snaze za každou cenu udržet svou verzi nehledě na důkazy. Navíc není zřejmé, co tím chce odvolatel uvést ve vztahu k trestní odpovědnosti obžalovaných.

86. K otázce výše způsobené škody, resp. prospěchu: Zde státní zástupce požaduje, aby obžalovaní byli uznáni vinnými ve vztahu k celkové alokaci v programu 133510. V tomto případě lze mít však za to, že žádná škoda vůbec vzniknout nemohla, neboť všichni vybraní žadatelé byly oprávněnými, a i pokud by se vzalo v úvahu tvrzené ovlivnění, pak by se jednalo jen o jinou formu přerozdělení opět oprávněným žadatelům. Fakticky všichni žadatelé, kteří se dostali do výběru, byli žadateli oprávněnými, nicméně nutno uvést, že soud se těmito žádostmi nezabýval, tj. neprovedl dostatečné posouzení jednotlivých žádostí, což obžalovaná namítá s odkazem na předchozí rozhodnutí odvolacího soudu i v odvolání. Tato námitka má však význam ve vztahu k odvolání obžalované, nikoliv ve vztahu k odvolání státního zástupce. Navíc logika celé alokace je kompletně nesprávná, neboť pokud by toto měl soud hodnotit, musel by hodnotit nejenom vybrané, ale i všechny nevybrané uchazeče a zkoumat jejich oprávněnost.

87. K námitce úplatků se obžalovaná vyjádřila mnohokrát, i v rámci nového dokazování navrhla řadu důkazů, které soud i provedl a správně a velmi obsáhle hodnotil. V daném případě se námitky státního zástupce spíše dají popsat jako „ vlastní verze příběhu“ bez ohledu na provedené důkazy,

tj. fakticky soubor domněnek zasazených do objektivních skutečností. Nelze pominout, že poněkud nepochopitelně oba obžalovaní nebyli samostatně za poskytnutí a přijetí úplatku stíháni, ale toto jednání bylo zahrnuto do skutků, týkajících se dotací s tím, že se jednalo o jednoznačnou snahu o doplnění příběhu o jakýsi chybějící či zvýrazňující bod, a to o jednání spojené s přijetím úplatků. Skutečnost, že se ani v jednom případě nejednalo o úplatky byla prokázána řadou důkazů, stejně jako to, že obžalovaná za poskytnutá plnění řádně platila a měla snahu platit ještě i před splatností /viz voucher/.

88. K otázce zprošťujících výroků ve vztahu k neinvestičním dotacím, obžalovaná, ve stručnosti odkázala na svá opakovaná vyjádření a zejména na rozhodnutí soudu prvního stupně, který se i po zrušení svého prvního rozsudku velmi pečlivě zabýval a provedl řadu důkazů včetně těch, které byly navrženy a poskytnuty ostatními spoluobžalovanými. Soud prvního stupně pak v této části postupoval v souladu s pokyny odvolacího soudu a velmi pečlivě jednotlivé důkazy zhodnotil, kdy správně konstatoval i nepochopitelný postoj státního zástupce, který setrval na svých závěrech i přes zcela opačné a jednoznačné důkazy, včetně výpovědi svědků. Obžalovaná pak prokázala svou faktickou neúčast a neexistenci spojení s konečným vyhodnocení neinvestičních dotací, které navíc bylo správné a bylo nápravou nesprávné a neodborné činnosti úředníků. Naopak bylo prokázáno, že pokud by k nápravám nedošlo a za kterými ani obžalovaná fakticky nestála, a byly by přiznány dotace dle logiky státního zástupce, pak by se jednalo o nezákonné rozdělení.

89. Z výše uvedených důvodů obžalovaná navrhla, aby odvolací soud odvolání státního zástupce podle § 256 trestního řádu zamítl jako zjevně nedůvodné.

90. Obžalovaný (příjmení) (příjmení) ve svém vyjádření poukázal na to, že celé obsáhlé odvolání státního zástupce (celkem 107 stran textu, podstatnou část však zabírají přepisy částí odůvodnění napadeného rozsudku) je ve skutečnosti pouhou polemikou se skutkovými zjištěními soudu I. stupně a s jeho způsobem hodnocení důkazů. To však samo o sobě nemůže vést k závěrům o nezákonnosti či nesprávnosti tohoto rozhodnutí. Státní zástupce často jen opakuje důvody, které ho vedly k podání obžaloby, případně uvádí svou argumentaci obsaženou již v jeho odvolání ze dne 16. března 2022 proti původnímu rozsudku soudu I. stupně ze dne 26. listopadu 2021. Spíše jen okrajově reaguje na posun v důkazní situaci po doplnění dokazování v návaznosti na zrušení původního rozsudku usnesením Vrchního soudu v Praze coby soudu odvolacího ze dne 31. srpna 2022.

91. Ve vztahu k těm částem, proti nimž státní zástupce brojí, lze obecně konstatovat, že soud I. stupně splnil všechny požadavky kladené na něj zejm. § 2 odst. 5, 6 a 12 trestního řádu. K této části svého rozhodování přistoupil soud systematicky a pečlivě, zjistil skutkový stav bezdůvodných pochybností a hodnotil důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu. Z těchto částí rozsudku je zřejmé, které skutečnosti vzal soud za prokázané a o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se řídil pro hodnocení provedených důkazů, čímž splnil podmínky kladené na něj § 125 odst. 1 trestního řádu.

92. Soud I. stupně přesvědčivě a logicky odůvodnil, proč obžalovaného části obžaloby zprostil (skutek uvedený v bodě I obžaloby), nebyl naplněn znak kvalifikované skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku (vážná porucha v činnosti orgánu státní správy), vypustil některé části skutku (projekty spolků TJ Přeštice, (příjmení) (jméno) (příjmení) a (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno)), vypustil část právní kvalifikace (trestný čin podplacení podle § 332 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, resp. v případě obžalované (příjmení) odpovídající trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 al. 1, odst. 4 písm. a), b) trestního zákoníku). Se závěry soudu I. stupně vztahující se k popsáným částem napadeného rozsudku se obžalovaný plně ztotožňuje. To však v žádném případě nemá vliv na jeho argumenty proti odsuzující části napadeného rozsudku, které obžalovaný podrobně rozebral v odůvodnění svého odvolání ze dne 27. října 2023.

93. Vážná porucha v činnosti orgánu státní správy (str. 6 až 9 odvolání)

94. Státní zástupce je přesvědčen, že jednání obžalovaných (příjmení) a (příjmení) bylo způsobilé způsobit vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy, čímž podle jeho názoru došlo k naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. V důsledku údajného jednání obžalovaných nemělo být MŠMT schopno v daném roce plnit svoje úkoly a povinnosti v oblasti podpory sportu vyplývající z § 3 odst. 1 písm. c) a § 6b zákona č. 115/2001 Sb., o podpoře sporu, konkrétně zajistit rozdělení finančních prostředků z dotací určených na podporu materiálně technické základny sportu. Tato situace podle státního zástupce způsobila, že v roce 2017 nebyla tato podpora vůbec realizována. Soud I. stupně se přitom této otázce věnoval velmi detailně s podrobnou právní argumentací (srov. rozsáhlou pasáž v bodech 727. až 736. na str. 220 až 223 napadeného rozsudku). V ní vyšel z doktrinárních výkladů respektovaných komentářů k trestnímu zákoníku (viz. bod 730). Na okraj lze poznamenat, že k tomuto znaku není v současné době dostupná žádná publikovaná či jiná judikatura, z níž by bylo možno při řešení uvedené otázky vycházet.

95. Výše zmíněný názor státního zástupce je nesprávný z několika důvodů.

96. Předně opomíjí tu skutečnost, že ke zrušení programu nedošlo v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných, ale na základě rozhodnutí tehdejší ministryně (jméno) (příjmení) ze dne 26. května 2016. Ta svůj postup odůvodnila tak, že, je povinna postupovat s péčí řádného hospodáře a v důsledku jednání obžalovaných je nucena použít takové instrumenty, které zabrání ne hospodárnému a neoprávněnému vynaložení finančních prostředků ze státního rozpočtu a zároveň narovnají podmínky při rozdělování dotací v uvedeném dotačním programu“. Ministryně přitom tento krok učinit nemusela, žádný právní předpis ji takovou povinnost neukládal, šlo čistě o její politické rozhodnutí. Do současné doby nebylo prokázáno, že by dotace byla přiznána žadatelům, kteří nesplnili příslušné podmínky vyhlášeného dotačního programu (k tomu srov. i argumentaci dále).

97. Státní zástupce ve svých úvahách opomíjí i tu skutečnost, že zákonodárce rozlišuje mezi poruchou běžnou (srov. znak základní skutkové podstaty trestného činu sabotáže podle § 314 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, či znak kvalifikované skutkové podstaty trestného činu násilí proti orgánu veřejné moci podle § 323 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku) a poruchou vážnou (např. trestný čin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, či státním zástupcem zmíněný trestný čin šíření poplašné zprávy podle § 357 odst. 3 písm. d) trestního zákoníku).

98. Odborná literatura již v případě běžné poruchy vyvozuje, že jde o takový stav, kdy příslušná instituce není po jistou, ne zcela zanedbatelnou dobu schopna řádně plnit své úkoly, takže dojde k přerušení buď všech, nebo jen některých jejích funkcí, a její činnost není zcela nebo zčásti provozována. V případě znaku kvalifikované skutkové podstaty podle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku musí jít o poruchu vážnou, tedy těžší, podstatně závažnější, intenzivnější zásah než v případě poruchy běžné. Okolnosti popsané státním zástupcem údajně svědčící o vážné poruše v činnosti orgánu státní správy by byly podle názoru obžalovaného s odkazem na argumentaci soudu I. stupně a na argumentaci uvedenou v tomto vyjádření stěžejí podřaditelné pod poruchu běžnou, natož vážnou. Jakákoli argumentaci v tomto ohledu však v odvolání státní zástupce chybí, proto není možné se k ní blíže vyjádřit. Státní zástupce dále tvrdí, že nelze přijmout závěr soudu o absenci poruchy ve vztahu k ministerstvu jako celku, neboť v takovém případě by zmíněný znak nemohl být v případě ústředních orgánů státní správy nikdy naplněn a nedůvodně by docházelo k preferenci pachatelů ve větších orgánech státní správy. Svou polemiku se snaží podpořit srovnáním s Národní sportovní agenturou. Podle jeho názoru by shodné jednání pachatelů, které vedlo ke znemožnění poskytování investičních dotací na podporu sportu ze strany MŠMT, bez pochyby činnost Národní sportovní agentury paralyzovalo. Nevidí proto logiku v tom, proč shodné jednání vůči MŠMT nelze hodnotit stejně. Vedle toho, že úvaha státního zástupce o následcích pro Národní sportovní agenturu je čirou a ničím nepodloženou spekulací, jde podle názoru obžalovaného i o nepochopení objektu daného trestného činu. Tím je nerušená činnost

orgánů státní správy. Zásadní tedy zůstává, zdali ke způsobení vážné poruchy v konkrétním případě objektivně došlo (resp. v projednávané věci mohlo dojít), velikost příslušného orgánu státní správy je podružná. Je logické, že identické jednání může vážnou poruchu v jednom případě způsobit a v jiném nikoli. Není proto překvapivé, že neoprávněný zásah do počítačového systému u menší právnické osoby může způsobit vážnou poruchu v její činnosti, a tedy naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty podle § 230 odst. 4 písm. e) trestního zákoníku, zatímco u velké nadnárodní společnosti bude takový zásah považován za nepatrný.

99. Uvedené však platí pro kterýkoli trestný čin. Úder pěstí může v jednom případě způsobit poškozenému těžkou újmu na zdraví, v jiném běžné ublížení na zdraví, v dalším nedojde k žádnému následku. I v tomto ohledu by mohl státní zástupce žehrat, že velikost (fyziognomie) poškozeného, „nedůvodně preferuje pachatele“.

100. Na velikost příslušného orgánu státní správy je rovněž třeba pohlížet z hlediska naplnění subjektivní stránky pachatele trestného činu. Znak kvalifikované skutkové podstaty podle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku je jinou zvlášť přitěžující okolností ve smyslu § 17 písm. a) trestního zákoníku. Jde o těžší následek, za který pachatel odpovídá, i pokud jej zavinil z nedbalosti, vyjímaje případy, kdy trestní zákon vyžaduje zavinění úmyslné. Zde dochází podle názoru obžalovaného k největšímu omylu státního zástupce. Právě takovým případem je totiž jednání kladené za vinu obžalovaným. V rámci vývojových stadií trestného činu se měli dopustit pokusu předmětného trestného činu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Ve vztahu ke všem znakům základní i kvalifikované skutkové podstaty je proto v tomto případě vyžadován úmysl. Z popisu skutku v obžalobě ani z popisu skutku v odsuzující části napadeného rozsudku však nevyplyvá, že by obžalovaní svým jednáním skutečně chtěli způsobit vážnou poruchu v činnosti MŠMT nebo že by s takovým následkem byli alespoň srozuměni (viz. § 15 trestního zákoníku).

101. Státní zástupce si v tomto ohledu dokonce protirečí. Pokud hypoteticky přijmeme názor jeho, potažmo názor soudu I. stupně o motivaci obžalovaných, mělo být jejich cílem, „dosáhnout neoprávněného vyplacení investiční dotace“ v úmyslu získat, „výhody vzniklé v souvislosti se zmanipulováním rozdělování finančních prostředků využije k prospěchu svému a dalších osob, ať již přímo žadatelů o dotaci, či osob se vztahem ke konkrétním žadatelům o dotace“ (viz. popis skutku na str. 13 obžaloby a na str. 2 napadeného rozsudku). Úmyslem obžalovaných měl být ve skutečnosti pravý opak, tedy nerušená činnost MŠMT, která by jim umožnila získat zmíněné výhody. Způsobení vážné poruchy v jeho činnosti by jejich údajné plány ve skutečnosti zhatilo.

102. V konkrétním případě k vážné poruše v činnosti MŠMT nedošlo a objektivně dojít nemohlo, rozhodně ne v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaných. (příjmení) by jít o jejich úmyslné jednání, které by však bylo ve zjevném rozporu s motivem uvedeným v popisu skutku obžaloby i napadeného rozsudku.

103. Dotace pro spolky TJ Přestice, (příjmení) (jméno) (příjmení) a (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno) (str. 9 až 14)

104. Státní zástupce polemizuje se závěrem soud I. stupně, podle něhož nelze dospět k závěru o jednoznačném ovlivnění výběru projektů žadatelů TJ Přestice, (příjmení) (jméno) (příjmení) a (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno). Soud I. stupně se přitom odůvodnění svého rozhodnutí věnuje velmi pečlivě v bodech 684. až 693. na str. 206 až 210 napadeného rozsudku. Zjednodušeně řečeno lze říci, že v případě projektů žadatelů TJ Přestice a (příjmení) (jméno) (příjmení) udělila výjimku tehdejší ministryně (jméno) (příjmení), neboť se jednalo o financování druhé etapy výstavby a první etapa byla spolufinancována z dotace. Dále se jednalo o stavby, které měly sloužit ke konání mezinárodní sportovní akce Mistrovství (příjmení) žen ve fotbale do 17 let. Podmínky podpory přitom udělení takových výjimek umožňovaly (viz. čl. 3 Metodických pokynů programu 133510).

105. Státní zástupce uvádí, že se s těmito závěry neztotožňuje, přičemž ve své argumentaci dále rozvíjí toliko obecnou myšlenku, že uvedené žádosti měly podle jeho názoru projít standardním výběrovým řízením a nebyl důvod jim výjimku udělovat, neboť na ni neměli právní ani morální nárok (viz. zejm. str. 10 a 11 odvolání). Státní zástupce však opomíjí, že v této souvislosti není na místě se zabývat právním či morálním nárokem. Ostatně žadatelé ani jeden z těchto nároků nevznášeli a ani obžalovaný nikdy takovou konstrukci neargumentoval. Je vhodné připomenout, že dotace je formou alokace finančních prostředků státu podle jeho uvážení na společensky prospěšné účely.

106. Z některých odposlechů státní zástupce vyvozuje, že obžalovaný dva zmíněné projekty upřednostňoval (str. 11 a 12 odvolání). Svůj závěr pak staví na výpovědi svědkyně (příjmení), která uvedla, že nevěděla, že výjimky jsou udělovány i z expertního hodnocení (údajně se domnívala, že jde pouze o výjimku z finanční spoluúčasti). Právě této výpovědi přikládá státní zástupce zvláštní důraz, aniž by ji však komplexně kriticky zhodnotil.

107. Obžalovaný totiž již ve svém odvolání podrobně částečně ve shodě se soudem I. stupně shrnul, proč je na místě považovat výpověď této svědkyně za nevěrohodnou, včetně její možné motivace, kterou je negativní vztah svědkyně minimálně k některým obžalovaným.

108. Ve vztahu k výjimkám hodnotí soud I. stupně tvrzení svědkyně jako rozporné s objektivně zjištěnými fakty (bod 687 na str. 207 napadeného rozsudku), kdy nelze uvěřit tomu, že by nevěděla, čeho se akce týkají a že jsou součástí dotačního řízení (bod 693 na str. 210 napadeného rozsudku). Neuvěřil jejímu tvrzení, že, „nevěděla, co podepisuje“. Tvrzení svědkyně je navíc nelogické i ve světle skutečností, na které upozorňuje státní zástupce ve svém odvolání, neboť svědkyně některé navržené výjimky podepsat odmítla (projekty žadatelů Jeseník, Dobruška, Hlinsko či Nymburk, viz str. 13 odvolání). Její podpis na výjimkách tak nelze považovat za ryze neformální záležitost, naopak jde o postup, který podle všech indicií podléhal kritickému posuzování i ze strany samotné ministryně.

109. V případě projektu žadatele (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno) soud I. stupně výstižně zejména s odkazem na provedené odposlechy (jiné důkazy k prokázání viny státní zástupce nepředložil) shrnul, že nebylo prokázáno, že by na tomto projektu měli obžalovaní jakýkoli zájem (bod 694 na str. 210 napadeného rozsudku). Státní zástupce sice hovoří o „nezaměnitelné identifikaci“ (str. 14 odvolání), nicméně pro takto kategorický závěr nepředkládá přesvědčivé odůvodnění. Svůj názor vyvozuje z toho, že v seznamu dotací ani v ostatních žádostech o dotaci žádný subjekt odpovídající, „tenisu v Plzni“ nebyl. Zcela však pomíjí variantu, že zachycená komunikace je zcela obecná a nekonkrétní a mohla se týkat v podstatě čehokoli. Z ničeho nevyplývá, že byla snahou jakkoli nezákonně zvýhodnit žádost předmětného spolku. Ani v jednom z těchto tří případů navíc státní zástupce neodůvodnil svoji domněnku, že uvedené žádosti neměly na získání dotace nárok, resp. proč by na dotaci nedosáhly i bez tvrzeného zásahu obžalovaných (k této argumentaci viz následující bod vyjádření).

110. Výše způsobené škody a opatřeného prospěchu (str. 14 až 19 odvolání)

111. Státní zástupce se ve svém odvolání rovněž rozsáhle věnuje otázce škody a prospěchu, které údajným jednáním obžalovaných hrozily. Nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně, že obžalovaní se svým jednáním pokusili způsobit škodu a opatřit neoprávněný prospěch, „pouze“ ve výši 175 899 090 Kč. Podle státního zástupce má být škodou i neoprávněným prospěchem částka odpovídající celkové výši alokovaných finančních prostředků pro dotační program 133510, tedy částka ve výši 454 mil. Kč. Úvaha vychází z toho, že obžalovaní údajně vytvářeli seznam zvýhodněných žádostí, který zahrnoval žádosti v hodnotě odpovídající celkové alokaci uvedeného dotačního programu. Obžalovaný se k otázce údajné škody a neoprávněného prospěchu rozsáhle vyjádřil již ve svém odvolání ze dne 27. října 2023 s tím, že způsob, jakým soud I. stupně hodnotí tyto otázky, považuje za nesprávný. Tím spíše pak nesouhlasí se způsobem, který pro výpočet škody a prospěchu zvolil státní zástupce. Podle názoru obžalovaného České republiky žádná škoda

ve skutečnosti nehrozila, neboť stát by jako poskytovatel dotace stejné finanční prostředky vynaložil bez ohledu na domnělé jednání obžalovaných (v podrobnostech viz zmíněné odvolání obžalovaného). Prospěch, kterého by dosáhli vybraní žadatelé, by nebylo možné považovat za neoprávněný. Ze samotné skutečnosti, že mělo jít o projekt zájmový, totiž automaticky nevyplývá, že nesplnil podmínky pro přiznání dotace a ocitl se v seznamu úspěšných žadatelů neoprávněně.

112. (příjmení) by se jednat o projekt objektivně neúspěšný, který se na finální seznam dostal pouze na základě jednání obžalovaných. Nic takového však prokázáno nebylo. Tato otázka totiž zůstala ze strany soudu I. stupně zcela neřešena.

113. K poskytnutí úplatku (str. 19 až 27)

114. Na úvod této části je vhodné připomenout, že odůvodnění svého závěru o absenci znaků skutkových podstat trestných činů přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku a podplacení podle § 332 trestního zákoníku věnoval soud I. stupně ve svých právních úvahách nejrozsáhlejší pasáž, takřka 8 stran textu (body 737 až 758 na str. 223 až 231). V nich podrobně, pečlivě a přesvědčivě vysvětlil, proč v údajném hrazení nájmu bytu a poskytnutí dárkového voucheru na služby cestovní kanceláře ALEXANDRIA nespátřuje zmíněnou trestnou činnost.

115. Se závěry soudu, že nebylo vyvráceno, že obžalovaná (příjmení) za byt platila v hotovosti v pravidelných měsíčních intervalech (str. 22 odvolání), a v případě poukazu cestovní kanceláře se jednalo o voucher s odloženou splatností, který obžalovaná následně sama uhradila (str. 25 odvolání), státní zástupce nesouhlasí. V návaznosti nato se opět pouští do polemiky s argumenty a závěry soudu I. stupně, přičemž preferuje výhradně vlastní výklad provedených důkazů. Nabízí vlastní rozsáhlou představu o průběhu skutků (str. 21 až 27 odvolání), do níž vkládá domněnky o tom, že k obdobné nezákonné činnosti, pro jakou byla podána obžaloba, mělo docházet již v posledním kole investičních dotací pro rok 2016 (str. 23 odvolání).

116. Tato jednání však nikdy nebyla součástí skutků, pro které byla podána obžaloba, ani pro ně nebyli obžalovaní nikdy trestně stíháni. Státní zástupce se snaží vytvořit dojem o jakési kontinuální trestné činnosti, ale nepředkládá pro svá kategorická tvrzení jediný důkaz. Především však ve výkladu státního zástupce absentuje přesvědčivé zdůvodnění, v čem spatřuje příčinnou souvislost mezi údajnými úplatky a obstaráváním věcí obecného zájmu. Omezuje se v tomto ohledu na lakonické konstatování, že obžalovaný (příjmení) poskytoval obžalované (příjmení) předmětné majetkové hodnoty, „v úmyslu si ji naklonit ohledně nezákonných požadavků“ (str. 26 odvolání). Nic takového však z provedeného dokazování nevyplývá a jedná se čistě o spekulaci státního zástupce.

117. Státní zástupce nereflektuje, že verze soudu je logická, odůvodněná a podpořena provedenými důkazy. I pokud bychom připustili, že verze státního zástupce není zcela vyloučena, je na místě při aplikaci zásady *in dubio pro reo* zvolit takovou verzi možného skutkového průběhu, která je pro obžalované nejpříznivější, což je verze, k níž se přiklonil soud I. stupně.

118. Argumentace ke zprošťující části rozsudku (str. 49 až 105)

119. Zevrubně se státní zástupce věnuje oběma zprošťujícím výroků napadeného rozsudku. Obžalovaného (příjmení) se týká výrok uvedený pod bodem B. 1), jímž byl zproštěn obžaloby pro skutek spočívající v údajně nezákonném rozdělení neinvestičních dotačních prostředků v programu V. K tomuto výroku se státní zástupce vyjadřuje na str. 49 až 79 odvolání.

120. Lze připomenout, že odvolací soud nemůže shledat a vytknout vady rozsudku tam, kde soud I. stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy hodnotil je podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil logicky odůvodněná úplná skutková zjištění.

121. Argumentace státního zástupce je naproti tomu z části toliko bodová (srov. str. 56 až 58 odvolání) a z části selektivní bez zohlednění všech opatřených a provedených důkazů v jejich

vzájemné souvislosti tak, aby zapadala do konstrukce obžaloby. Provedené důkazy však podle názoru obžalovaného svědčí o jeho nevině. Zejména ze vzájemných odposlechnů mezi obžalovanými (příjmení), (příjmení) a Břízou ze dne 9. února 2017 je podle něj zřejmé, že nedošlo k žádnému trestnému činu, neboť jeho jednání nikdy nevedlo ke snaze o nezákonné rozdělení neinvestičních prostředků, ale o nápravu zjevné početní chyby ministerských úředníků. Obžalovaný byl o této chybě subjektivně přesvědčen (čemuž odpovídá styl i obsah jeho vyjadřování v odposleších), a to především na základě informací, které získal z pozice garanta programu V. Díky němu měl detailní vhled do plánovaných alokovaných částek (což potvrzuje např. prostorový odposlech ze dne 24. ledna 2017). Uvedená chyba se navíc následně objektivně potvrdila.

122. Povědomost obžalovaného o příslušné výši alokace vyplývá ze skutečností detailně popsanych soudem zejm. v bodech 780. až 790. na str. 233 až 236 napadeného rozsudku. Od léta roku 2016 zasedala z pověření ministryně (jméno) (příjmení) pracovní skupina rogramu V, která pracovala na kritériích a principech pro rozdělení finančních prostředků v tomto programu. Obžalovaný byl garantem této pracovní skupiny a měl logicky přehled o tom, kolik finančních prostředků by mělo být v roce 2017 alokováno. Ještě dne 4. prosince 2016 mu byla obžalovaným (jméno) (příjmení) sdělena výše předpokládané alokace ve výši 581 mil Kč, přičemž o správnosti jejího výpočtu neměl důvod pochybovat. Proto jej pozdější informace o výši alokace zaskočila, jak je patrné z provedených odposlechnů.

123. Proti takto konkrétním argumentům stojí polemika státního zástupce naznačující, že úmysl obžalovaného mohl být zcela jiný, než odpovídá formulacím zachyceným v odposleších. Význam slov a formulací použitých v odposlechu je v obecném vnímání podle názoru obžalovaného zřejmý, nevykazuje znaky konspirace a nemůže být zaměněn.

124. Soud I. stupně postupoval při hodnocení důkazů se striktním respektem k povinnostem vyplývajícím pro něj zejm. z § 2 odst. 5, 6 a 12 trestního řádu. Hodnotil opatřené a provedené důkazy ve všech souvislostech a přesvědčivě a logicky své rozhodnutí odůvodnil (srov. rozsáhlé odůvodnění v bodech 766. až 837. na str. 232 až 251 napadeného rozsudku, které ostatně sám státní zástupce ve svém odvolání z velké části cituje).

125. Návrh rozhodnutí.

126. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud odvolání státního zástupce podle § 256 trestního řádu zamítl jako nedůvodné.

127. Obžalovaný (příjmení) (jméno) (příjmení) ve svém vyjádření k odvolání státního zástupce uvedl, že odvolání státního zástupce je jakýsi nepřehledný kompilát úvah státního zástupce na téma, jak by si přál, aby byly hodnoceny určité důkazy jím vytržené a odizolované od kontextu celého podrobného dokazování před nalézacím soudem, přičemž se státní zástupce neštítí ani používání unfair praktik jako jsou zcela jasné lži.

128. Na straně 45 bod 3 jeho odvolání například uvádí, že obžalovaní, tedy včetně Mgr. (jméno) (příjmení) odmítli odpovídat na dotazy státního zástupce. Toto je objektivní lež státního zástupce. Mgr. (jméno) (příjmení) při svém prvním výslechu odmítl odpovídat na otázky státního zástupce, ale odpovídal na otázky zmocněnců poškozených. Při svém druhém, „doplňujícím“ výslechu, který nalézací soud učinil k pokynu apelačního soudu, neodmítl odpovídat na otázky žádnému ze subjektů trestního řízení, avšak státní zastupitelství bylo bez jakýchkoliv dotazů (viz. strana 6 protokolu o hlavním líčení ze dne 3.3.2023). Takové jednání státního zástupce považuje obhajoba za hrubé porušení fair procesu ze strany státního zastupitelství. Hodnocení doplňujících výslechnů svědka (příjmení) a svědka (příjmení) ze strany státního zástupce je rovněž zcela mimo realitu. Výsledky obou svědků přinesly jednoznačně další důkazy ve prospěch obžalovaného. Přesto státní zástupce vytrhl několik vět z kontextu celkového sdělení svědků a účelově se snaží výpovědi otočit v neprospěch obžalovaného a tvrdit, že tyto výsledky potvrzují jeho vymyšlenou verzi skutkové věci. Pokud budeme postupovat stejně jako státní zástupce, pak můžeme například konstatovat, že

svědek (příjmení), ekonomický ředitel ČOV, ovlivňoval dotační řízení a jeho výsledek ještě před jeho vyhlášením, když sděloval svoje požadavky na dotaci pro ČOV úředníkovi MŠMT panu (příjmení) již v roce 2016, mimo jakoukoliv státním zástupcem tvrzenou soutěž.

129. Dále samovolné hodnocení státního zástupce ohledně skutečnosti, že svědek (příjmení) nedal obžalovanému (příjmení) žádné dobrozdání ohledně souhlasu se snížením dotací z programu III, je opět podlá fabulace státního zástupce, jelikož nikdo nikde o žádném dobrozdání nehovořil a státní zástupce si takovou premisu vytvořil toliko k poškození obžalovaného (příjmení). Okolnost rozhovorů a kolegiálního vztahu mezi obžalovaným (příjmení) a svědkem (příjmení) je z výsledku svědka zcela zřejmá a pokud si generální sekretář největší střešní organizace ČUS vyměňuje informace s ekonomem ČOV ohledně finančních potřeb na fungování těchto organizací, jde samozřejmě vždy o osobní názory, které však vzhledem k předestřeným funkcím obou osob mají určitě velkou relevanci a dozajista pak mou mít resp. musí mít relevanci pro vytvoření expertního názoru na potřeby jednotlivých střešních organizací i subjektu, který není střešní organizací, ale čerpal dotaci z programu pro střešní organizace, tj. ČOV.

130. okolnosti, že by svědek (příjmení), předseda Sdružení sportovních svazů ČR, potvrdil vyfabulované premisy státního zástupce, rovněž nemůže být řeč. Dále obžalovaný cituje obsáhlé pasáže z výpovědi tohoto svědka a dále uvádí: Pan státní zástupce v rámci svého hodnocení doplňující výpovědi svědka (příjmení) naprosto, a asi i již obhajoba, může konstatovat, že zlovolně, ignoruje skutečnost, že nejenomže expertní komise, tedy i s členem této komise obžalovaným (jméno) (příjmení), konstatovala nedostatečnost navrhovaného finančního ohodnocení SSS ČR (svaz jehož je svědek předsedou) a navýšila ji téměř o 90%. I přes toto navýšení dostal tento svaz prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení nabídku možnosti přihlásit se zcela nelogicky a bezdůvodně jako poškozený.

131. Obžalovaný rovněž komentuje konstatování pana státního zástupce v hodnocení na straně 95 navázané na výsledch dvou zmiňovaných svědků (příjmení) a (příjmení) a to konkrétně, že obžalovaný (příjmení) stanovil potřeby na základě svého uvážení. V první řadě je opětovně zapotřebí konstatovat, že obžalovaný (příjmení) byl pouze jeden z mnoha členů předmětné komise PEVK, a výstup jejího jednání byl vždy výstupem celé komise nikoliv obžalovaného (příjmení), což i přes provedené dokazování státní zástupce sverpě ignoruje a neustále se snaží zlovolně výstup, resp. návrh celé komise odvolacímu soudu podsunout jako návrh obžalovaného (příjmení) (příjmení), kdy tento snad držel ostatním členům komise pistoli u hlavy a donutil je souhlasit s jeho odbornými názory; naopak ze všech výsledků a důkazů nezpochybnitelně vyplynulo, že výstup komise byl vytvořen na základě široké diskuze celé komise a byl členy komise schválen jednomyslně. P. (příjmení) mohl na jednání PEVK pouze navrhnout, argumentovat a diskutovat, nikoliv stanovovat.

132. Co je však zapotřebí podle tohoto obžalovaného opětovně připomenout, je skutečnost, že někteří členové PEVK byli v tu dobu úzce propojeni s ČOV nebo s jejím předsedou a neměli sebemenší motivaci či důvod zvyhodňovat ČUS, resp. v rámci této komise poškozovat ČOV. Např. obžalovaný (jméno) (příjmení) byl členem ekonomické komise ČOV, několikrát ředitel Českého domu zřizovaného a financovaného ČOV v dějišti Olympijských her a jeden z nejbližších přátel předsedy ČOV pana (jméno) (příjmení). Svědek (příjmení) byl členem výkonného výboru ČOV a dlouholetý místopředseda ČOV pro ekonomiku. Svědek (jméno) (příjmení) (ač vysoký ministerský úředník) byl rovněž členem Pléna ČOV. I celé MŠMT bylo vedeno jako člen exekutivy ČOV. Úředníci a svědci (příjmení) a (jméno) se pravidelně účastnili atraktivních zahraničních výjezdů spojených s ČOV.

133. Státní zastupitelství tyto a další skutečnosti ve prospěch obžalovaného zcela ignoruje, stejně jako při odvolání proti prvnímu osvobozujícímu výroku prvoinstančního soudu, a tváří se, jako že zjištěné důkazy neexistují, že latentní korupční vztahy ČOV s úředníky ministerstva neměly vliv na jejich výstupy a všechno špatné pochází od lidí, kteří měli a mají svůj názor založený na odborných

znalostech a ten se nebáli prezentovat v rámci svých funkcí v poradních orgánech MŠMT, do kterých je MŠMT samo nominovalo a nebáli se poukazovat na nesrovnalosti, nesmysly a nelogičnosti ve zpracovávané agendě, což mařilo snahu úředníků za každou cenu poslat ČOV co nejvíce peněz asi s latentním očekáváním nějakého budoucího gratis, „lukrativního výletu“, třeba na Olympijské hry. Je neuvěřitelné, že v prvotním návrhu dotací v programu III svědkyně ministerské úřednice (příjmení) (této cestovatelky po Olympijských hrách s ČOV) na rozdělení dotace, je pro ČOV navrhováno více peněžních prostředků, nežli ČOV v rámci své dotace žádal. Tato skutečnost však není státním zastupitelstvím nikde a nijak zohledňována, ba naopak, od tohoto návrhu, který sám o sobě je nejenom obhajobou vnímán za hranicí zákonnosti a pravděpodobně s přihlédnutím k výletům paní (příjmení). (příjmení) a dalších úředníků MŠMT na akce ČOV i za hranicí trestněprávně relevantního jednání, je konstantně a svěřepě odvozována státním zástupcem údajná škoda způsobená obžalovaným (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno) dalších zjevně objektivně zcela nesprávných hodnotách v návrhu paní svědkyně úřednice (jméno) (příjmení) již bylo mnohokrát hovořeno.

134. Ohledně argumentace státního zástupce ve věci metodických pokynů je zapotřebí konstatovat, že z provedeného dokazování vyplynulo, že přípravu antedatovaných metodických pokynů učinil svědek obžaloby pan (jméno) (jméno), pracovník MŠMT, tudíž nikdo z obžalovaných, jak se na straně 99 snaží podsunout pan státní zástupce. Pokud jde o poslání komise (PEVK), tak v dotčeném dokumentu je pak skutečně uvedeno, že posláním komise je postupovat podle schváleného metodického postupu, ale také to, že se ze strany komise jedná pouze o poradní doporučení. Rovněž již v předmětném statutu není pro členy nijak kvalifikována okolnost, co vlastně je metodický postup, zda je to součást vyhlášených programů, či je to nějaký extra dokument. Pokud pak je státním zástupcem přejímáno, že je naprosto v pořádku, že ministryně rušila statuty a ustanovovala orgány svého úřadu toliko ústně, pak klást za vinu expertům z oblasti sportu, že nejsou dokonale zorientováni v činnosti MŠMT, v metodických postupech nebo v metodických pokynech, jejich struktuře, kdo a kdy je má schvalovat, zda se vydávají ústně či písemně, zda se metodické postupy mohou v rámci návrhů komise měnit či nikoliv (zejména když vykazují závažné nedostatky), zda se má postupovat i dle metodických pokynů, které jsou v rozporu s vyhlášenými programy. Pokud se obhajoba neplete, jednání předmětné PEVK se účastnil přehršel úředníků MŠMT, kteří by dle názoru obhajoby měli mít mnohem větší přehled o postupech a předpisech ministerstva než experti z oblasti sportu. Pokud státní zástupce neustále poukazuje ve svém odvolání na skutečnosti, co se nestaly, a které případně měl Mgr. (jméno) (příjmení) činit či nečinit, z jakého důvodu se rovněž nezamýšlí, proč se ohledně metodiky nevyjádřila v rámci přípravy komise osoba administrátorky paní (jméno) (příjmení) či jejího nadřízeného (jméno) (jméno) a proč tito na místě jednání neřekli sportovním expertům, např. nemáme schváleny metodické postupy či nemáte schválené metodické pokyny, či máte tu toliko nástrěl metodických postupů či pokynů, či metodické pokyny postupy jsou to samé a např. mohou být vydány i ústně. Státní zástupce zcela bezbřezě klade za vinu všechny tyto nejasnosti na hlavu obžalovaného (příjmení), že tento měl něco dělat či nedělat a úplně ignoruje řadu pochybení těchto placených úředníků MŠMT a hledá pak trestněprávní relevanci u Mgr. (jméno) (příjmení), že tento něco vědět měl či neměl a činit směl či nesměl.

135. Věta státního zástupce, že bylo prokázáno, že změnu metodického pokynu (obhajoba neví, zda je to totožné jako metodický postup) provedl Mgr. (příjmení) a (jméno) (příjmení) tyto antedatovala, aby vzbudila jakési zdání, je věta podlá a nezakládající se na pravdě.

136. V prvé řadě je prokázáno, že všechny metodické pokyny vzešly z počítače pana (jméno) (jméno), který je pak předkládal standardním postupem ke schválení. Kdo a kdy je někdo antedatoval, prokázáno nebylo a klíčová otázka je, proč by bylo v zájmu obžalovaného (příjmení) (jméno) (příjmení), jakkoliv měnit neurčené či neschválené metodické pokyny či postupy. V tomto případě buď byla pravdivá státním zástupcem tvrzená motivace zvýhodnit ČUS a znevýhodnit zejména ministerskými úředníky preferovaný ČOV, a jestliže by premisa zvýhodnění ČUS ze strany

Mgr. (příjmení) byla pravdivá, pak je zcela nesmyslná teorie o účelových změnách v metodických postupech či pokynech z jeho strany, jelikož právě na základě vyhlášeného programu a neschválené metodiky by bylo mnohem jednodušší a bezproblémovější, za situace tvrzené státním zástupcem, prosadit pro Českou unii sportu i mnohem objemnější část z celkové alokace 180 mil. Doplnění kritéria E (nikoliv však výhradně Mgr. (příjmení), jak tvrdí státní zástupce zcela v rozporu se zápisy zjednání komise a s provedenými výsledky členů PEVK), které naopak více kopíruje záměr a dikci dotačního programu, umožňuje ČOV stát se oprávněným příjemcem předmětné dotace a reflektuje požadavek sportovního prostředí na platby OSA, Intergram a zdravotní pojištění prostřednictvím ČOV, nemá se zvýhodněním a prosazováním jakých zvýhodnění ČUS nic společného. Je to přesně naopak. Je to upravení podmínek ve prospěch ČOV. Přesto je tento návrh doplnění kritérií učiněný komisí neustále uváděn státním zástupcem, pravděpodobně k zastření skutkově mnohem relevantnějších skutečností, které se dotýkají základních náležitostí skutkových podstat trestných činů tak, jak je státní zástupce žaluje, jako je vůbec skutečnost nějakého zákonného podkladu, od kterého státní zástupce odvíjí údajně způsobenou či hrozící škodu. Obhajoba zatím žádný takový podklad nenalezla, ač čekala alespoň jednou od státního zástupce zdůvodnění či reakci na ostatními provedenými důkazy zcela vyvrácenou teorii o správnosti prvního návrhu na přidělení dotací žadatelům v programu III („první vody“, dle vyjádření (jméno) (příjmení)), od kterého státní zástupce svěřepě odvíjí údajnou hrozící škodu.

137. Pokud je opětovně zmiňován střet zájmů Mgr. (jméno) (příjmení), jedná se opětovně o zavádějící tvrzení, kdy MŠMT už v rámci činnosti pracovních skupin, které si sestavilo v létě 2016 pro přípravu dotačních programů na rok 2017, vědělo o tom, že v nich působící Mgr. (příjmení) je dlouhá léta generální sekretář ČUS. Opětovně to Mgr. (příjmení) uvedl v rámci prezenční listiny, počítá s tím i statut komise, stejně jako všichni členové PEVK, „proboha“ věděli, kdo je Mgr. (jméno) (příjmení), a že je generálním sekretářem ČUS, a okolnost přípravy či nepřipravy metodických pokynů či postupů je za situace, kdy státní zástupce konstatuje, že Mgr. (příjmení) nějakým záhadným magickým způsobem ovlivnil zasedání PEVK (a jako jediný nese trestněprávní odpovědnost za jednohlasné rozhodnutí komise) bez ohledu na všechnu dokumentaci, zcela irelevantní.

138. Obžalovaný dále uvádí, že obhajoba musí zmínit vyhanou premisu státního zástupce, kterou přisuzuje ČUS, že jediným kritériem jednání PEVK a dalších orgánů MŠMT bylo to, aby ČUS získal 60 milionů korun a ostatní si rozdělili zbytek. Toto je čistě neodborný názor státního zástupce, když tento se nikdy v průběhu trestního řízení nezabýval reálnými potřebami jednotlivých žadatelů, zda nebyly historicky nadsazené, podhodnocené apod., naopak celé trestní řízení z jeho strany ignoruje skutečnost, že původní návrh a přiřčené peněžní prostředky paní (příjmení). (příjmení), úřednicí MŠMT, zcela popíral nejenom pravidla ve vypsání programu, ale i, „neschválenou“ metodiku a neoprávněně nepokrytě zvýhodňoval ČOV. Dle kritérií vypsání v rámci dotačních programů a, „navržených“ metodik by ČUS musela, při striktně objektivním uplatňování měřitelných hodnot vypsání kritérií, dostat výrazně objemnější část dotačních prostředků než 60 mil. Kč; naopak se obhajoba domnívá, že obžalovaný (příjmení) by měl být spíše popotahován členy České unie sportu, že se snažil prosadit svůj expertní názor, který byl v rozporu se zájmy [obec] unie sportu, kdy kdyby trval alespoň na kritériích vypsání v rámci schváleného programu III, musel by požadovat pro ČUS alespoň nadpoloviční většinu alokovaných prostředků pro tento program. Obžalovaný (příjmení) však takto nečinil a na základě svých znalostí sportovního prostředí napříč, v rámci svého expertního názoru se v rámci činnosti na PEVK podílel na změnách návrhu dotace pro několik dalších žadatelů, kdy některým byly navýšeny prostředky i o 90% oproti původnímu návrhu úřednice J. (příjmení).

139. Co se týče dalšího názoru státního zástupce ohledně událostí 9. února 2017 a 10. února 2017 a činnosti (jméno) (jméno), opětovně, pokud se obhajoba podívá věcně na celou situaci, je zapotřebí konstatovat i bez ohledu na skutečnost, kdo vymyslel, resp. navrhl či vyvolal jednání mezi Mgr. (jméno) (příjmení) a svědkem (příjmení) (jméno), že návrh svědka (jméno) (jméno) opětovně

nestandardně zvýhodňoval ČOV (ač se již více mohl blížit realitě kritérií vypsanych programů) a potvrdil zvýhodnění ČOV v návrhu (jméno) (příjmení). Jestliže v návrhu (tabulce) (jméno) (jméno) je skutečnost, kdy v rámci kritéria „národní a mezinárodních aktivity“ místo částky ve výši navrhované (jméno) (příjmení) ve výši 40 mil. zůstávají pouze 3 miliony a 37 milionů je přesunuto do kritéria E, pak neplatí premisa státního zástupce o tom, že by snad byl zájem všech obžalovaných o získání částky 60 mil pro ČUS, ale spíše premisa obhajoby ohledně skutečnosti, že úředníci MŠMT se snažili dostat co nejvíce peněz k ČOV, a to bez ohledu jaká kritéria si pro „výpočty, tvrzené státní zástupcem, kdo zvolil. Pokud se podíváme na plánový rozpočet ČOV na rok 2017, společné potřeby sportovního prostředí jsou zohledněny pouze v kapitole poskytnutá podpora členům (ač do žádosti o dotace uvedl nula členů), a to ve výši 25 mil. korun (OSA, Intergram), tedy ne 37 mil., jak jim navrhuje (jméno) (jméno). (příjmení) (jméno) (jméno) učinil předmětný návrh, a měl nějaké vize, proč by to takto mělo být, a chtěl je někde prezentovat, asi se měl zúčastnit zasedání PEVK, a nikoliv cestovat v inkriminovaném termínu s ČOV na výlet do Turecka. Pro obhajobu je zcela nepochopitelné, že když vždy některý úředník MŠMT ((jméno) [příjmení] či (jméno) (jméno)) vytvořili nějakou tabulku, která byla předložena PEVK, nedorazili na jednání PEVK, aby ji vysvětlili a řekli, jakým způsobem se dobrali k předmětným číslům v této tabulce. PEVK tedy nikdy nemohla vědět, jak se MŠMT (resp. úředníci MŠMT) dobralo k navrhovaným číslům a proč tato čísla takovým flagrantním způsobem nekorespondují s obecnými kritérii ve vyhlášeném programu III, a proč je jako organizace s nejvyššími hodnotami parametrů znevýhodňována [ulice] unie sportu, což se nejvíce projevuje v přepočtu dotace na jednoho člena u ČUS a (příjmení), kdy (příjmení) je navrhována cca 7x větší částka na jednoho člena než ČUS. (příjmení) to má nějaké logické zdůvodnění, ale toto zdůvodnění nikdo nikdy nikomu neposkytl, a to ani při výslechu u soudu a nečiní tak ani státní zástupce, který sverpě tvrdí, že jakákoliv úprava navržených tabulek v návrhu J. (příjmení) v neprospěch ČOV je trestný čin, a rovněž sverpě ignoruje skutečnost, že ohledně čísel (výše dotací) v tabulkách navržených úředníky MŠMT došlo ze strany PEVK ke změnám výše dotací i pro jiné subjekty.

140. Obhajoba má pro chování paní (jméno) (příjmení) a (jméno) (jméno) jednoduché vysvětlení. Jak bylo vyjádřeno v rámci množství svědeckých výpovědí, veškeré „manuály, či know-how“ k výpočtům programů vždy držel bývalý úředník MŠMT JUDr. (příjmení), který po svém odsouzení musel opustit MŠMT. Dotační programy pro rok 2017 již tento úředník tedy nezpracovával a v programu III, tato práce, zbyla“ na paní (příjmení), kdy z výpovědí vyplynulo (věc i mediálně prezentována), že byla milenkou JUDr. (příjmení) (ČOV je spolu opakovaně vyvážel na Olympijské hry, kde bydleli spolu na jednom pokoji) a pravděpodobně i s přihlédnutím ke skutečnosti, která bez pochybností vyplynula z jejího výslechu, a to že paní (příjmení) dotačnímu programu III vůbec nerozuměla a čísla do prvního návrhu pro PEVK dle vlastních slov jen tak nastřelila, se může obhajoba relevantně domnívat, že s předmětnými tabulkami jí pomáhal JUDr. (příjmení), který již v tu dobu byl zaměstnancem ČOV.

141. Pro obhajobu je tristní, že v případě paní (jméno) (příjmení) a pana (jméno) (jméno), úředníků MŠMT, se ze strany státního zastupitelství v kontextu jimi vytvářených návrhů na rozdělení vůbec neřeší jejich střet zájmů a podjatost vzhledem k jejich výjezdům na atraktivní akce pořádané ČOV, přičemž tyto, vedle exkluzivity a nedostupnosti pro běžné občany, musely stát statisíce korun, ale státní zastupitelství naopak řeší údajný střet zájmů Mgr. (jméno) (příjmení), který je 25 let generálním sekretářem ČUS, všichni členové PEVK to věděli a Mgr. (jméno) (příjmení) se takto zapsal do prezenční listiny. Proč ani (jméno) (jméno) ani (jméno) (příjmení) neuvedli, že mohou být podjatí, že jezdí s jedním ze soutěžitelů na jeho akce, jako zcela zbytečný doprovod, a mimo jiné dostávají také sportovní vybavení členů olympijských výprav v řádu deseti tisíců korun. (příjmení) (jméno) (jméno), může být také zřejmé, jeden den navrhuje peníze pro soutěžitele a druhý den jedu na náklady tohoto soutěžitele na zájezd. Pro obhajobu je neuvěřitelné, jak selektivně je státním zástupcem přistupováno k těmto objektivním skutečnostem.

142. Vyjádření státního zástupce, že původní návrh MŠMT (od svědkyně (jméno) (příjmení)) vycházel z roku 2016 s navýšením o alokace programu o 20 milionů a nebyl změněn na základě jiného uvážení, nežli požadavků (příjmení) a (příjmení), je opět lživé a nereflexuje vůbec nic z provedeného dokazování. V první řadě obhajoba nikde nezaznamenala žádnou listinu či pokyn, aby takový návrh a takovouto metodikou (jméno) (příjmení) vypracovala. Takový návrh je zcela mimo alespoň obecná kritéria ve vypsání programu. Navíc je potřeba konstatovat, že se takový postup zcela vymyká rozhodnutím ÚHOZ a NSSS ČR, adresovaným těmito institucemi MŠMT na základě kontrol podmínek dotačních programů MŠMT v předchozích letech, užívat ve výpočtech dotací MŠMT pro sport měřitelná a přezkoumatelná kritéria, kdy tento aktuální požadavek byl rovněž v dotačním řízení pro rok 2017 akcentován. Navíc se státní zástupce staví do pozice nejvyšší sportovní autority, kdy všem říká, že on určuje a bude určovat, které rozdělení bylo pro sport nejefektivnější, jediné možné a správné. Rovněž není zcela zřejmé, vzhledem k situaci, kdy PEVK změnila navrhovanou výši dotace u několika subjektů, a i v mnohem vyšších procentních hodnotách než u ČUS, ČOV a (příjmení), jak státní zástupce toto podřadí pod argumentaci, že celé jednání (příjmení) a (příjmení) bylo na komisi PEVK účelové pouze se snahou nezákonně zvýhodnit ČUS. Státní zástupce se snaží celým svým vyjádřením protknout jeho názor, že obžalovaný (příjmení) ovládal paní (příjmení), pana (příjmení) a v podstatě řídil celou činnost MŠMT v oblasti sportu; zcela ambivalentně pak vyznívá dle něj upachtěná tvrzená snaha všech osob v programu III, tj. velmi složitým procesem navýšit dotaci pro Českou unii sportu. Pokud by skutečně obžalovaný (příjmení) ovládal obžalovanou (příjmení), asi by nebylo pro něj žádným problémem požádat MŠMT v roce 2017 mimo jakýkoliv dotační program o mimořádnou dotaci, jako to učinil ČOV, obdržel by jednostránkové odůvodnění a následně částku ve výši desítek milionů, jako ČOV (pro neolympijský rok se jednalo o zcela nestandardní a ojediněle vysokou státní podporu ČOV, která byla ve finále, jak vyplývá z hospodářských zpráv ČOV, užitá z části na jiné účely, než bylo žádáno). Nebo by mohl instruovat obžalovanou (příjmení), která mohla u programu III jakékoliv návrhy administrátorů či PEVK změnit dle své libosti, stačilo by k tomu jakékoliv půl stránkové alespoň rádobý smysluplné odůvodnění jako u mimořádné dotace MŠMT pro ČOV v roce 2017 a věc by se neřešila trestněprávně.

143. Obžalovaný (příjmení) mohl i bez dalšího prosazovat svůj expertní názor na prvním zasedání PEVK i bez hrátek státního zástupce ohledně kritéria E, které jsou zcela irrelevantní, už na první zasedání mohl využít situace, kdy nebyla přítomna paní (příjmení) (ač po jejím výslechu je zřejmé, že její přítomnost PEVK, by byla bez přítomnosti pana (příjmení) asi bezpředmětná). Skutečnost byla jiná. Pan Mgr. (příjmení) vysvětloval své relevantní postoje na prvním i druhém zasedání komise PEVK, a následně komise PEVK, za přítomnosti jejich členů, vysokých funkcionářů ČOV v jedné osobě, schválila expertní návrh, který byl odlišný od návrhu paní (příjmení) (o kterém ona sama řekla, že to byla první voda a že tomu vůbec nerozuměla) a to pro většinu žadatelů o dotaci. Pokud na otázku, co je to kritérium součinitel společenské dopadu (jedno z kritérií pro přidělení dotace) odpověděla svědkyně (příjmení). (příjmení), že neví, ale přiřadila na základě tohoto kritéria v sub-kritériu d) pro ČOV 40 mil. (dle neschválené metodiky: d) národní a mezinárodní aktivity v rámci olympijského hnutí (sazba dle SSD (součinitel společenské dopadu pro program III stanoveného dle koncepčních záměrů MŠMT), pak se obhajoba legitimně s přihlédnutím k jejímu cestování s ČOV dotazuje, proč se neustále hledají nesmyslné důvody, jak a co mělo být ovlivněno ze strany Mgr. (příjmení), který ať by udělal cokoli, mohl toliko konstatovat své odborné názory na komisi PEVK a jiným úředníkům MŠMT.

144. Obžalovaný dále uvádí, že ČOV a pravděpodobně ani (příjmení) nejsou střešními organizacemi, pro které byl předmětný dotační program III určen. Na podporu svého tvrzení cituje z dokumentu, „Státní politika vůči nestátním neziskovým organizacím na léta 2015 – 2020“.

145. Pokud jde o motivaci jednání Mgr. (příjmení), zda se ze strany obžalovaného (příjmení) nejednalo o jednání, které mělo za cíl poškodit či znevýhodnit zejména (příjmení) a ČOV či zda se

nejednalo naopak o jednání s cílem odstranit nesprávný návrh rozdělení dotací MŠMT v programu III, je ve vztahu k ČOV zapotřebí si uvědomit, že:

1. ČOV měl být z programu III vyřazen, jelikož se nejedná o oprávněného žadatele z důvodu, že se nejedná o střešní organizaci a rovněž z důvodu, že nesplňuje definici v článku 4.3.1,
2. ČOV měl paní (jméno) (příjmení) přiřazeno 15 mil. Kč na činnost pro neexistující členy, kdy jejich existenci v přihlášce do dotačního programu sám popřel,
3. (jméno) (příjmení) přiřadila ČOV v kritériu D), (součinitel společenského dopadu pro program III) stanoveného dle koncepčních záměrů MŠMT) body odpovídající cca 37 mil. Kč, kdy toto kritérium evokuje jakýsi matematický výpočet dle jakýchsi koncepčních záměrů, a nikoliv nahodilě tedy nezákonné přiřazení 37. mil. korun na základě pocitů či jiných pro okolí neznámých, a i po jejím výsledku nevysvětlitelných hnutí mysli paní úřednice (příjmení).

146. Na základě shora předestřené je mimo jakoukoliv pochybnost zřejmé, že ČOV neměl být vůbec subjektem dotačního programu III v roce 2017, avšak pokud tedy již byl nějakým způsobem, pravděpodobně díky vztahům úředníků a funkcionářů, zařazen do programu pro střešní sportovní organizace, pak následně toliko nezákonným zásahem (jméno) (příjmení) mu bylo přiřazeno cca 52 milionů Kč (jak již bylo specifikováno v předchozích podáních nalézacímu soudu), na které by při spravedlivém a férovém přístupu tedy etickým, morálním a filozofickým konceptem pojímajícím stav, v němž je se všemi lidmi a jednotlivými zájmy zacházeno rovně, vyváženě a současně tak, jak je to z etického, resp. morálního hlediska nejlepší, neměl žádný nárok.

147. Pokud bychom i zde chtěli hovořit o vzniku jakékoliv škody vůči ČOV, musíme konstatovat, že minimálně o 52 milionů Kč byl ČOV nezákonně, nespravedlivě a neférově zvýhodněn ze strany MŠMT a jakákoliv činnost kohokoliv k opravě či snížení uvedeného zvýhodnění, nemůže způsobit jakoukoliv škodu, ba naopak, snižuje společenskou škodlivost jednání úředníků MŠMT a funkcionářů ČOV. Ohledně cest či výletů úředníků MŠMT na náklady „soutěžitele“ ČOV se podrobně vyjadřoval generální sekretář ČOV. Podle obžalovaného je třeba konstatovat několik velmi frapantních odpovědí.

148. Jednou jsou dle funkcionářů ČOV úředníci součástí týmu spolku ČOV, jednou jezdí na kontrolu. Jednou se jedná o služební cesty MŠMT, hrazeny dle nějakého předpisu MŠMT, jednou se jedná o předpis MOV, jednou o předpis ČOV. Jednou stát vkládá miliardy, proto úředníci se za peníze účastníka soutěže o dotační prostředky účastní olympiád a dalších akcí, a aby si při kontrole nepřipadali hloupě a méněcenně, tak se jim dlouho dopředu musí objednat vybavení, pravděpodobně aby nekontrolovali nazí. Jednou ČOV tlačí, aby nemuseli účasti úředníků hradit, jednou je ČOV hloupé, že by si to mělo MŠMT platit samo. Celá tato nepřesvědčivá argumentace je výsměchem tvrzení, že se ČOV nesnaží využít svého postavení a neposkytovat úředníkům rozhodujícím o dotacích neoprávněné zvýhodnění, a to i s přihlédnutím k následujícímu.

149. Pro obhajobu a nyní, po provedeném dokazování před soudem prvního stupně, které bylo hojně medializováno, již nejenom pro sportovní ale širokou veřejnost je trestní stíhání ČUS, (příjmení) a (příjmení) čím dále méně srozumitelné a spíše všichni hledají motivaci na straně státního zástupce, proč ignoruje důkazy, veškerá doložená pochybení úředníků MŠMT a provázanost MŠMT a ČOV, fauly MŠMT ve prospěch (příjmení) a ČOV. Rovněž je nepochopitelné, že se shledává na straně ČUS, (příjmení) a (příjmení) společenská škodlivost jejich jednání. Obhajoba doložila, že prostředky z tohoto dotačního programu III v roce 2017 měly jít a následně také byly poskytnuté, na rozdíl od ČOV, skutečně pro veřejnou službu sportu, a to na financování činnosti krajských a okresních pracovišť ČUS, které se starají o amatérské sportovce.

150. Závěrem obžalovaný poukázal na nejdůležitější okolnosti celého případu, které již několikrát zazněly.

1) Neexistuje jakýkoliv zákonný podklad, listina, návrh či jiná skutečnost od které lze odvodit škodu.

2) Jednoznačné prorůstání, „soutěžitele“, ČOV s poskytovatelem dotací MŠMT a neobjektivnost úředníků MŠMT k tomuto, „soutěžiteli“.

3) Sedminásobné znevýhodnění ČUS vůči (příjmení) v návrhu J. (příjmení) (podklad SZ pro škodu).

4) ČOV a (příjmení) nejsou střešními organizacemi.

5) Členství v mezinárodní organizaci, v daném případě tedy členství v Mezinárodním olympijském výboru, nemá být dle evropské metodiky, resp. evropských pokynů Pokynů EU pro pohybovou Aktivitu, potvrzeného ministry tělovýchovy členských států EU na jejich zasedání v Biarritz ve dnech 27.- 28. listopadu 2008, kritériem pro získávání prostředků z veřejných rozpočtů. Dle tabulek pana (jméno) a zejména paní (příjmení), je toto kritérium však nejvíce rozhodující ze všech, aniž by toto tyto úředníci uměli vysvětlit, či by se o vysvětlení alespoň pokusili.

6) Složitost uvedeného jednání, kdy v případě vztahů uvedených státní zástupcem, by pro obžalované bylo mnohem jednodušší mimosystémové jednání, stejně tak jako tomu bylo u ČOV a jeho mimořádné dotaci z MŠMT v neolympijský rok 2017.

7) Mimořádné platby (myšleno mimořádná dotace pro ČOV) do sportu jsou upraveny v § 6c zákona o podpoře sportu. Z tohoto ustanovení však plyne, že se poskytují (se souhlasem vlády) jen pořadatelům významných sportovních akcí (pochopitelně českým a akcím konaným na území ČR). Protože veškerá další finanční podpora sportu je upravena v § 6b zákona tak, že může být poskytnuta jen v rámci dotačních programů vyhlášených MŠMT, k čemuž u této mimořádné dotace pro ČOV nedošlo, je třeba pojmenovat věci správnými slovy, a sice že se jednalo o jakýsi přátelský dar MŠMT vůči ČOV, a to mimo režim uvedeného zákona.

8) Státní zástupce, i přes skutečnost, že v obžalobě ohledně programu III spatřuje porušení paragrafů trestního zákoníku ohledně veřejné soutěže, již běžně bez uzardění hovoří o mandatorních výdajích v programu III a jejich nezpochybnitelné výši a povinnosti MŠMT poskytnout je ČOV. Stejně tak by se dalo hovořit o výdajích na okresní a krajská sdružení ČUS a pravděpodobně (příjmení) a dalších, jako o mandatorních výdajích pro řádné fungování spolkového sportovního prostředí, jelikož spousta soutěží a sportovních akcí by se neuskutečnila.

151. Na závěr obžalovaný uvádí, že chápe, že státní zástupce má v rámci hlavního líčení, resp. řízení před soudem prokazovat vinu obžalovaných, ale rovněž dle zákona o státním zastupitelství postupovat dle zásad zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě. Domnívá se, že státní zástupce takto nečinní, kdy dle názoru obhajoby používá argumentaci, která je v příkrém rozporu s provedeným dokazováním, kdy úmyslně zastírá, že neexistuje základní zákonný podklad pro stanovení škody a jednoznačně přechází skutečnosti, které vedly k okolnosti neexistence tohoto podkladu, snaží se nalézacímu i odvolacímu soudu podsunout skutečnost, že Mgr. (jméno) (příjmení) nějakým záhadným způsobem ovlivnil jednání PEVK, včetně vysokých funkcionářů ČOV, kteří byli jednání přítomni.

152. Tyto skutečnosti, už jsou bohužel vnímány i sportovním prostředím, které stále nechápe smysl tohoto trestního řízení vedeného proti Mgr. (jméno) (příjmení). Na základě výše uvedeného obžalovaný (příjmení) (příjmení) navrhl, aby byl rozsudek nalézacího ve vztahu k němu odvolacím soudem potvrzen.

153. Obžalovaný (příjmení) (jméno) (příjmení) ve svém vyjádření uvedl, že státní zástupce opět věnoval značné úsilí tvorbě odůvodnění odvolání čítajícího přes sto stran ve snaze zvrátit zprošťující rozsudek v části jeho se týkající. Zatímco však jeho obsah je i nadále naplněn různými

konstrukcemi a domněnkami, postavenými zčásti na polopravdách a nepravdách při ignorování některých dalších pro věc relevantních důkazů, nadále se státní zástupce ať již vědomě či nevědomě dlouhodobě vyhýbá základu věci, od něž teprve a jen je možno odvozovat úvahy o tom, zda v této části věci byl či nebyl spáchán trestný čin.

154. Společným jmenovatelem všech trestných činů žalovaných k tíži tohoto obžalovaného je to, že pachatel je může spáchat jen jednáním v úmyslu způsobit jinému škodu nebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch, což je zákonný znak vyplývající jak ze skutkových podstat, tak z obecné části trestního zákoníku. Kvantifikace těchto veličin nezbytná ke správnému právnímu hodnocení ohledně programu III je možná jen jako vyčíslení rozdílu oproti něčemu. Za tuto základnu ke kvantifikaci údajných následků si zvolil státní zástupce již před více lety tabulkový návrh na rozdělení dotací v programu III zpracovaný řadovou pracovnící MŠMT J. (příjmení) a po podání obžaloby státní zástupce trvá i nyní v odvolací argumentaci na tom, že jakákoliv následná korekce zmíněného tabulkového návrhu J. (příjmení) je škodou či neoprávněným prospěchem, ačkoliv si musí být vědom z dokazování naposledy před nalézacím soudem, že uvedený tabulkový návrh byl zpracován při porušení pravidel dotačního řízení a navíc při neznalosti či ignoraci toho, o co v jednotlivých kritériích programu III jde, jaká je v nich realita a tedy čemu má odpovídat jednotlivá složka z celkové navrhované dotace. Vědomost toho lze dovozovat i ze zjevné pasivity státního zástupce při výslechu svědků ve vztahu právě k uvedenému tabulkovému návrhu.

155. K osobě J. (příjmení) a okolnostem zpracování jejího návrhu obžalovaný uvádí, že i odvolací soud ve svém usnesení ze dne 31. srpna 2022 v bodu 475 z provedených důkazů konstatoval, že v době zpracování tabulkového návrhu chyběly metodické pokyny (jako návod k rozdělení dotačních peněz mezi žadatele v jednotlivých neinvestičních dotačních programech). Svědek (příjmení) tehdy pracující na odboru sportu MŠMT (posléze náměstek ministra po odchodu K. (příjmení)) uvedl, že parametry v tabulkovém návrhu neodpovídaly dotační výzvě, před soudem dále označil administrátorku J. Krumphanzlovu a její výstup jako určitou rezignaci vzhledem k jejímu rozhodnutí opustit ministerstvo. S tím pak koresponduje zachycený telefonický hovor mezi ním a S. (příjmení) ze dne 7. února 2017, kde sděluje, že před chvílí dostal uvedený tabulkový návrh a je tam asi průšvih. Svědkyně (příjmení) (dříve (příjmení)), rovněž pracovnice odboru sportu MŠMT, před soudem uvedla mj., že (jméno) (příjmení) v tom byla trochu zmatená, svůj návrh přinesla na poradní expertní výběrovou komisi (PEVK) trochu s prosbou, že se v tom neorientuje a že komise to posoudí lépe než ona. Svědek (jméno) jako přímý nadřízený J. (příjmení), který by měl zkontrolovat její výstup, mj. uvedl, že po suspendaci bývalého ředitele odboru sportu MŠMT JUDr. (příjmení) nebyla osoba na ministerstvu, která by byla schopna toto uchopit, v celém ministerstvu nebyl nikdo, koho by se zeptal. (jméno) (příjmení). (příjmení) před soudem mj. uvedla, že hodnocení podle žádostí si musela vyzkoušet, nikdo nebyl schopen ji poradit, byla vhozená do vody. Počítala s tím, že se k tomu PEVK nějak vyjádří a že se to přepracuje, že se to bude dopracovávat, a ne že to tak bude.

156. Dne 22. června 2017 byla oddělením interního auditu MŠMT vypracována zpráva k mimořádnému šetření programu III, v jejímž závěru je konstatováno, že administrace programu III (prováděná J. (příjmení)) nebyla provedena v souladu s právními předpisy a interními předpisy MŠMT a že algoritmus výpočtů administrátora z dostupných dokumentů nelze ověřit. Obdobně pak vyznělo i odborné vyjádření znalce doc. Ing. (jméno) (příjmení), Ph.D., přibraného již před lety policejním orgánem, že v tabulkovém návrhu J. (příjmení) nebyl nalezen žádný korektní a smysluplný model závislosti, podle kterého by mohly být vypočteny hodnoty ve sloupci, „Celkem“ (a dodává se, že MŠMT předložený metodický pokyn k programu III, ať již se jedná o polotvar nebo konečnou verzi, nedává žádný návod ke konkrétnímu rozdělení dotací). Již tyto informace získané z důkazů měly státního zástupce vést nejméně k úvaze, zda je skutečně možné použít nekontrolovatelný tabulkový výpočet zpracovaný J. (příjmení) v rozporu s pravidly dotačního řízení za základnu pro výpočet údajných škod či neoprávněných prospěchů.

157. Zcela jistě pak tuto v obžalobě užitou konstrukci údajných škodlivých následků vylučují konkrétní číselné údaje J. (příjmení) v jednotlivých kritériích, a to v porovnání s reálným stavem toho, co má být dotováno. V kritériu C tabulkového návrhu, týkajícího se pracovišť územního servisu, J. (příjmení) navrhla pro ČUS i (příjmení) shodné částky 6 000 000 Kč. Při výpovědi před soudem se jmenovaná odvolala na výpověď před policejním orgánem ze dne 26. dubna 2018, kde uvedla, že si myslela, že jsou oba tak nastejno. Realita je, resp. byla i v rozhodnou dobu taková, že ČUS má ve všech okresech a krajích celkem 91 pracovišť územního servisu, na což je navázána řada nákladů. A servisuje (jako dříve (příjmení)) mimo (příjmení) a pod ní spadající subjekty celý zbytek napříč jednotlivými sportovními svazy tj. 74 sportovních svazů s celkovým počtem cca 9 000 TJ/SK sdružujícími celkem 1 139 886 členů. Oproti tomu (příjmení) vykonává servisní činnost (dotovanou v programu III) na 42 pracovištích územního servisu jen pro sebe, tj. celkem pro cca 1 200 TJ/SK sdružujícími 156 938 členů. I pokud se pomine z těchto údajů vyplývající objem vykonávané servisní činnosti (a značný nepoměr), je z tabulkového návrhu J. (příjmení) zřejmé, že jako dotaci na náklady jednoho pracoviště územního servisu navrhla v případě ČUS částku cca 66 000 Kč, zatímco v případě (příjmení) částku cca 143 000 Kč. Měřeno rovností účastníků dotačního řízení ve stejném kritériu a pásmu (vytvořeného samovolně jmenovanou administrátorkou) měla jen v tomto kritériu být zvýhodněna (příjmení) oproti ČUS na každém územním pracovišti o částku cca 77 000 Kč, tedy při celkovém počtu pracovišť územního servisu (příjmení) celkem o částku cca 3 234 000 Kč.

158. V kritériu B, týkajícího se rozsahu péče o MTZ nad 500 000 000 Kč, navrhla J. (příjmení) pro ČUS částku 5 000 000 Kč a pro (příjmení) částku 6 000 000 Kč, ačkoliv z doložených účetních závěrek plyne, že v době rozhodné pro projednávaný Program III měla ČUS oproti (příjmení) ve vlastnictví a správě majetek v objemu čtyřnásobně větším než (příjmení). Zejména však (příjmení) podle doložené účetní závěrky nesplnila vstupní podmínku do tohoto kritéria (péče o MTZ nad 500 mil.), i zde stanovenou samovolně již výše jmenovanou administrátorkou. K návrhu výše dotace těmto subjektům v tomto kritériu J. (příjmení) před soudem mj. uvedla, že to že má (příjmení) majetek a že ČUS má majetek se obecně ví, tu částku nahodila, nevycházela ze žádných konkrétních podkladů. Tedy i ohledně tohoto kritéria lze konstatovat, že pokud by byl návrh J. (příjmení) realizován, došlo by u (příjmení) k neoprávněnému prospěchu ve výši 6 000 000 Kč, neboť by nesplnila ani vstupní podmínku, a přesto jí zde navíc byla navržena vyšší dotace než subjektu se čtyřnásobným majetkem, který vstupní podmínku splnil.

159. Pokud jde o kritérium A tabulkového návrhu, i zde J. (příjmení) kritérium pojmenované v dotační výzvě jen jako členská základna (rozsah činnosti v ústředí organizaci) samovolně rozvedla na 3 další subkritéria, a to členská základna, rozsah činnosti v ústředí a rozsah servisu pro členy.

160. Součet všech navrhovaných peněz v těchto subkritériích odvozených z kritéria v dotační výzvě pro ČUS při počtu servisované členské základny 1 139 885 činil 37 500 000, pro (příjmení) při počtu servisované členské základny 156 938 činil 34 500 000. Tedy zprůměrováno měl obdržet ČUS v sub-kritériu členská základna na 1 člena cca 2,19 Kč, zatímco (příjmení) cca 15,90 Kč, V sub-kritériu rozsah servisu pro členy měl ČUS obdržet na 1 člena cca 17,50 Kč, zatímco (příjmení) cca 114,70 Kč. Přičemž oba subjekty byly podle tabulkového návrhu J. (příjmení) zařazeny do stejného pásma. Nad tím, a nejen zde projevil údiv ve svém odborném vyjádření i znalec doc. Ing. (jméno) (příjmení), Ph.D., že není srozumitelné, proč se liší výrazně částka na jednoho člena nikoliv mezi jednotlivými kategoriemi, ale zejména uvnitř nich.

161. J. (příjmení) k tomu před soudem mj. uvedla, že v kritériu A pro oba navrhla v jednotlivých sub-kritériích totéž nebo téměř totéž, protože sama vytvořila nejvyšší pásmo nad 100 000 členů (i zde opět samovolně bez jakékoliv metodiky či závazného pokynu shora), kam spadali ČUS i (příjmení), a proto je ohodnotila tak jak je ohodnotila (dodávám bez ohledu na propastný početní rozdíl). I v případě tohoto kritéria lze jednoduchým matematickým výpočtem dojít tomu, že pokud by byl návrh J. (příjmení) realizován, získala by (příjmení) neoprávněné zvýhodnění oproti jinému žadateli ve stejném pásmu opět v rozsahu několika milionů Kč. Pokud jde o tohoto následnými

korekcemi tvrzeného poškozeného (příjmení), dovoluji si připomenout, že neinvestiční program III není určen pro podporu tělovýchovné a sportovní činnosti, ale na podporu jen poskytované servisní činnosti.

162. Ohledně dalšího tvrzeného poškozeného (z důvodu následné korekce) ČOV, administrátorka J.Krumphanzlová mu navrhla v rozporu s pravidly dotačního řízení celkovou dotaci 64 400 000 Kč, ač ČOV sám žádal o 63 500 000 Kč. To však není natolik významné jako to, že v kritériu A resp. sub-kritériu rozsah servisu pro členy jmenovaná navrhla pro ČOV dotaci ve výši 15 000 000 Kč, ač sám ČOV ve své žádosti uvedl to, co je obecně známo, a sice počet členů 0. Dále pak v sub-kritériu rozsah činnosti v ústředí, navázaném na hlavní kritérium dotační výzvy členská základna, další částku ve výši 12 000 000 Kč.

163. Před soudem se snažila (jméno) (příjmení) zdůvodnit tento návrh tím, že ČOV sice vykazuje 0 členů, ale dali jim na servis pro členy, protože zastrešují jednotlivé svazy. (příjmení) toho, že ČOV žádným svazům servis neposkytuje, znamenalo by to zdvojení dotací s těmi, které jsou poskytovány přímo sportovním svazům. Zejména se však proti tomuto tvrzení administrátorky vymezil před soudem sám svědek (příjmení) coby zástupce ČOV, že nemohou brát takové peníze, neboť ty se čerpají na sportovce a oni žádné nemají. I zde je zjevné, že pokud by byl realizován tabulkový návrh (jméno) (příjmení), získal by ČOV neoprávněný prospěch nejen v tom, že by mu přiznáno víc, než žádal, ale že by byl dotačně podpořen i na péči o členy, které nemá, v objemu 15 000 000 Kč. A pokud by dotovaná činnost v ústředí byla opět podmíněna členskou základnou, šlo by o dalších 12 000 000 navíc.

164. I v případě tohoto obžalobou tvrzeného poškozeného obžalovaný opakovaně dodává, že neinvestiční program III slouží pouze k podpoře servisní činnosti. A nebyl směřován, a to ani jindy k náhradě nákladů na odvoz olympioniků na olympiády a zpět, neboť ty byly vždy hrazeny z jiných programů či mimořádnou dotací. Toho si byla jistě vědoma i administrátorka programu III, neboť i jí neoprávněně nadsazená částka dotace by po odečtu tzv. mandatorních výdajů za celé sportovní prostředí ve výši 37 400 000 Kč (schováno pod kritérium D – Národní a mezinárodní aktivity) zdaleka nemohla postačovat na OH v Soulu, jako osvědčuje i výše následné mimořádné dotace pro ten účel.

165. Následná korekce původního tabulkového návrhu J. (příjmení), učiněná PEVK v případě ČOV a (příjmení) ani nedosahuje toho, oč mohly být tyto subjekty původním návrhem neoprávněně zvýhodněny, což dokládá, že PEVK se zabývala nejen koncovými čísly, ale uvnitř nich i jednotlivými kritérii a dílčími částkami.

166. Pokud by měl tento obžalovaný ovládat a řídit S. (příjmení), jak se snaží státní zástupce opakovaně sugerovat soudu, nemohlo by dojít k takovému výstupu od J. (příjmení), který zřetelně v rozporu s pravidly a realitou poškozoval z logiky věci nejen ale zejména ČUS coby zdaleka největší servisní sportovní spolek v celé České republice.

167. Stejně jako v případě okolností tvorby a obsahu tabulkového návrhu J. (příjmení), od něhož jakákoliv odchylka má prý být škodou a neoprávněným prospěchem, se státní zástupce zřetelně vyhýbá tomu, co předcházelo. (příjmení) ve svých vystoupeních i odvolací argumentaci opakovaně vyjadřuje slova jako pravidla dotačního řízení, zjevně se však odmítá zabývat opakovaným porušením dotačních pravidel ze strany MŠMT, která předcházela, a to včetně zásahů bývalé ministryně (příjmení).

168. Přestože již v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, č.j. 9 Ads 83/2014-46 ze dne 30. září 2015 a v metodickém pokynu MŠMT č.j. MSMT-4518/2016 z února 2016 bylo zakotveno a dáno, že v dotačním řízení musí být předem stanovena kritéria rozhodování a to transparentně, nediskriminačně, určitě a jasně pomocí přesných nevágních formulací, přičemž žádosti se posoudí (a rozhodne se o nich) jen podle kritérií předem stanovených, bývalá ministryně (příjmení) jen tři týdny před zveřejněním dotační výzvy z Číny zaslala dne 11. října 2016

podřízeným pracovníkům MŠMT e-mail, v němž ukládá z připraveného textu k neinvestičním programům vyházet všechny odkazy na metodické pokyny s tím, aby tam bylo jen, že MŠMT může metodické pokyny vydávat. Na to následují v doložené elektronické komunikaci překvapené reakce podřízených, neboť právě ony metodické pokyny měly dát návod, jakým způsobem dotace v jednotlivých neinvestičních programech žadatelům rozdělit. Jen několik dní před zveřejněním dotační výzvy dne 27. října 2016 proběhla porada vedení MŠMT ke schválení jejího finálního textu za účasti bývalé ministryně (příjmení). Ačkoliv z vnitřního připomínkového řízení dva útvary MŠMT č. 101 a 621 uplatnily zásadní připomínky, že samotný text výzvy je příliš vágní, doporučuje se konkretizovat kritéria pro rozhodnutí v metodice hodnocení, která by měla být přílohou dotační výzvy, a upozorňuje se na již výše zmíněný metodický pokyn MŠMT č.j. MSMT-4518/2016-1, porada vedení rozhodla, že metodické pokyny (jako návod k hodnocení a rozhodnutí o dotačních žádostech) vydány budou, ale nebudou přílohou dotační výzvy. A tak byla dne 1. listopadu 2016 zveřejněna dotační výzva, jejíž samotný text neobsahoval žádná pravidla, jak rozdělit pro program III alokovanou částku mezi jednotlivé žadatele a při neexistenci metodického pokynu tak zůstalo rozdělení peněz na libovůli úředníků, resp. problematiky neznalé úřednice MŠMT.

169. Je asi zbytečné znovu opakovat, jak to bylo s metodickými pokyny, neboť i odvolací soud z provedených důkazů došel k závěru, že nebyly. Pouze ve stručnosti proto obžalovaný odkazuje zejména na podobu samotného metodického pokynu k programu III, svědectví vedoucího oddělení finanční podpory sportu MŠMT svědka (jméno), SMS komunikaci mezi S. (příjmení) a bývalou ministryní (příjmení) ze dne 9.2.2017 a svědectví vedoucího archivní a spisové služby (příjmení) (příjmení) a jím doložené materiály. Souhrnně řečeno, dotační řízení bylo zahájeno zveřejněním dotační výzvy, aniž by byla v rozporu s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu a vlastním metodickým pokynem MŠMT již tehdy stanovená pravidla, jak budou dotace mezi jednotlivé žadatele v programu III rozděleny a podle nichž měly být podané žádosti o dotaci předtím hodnoceny. Následně již výše jmenovaný svědek (jméno) zaslal e-mailem v již běžícím dotačním řízení svému kolegovi z (příjmení) (příjmení) dne 2. listopadu 2016 návrh metodického pokynu pro program III, vzešlý z pracovní skupiny pro tento program, jejímž byl obžalovaný (příjmení) z rozhodnutí MŠMT garantem, resp. jedním z garantů.

170. Tento návrh metodického pokynu zejména obsahoval tabulku kritérií s pásmy a bodovým hodnocením jako návod k rozdělení dotace mezi žadatele s tím však samozřejmě, že MŠMT tento návrh mohlo ve své kompetenci modifikovat. E-mailová reakce svědka (příjmení) ze dne 20. prosince 2016 byla taková, že to lze určit expertně, tzv. určit kolik peněz dostane ČUS, ČOV a neporovnávat blbě položky. Dne 7. února 2017 ve večerních hodinách již výše jmenovaný svědek (jméno) cestou e-mailu svolal nominované členy PEVK k jednání na příští den k projednání i programu III a jako příloha byl přiložen neschválený metodický pokyn k tomuto programu, neobsahující č.j., datum projednání poradou vedení MŠMT, datum účinnosti a datum podpisu a podpis oprávněné osoby s tím navíc, že podle policíí přibraného znalce doc. Ing. (jméno) (příjmení), Ph.D. tento polotovar nedával žádný návod a bylo podle něj možno přidělit cokoliv. Tím došlo k dalšímu porušení pravidel dotačního řízení, neboť podle Statutu a Jednacího řádu poradní expertní výběrové komise vydaného MŠMT, resp. jejich čl. 2 odst.1 a čl. III odst. 5 se při posuzování a výběru projektů členové řídí metodickými pokyny. Současně byl k pozvánce připojen tabulkový návrh (jméno) (příjmení), jehož obsah je popsán výše a který na více místech dokládá nerovné zadání s jednotlivými žadateli i v jednom kritériu a jí samovolně vytvořeném pásnu.

171. Lze tedy shrnout, že ze strany MŠMT resp. výše jmenovaných pracovníků včetně bývalé ministryně (příjmení) došlo v souhrnu (již před žalovaným jednáním) k opakovanému porušení chráněného zájmu (objektu) – trestnému činu dle § 256 trestního zákoníku, kterým je zájem na řádném a zákonném provedení jakékoliv veřejné soutěže (pokud vůbec jde v programu III o soutěž mj. s ohledem na to, že část alokovaných peněz jako mandatorní výdaje byla předurčena pro jediného žadatele) a rovných podmínek pro jejich účastníky.

172. Pokud se státní zástupce i po doplnění dokazování před nalézacím soudem snaží tvrdit, že žalované jednání ohledně investičních dotací a neinvestičních dotací v programu III je povahou totožné a není důvod jedno odsoudit a jedno zprostit, obžalovaný připomíná alespoň některé zásadní rozdíly, ovlivňující jednání v programu III.

173. Zatímco v případě investičních dotací nebyla při zahájení dotačního řízení a dále až do hodnocení žádostí zjištěna žádná porušení pravidel dotačního řízení ze strany MŠMT, v případě programu III (i dalších neinvestičních programů), byla tato pravidla opakovaně porušena již v přípravě a zveřejnění dotační výzvy i v dalších fázích, které následovaly, jak je popsáno z provedených důkazů výše.

174. Zatímco v investičním programu 133510 byla ze strany MŠMT vydána Metodika bodového hodnocení v rámci hodnotících kritérií, podávající zcela exaktní návod k hodnocení žádostí v celkem 13 kritériích s určenými bodovými pásmy pro každé z nich (čl. 12081 a násl. trestního spisu), v programu III žádá relevantní metodika k rozhodnutí o dotaci a její výši nebyla (byť státní zástupce ještě ve výroku obžaloby tvrdil existenci předepsané závazné metodiky), tím spíše taková metodika, který by dávala návod, jak dotaci v tomto programu mezi žadatele rozdělit (viz. již výše odborné vyjádření soudního znalce doc. Ing. (jméno) (příjmení), Ph.D.)

175. Státní zástupce ve svých odvolacích námitkách rovněž tvrdí či se snaží vyvolat dojem, že PEVK ohledně programu III při korekcích úvodního tabulkového návrhu J. (příjmení) byla ovlivněna či přímo řízena tímto obžalovaným a potažmo členem PEVK J. (příjmení), současně zastávajícím funkci generálního sekretáře ČUS, a že při této korekci šlo v podstatě jen o to, „sebrat“ peníze ČOV a (příjmení) a tyto prostředky přidělit oproti původnímu návrhu administrátorky ČUS. K údajné roli obou obžalovaných ohledně PEVK je vhodné a relevantní vycházet spíše než z domněnek státního zástupce z provedených důkazů, konkrétně ze svědeckých výpovědí všech členů PEVK před nalézacím soudem. Všichni jednotně a rozhodně odmítli, že by byli někým při svém rozhodování ovlivněni. Pokud pak jde o samotný průběh druhého jednání PEVK k programu III dne 13. února 2017, při němž byla provedena uvedená korekce, i zde lze odkázat na výpovědi zde přítomných členů PEVK, jež byly provedeny před nalézacím soudem s tím, že i zde mělo být vycházeno z těchto přímých důkazů, a nikoliv z konstrukce státního zástupce. Všichni tehdy přítomní účastníci popsali tehdejší jednání PEVK s tím, že ani jeden nevyjádřil nic o tom, že by je měl J. (příjmení), jim známý z osobního kontaktu či prezenční listiny jako zástupce ČUS, při rozhodování řídit či jim něco diktovat (prý z podnětu obžalovaného (příjmení)). Při jednání PEVK dne 13. února 2017 převahu přítomných členů PEVK tvořili ministerští úředníci a že hlasování o změnách bylo podle zápisu z jednání jednohlasné. Pokud pak jde o odvolací argumentaci, resp. domněnku, že jednání a rozhodnutí k programu III mělo za cíl jen neoprávněně zvýhodnit ČUS a poškodit ČOV a (příjmení), i ta je v rozporu s provedenými důkazy.

176. Prostým porovnáním tabulkového návrhu J. (příjmení) a jeho korekce zachycené v zápisu z jednání PEVK dne 13. února 2017 lze zjistit, že z celkem 14 žadatelů v programu III se změny provedené PEVK dotkly 11 žadatelů a jen u 3 dalších PEVK ponechala návrh J. (příjmení) na konečnou částku beze změny. Kromě ČUS rozhodla PEVK (vždy v rámci doporučení) o navýšení dotace pro Sdružení sportovních svazů ČR o 2 500 000 Kč z původně navrhované částky 3 000 000 Kč. V případě České asociace Sport pro všechny PEVK rozhodla o navýšení dotace o 1 900 000 Kč z původně navrhované částky 3 500 000 Kč. Dále pak PEVK mimo ČOV a (příjmení) rozhodla o snížení částek oproti návrhu J. (příjmení) u Svazu dělnických tělovýchovných jednot ČR o 200 000 Kč, u Unie armádních sportovních klubů o 100 000 Kč, u (příjmení) – svaz pro pobyt v přírodě o 200 000 Kč, u Asociace tělovýchovných jednot a sportovních klubů ČR o 100 000 Kč a u České unie bojových umění o 500 000 Kč. Přes toto snížení provedené PEVK některé z těchto subjektů by i tak dosáhly na vyšší dotace než v roce 2016 v rozmezí od 110 000 Kč do 700 000 Kč (AČR, UNIASK ČR, (příjmení)) a pouze některé by se po snížení provedené PEVK dostaly pod úroveň dotací r. 2016 avšak v poměrně marginálních částkách od 30 000 Kč do 50 000 Kč (SDTJČ, (příjmení), ATJSK ČR). To vše jen

ukazuje, že PEVK nebyla zaměřena jen na to, co se snaží vštěpovat bez důkazů státní zástupce, ale že se jednalo o plošnou a systémovou změnu, přičemž současně bylo dbáno na to, aby kde to jde, nešla dotace pod úroveň roku 2016 (byť to nebylo pravidlem v dotační výzvě a pochopitelně ani v metodice, neboť řádně projednaná a schválená a relevantní svým obsahem neexistovala).

177. Tyto skutečnosti podle obžalovaného státní zástupce buď nezjistil, nebo možná zjistil, ale bez vůle se jimi zabývat, neboť při jeho optice o rozhodování PEVK prý řízené tímto obžalovaným či J. (příjmení) řízené by musel zahrnout mezi poškozené či neoprávněně zvýhodněné další výše uvedené subjekty, což by však zřetelně rozkládalo jím uplatňovaný pohled na to, že cílem PEVK bylo poškodit či zvýhodnit jen subjekty uvedené ve výroku obžaloby.

178. Pokud jde o zbývající subjekty, jichž se dotkly změny učiněné PEVK, u (příjmení) byla přes výše uvedené nesrovnalosti v tabulkovém návrhu J. (příjmení) nakonec snížena částka pouze o 300 000 Kč, tedy méně než u jiných, což svědčí o tom, že PEVK se rozhodně nesnažila tomuto objektu škodit, a i zde vycházela oproti administrátorce z reálných poměrů a stavů. Pokud pak jde o ČOV, v tomto případě bylo snížení původně navrhované dotace největší, což bylo však evidentně dáno zejména tím, že ČOV nebylo možno ponechat z původního návrhu 15 000 000 Kč na péči o členy, když i podle vlastní dotační žádosti žádné nemá.

179. Pokud pak u státního zástupce vyvolává údiv vysoké navýšení, které učinila PEVK u ČUS, je dáno tím, že ČUS je mnohonásobně největším servisním sportovním spolkem v ČR, a tedy částky uvolněné snížením jinde musí jít z logiky věci v poměru velikostí větším dílem na toho, kdo má nejrozsáhlejší servisní síť a největší počet servisovaných TJ/SK a v nich sdružených členů – sportovců.

180. Není sporu o tom, že návrh vzešlý z PEVK je pouze návrhem či doporučením a s konečnou platností rozhoduje MSMT, resp. v té době S. (příjmení). Pokud však státní zástupce vyvozuje, že zločinná součinnost mezi tímto obžalovaným a jí má spočívat i v tom, že právě ona jako kompetentní osoba rozhodla o schválení korekcí ze strany PEVK, je vhodné dodat z výpovědi jednoho z vedoucích pracovníků odboru sportu (příjmení) (příjmení) před soudem, že PEVK byla sice jen doporučujícím orgánem, změny ale byly poté minimální, vedení respektovalo doporučení hodnotící komise. Tento fakt je možno ověřit i v dalších neinvestičních programech. Svoji roli mohlo sehrát i to, že při změně v programu III byla převaha ministerských úředníků a rozhodnutí PEVK bylo jednohlasné.

181. Ze všech těchto důvodů, které obžalovaný považuje za nejzávažnější, navrhl, aby odvolací soud odvolání státního zástupce ve vztahu k jeho osobě zamítl.

182. Obžalovaný spolek Česká unie sportu se k odvolání vyjádřil prostřednictvím svého obhájce. Podle něj podanému odvolání lze vytknout, že nesplňuje základní podmínku, a to je přednesení argumentace spadající pod odvolací důvody uvedené v § 258 odst. 1 trestního řádu. Odvolatel uplatnil odvolací důvody podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), odst. 2 trestního řádu. K odvolacímu důvodu podle písm. a) chybí relevantní argumentace. Odvolací soud již v usnesení sp. zn. 1 To 2/2022 ze dne 31. srpna 2022 v bodě 570 uvedl, že v řízení nedošlo k procesním pochybením. Totéž lze říci o řízení, které po zrušení rozsudku následovalo před nalézacím soudem. Odvolací důvody podle písm. b), c) nejsou naplněny, pokud odvolatel nesouhlasí se závěry soudu nalézacího a setrvává na svém, mnohdy a z větší části vyvráceném skutkovém ději. Stejně tak tyto důvody nejsou naplněny, pokud odvolatel poukazuje na skutečnosti, které ani sám nevčlenil do popisu skutku uvedeného v obžalobě, tudíž jsou z hlediska rozhodnutí irelevantní. A těmito důvody není ani polemika se skutkovým stavem, přičemž je nutné v této souvislosti poukázat na to, že nalézací soud splnil pokyny, které mu odvolací soud uložil, dokazování doplnil a vysvětlil svoje úvahy, ke kterým dospěl, a to jak na základě nově provedených důkazů či jejich doplnění a stejně tak v souhrnu s ostatními již provedenými důkazy, jejichž provedení ani podle soudu odvolacího netrpí procesními vadami. Odvolací důvod podle písm. d) není v případě tohoto obžalovaného ani dostatečně specifikován, neboť podkladem pro rozhodnutí bylo ustanovení § 226 písm. b)

trestního řádu, kdy rozhodujícím faktorem byla koncentrace na skutkové okolnosti a jejich podřazení pod kvalifikaci uvedenou v obžalobě, přičemž tímto důvodem není to, že soud vynesl zprošťující výrok.

183. K odvolání lze předeslat, že uvádí určitou argumentaci bez přihlédnutí ke konkrétním závěrům v rozsudku, které reagují jednak na proběhlé hlavní líčení a tam provedené důkazy před kasačním rozhodnutím odvolacího soudu, tak k závěrům, které soud učinil po kasačním rozhodnutí na základě zhodnocení jak dříve provedených důkazů, tak nových, tak jejich souhrnu. Obžalovaný nepovažuje za způsobilé zvrátit napadený rozsudek způsobem, který použil odvolatel, tj. opakováním jednak toho, co již bylo vyvráceno a jednak bohužel i uváděním skutečností, které nemají oporu v reálném základě nebo které ani sám odvolatel nevčlenil do popisu skutku uvedeného v obžalobě.

184. Jako nejstěžejnější pasáž rozsudku obžalovaný považuje body 556–575 následně pak v návaznosti na pokyny odvolacího soudu body 609, 620 a zejména část rozsudku od str. 252 (bod 839. a dále). Posledně zmíněné části rozsudku nebyla odvolatelem věnována náležitá pozornost. V ní nalézací soud prakticky odpovídá a vyvrací tvrzení, které odvolatel ve svém odvolání uvádí. Zejména od bodu 839. a dále se jedná o přesvědčivé a brilantní hodnocení skutkového stavu, včetně aplikace poznatků z dokazování a odkazů na tyto důkazy.

185. Obžalovanému je známo, že ostatní obžalovaní, jejichž jednání se nám obžalobou přičítá, již svá vyjádření podali. Nebude se proto soustředit na opakování obhajoby, ale poukáže na jednotlivé pasáže odvolání, resp. odůvodnění odvolání v návaznosti na rozsudek. I když nalézací soud již své závěry přednesl a vysvětlil, přesto odvolatel nepřihlíží k nim argumentuje, co už rozsudek vyvrátil. Skutkové závěry napadeného rozsudku nejsou formulovány ve většině případů podle zásady in dubio pro reo, a to z toho důvodu, že soud dospěl v rozhodujících částech, kdy se měl vypořádat s obžalobou, dokonce k přesvědčivému vyvrácení verze obžaloby. I když jako zprošťující důvod soud použil ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu obžalovaný proti tomu nebrojí, jelikož lze souhlasit i s tím, že jednání PEVK ve dnech 8. února 2017 a 13. února 2017 a stejně mailová, písemná i ústní komunikace proběhla. Hodnotící tvrzení obžaloby jsou pak vyvrácena.

186. Státní zástupce hned v úvodu uvádí, že nalézací soud vycházel při, hodnocení právní úpravy a praxe“ pouze z výpovědí obžalovaných. Již text samotného rozsudku odvolatele usvědčuje z obrovské nepřesnosti, což lze jednoduše prokázat tím, že výpovědi svědků soud nejen konstatuje, ale i aplikuje.

187. Další argument státního zástupce spočívá v tom, že soud podle něj posoudil jinak investiční a jinak neinvestiční dotace; jednalo se o různé programy, různý způsob hodnocení i vyhlášení. Ve stručnosti lze odkázat na bod 907 rozsudku.

188. Podrobně se nalézací soud k nesrovnalostem v návrhu svědkyně (příjmení) vyjadřuje příkladně v bodu 863 a k reakci obžalovaného (příjmení) (příjmení) na ně v bodu 853.

189. Na straně 29 odvolání odvolatel uvádí, že v případech neinvestičních dotací jde o proces, který má jasná pravidla, včetně možnosti žádat o přezkoumání rozhodnutí, včetně možnosti domáhat se jiné nápravy cestou mimořádné dotace jako to učinil ČOV. Odvolatel tvrdí, že obžalovaní takto nepostupovali. K tomu je třeba doplnit, že není jasné, kam odvolatel směřuje. Soud dovodil, že metodické pokyny nebyly k datu 8. února 2017, ani k datu 13. února 2017 vydané a rozebírá, kdy vznikly, zejména s ohledem na kritérium e). Dovodil, že ve skutečnosti byly přijaty až začátkem března 2017 (viz. bod 888. až 891. rozsudku). Současně poukázal v bodě 855. na komunikaci svědka (příjmení) dne 7. února 2017 s náměstkyní (příjmení), v níž svědek vyjadřuje své výhrady k návrhu programu III. Ke, „kvalitě“ jasných pravidel je možné zmínit např. bod 879 a 899 rozsudku.

190. V souvislosti s „jasnými pravidly“ obžalovaný rovněž odkazuje na bod 869 rozsudku, o chování obžalovaného (příjmení) při prosazování změn v programu III; obžalovaný se ohrazuje proti tvrzením odvolatele typu: že naši zástupci zákulisně rozhodovali o výši dotace pro subjekty, které zastupovali na úkor jiných žadatelů apod. Ve světle precizně zhodnocených důkazů soudem prvního stupně to považuje snad až za dehonestující.

191. Obžalovaný dále poukazuje na to, že soud neopomněl poukázat v bodě 900 na situaci ČOV v souvislosti s novým vyhlášením programu III z 4. července 2017 (č.l. 7380). ČOV v žádostech uvedl „rezervy“ a přesto během roku 2017 dostal přiznáno až o 23 mil. Kč více, než sám i s „rezervami“ počítal.

192. § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku 1306 terminologií je „faulem“ tvrzení odvolatele o tom, že obžalovaní zapříčinili svým jednáním nerovnost, nepřezkoumatelnost a netransparentnost dotačního řízení a že zákulisně někteří zástupci sportu rozhodovali o výši dotace pro subjekty, kterých byli členy na úkor jiných žadatelů. Tato tvrzení se objevují v té části odvolání, která je věnována programu III a neinvestičním dotacím, tudíž se předpokládá, že se netýká té části odvolatelem napadeného rozsudku, který byl v jiných bodech odsuzující. Pan [anonymizováno] v létě 2016 v rámci pracovní skupiny vypracoval na žádost MŠMT návrhy a modelové výpočty podle bodových kritérií (požadovaných po MŠMT nálezem NKÚ a aktuální judikaturou), které pan (příjmení) z MŠMT později navrhl z metodiky „vyndat“. Současně bodová škála, jak ji připravila svědkyně (příjmení), jednoznačně znevýhodňovala spolek ČUS (viz například diskriminační kritéria k členské základně, počtu územních pracovišť a objemu majetku), když ČOV obdržel dotaci na členy, které neměl, a (příjmení) dotaci na podlimitní objem majetku (nedosahoval 500 mil. Kč). Kritérium e), které dokonce je jednou ze skutečností, ve které je spatřováno trestné jednání pana (příjmení), bylo soudem v souladu s Vyhlášením programů označeno jako souladné s tímto programem. Odvolatel bohužel má na mysli představitele ČUS a nikoli zástupce ČOV, kteří pobývali na olympiádách s pracovníky MŠMT, když právě tito zaměstnanci ministerstva rozhodovali o dotacích pro ČOV. Úsměvné je i to, že svědek (jméno), který podle obžaloby měl být k čemusi „nucen“, byl v době konání PEVK dne 13. února 2017 na sportovní akci v Turecku organizované právě ČOV (Zimní Evropský olympijský festival mládeže v Rezortům v Turecku od 12. do 17. února 2017), přičemž si v mailech pochvaloval oblečení získané od ČOV. A odvolatel asi neměl na mysli dřívější členství náměstka (příjmení) v ČOV nebo členství náměstka (příjmení) ve VV ČOV či zájezdy administrátorky (příjmení) s ČOV na olympijské hry apod.

193. K tomuto „faulu“ odvolatele je možné odkázat na audit MŠMT z roku 2017, který s netransparentností apod. spojuje přímo ministerstvo, nikoli zástupce sportu konkrétně bod 552. rozsudku: Jako důsledek změn ve vedení ministerstva a změn organizačních označila již závěrečná zpráva z mimořádného auditního šetření – neinvestiční dotace č. 19/ 2015 z 9. prosince 2015 fakt, že došlo k nedodržování stanovených interních postupů a schválených usnesení, netransparentnosti procesu, chybovosti v administraci jednotlivých programů. Tudíž netransparentnost naopak vládla na MŠMT před vyhlášením programu a vznikem PEVK, která naopak byla ustanovena za účelem transparentnosti – viz body 570, 852 rozsudku. Obžalovaný dále přebírá pasáže z bodů 898 a 899 rozsudku o činnosti PEVK. Kromě jiného z toho dovozuje, že i soud tím řekl, že kdyby se postupovalo bez bodu e), nemohl být ČOV uspokojen a došlo by k postupu v rozporu s Vyhlášením, protože zde bylo kritérium převzaté následně do bodu e) uvedeno, na rozdíl od materiálu svědkyně (příjmení). Přesto je obžalobě ono doplnění kritéria e) dosud a stále považováno za prostředek, kterým měl být ČOV poškozen a kterým mělo dojít k „netransparentnosti“, když pravý opak je pravdou, jak vyplývá z rozsudku. Kritérium e) bylo ve prospěch ČOV a bylo obsaženo ve Vyhlášení. Podle obžalovaného nelze přijmout a ani tolerovat invektivy na adresu tohoto spolku, že jeho představitelé činili něco na úkor jiných žadatelů, když opak je pravdou. Soud dobře vystihl i to, že ona věta JUDr. (příjmení) a potřebě krátit ČOV

pokračuje s tím, že ČOV žádá a má dostat v jiných programech, protože krom jiného není ryzí střešní organizace (nemá členy, ani územní pracoviště, které tudíž ani nemůže zastřešovat).

194. K oné netransparentnosti, z níž odvolatel viní představitele spolku, nelze podle něj přehlédnout výstižné hodnocení soudu v bodě 899 o bodových škálách, které z metodiky vyjmul svědek (příjmení) a k možnosti návrh administrátorky (příjmení) vrátit.

195. Členové komise, tj. PEVK (např. (příjmení), (příjmení)) již v létě předchozího roku 2016 (v rámci pracovní skupiny jen pro program III) připravili kritéria a bodovou škálu. (příjmení) vyjmul svědek (příjmení) a chtěl dotace rozdělit expertně, což ale také není špatné řešení, protože v programu III nebyly pouze střešní organizace, byť to byl program pro ně, a proto docházelo k potřebě řešit nesouměřitelné subjekty, resp. jejich potřeby. Z toho důvodu se pro ČOV dodávalo kritérium e). Administrátorka svědkyně (příjmení) i tak do návrhu dala nějaké rozpětí a body a částky, ty ovšem, jak je navíc místech rozebíráno, diskriminovaly ČUS. To plyne i ze zápisu z PEVK, kde jsou zmíněna územní pracoviště. (příjmení) vyhlášení z července 2017 oba přístupy namixovalo, ČOV se, „expertně“ určilo 30% alokace (z 240 mil. Kč) a ostatní podléhali bodovým kritériím, což taky moc transparentní není a toto nové vyhlášení bylo prakticky tzv. kočkopes.

196. Obžalovaný odmítá tvrzení odvolatele, že soud komunikaci jeho představitelů označuje za zcela vědomou a cílenou k znevýhodnění uchazečů. Naopak, zajímavá by byla ta komunikace nezachycená, jak opakovaně poukázal soud, která předcházela tomu, že ČUS byl znevýhodněn. Konkrétně ta komunikace (vedená administrátorkou třeba s panem (příjmení), v té době již zaměstnancem ČOV; těžko říci), která předcházela skutečnému znevýhodnění žadatele, kterým byla ČUS. Jenže to není trestní represí postihnuto. Postihuje se, až když se představitelé ČUS proti této situaci vymezili a chtěli nápravu. O tom odvolatel tvrdí, že se jedná o zákulisní poškozování žadatelů apod. Ve světle vyhotoveného a rozeslaného rozsudku, který tyto závěry vyvrací, se to zdá neuvěřitelné.

197. Na str. 29 dále odvolatel tvrdí, že Koncepce sport 2025 není k tomu, aby mj. ČUS a pan (příjmení) a JUDr. (příjmení) výlučně mohli určovat dotaci pro sebe a další žadatele. Těžko soudit, kam tímto odvolatel směřuje, protože tato koncepce skutečně nevyjmenovávala žádné představitele sportu, aby, „výlučně“ určovali dotace. Ve skutečnosti se to totiž ani nedělo. Byla svolána postupně pracovní skupina pro program III v létě 2016, následně bylo vyhlášení programů, následně byla vytvořena PEVK, k tomu byly materiály a následně šla věc do porady vedení ministerstva. „Výlučně“ bylo rozhodnuto pouze o jedné dotaci, a to mimořádné, pro ČOV, vyšší, než ČOV ve skutečnosti potřeboval, a sice ministryní (příjmení). Odvolatel dále na str. 30 odvolání uvádí, že nelze dovozovat, že by členství v NRPS či pracovních skupinách ospravedlňovalo poskytování informací o probíhajícím dotačním řízení a zasahování do probíhajícího dotačního řízení po vyhlášení výzev a podání žádostí. K tomu obžalovaný uvádí, že pracovní skupiny byly ohledně doporučení směrem k dotacím v jednotlivých programech zřízeny a většina jejich členů byli pracovníci ministerstva, které za dotační proces odpovídalo. Takže lze shrnout, že pracovníci ministerstva v pracovní komisi (odvolatel to nazývá skupinou) nemohli s dotacemi dělat prakticky nic, ani se vzájemně informovat, což poněkud postrádá smysl. Od toho přece byly komise zřízeny. Členství v NRPS bylo soudem rozebráno zevrubně s ohledem na ono, „ústní“ zrušení či zřízení NRPS po nástupu svědkyně (příjmení). Lze stručně uvést, že soud vedl dokazování k ústní reorganizaci NRPS a dovedl, že o tom nikde podklady nejsou. Současně sama ministryně ve své dřívější výpovědi uvedla, že předchozí NRPS do dotací zasahovat mohla. Současně nebylo doloženo, že by se tato ústní aktivita svědkyně (příjmení) dostala k členům NRPS a že by se vůbec vědělo, jak to tedy konkrétně (příjmení) změnila. NRPS byla poradní orgán, tedy orgán ministerstva, její kompetence jsou ve statutu (zřizovací listině) a jednacím řádu, a i podle praxe, kterou popsala svědkyně (příjmení), se na dotačním procesu podílet mohla a podle statutu měla.

198. Odvolatel na adresu NRPS uvádí, že byla poradní orgán ministra a že nikdy neměla a nemohla mít podíl na rozhodování v rámci dotačního procesu. To je spolehlivě vyvráceno v rozsudku v tom

smyslu, že jednak statut a jednací řád naopak umožňovaly podílet se na dotačním procesu, a to dokonce v některých případech výlučně. Dále je prokázáno právě výsledkem svědkyně (příjmení), že dříve (příjmení) do dotačního procesu zasahovala a směla zasahovat a současně není prokázáno, že by ministryně nějak statut změnila, ačkoli se o tom odvolatel snažil přesvědčit soud. Jedna věc je složení NRPS z členů, tam ke změnám došlo, a druhá věc jsou kompetence NRPS, tam, „nové pojetí“ ministryně (příjmení) prokázáno není, a tudíž platí původní písemné listiny, jak jsou v rozsudku rozebrány. V této souvislosti obžalovaný odkazuje na body 556. a 561. rozsudku, jejichž části cituje. Není proto pravda, co tvrdí odvolatel, že NRPS se nikdy nepodílela na dotačním procesu, což je vyvráceno především výpovědí svědkyně (příjmení), dále důkazy, které soud zhodnotil v návaznosti na tuto výpověď a jednacím řádem a statutem, který nebyl naopak svědkyní zrušen.

199. Pokud odvolatel například na str. 31 kritizuje nalézací soud, že se, „nijak nevyjádřil“ k záznamům z jednání z NRPS a, „zcela je pominul“, pak obžalovaný odkazuje na bod 806. rozsudku jej usvědčuje z nepravdy.

200. Ke snaze odvolatele naznačit, co měl JUDr. (příjmení) dne 9. února 2017 říci směrem k dotacím, obžalovaný upozorňuje na fakt, že nikdo tohoto dne nevěděl, co se odehraje na pracovní skupině následně dne 13. února 2017. Pro přehlednost připomenout celou řadu písemností, mailů a výpočtů z období mezi 8. a 13. února 2017 (období mezi dvěma schůzemi NRPS).

201. Tvzení odvolatele o tom, že NRPS zasedala ve složení (příjmení), (příjmení), (příjmení) a [obec] v bytě na Senovážném náměstí, či v advokátní kanceláři JUDr. (příjmení) (str. 31 odvolání), je ryzí invektivou, která nebyla nikterak podložena, protože NRPS měla svoje zasedání a v záznamech z prostorového sledování bytu na Senovážném náměstí nevyplývá nic o tom, že by tam kdy byl JUDr. (příjmení) nebo Ing. [obec].

202. Odvolatel dospívá k názoru, že NRPS byla poradní orgán, nebyla příspěvková organizace a že jde o, „pomocný orgán“ atd. Jenže totéž lze říci o PEVK, která rovněž nerozhodovala o dotacích, ale byla součástí víceúrovňového rozhodovacího procesu, jak vyplývá ze zřizovací listiny. Tudíž v rámci PEVK také nebylo, „rozhodnuto“ o dotacích.

203. K závěru odvolatele na str. 32, že ministryně (příjmení) ústně zrušila původní pojetí NRPS, obžalovaný odkazuje na závěr soudu vyslovený v bodě 557., jehož obsah opět cituje. Podle něj vzniká pochybnost, zda odvolatel dostatečně reflektuje posun ve skutkových zjištěních provedených v návaznosti na doplněné dokazování z popudu nadřízeného soudu nebo jenom automaticky opakuje to, co již uvedl v předchozím odvolání.

204. Pokud na str. 33–34 odvolatel opakuje tzv. neveřejnost řízení, nesdělování informací atd., je třeba poukázat na několik momentů, které nebyly stran zástupce obžaloby vysvětleny. První je pojem, „zasahování“, druhým je, „dotační proces“. V PEVK byla většina členů komise z ministerstva, takže jakékoliv rozhodnutí či doporučení by logicky mělo být přijato přes odpor pracovníků ministerstva, přičemž za dotační řízení ministerstvo odpovídalo jako celek. Není zřejmé, co ono zasahování přesně je. Má-li na mysli telefonát JUDr. (příjmení) náměstkyni (příjmení), že ČUS je největší, tak je evidentní, a rozsudek se tomu věnuje, že největší byl jak co do členů, majetku, tak i územních pracovišť. Naopak je taková komunikace vedená za účelem nápravy vad, které způsobil aparát ministerstva v čele s administrátorkou (viz. odborné vyjádření doc. (příjmení)), výrazem prevenční nebo, „překazovací“ povinností, neboť materiál ministerstva připravený administrátorkou měl vady, jak ostatně rozebírá obhajoba ostatních obžalovaných v tomto skutku. A za další, svědkyně (příjmení) nově přinesla argumenty u investičních dotací, které dosud nezazněly, a sice že ministerstvo po vyhodnocení informovalo neúspěšné uchazeče. Tedy po vyhodnocení, nikoli až v rámci uveřejnění, a v neposlední řadě ministerstvo zasílalo krajům žádosti o sdělení, jaký projekt podpoří. Takže hovořit o neveřejnosti, když údajně tajné materiály z dotačního řízení ministerstvo rozešle na kraje, lze poměrně těžko. Stanovisko kraje směrem k spolufinancování pak současně ovlivňovalo úspěšnost žadatelů a s tím skutečně neměl nic

společného žádný obžalovaný představitel sportu. Soud to podle obžalovaného rozebral v bodě 584., jehož podstatnou část opět cituje. Z výpovědi svědkyně (příjmení) naopak vyplynulo, že během doby, kdy dle odvolatele mělo být „informační embargo“, se informace posílaly neurčenému okruhu osob v krajích, které mohly svým postojem úspěšnost dotace ovlivnit. Není korektní na jednu stranu hovořit o mlčenlivosti u pana (příjmení) a na druhou stranu ignorovat, že samo ministerstvo z popisu ministryně informovalo po formálním hodnocení neúspěšné uchazeče; samo hodnocení bylo částečně závislé i na podpoře krajů, tedy nikoli ministerstva, přičemž na tyto kraje ministerstvo žádosti posílalo. Soud tuto chybu nedělá, protože náležitě v souvislostech rozebírá jednotlivé důkazy, odvolatel bohužel ano.

205. Poněkud paradoxně podle obžalovaného působí i spojování běžného hovoru JUDr. (příjmení) a pana (příjmení) ohledně jednání PEVK s „porušením mlčenlivosti“, když se poukazuje na to, jak masivně o této trestní věci informovala média, jak podrobně se věci věnovala, a to v případě obžalovaného spolku ještě, než došlo k doručení usnesení o zahájení trestního stíhání.

206. Stejně jako v prvním rozsudku, i v napadeném rozsudku soud neopomněl zhodnotit, že byla zachycená komunikace jen izolovaně. Není známo, co a jak spolu řešili například svědek (příjmení) a svědkyně (příjmení) nebo svědek (příjmení) a svědek (příjmení) a podobně. Chybějící nebo vyjmutá komunikace není důkaz, že ohledně dotačních programů probíhala právě a výlučně jenom komunikace mezi obžalovanými a že nikdo z ministerstva nehovořil ohledně těchto programů s jinými zástupci sportu nebo sportovních organizací. (příjmení) (příjmení) v jednom odposlechu říká, že se nenechá „uhnout od (příjmení)“, jenže komunikace mezi ní a panem (příjmení) zůstává neobjasněna, tedy samozřejmě, pokud k onomu „uhánění“ například docházelo telefonicky. Proto lze hovořit o chybějící nebo dokonce vyjmuté komunikaci.

207. Na straně 44 odvolání odvolatel tvrdí, že odborný aparát ministerstva sice mohl dojít k závěrům a výsledkům, ale ty mohly být akceptovány, pokud vyhovovaly zájmům obžalovaných. Obžalovaný k tomu uvádí, že to je závažné tvrzení a především nepravdivé. Předně jde o již citovaný bod 869. a jednak v rámci PEVK došlo k navýšení dotace i pro ostatní žadatele, ne toliko pro ČUS. Návrh ministerských úředníků mnohonásobně znevýhodňoval ČUS v měřitelných kritériích a zvýhodňoval (příjmení) a ČOV. Soud se tomu věnuje na několika místech rozsudku, z nichž jsou některá citována i zde. Je-li pro odvolatele podstatné jen to, že u ČUS došlo k navýšení (stejně ovšem jako u 4 dalších žadatelů), což by podle něj nemělo být, znamená to, že trestní represi uplatňuje za účelem udržení stavu, kdy je ČUS poškozen návrhem ministerstva. (příjmení) tohoto stavu je už podle stylu argumentace odvolatele trestná. Kdyby byla pravda, co tvrdí odvolatel, tak by v PEVK nesměli mít větší počet členů zástupci ministerstva. Nikdo z nich nevypověděl, že by ho z našich představitelů nějak ovlivňoval. Kdyby byla pravda, co tvrdí odvolatel, nemohl by vůbec materiál tak zásadně poškozující ČUS vůbec vzniknout atd. Proto má obžalovaný za to, že se jedná o argumentaci spíše dehonestující než věcnou. To platí například i pro tvrzení odvolatele, že namísto ministerstva rozhodovali dva sportovní funkcionáři (pan (příjmení) a (příjmení)).

208. K tvrzení odvolatele o tom, že svědek (jméno) (jméno) byl donucen ke změně stanovisek, je možné poukázat na následující body rozsudku – bod 800 a 879. Následně se odvolatel věnuje programu III cca od str. 79 odvolání, když na str. 80 z pracovní skupiny k programu III podle něj soud označuje mail z léta 2016 za finální. To je poměrně dost nepřesné, protože Vyhlášení programu nastalo až 1. listopadu 2016 a k ustavení PEVK ke všem programům až v zimě 2017, takže těžko mohl výstup z léta 2016 představovat něco finálního. Soud k této argumentaci výstižně poukázal na to, že jde o modelové a orientační výpočty. Finální nebyly totiž částky, ale výstup z pracovní komise týkající se kritérií, metodiky a výpočtů. Částky byly určeny modelově. Z toho plyne vysloveně nepřesná argumentace odvolatele vycházející z těchto modelových výpočtů, když uvádí, že pan (příjmení) předpokládal výrazně vyšší dotaci pro ČOV než pro ČUS. V létě 2016 se tvořily modelové výpočty, programy vyhlášené nebyly a výpočty jsou modelové, takže z nich nejde dělat závěr, že ČUS měl dostat méně než ČOV. Navíc v té době nebylo známo, že ČOV bude navíc žádat dotace z programu I, resp. z mimořádné dotace. Tento argument nedává smysl v rámci

podaného odvolání, když na jednu stranu na str. 86 odvolatel uvádí, že pracovní skupina měla jen poradní hlas a její výstupy nebyly závazné, aby na druhou stranu tvrdil, že podle modelového výpočtu této pracovní skupiny měl ČOV dostat více než ČUS. Jinak řečeno výstup z pracovní skupiny, která podle odvolatele vydává ve vztahu k ministerstvu svoje výstupy nezávazně, je závazný, pokud má ČOV dostat více než ČUS, což je dost absurdní. Navíc sám odvolatel následně na str. 99 odvolání popírá výstupy z pracovní komise, když podle něj s bodovými škálami nemuselo ministerstvo souhlasit a ministerstvo je mohlo a nemuselo akceptovat. V takové argumentaci je potom složité se orientovat, protože si zkrátka protirečí.

209. K argumentaci ohledně alokace a částky pro ČOV lze zopakovat, že v novém vyhlášení ze 4. července 2017 měl prostředky pro sebe tzv. jisté a bylo více, než požadovala ekonomka ČOV po panu (příjmení). Ta počítala s částkou 47,5 mil. Kč, podle nového vyhlášení měl ČOV poté, co dostal mimořádnou dotaci 76 mil. Kč, dostat 30% z 240 mil. Kč (až 72 mil. Kč). Dále lze uvést, že pracovní skupina v létě 2016 pracovala s alokací 160 mil. a 200 mil. I při akceptaci úvahy odvolatele podle „výstupu“ z pracovní skupiny k programu III, tak při alokaci 160 mil. měl modelový výpočet přisoudit ČOV 49 mil., ČUS 52 mil., při alokaci 200 mil. by to bylo 61,5 mil. pro ČOV, resp. 66,5 mil. Kč pro ČUS. Jelikož pak vyšla alokace přesně uprostřed – 180 mil. Kč, tak i aritmetickým průměrem jsme na částce kolem 60 mil. Kč pro ČUS (59,25 mil. Kč) – viz. bod 846. rozsudku.

210. Na str. 104 odvolatel tvrdí, že návrhy na rozdělení dotací byly změněny jen na základě intervenujících obžalovaných (příjmení) a (příjmení). To lze vyvrátit poměrně jednoduše tak, že komise (PEVK) se shodla jednomyslně na rozdělení, pro hlasovali bez jakékoliv připomínky všichni zástupci ministerstva, nikdo z nich se nevyjádřil, že by naši zástupci u nich nějak intervenovali a bez hlasování a souhlasu celé komise by se materiál neposunul do porady vedení.

211. Na základě shora řečeného má obžalovaný spolek České unie sportu za to, že na to, co je uvedeno v odvolání, se reaguje a je a vysvětleno již v rozsudku, přičemž z nemalé části odvolatel používá argumenty, které jsou v rozporu se zjištěným stavem a částečně se text odvolání i vzájemně popírá. Takové podání nespĺňuje předpoklady pro zrušení rozsudku a obžalovaný spolek je navrhl podle § 256 trestního řádu zamítnout.

212. [ulice] soud na základě uvedených odvolání v první řadě podle § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, s vědomím, že k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

213. V dané trestní věci již Vrchní soud v Praze jedenkrát rozhodoval; usnesením ze dne 31. srpna 2022, sp. zn. 1 To 5/2022, tehdy podle § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil rozsudek Městského soudu v Praze 26. listopadu 2021, č.j. 40 T 2/2020-16661, a uvedenému soudu uložil, aby věc znovu projednal a rozhodl. Městský soud v Praze v návaznosti na to v hlavních líčeních, konaných v období od 30. ledna 2023 do 27. dubna 2023, doplnil dokazování a rozhodl shora uvedeným rozsudkem z posledně uvedeného data.

214. K dosavadnímu průběhu řízení tehdy Vrchní soud v Praze konstatoval, že v řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, nedošlo k procesním pochybením, která by musela mít za následek, že uvedený rozsudek by nemohl obstát a musel by být zrušen. Městský soud v Praze postupoval v řízení v souladu se zákonem a bez procesních vad. V plném rozsahu respektoval práva všech obžalovaných na obhajobu a poskytl jim dostatečný prostor k tomu, aby se k věci mohli vyjádřit, stejně jako k dalším důkazům, prováděným v průběhu hlavního líčení, případně navrhnout provedení důkazů dalších. Totéž platí i o průběhu řízení, provedeného Městským soudem v Praze poté, co mu byla věc s odkazem na shora citované usnesení Vrchního soudu v Praze vrácena. Řízení bylo provedeno v souladu se zákonem a obžalovaný byl dán prostor k uplatnění jejich obhajoby, ať již v průběhu jejich doplňujících výslechů, možnosti vyjádřit se k prováděným důkazům, nebo navrhnout provedení důkazů dalších. Po celou dobu

pokračujícího řízení byli obžalovaní zastoupeni obhájci a měli možnost se s nimi radit. V řízení nedošlo k žádnému procesnímu pochybení, pro které by odvoláními napadený rozsudek nemohl obstát.

215. Důvody, pro které předchozí rozsudek Městského soudu v Praze byl zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k novému projednání a rozhodnutí, spočívaly v tom, že podle Vrchního soudu v Praze napadený rozsudek vykazoval vady, spočívající v tom, že jeho skutková zjištění, týkající se jak odsuzující, tak i zprošťující části byla v některých směrech nejasná či neúplná a k jejich odstranění, resp. doplnění vzniklých mezer bylo nutné doplnit dokazování v takovém rozsahu, že pokud by tak činil odvolací soud, nahrazoval by tím působnost soudu prvního stupně.

216. Je třeba konstatovat, že po doplnění dokazování učinil Městský soud v Praze skutková zjištění, jež jsou natolik úplná a logicky vycházející z provedených důkazů, že o jeho závěrech nejsou důvodné pochybnosti. Bohužel, tento závěr se týká jen zprošťující části napadeného rozsudku, označené jako body B 1. a 2., nikoli i odsuzující části uvedené pod písm. A. Od toho se odvíjí i odlišná formulace výroků, jimiž odvolací soud o odvoláních proti napadenému rozsudku rozhodl.

217. K odsuzující části napadeného rozsudku a k řízení, které jí předcházelo, lze uvést, že Městský soud v Praze se v novém řízení řídil výtkami, na něž upozornil při přezkumu předchozího rozsudku vrchní soud a až na další uvedené výhrady buď vytykané nedostatky odstranil, nebo se o to alespoň dostupnými důkazy pokusil tak, aby mezery v jeho skutkových zjištěních byly doplněny. I nadále jednotlivé kroky obžalovaných, jimiž měly spáchat popsanou trestnou činnost, na řadě míst překlenuje spíše úvahami o tom, jak se skutkový děj mohl odvíjet, aniž by mohl odkázat na konkrétní důkazy a vyvodit nezpochybnitelná zjištění.

218. Pro snazší přehlednost těch dílčích zjištění, o nichž nejsou důvodné pochybnosti, a těch o nichž takový závěr nelze učinit, se dále rekapituluje všechny dílčí kroky skutku, jímž měli obžalovaní (jméno) (příjmení) a (příjmení) (příjmení) spáchat trestné činy, které jsou předmětem odsuzující části napadeného rozsudku.

219. Obžalovaný (příjmení) měl nejméně od ledna 2017 do 8.3.2017 ovlivňovat obžalovanou (příjmení) k poskytnutí dotací konkrétních žadatelů, dával jí k tomu instrukce, stanovoval a ovlivňoval i výši dotace pro jednotlivé žadatele s tím, že zmanipulováním rozdělení dotačních prostředků využije ke svému prospěchu a prospěchu dalších osob, a obžalovaná (příjmení) v úmyslu způsobit České republice škodu a neoprávněný prospěch některým žadatelům o dotace na základě podnětů a požadavků obž. (příjmení), který jí předložil seznamy preferovaných žádostí o dotace, nezákonným způsobem ovlivnila hospodaření s finančními prostředky státního rozpočtu ve výši 175 899 090 Kč, určenými na podporu sportu a rozdělovanými formou veřejné soutěže.

220. Uvedené zjištění nalézací soud zdůvodnil především odkazem na prostorové odposlechy hovorů obou obžalovaných nad jednotlivými dotačními žádostmi a obsahem zajištěného notebooku obžalované. K sestavování seznamu prioritních žadatelů, kteří měli dostat investiční dotace od MŠMT, Městský soud v Praze uvedl, že se jednalo o seznam prioritních žádostí od svědků (příjmení), (příjmení), (jméno), Jihomoravského kraje, hnutí (jméno), obžalovaných (příjmení), (příjmení) a samotné (příjmení). Do seznamu byly zařazeny žádosti, z nichž obžalovaní mohli těžit společensky, ekonomicky, politicky nebo vlivem. Jednalo se o žádosti s vazbou na tehdejšího předsedu vlády (příjmení), ministryni (příjmení), (příjmení), [ulice], osoby z hnutí (jméno) a různé hejtmany; dále o takové, u nichž zhotovitelem investice, se stala společnost, jež měla uzavřenou smlouvu o poskytnutí reklamy s FK Jablonec – (příjmení) (jméno), EKKL, Insky MND, Syner.

221. Mezi uvedenou částí výroku o vině a jejím odůvodněním je rozpor v tom, že zjištění, že to měl být obžalovaný (příjmení), kdo předložil obžalované (příjmení) seznam jím preferovaných žádostí; naopak podle odůvodnění měly seznam tvořit požadavky jednotlivých shora uvedených osob. Souhlasit lze v souladu s nalézacím soudem, že oba obžalovaní opakovaně probírali žádosti

o dotace, které obžalovaná (příjmení) přinášela do pronajatého bytu. Nálezací soud se rovněž důvodně neztotožnil s vysvětlením obou obžalovaných, že se jednalo o pouhé konzultace, jimž obžalovaná (příjmení) přikládala význam, jak se lépe orientovat v oblasti sporu, aniž by zmíněné konzultace měly jakýkoliv praktický význam, tím spíše v manipulaci s hodnocením jednotlivých žádosti o tzv. investiční dotace. Nelze přehlédnout, že hovory obžalovaných byly konkrétně zaměřeny na jednotlivé žadatele a ty, kteří za nimi tzv. stojí, o jaké finanční částky usilují, zda se s nimi vejdou do pořádku úspěšných žadatelů a naopak, které žadatele bude nutné vyloučit. Navíc, obžalovaná připustila vedení tzv. sledovaných žádostí, jež však měly být seznamem žádostí převzatých od svědkyně (příjmení), která je přivázela ze svých výjezdů na zasedání a předávala je s pokyny podřízeným v odboru sportu. Samotné jednání nad těmito žádostmi nebylo podle obžalované vedeno snahou nedůvodně preferovat zmíněné žadatele, ale vedení seznamu bylo třeba k zajištění informovanosti ministryně (příjmení), aby na případné opakování požadavků mohla reagovat.

222. Je třeba zdůraznit, že není až tak podstatné, zda motivem byla snaha vyhovět požadavkům svědkyně (příjmení) ohledně žádostí, o nichž byla informována na svých cestách po krajích, nebo snaha vyhovět jiným vlivným osobám či známým v představě osobního prospěchu z takového jednání, i když nelze v této souvislosti zmínit absenci zaznamenané elektronické komunikace mezi obžalovanou (příjmení) a svědkyní (příjmení), která by potvrdila nebo vyvrátila obhajobu obžalované (příjmení). Podstatné a to, co ve zjištěních nálezacího soudu chybí, zda výsledkem jejich diskusí bylo konkrétní zmanipulování průběhu dotačního řízení ohledně tzv. preferovaných žádostí, v jakém rozsahu a jakým konkrétním postupem toho měli oba obžalovaní dosáhnout. K tomu viz dále uvedené. Vedle toho se připomíná výtku, učiněná vrchním soudem již v jeho předchozím rozhodnutí v této věci, že nálezací soud se nezabýval otázkou, v jakém rozsahu údajně preferované žádosti byly zvýhodněny natolik, že z „neúspěšných“ se staly „úspěšné“ a na úkor jakých žadatelů. Podle vyhodnocení odposlechů se podle nálezacího soudu jednalo o všech 18. dotačních žádostí uvedených ve výroku o vině.

223. Obžalovaná (příjmení) ve stejném úmyslu ve fázi formální kontroly v lednu 2017 přesvědčila podřízeného (jméno) (příjmení), aby nechal kontrolou projít projekt prosazovaný obž. (příjmení), týkající se sportovního areálu Junior Teplice, přestože věděla, že neobsahuje investiční záměr, jak se ve vyhlášení státní podpory sportu vyžadovalo a nechala jej nahradit projektovou dokumentací a předložila to poradě vedení ministerstva, ačkoliv jiné žádosti byly ze stejných důvodů vyřazeny.

224. Otázce hodnocení dotační žádosti spolku Junior Teplice se nálezací soud velmi podrobně věnuje při popisu řízení s celkem 18. dotačními žádostmi, které shledal jako nedůvodně zvýhodněné (zmíněný žadatel je uveden pod bodem 11 tohoto seznamu). Skutečnost, že tento žadatel nesplnil formální požadavky na přijetí žádosti, neboť předložil obsahově odlišnou přílohu k žádosti, která nesplňovala požadavky nejen z hlediska svého názvu, ale především obsahu, logicky a přesvědčivě vysvětlil. Svědek (jméno) (příjmení) uvedl, že se přiklonil k hodnocení, provedeném advokátkou (příjmení) a v návaznosti na to, prošel všechny předtím vyřazené žádosti, zda se nejednalo o podobný případ. Podle nálezacího soudu k dalším opravám v uvedeném směru nedošlo, naopak uvádí konkrétní žadatele, u nichž ze stejného důvodu došlo formální kontrole k vyřazení. Nálezací soud v této souvislosti odkazuje na výpověď svědka (příjmení), snahu obžalovaného (příjmení) mu vyhovět a odposlech rozhovoru obou obžalovaných z 27. ledna 2017, kdy obžalovaná (příjmení) uvádí, že tento žadatel má nadále málo bodů. Tvzení obžalované, že se v tomto případě jednalo pouze o odlišný název dokumentu, a proto bylo namístě rozhodnutí o vrácení tohoto žadatele do věcného hodnocení, nálezací soud důvodně neuvěřil, kromě jiného již jen proto, že důvod pro opětovné vrácení této žádosti mezi hodnocené byl zcela odlišný, než jej uvádí obžalovaná.

225. Ve dnech 24. 1., 27. 1., 1. 2., 8. 2. 2017 obžalovaní (příjmení) a (příjmení) účelově stanovovali prioritní žadatele, kteří měli dostat investiční dotace od MŠMT, přičemž jimi

vybrané žádosti určovali ještě předtím, než byla sestavena expertní výběrová komise, tedy před zahájením věcného hodnocení žádostí sestavili seznam preferovaných projektů především podle toho, jaký vztah k žadatelům měl obž. (příjmení), o jak vlivnou osobu se jednalo.

226. Obžalovaná (příjmení) k tomu uvedla, že takový seznam museli vést, neboť byl sestaven podle žadatelů o dotace, s nimiž ministryně (příjmení) hovořila při svých cestách po republice a následně chtěla vědět, jak s těmito žádostmi nakládá. I když to (jméno) (příjmení) jako svědkyně popřela, nelze přehlédnout, že oba obžalovaní o některých žádostech hovoří tak, že jsou od „(jméno)“, nehledě na to, že s některými žadateli hovořila pouze svědkyně (příjmení), a kromě nich nebyl o obsahu takových hovorů informován. Politické ambice zmíněné svědkyně dokumentuje i její dopis adresovaný všem hejtmanům, ve kterém je vyzývá, aby jí sdělili, jaké akce považují za společensky prospěšné a žádoucí pro nadcházející dotační řízení. K hodnotitelům se odpovědi údajně již nedostaly, a o smyslu jednání svědkyně (příjmení) se lze jen dohadovat.

227. Pokud by soud připustil, že zmíněný seznam existoval i z jiného důvodu, než jak o něm hovoří obžalovaná (příjmení), je třeba zodpovědět otázky, jež jsou dále uvedeny a týkají se komunikace s expertní komisí.

228. V lednu 2017 obž. (příjmení) obsadila expertní výběrovou komisi z řad externistů, informovala o tom obž. (příjmení), který ji upozornil na případná rizika u jednotlivých hodnotitelů ohledně loajality, přičemž obž. (příjmení) u některých doporučených členů předpokládala, že nebudou provádět objektivní hodnocení podle platných kritérií, ale podle jejího zadání, přičemž členy (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) osobně, či zprostředkovaně instruovala o hodnocení podle jím vytvořeného seznamu preferovaných žádostí, který jim byl předán, přičemž vycházela z toho, členové porady vedení MŠMT budou vycházet z materiálu který předložila, jež měl mít podklad ve stanovisku expertní komise.

229. Z provedených důkazů, jak je popisuje nalézací soud, je zřejmé, že to nebyla obžalovaná (příjmení), kdo navrhl nebo dokonce obsazoval členy expertní komise; to na základě oslovení navrhovali jednotliví představitelé sportovních spolků či svazů a jejich schválení podléhalo rozhodnutí ministryně, která podepisovala členům komise jmenovací dekrety.

230. Za takové situace by se patrně mělo předpokládat, že obžalovaná s těmito představiteli byla dohodnuta, podle jakých hledisek mají kandidáty na členství navrhovat. Nic takového ale nebylo zjištěno, nehledě na to, že takový postup by byl mimořádně nebezpečný. Rovněž nalézací soud neuvedl žádný případ, že by obžalovaná některého z navrhovaných kandidátů na členství v uvedené komisi odmítla a realizovala takto, co se jí klade za vinu, že obsazovala výběrovou komisi osobami, u nichž předpokládala minimálně loajalitu. (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení), jež měla obžalovaná blíže neurčeným způsobem instruovat, rovněž popřeli, že by ze strany obžalované (příjmení) byli informováni, jak některé žádosti posuzovat, tím spíše, že by z její strany v tomto směru zazněl nějaký požadavek. (jméno) (příjmení) jako svědkyně odmítla vypovídat. Z odposlechu telefonního hovoru mezi obžalovanými (příjmení) a (příjmení) ze 17. ledna 2017 vyplývá, že obžalovaná přesně nezná ani příjmení (jméno) (příjmení); za této situace je krajně nepravděpodobné, že během jedné, rychlé seznamovací schůzky by se obžalovaná s tímto svědkem domluvila na prosazování preferovaných žádostí v komisi. Soud v této souvislosti s odkazem na prostorový odposlech z 24. ledna 2017 má z to, že obžalovaná (příjmení) se setkala s členy komise (příjmení), (příjmení) a (příjmení), a dovozuje, že při té příležitosti jim předala instrukce, jak mají při bodování postupovat. Ani v tomto případě ale není jasné, jaký konkrétní důkaz je podle nalézacího soudu o průběhu a výsledku takových pohovorů k dispozici a z čeho dovozuje, že alespoň mezi obžalovanou (příjmení) a zmíněnými třemi členy komise probíhala nějaká následná komunikace, jaké podle obžalované preferované žádosti mají tito členové nad odpovídající bodové ohodnocení zvýhodňovat. Nelze rovněž přehlédnout, že všichni uvedení členové komise

obžalovanou (příjmení) předtím, než byli přizváni k členství v komisi, neznali. I to vyvolává pochybnosti, že by je při příležitosti informativního hovoru o členství v komisi zároveň instruovala o představách vadného hodnocení žádostí a oni s tím byli srozuměni. Stejně jako v předchozím rozhodnutí vrchního soudu v této věci je třeba připomenout, že není zřejmé, jakým způsobem docházelo ke zprostředkovanému instruování vybraných osob – členů komise. (příjmení) třeba konkretizovat, které osoby se na takovém, „zprostředkování“ podílely, s jakými instrukcemi od obžalované, jaké informace zmíněným členům komise a kdy předávaly a pokud na to zmínění členové reagovali kladně, jak byla domluvena komunikace v rámci preferovaného hodnocení dotačních žádostí. Připomíná se, že již v té době byl prováděn odposlech telefonních hovorů jak u (jméno) (příjmení), tak u (jméno) (příjmení).

231. Přitom několik vyslechnutých svědků, podílejících se na hodnocení žádostí, vypovědělo, že v průběhu hodnocení se vraceli již k ohodnoceným žádostem a prováděli v něm nějaké změny. Z jakého podnětu, v čem tyto změny spočívaly a jaký byl jejich důsledek, ale z odůvodnění napadeného rozsudku zřejmé není. Nutné bude třeba objasnit, jakým způsobem měli obžalovaní (příjmení) a (příjmení) zajistit, aby se jimi pozměněné hodnocení promítlo do hodnotících listů jednotlivých preferovaných žadatelů a do tabulek pro PEVK.

232. V průběhu hodnocení žádostí o dotace expertní komisí v době od 30. 1. do 3. 2. 2017 oba obžalovaní seznam upravovali tak, aby finanční podpora neoprávněně zvýhodněných žádostí spolu s dalšími, jež po řádném vyhodnocení dosáhly dostatečné bodové ohodnocení a staly se oprávněně úspěšnými, nepřesáhla celkové částky určené z rozpočtu na tento dotační program.

233. Pokud by nalézací soud provedl listinné důkazy založené ve spise č. 33, zjistil by, že kromě dalších se zde nalézají zápisy z jednání expertní hodnotící komise pro hodnocení přijatých žádostí v rámci vyhlášení programu 133510 – podpora materiálně technické základy sportu pro rok 2017 z 12. ledna 2017 nebo z 1. března 2017. Na nich se projednávalo hodnocení zmíněných žádostí, přičemž podklady předkládalo oddělení 502 MŠMT. Podle úředního záznamu vrchního komisaře z 20. září 2017 na zajištěných flash diskách u svědka (jméno) (příjmení) nebyly nalezeny dokumenty, které by bylo možné označit za důkazní prostředky. Ze svědeckých výpovědí jednotlivých hodnotitelů vyplývá, že materiály žadatelů, u nichž každého dne ukončili věcné hodnocení, se vkládaly do papírových krabic, které se ukládaly v úředních prostorách ministerstva. Výsledky se vždy scanovaly za účelem ochrany výsledků před ztrátou, poškozením nebo zničením a byly k dispozici obžalovaným (příjmení), Brízovi a svědku (příjmení).

234. V popisu skutkového stavu, ke kterému dospěl nalézací soud, opět chybí zjištění o vzájemné komunikaci obžalovaných (příjmení) a (příjmení) s členem (členy) PEVK, který by jim posílal návrhy materiálů, předkládaných komisi k projednání, výsledky jednání komise a způsob, jakým měli obžalovaní zajistit, aby změny, na nichž se dohodli, se promítly do schválených materiálů komise. Přitom nešlo jen o schválené materiály – stejné hodnocení se muselo promítnout též do hodnotících listů jednotlivých žadatelů. Formulace, že oba obžalovaní, „seznam upravovali“, by nasvědčoval závěru, že tak činili přímo, tedy představy o změnách zapisovali do všech souběžně vedených přehledů osobně, což je předpoklad poněkud absurdní.

235. Po provedeném vyhodnocení žádostí externími členy expertní komise naplánovala, u jakých žádostí, které hodlala zvýhodnit, lze dodatečně zvednout jejich hodnocení, což poté u žádostí SK Junior Teplice, FK ERAPACK Chrudim a Fotbalového kubu Zlín ve spolupráci s podřízenými (jméno) (příjmení) a (jméno) (příjmení) zajistila; po závěrečném jednání expertní komise dne 1. 3. 2017 schválila seznam 50. navržených žádostí o dotace k proplacení a 7. 3. 2013 jej předložila poradě vedení MŠMT, která informaci vzala na vědomí a obžalovaná téhož dne rozhodla o výběru akcí, ačkoliv si byla vědoma toho, že proces výběru neproběhl řádně a byl zmanipulován.

236. K jednání, které se konalo zřejmě 1. března 2017, uvedl nalézací soud s odkazem na výpověď svědka (příjmení), že se ho zúčastnili obžalovaná (příjmení), svědkové (příjmení) a (příjmení), kdy se údajně intenzivně jednalo nad excelovou tabulkou s tím, že uvedený svědek nevyloučil, že se v ní prováděly nějaké změny; k těm mělo s jistotou dojít u žadatelů SK Junior Teplice, FK ERA-PACK Chrudim a Fotbalový klub Zlín. Pokud ke změnám došlo za účasti více současně přítomných osob, patrně k tomu byly uváděny nějaké důvody a svědek (příjmení) je mohl hodnotitelům vysvětlit. Ten se ale ve své výpovědi omezil na konstatování, že hodnocené žádosti se intenzivně projednávaly, kromě jiného za účasti JUDr. (příjmení). Závěr, že tím, kdo tlumočil a odůvodňoval požadavky na provedení změn, byla obžalovaná (příjmení), navíc z neakceptovatelných důvodů jako své preference z toho nevyplývá. Opět chybí popis toho, jak se zmíněné změny dostaly do komise.

237. Dne 8. 3. 2017 byl na webových stránkách MŠMT zveřejněn dokument „Rozhodnutí o výběru akcí, které budou zařazeny do financování v rámci vyhlášení státní podpory sportu na rok 2017 – investiční prostředky“, obsahující 50. úspěšných žadatelů s tím, že MŠMT obcím a sportovním spolkům poskytne 438 000 000 Kč a dále 16 000 000 Kč, které nebyly v předchozích letech spotřebovány, přičemž uvedený dokument obsahoval i 18 projektů, jejichž výběru dosáhli obžalovaní (příjmení) a (příjmení) na základě klientelismu a vlastních preferencí; jedná se o žadatele:

§ 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku 1306 kluby Praha 4 – 20 000 000 Kč,

TJ (příjmení) (příjmení) - 11 730 000 Kč,

Statutární město Brno, část Žabovřesky - 20 000 000 Kč,

Sdružení fotbal. klubu AC Sparta Praha - 17 500 000 Kč,

SK Polaban Nymburk - 5 806 000 Kč,

TJ Desná - 7 158 240 Kč,

(příjmení) (příjmení) Kamenice nad Lipou - 6 984 000 Kč,

Školní sportovní klub Bílovec - 13 000 000 Kč,

Statutární město Pardubice, Aquacentrum- 20 000 000 Kč,

Město Litvínov - 2 160 000 Kč,

SK Junior Teplice - 10 048 000 Kč,

Tělocvičná jednota Sokol Veltěž - 5 789 000 Kč,

(příjmení) (jméno) 2008 - 5 975 000 Kč,

Fotbalový klub Zlín - 8 280 000 Kč,

Město Slavkov u Brna - 12 000 000 Kč,

Obec Hvozdec - 869 000 Kč,

Město Varnsdorf - 4 975 000 Kč,

FK Era-Pack Chrudim - 3 624 850 Kč,

čímž popřeli smyslu a účel státní podpory sportu, neboť nezákonně ovlivnili rozdělení prostředků státního rozpočtu ve výši nejméně 175 899 090 Kč, a pokusili se způsobit škodu České republice, zastoupené MŠMT, v této výši a ve shodném rozsahu opatřit neoprávněný prospěch shora uvedeným žadatelům, přičemž k vydání příslušných rozhodnutí nedošlo z důvodu policejního zásahu dne 3. 5. 2017.

238. Ve vztahu k výčtu 18. tzv. zvýhodněných dotací již v souvislosti se zrušením předchozího rozsudku Městského soudu v Praze v této věci vrchní soud zdůraznil, že z odůvodnění napadeného rozsudku není zřejmé, v jakém stavu se obžalovaní se žádostmi seznamovali, jak tehdy vypadalo jejich bodové ohodnocení, jaké konkrétní změny dohodli, a následně obžalovaná (příjmení) prosadila a na úkor jakých žádostí, které jinak byly důvodně do seznamu přijatých žádostí zahrnuty a díky změnám spočívajícím v zařazení tzv. preferovaných žádostí do seznamu byly případně vyřazeny. Je třeba konstatovat, že v tomto směru nalézací soud nevyvinul žádné aktivity a popis jím zjištěných skutkových okolností zůstal beze změny. U každého žadatele bylo hodnoceno 13 kritérií, které měly různý bodový rozsah; v některých oblastech mohl žadatel dosáhnout až 15ti bodů, jinde max. 5ti, u některých kritérií i jen 3 body. Členové komise, u nichž obžalovaná (příjmení) předpokládala jistou spolupráci a loajalitu, měli podle odůvodnění rozsudku přidělena kritéria s vysokým počtem možných dosažených bodů. Hodnotící listy byly v průběhu celého týdne skenovány pro případ jejich ztráty a rovněž docházelo k přepisům udělených bodů do excelové tabulky, která byla zasílána k dispozici svědkům (příjmení), (příjmení) a obžalované (příjmení). Posouzení vývoje hodnocení u tzv. preferovaných žádostí by tedy nemělo představovat významný problém. Pokud by ale platilo tvrzení o loajalitě vybraných členů PEVK, kteří svým postupem měli zajistit, že preferovaným žádostem bude napoprvé ve věcném hodnocení přiděleno tolik bodů, aby se z nich staly žádosti úspěšné, nabízí se otázka, co vlastně měli obžalovaní (příjmení) a (příjmení) dále upravovat.

239. Přitom s posouzením uvedené otázky souvisí i posouzení výše způsobené, resp. zamýšlené škody a majetkového prospěchu. Nejde jen o akademickou záležitost, již proto, že výše takové škody je významným kvalifikačním znakem trestných činů, jimiž byli oba obžalovaní uznáni vinnými.

240. Ovlivňování průběhu a výsledků věcného hodnocení investičních žádostí obžalovanou (příjmení) dovozuje nalézací soud kromě jiného z obsahu jejího setkání s hodnotiteli v průběhu týdne, kdy probíhalo hodnocení. V návaznosti na to dne 15. února 2017 obžalovaná (příjmení) sděluje (příjmení) průběh hodnocení a tlumočí mu obsah hovoru se svědkem (příjmení). Na základě toho soud dospívá k závěru, že s (příjmení) s jistotou hovořila o bodování 50ti preferovaných žádostí v jimi sestaveném seznamu. Přitom není jasné, co měla tomuto svědkovi vytýkat – přidělování, pokud možno vysokého počtu bodů bez ohledu na to, zda je v souladu s podklady uvedenými v dotačních žádostech, měla podle nalézacího soudu u preferovaných žádostí sama prosazovat.

241. To, že v průběhu hodnocení docházelo prokazatelně k přepisu udělených bodů v hodnotících listech, bylo zjištěno z výpovědí svědků (příjmení), (příjmení) – (příjmení), (příjmení), Vackeho nebo (příjmení). V jistých případech se jednalo o přepis provedený samotným hodnotitelem. Dále však docházelo ke změně bodů, aniž by o tom hodnotitel věděl. Takovou situaci popsala svědkyně (příjmení) – (příjmení), která se z podnětu zjištění takové skutečnosti ve více případech dotazovala na důvod svědka (příjmení), avšak vysvětlení se ji nedostalo. Přitom podle uváděné svědkyně se mělo jednat o konkrétní žádosti, konkretizované jejich číselným označením. O obdobné zkušenosti vypověděla svědkyně (příjmení), kdy došlo prokazatelně k přepisu jejího hodnocení ze strany další osoby. Podezření na změnu v udělených bodech jinou osobou vyslovila i svědkyně (příjmení), externí hodnotitel. Opět zůstává nezodpovězená otázka, pokud by se jednalo o změny zamýšlené oběma obžalovanými, kdo a kdy je do zmíněných žádostí promítl.

242. K tomu se vyjadřuje jen svědek (příjmení), který uvedl, že průběžné tabulky byly zasílány nejen vedoucímu oddělení svědku (příjmení), obžalované (příjmení), ale i jemu, přičemž z oddělení vzešly nejasnosti při posuzování některých skutečností. Toto bylo řešeno za účasti obžalované, svědka (příjmení) a svědkyně (příjmení) v kanceláři sekretariátu, kdy docházelo k zásahům do excelové tabulky, přičemž nevyloučil i změny v podobě přepisů bodů. Svědek připustil, že k těmto zásahům mohlo dojít ještě dne 1. března 2017 před zahájením závěrečného jednání PEVK, neboť se vše měnilo velmi rychle a jednání nad tabulkou bylo velmi intenzivní, výsledkem mělo být sestavení

žadatelů dle dosažených bodů. Pokud by k tomu takto došlo, patrně nebyl důvod takové změny vysvětlit hodnotitelům, kteří si na změny a jejich původce stěžovali.

243. Soud na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že 18 projektů žadatelů, jež jsou uvedeny v odsuzujícím výroku rozsudku, a které byly tedy dne 8. března 2017 zveřejněny mezi úspěšnými, byly prokazatelným výsledkem, jak uvádí nekalé spolupráce obžalovaných (příjmení) a (příjmení). Přitom nelze přehlédnout, jak sám v odůvodnění napadeného rozsudku popisuje oněch 18 žádostí. Zabývá se jednak tím, kdo tu, kterou žádost podal, co požadoval, jak byl o výsledku dotačního řízení informován a že přesto dotaci nedostal, neboť dotační řízení bylo následně zrušeno. Pouze v jednom případě zástupce žadatele přiznal, že se na obžalovaného (příjmení) obrátil se žádostí o pomoc, jinak všichni ostatní popřeli, že by k prosazení svých žádostí vyvinuli v uvedeném směru nějakou aktivitu. Vedle toho soud komentuje odposlechnuté rozhovory obou obžalovaných nad jednotlivými žádostmi, aniž by ale bylo zřejmé, zda z jejich strany došlo k posunu hodnocení žádosti, v jakém směru a v jakém rozsahu, tím spíše, jaký byl jejich následný postup. Z toho, že se o takových žádostech obžalovaní zmiňují, dovozuje nalézací soud, že ovlivnili jejich hodnocení a prosadili jejich odsouhlasení komisí.

244. Jednotlivými 18. žádostmi uvedenými ve výroku o vině napadeného rozsudku se Městský soud v Praze zabývá v jeho odůvodnění pod body 630 až 683. Ve stručnosti k tomu lze uvést toto:

Ad 1. Žádost Sportovního klubu Praha 4, z.s., měla figurovat na seznamu tzv. zájmových žádostí, s nimiž disponoval svědek (příjmení). Ze záznamu prostorového odposlechu ze dne 27. 1. 2017 je patrné, že obžalovaní o této žádosti hovoří jako o jednom ze zájmových projektů svědka (příjmení). (příjmení) čte seznam a komentuje jej:, § 329 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a), písm. b) trestního zákoníku 1306 kluby Praha, jo, jo, jo....., tohle nedostane, Motorlet dostane výjimku.“. Skutečnost, že jde o obžalovanými zvýhodněnou žádost, podle soudu svědčí i skutečnost, že daná žádost figuruje již na seznamu žadatelů zajištěném u svědka (příjmení) pod č. 22 a rovněž na zmiňovaném seznamu zajištěném v notebooku obžalované (příjmení), kdy na fotografii pořízené dne 15. února 2017 je vedena pod bodem 22. s poznámkou OK, 61 bodů, odfajfkuto červeně. Blíže se k otázce, zda a jak obžalovaní zmíněnou žádost měli zmanipulovat, soud nevyjadřuje.

Ad 2. K žádosti spolku TJ (příjmení) (příjmení) z.s., soud uvedl, že skutečnost, že na úspěšnosti projektu měl obžalovaný (příjmení) zájem, vyplývá z prostorového odposlechu, kdy dne 27. ledna 2017 obžalovaní při procházení vybraných žádostí komunikují v číslech odpovídajících výši dotace, kdy si kontrolují seznam žádostí a konstatují, že součet převyšuje výši alokace. Obžalovaný (příjmení) uvádí, že (příjmení) (příjmení) bude muset asi obětovat. Ne zcela bezvýznamnou skutečností pro úspěch dané žádosti byl podle soudu fakt, že zhotovitelem stavby byla vybrána společnost EKKL a.s. Podle hodnotících listů vyplňovaných expertní komisí svědek (příjmení) přidělil tomuto projektu 13 bodů z 15ti, přičemž členská základna ve věkové kategorii 5-18 činila 93 členů. Důvodem pro uspokojení této žádosti, zejména na straně obžalovaného (příjmení), byl jednak přínos na straně sponzora FK Jablonec a.s., tedy společnosti EKKL a.s., jednak na straně svědka (příjmení), který jako sponzor TJ (příjmení) (příjmení) zastával funkci radního ve městě Ostrava, a vlivově vypomáhal obžalovanému v upevnění pozice v nastávajících volbách na valné hromadě FAČR. Konkrétní změny bodového hodnocení ze strany obžalovaných a případné další kroky ke zvýhodnění uvedené žádosti soud neuvádí.

Ad 3. K žádosti Statutárního města Brno, městská část Brno – Žabovřesky, soud uvedl, že jednoznačný zájem na uspokojení této žádosti projevila několikrát obžalovaná (příjmení) v průběhu doby, kdy docházelo k vyhodnocení podaných žádostí. Dne 24. ledna 2017 obžalovanému (příjmení) podle zachyceného rozhovoru ukazuje tabulku, kterou ji nanosili poslanci s komentářem, „[obec] – (jméno)“. Dne 27. ledna 2017 rovněž z prostorových odposlechů se podává, že obžalovaná při sumírování a výběru žádostí uvádí:, „potom dám Žabovřeskám“. V seznamu zajištěném v notebooku obžalované (příjmení), pořízeném dne 15. února 2017, se žádost

nachází pod bodem 4. s poznámkou OK, odfajfkuto. Z dokazování je podle soudu zcela zřejmé, že na úspěchu dané žádosti měla zájem především obžalovaná (příjmení) s cílem zavděčit se tehdejší ministryni (příjmení). Rovněž název tohoto žadatele se vyskytuje již na seznamu vytvořeném obžalovanými v lednu 2017, jež měl prokazatelně k dispozici svědek (příjmení). Více k průběhu řízení o této žádosti soud neuvádí.

Ad 4. K žadateli [ulice] fotbalového klubu AC SPARTA PRAHA, z. s. soud uvedl, že podle tabulek vytvářených MŠMT k průběhu dotačního řízení byl výsledek formální kontroly několikrát měněn ANO/NE Podle fotografií tabulek zajištěných u obžalované (příjmení) v notebooku se podává, že v tabulce ze dne 15. února 2017 je tato žádost vedena pod bodem 23. s poznámkou OK, 61, odfajfkuto. Název daného subjektu se objevuje na několika listinách zajištěných při prohlídce kanceláře svědka (příjmení) a podle soudu lze tedy logicky předpokládat, že se jednalo o jednu ze zájmových žádostí prosazovanou svědkem (příjmení). Zájem obžalovaných na úspěchu této žádosti má být dokládán prostorovými odposlechy ze dne 1. února 2017, kdy obžalovaný (příjmení) uvádí: „já se domluvím s (jméno) (příjmení) (člen Výkonného výboru FAČR a místopředseda Sparty a.s.), jestli tý Spartě by nestačilo takhle velký...“. Na to obžalovaná (příjmení) kontruje: „chci dát těch 17 Krét'ovi teď“. Na dotaz (příjmení) obžalovaná (příjmení), potvrzuje, že chce, aby jí byl (příjmení) zavázaný. Další kroky obžalovaných soud opět neuvádí.

Ad 5. K žádosti spolku SK POLABAN Nymburk, z. s., soud upozornil na výpověď svědka (jméno) (jméno), předsedy spolku, který uvedl, že se obrátil na obžalovaného (příjmení) s žádostí o přidělení investičních peněz na rekonstrukci hřiště v Nymburce. Z hodnotícího listu k dané žádosti je patrné, že svědek (příjmení) hodnotí 13 body z možných 15 a to přesto, že spolek měl toliko 51 fotbalistů ve věku 5-18 let. I tento žadatel je začleněn do seznamu zajištěného v kanceláři svědka (příjmení) a to pod č. 26. V seznamu ze dne 15. února 2017 zajištěném v notebooku obžalované je tento subjekt pod bodem 26. s poznámkou OK. Podle záznamu o sledování bytu ze dne 27. ledna 2017, obžalovaná (příjmení) sděluje, že: „Nymburk a Poříčí to dám asi všechno, protože to jsou malý šušně“. Na to obžalovaný (příjmení) reaguje slovy: „Polaban Nymburk, Sokol Poříčí to se prolíná, to jsme ušetřili, (jméno) to dává politicky a já to musím zadat.“. Z daného je patrné, že obžalovaná (příjmení) rozhodla o úspěšnosti dané žádosti, kdy bylo výhodné propojení zájmu z více stran, jak kvitoval obžalovaný (příjmení), neboť zhotovitelem projektu byla společnost sponzorující FK Jablonec a.s. Dne 1. března 2017 byl zaznamenán hovor vedený obžalovaným (příjmení), který sděluje svědkovi (jméno), že Nymburk, ten jeho fotbal je v pořádku. Svědek (jméno) reaguje, že to ví. K tomu je třeba doplnit, že k zveřejnění úspěšných žadatelů o dotaci v daném programu došlo až dne 8. března 2017. Cokoliv, co by nasvědčovalo tomu, že obžalování (příjmení) nebo (příjmení) nedůvodně změnili hodnocení, nebo k tomu přiměli jiného, soud neuvádí.

Ad 6. K žadateli TJ Desná, z. s. soud zjistil, že jako zhotovitel stavby byla vybrána spol. Sport-Technik, jejímž jednatelem je pan (příjmení). V seznamu žádostí je u projektu TJ Desná, z.s., poznámka, „priorita (příjmení)“. Z hodnotícího listu k dané žádosti je patrné, že svědek (příjmení) hodnotí 11 body z možných 15 a to přesto, že spolek měl toliko 61 fotbalistů ve věku 5-18 let. V seznamu ze dne 15. února 2017 zajištěném v notebooku obžalované je tento subjekt pod bodem 43. s poznámkou OK, 53., odfajfkuto. O skutečnosti, že se jednalo o další z tzv. privilegovaných žádostí, podle nalézacího soudu svědčí i záznam o sledování bytu ze dne 27. ledna 2017, kdy v rámci sestavení seznamu vybraných žádostí komunikují obžalování tak, že uvádějí čísla, jež odpovídají vyšší dotace a kontrolují si seznam vybraných žádostí, kromě jiného TJ Desná.

Ad 7. Ze žádosti (příjmení) (příjmení) Kamenice nad Lipou, z. s. soud zjistil, že svědek (příjmení) byl v souvislosti s touto žádostí v kontaktu se svědkem (příjmení), v té době poslancem. Z prostorových odposlechů vyplynulo, že 27. ledna 2017 obžalovaný (příjmení) komentuje zmíněnou žádost slovy, „tohle to, jo Kamenice. To je ten (jméno). To je (jméno) (příjmení)“. Dne 15. února 2017 vedou obžalování opět v bytě hovor, kdy obžalovaná (příjmení) si stěžuje, že (příjmení) ji říkal, že bude akce 15 bodama a mají jen 4 děti. V kontextu tohoto důkazu je třeba

uvést, že (příjmení) (příjmení) Kamenice nad Lipou, z. s., má 4 kuželkáře v dorostu, přičemž svědek (příjmení) obodoval toto kritérium 14ti body. Z hodnotícího listu k dané žádosti jsou patrné změny právě v kritériu č. 8, kdy nejprve bylo přiděleno 14 bodů, následně škrtnuto a připsáno 7, což bylo rovněž škrtnuto a uděleny body 3 a to dle průběžných tabulek v čase po 15. únoru 2017, kdy zřejmě došlo k upozornění na neadekvátní přidělení počtu bodů v daném kritériu. Také název tohoto subjektu se objevuje pod č. 13 v seznamu nalezeném v kanceláři svědka (příjmení) a v notebooku obž. (příjmení), kdy na fotografii ze dne 15. února je uveden (příjmení) (příjmení) Kamenice nad Lipou, z. s., pod bodem 13. s poznámkou OK, 63., odfajfkno. Kromě toho, že iniciativa obžalované (příjmení) směřovala proti nadhodnocení ze strany svědka (příjmení), žádné její další soud neuvádí.

Ad 8. Žádost Školního sportovního klubu Bílovec z.s., zpracoval a zastupoval jeho statutární orgán PaeDr. (jméno) (příjmení), který uvedl, že s ohledem na nutnost doložit žádost se souhlasem FAČR, dožadoval se schůzky s obžalovaným (příjmení), která se uskutečnila. Uváděnému důvodu soud neuvěřil. Z hodnotícího listu k dané žádosti soud zjistil, že v kritériu č. 5, které hodnotila svědkyně (příjmení) došlo k navýšení ze 3. na 5 bodů. Kritérium č. 8 hodnotitele [anonymizováno] bylo obodováno 14ti body. V seznamu nalezeném v notebooku obž. (příjmení) je na fotografii ze dne 15. února uveden žadatel pod bodem 38. s poznámkou OK, 52., odfajfkno. Tento žadatel již figuroval v seznamu sledovaných žádostí zajištěném v kanceláři svědka (příjmení) pod č. 38. Skutečnost, že na úspěchu dané žádosti o dotaci měl zájem obžalovaný (příjmení) z podnětu svědka (jméno) (příjmení), kterému chtěl vyhovět, dále podle soudu svědčí prostorové odposlechy. Obžalovaný (příjmení) 27. ledna 2017 v rámci přehodnocování žádostí na jimi vytvářeném seznamu, také řeší, koho z důvodu výše alokace nemůže uspokojit a jak na to budou dotyční reagovat. Z dokazování ve vztahu k žádosti o přidělení dotačních prostředků danému subjektu je zřejmé, že zájem na uspokojení žadatele byla na straně obžalovaného (příjmení) pro třetí osobu, a to (jméno) (příjmení), když toto opakovaně obžalované (příjmení) odůvodňuje.

Ad 9. K žádosti Statutárního města Pardubice soud uvádí, že z tabulek sestavovaných MŠMT ohledně průběžného vyhodnocení podaných žádostí je zřejmé, že tabulka ze dne 11. ledna 2017 zachycuje v rámci formální kontroly poznámku (jméno) ve všech bodech a dne 2. února 2017 má tento projekt přidělen 56 bodů. Podle záznamu o telekomunikačním provozu ze dne 27. ledna 2017 v hovoru obžalovaných (příjmení) a (příjmení) uvádí obžalovaná (příjmení): „plavečák ověřuju, jestli podporuje plavecký svaz, jestli jo, tak dostanou Pardubice na plavečák“. Dále se oba dohadují o tom, které žádosti uspějí, a pak se domlouvají, že (příjmení) musí škrtnout akce za 50 mil. Kč a (příjmení) za 30 mil. Kč. V tabulce ze dne 9. února 2017 je u formální kontroly uvedeno NE s poznámkou, podání žádosti obec – není UZ usnesení zastupitelstva, nedoporučeno. V tabulce ze dne 13. 2. 2017 je opět u formální kontroly všude (jméno) bez poznámky. Dne 14. února 2017 má projekt přidělen 52 bodů, přičemž došlo ke snížení bodů v kritériu č. 12 z 8 na 4 body. Tento žadatel byl podle soudu zařazen pod č. 12 do seznamu sledovaných žádostí, jež byl zajištěn v kanceláři svědka (příjmení). Na seznamu žadatelů zajištěném v notebooku obžalované je na fotografii ze dne 15. února 2017 pod pořadovým číslem 12 uveden žadatel Statutární město Pardubice, s poznámkou OK 56, červeně odfajfkno. K tomu soud dodává, že z dokazování je zřejmé, že zájem na úspěchu dané žádosti, resp. přidělení dotačních prostředků na vybudování Aquacentra, byl z více stran. Nejen, že tato figurovala na seznamu svědka (příjmení) pod názvem (jméno). Primátor města Pardubic, člen hnutí (jméno) nepopřel diskusi nad projektem se svědkem (příjmení) z hnutí (jméno), a o tomto projektu se zmiňoval obžalované v telefonním hovoru obžalovaný (příjmení), kdy připomínal náměstka primátora (příjmení) z politické strany ČSSD a o uspokojení tohoto žadatele se zasazoval obžalovaný (příjmení), který i v hovorech se svědkyní (příjmení) vyzdvihoval potřebu vybudování bazénu v Pardubicích.

Ad 10. K žadateli Městu Litvínov soud uvedl, že v době projednávání žádosti byl generálním manažerem sportovního klubu, pro který měla být dotace určena, (jméno) (příjmení), který byl v té době také členem Národní rady pro sport. S obžalovanou (příjmení) osobně jednal o otázkách

zimního stadionu, zda konkrétně o rolbě, která měla být z dotace pořízena, si již nepamatoval. S obžalovaným (příjmení) se setkával na NRPS a se svědkem (příjmení), s nímž společně působili v Českém svazu ledního hokeje, hovořil o řadě hokejových záležitostí, zda o rolbě si rovněž nepamatuje. Na seznamu žadatelů ze dne 15. února 2017 zajištěném v notebooku obžalované je pod bodem 7. uvedeno Město Litvínov s poznámkou OK 50, červeně odfajfkuto. Rovněž tento subjekt figuruje na seznamu žadatelů pod č. 7, jež byl zajištěn u svědka (příjmení). Skutečnost, že o úspěchu dané žádosti opět rozhodli obžalovaní, a to především z důvodu, „představitel“ žádosti, svědka (jméno) (příjmení) a zároveň z důvodu pro ně relativně zanedbatelné požadované částky, svědčí podle soudu opět prostorové odposlechy; dne 27. ledna 2017 při probírání žádostmi obžalovaná (příjmení) sděluje: „Potom tady mám rolba pro (příjmení). Mám se na to vykašlat?“, (příjmení) odpovídá: „Dej mu jí, guma je dobřej. Kolik to je?“, (příjmení) reaguje, že dva. (příjmení) uzavírá: „dej mu jí“.

Ad 11. K žádosti SK Junior Teplice z.s. soud uvedl, že záležitosti investičních dotací řešil (jméno) (příjmení) jako předseda nadačního fondu zřízeného SK Junior Teplice. Žádost konzultoval s někým z ministerstva, možná s obž. (příjmení) či svědkem (příjmení) nebo i s obž. (příjmení). Dodal, že byl informován, že chybí investiční záměr, a proto došlo v rámci formálního hodnocení k vyřazení žádosti; konzultoval to s obžalovaným (příjmení), který se to snažil řešit. Dne 25. ledna 2017 zasílá obž. (příjmení) (příjmení) sms zprávu, v níž uvádí, „Napsal jsem (jméno), že jestli nebude zelený trávník, tak jsi mrtvý.“. Dne 27. ledna 2017 oba obžalovaní diskutují nad žádostmi a obžalovaný (příjmení) k žádosti SK Junior Teplice sděluje: „nechci slyšet kvůli (jméno), že to nejde“. (příjmení) (příjmení) na to že investičním záměru doložil něco jiného a dnes, musela zmanipulovat (příjmení), samozřejmě jsem byla domluvená s advokátkou, že jo, která mi k tomu dává zpětnou vazbu“. Dále obž. (příjmení) připomíná: „ale to mu fakt řekni, že jsem musela zmanipulovat (příjmení)“. Téhož dne obžalovaní při procházení vybraných žádostí komunikují v číslech, které odpovídají výši dotace, kdy si kontrolují seznam žádostí: 19960 (částka Přestice), 5975 ((příjmení) (jméno) 2008), 4975 (Varnsdorf), 7158 (TJ Desná), 11730 (TJ (příjmení) (příjmení)) 10048 (SK Junior Teplice). Při selekci žádostí z důvodu překročené alokace obž. (příjmení) uvádí: [anonymizováno] nemůžu, to bych umřel. V tabulce ze dne 9. února, tedy po zasedání PEVK, se objevila dobodovaná kritéria, změna v kritériu č. 10–z 0 na 3 body, kritérium č. 6 z 0 na 5 bodů, u kritéria č. 8 z 0 na 15 bodů. Z hodnotícího listu jsou patrné změny v kritériích č. 6 a č. 8, kdy došlo k přeškrtnutí čísla 0 a připsáno 5 bodů a 15 bodů. Tento žadatel se rovněž nachází v seznamu sledovaných žádostí zajištěném u svědka (příjmení) pod č. 37. V seznamu uloženém v notebooku obžalované ze dne 15. února 2017 byl spolek uveden pod bodem 37. s poznámkou OK 50, červeně odfajfkuto. V této souvislosti se soud dále zabývá vývojem formálního hodnocení této žádosti, který skončil tím, že absence investičního záměru byla nahrazena jiným dokumentem, a poukazuje na to, že naopak stejný postup se nezvolil u jiných žádostí, které byly z tohoto důvodu vyloučeny.

Ad 12. K žádosti Tělocvičné jednoty Sokol Veltěž, z.s., soud uvedl, že v seznamu vedeném (příjmení) a zajištěném v jejím notebooku byl spolek ke dni 15. února 2017 veden pod bodem 34. s poznámkou OK 50, odfajfkuto. Na shodném pořadovém č. 34 byl tento žadatel zanesen již v seznamu sledovaných žádostí zajištěném u svědka (příjmení). V hodnotícím listu k dané žádosti byly zjištěny změny v bodování, a to konkrétně v kritériu č. 5, hodnotitel svědkyně (jméno) (příjmení), kdy ze 3 bodů bylo zvýšeno na 5 bodů. Ze záznamu o sledování bytu bylo zjištěno, že obžalovaná při procházení seznamu protěžovaných žádostí hovoří ještě o 10 akcích od (příjmení). Při vyjmenovávání uvádí: „tak já dám teda malou (příjmení). Pak tam mám ještě další akce TJ Sokol Veltěž to je 5,5, Jílový Praha 9, Poděbrady 20, Erapack, to je z hradu 3,6, Třeboň hokej, s tím nesouhlasím teda. To je to, co říkal ten Jansta.“. Dne 1. března 2017 v 18.07 hod. je zachycen hovor obžalovaného (příjmení) se svědkem (příjmení), kdy se svědka ptá na název, tento mu sděluje Sokol Veltěž (příjmení) reaguje, že za chvíli zavolá. Za 30 vteřin následuje hovor, kdy obžalovaný (příjmení) svědkovi sděluje, že mu gratuluje. Soud i zde dospěl k závěru, že žádost daného spolku

byla obžalovanými zařazena mezi úspěšné, neboť obžalovaná (příjmení) chtěla vyhovět obžalovanému (příjmení), na nějž se s žádostí o pomoc obrátil stranický kolega, starosta Zdib a člen Tělocvičné jednoty Sokol Veltěž, z.s., (jméno) (příjmení).

Ad 13. K žádosti (příjmení) (jméno) 2008, z.s., soud uvedl, že podle hodnotícího listu k žádosti došlo k udělení 12 bodů v kategorii systematická podpora sportování dětí a mládeže, přičemž členská základna v kategorii 5-18 let dosahovala 94 členů. V kritériu č. 9 (hodnotitel (příjmení)) došlo k navýšení bodů z 0 na 3 body, aniž by u tohoto byl podpis či parafa. Na tomto místě je třeba připomenout, že svědkyně (příjmení) se vyjádřila, že došlo prokazatelně k přepisu jejího hodnocení ze strany další osoby. Na seznamu vedeném obžalovanou (příjmení) byl spolek ke dni 15. února 2017 uveden s poznámkou OK 50, odfajfkuto. Na seznamu zajištěném u svědka (příjmení) byl uveden spolek pod č. 40. Z prostorových odposlechů ze dne 27. ledna 2017 je podle soudu zřejmé, že v hovorech obžalování zvažují prosazení rovněž této žádosti o dotaci, přičemž při procházení vybranými žádostmi komunikují v číslech, která odpovídají výši dotace. Při rozhodování o tom, která z žádostí má větší preferenci a kterou tedy do seznamu konečně zahrnou, obž. (příjmení) sděluje obž. (příjmení), „počkej, (příjmení) (jméno) 2008 vyškrtni a dej tam město Jablonec. To je za stejný peníze za 6,5 jo. No vážně, pro mě je to zase bližší košile než kabát.“. V další diskusi hovoří, že potřebují vyškrtnout ještě jednu šestku (žádost o dotaci ve výši 6 mil. Kč), kdy (příjmení) k dotazu (příjmení) uvádí: „no třeba tu (jméno), se nedá nic dělat“. V diskusi pokračují a označují město Jablonec za smolaře. Podle diskusí obžalovaných a konečně zveřejněného seznamu úspěšných žadatelů je zřejmé, že byl upřednostněn právě spolek (příjmení) (jméno). Ten byl pro obžalovaného především zajímavý z důvodu vybraného zhotovitele díla, a to společnosti AGRO CS, která měla s FK Jablonec a.s. uzavřenou smlouvu o reklamě, tedy se jednalo o sponzora daného fotbalového klubu.

Ad 14. K žadateli Fotbalový club Zlín, z.s. soud uvedl, že na seznamu zajištěném u svědka (příjmení) byl žadatel veden pod č. 11, na seznamu uloženém v notebooku obžalované (příjmení) ke dni 15. února 2017 byl spolek veden pod bodem 11. s poznámkou 47, vykřičník a čísly 5, 8. Prokazatelně se jedná o čísla kritérií (hodnotitelé (příjmení) a (příjmení)), v nichž je třeba body zvýšit, aby žádost spolku dosáhla potřebného bodového ohodnocení. V seznamu obžalované ke dni 23. února 2017 byl doplněn modrý puntík a modrá hvězdička, zvýrazňovačem zažlucen řádek. Poznámky v seznamu obžalované korespondují s dalším vývojem v bodování žádostí, když z hodnotícího listu k dané žádosti bylo zjištěno, že došlo k navýšení v kritériu č. 8 (hodnotitel (příjmení)) z 10 na 13 bodů, v kritériu č. 9 (hodnotitel (příjmení)) z 0 na 3 body, opět bez uvedení podpisu či paraf. Dále bylo zjištěno, že předmětný spolek figuroval na seznamu žadatelů o dotaci pod názvem (jméno), jež byl zajištěn u svědka (příjmení). Soud dospěl k závěru, že na prosazení této žádosti o dotaci měl zájem nejen obžalovaný (příjmení), jenž chtěl vyhovět (jméno) (příjmení), od nějž očekával podporu v nastávajících volbách do orgánu FAČR. Zároveň k realizaci díla byla vybrána společnost EKKL a.s., která na základě uzavřené smlouvy finančně podporovala spol. FK Jablonec a.s. a v neposlední řadě se tento žadatel objevuje na seznamu zajištěného u svědka (příjmení) pod názvem (jméno).

Ad 15. K žádosti Města Slavkov u Brna soud uvedl, že rovněž tento žadatel se nacházel v seznamu sledovaných žádostí vytvořených obžalovanými, jenž byl zajištěn u svědka (příjmení), a to pod č. 14. V seznamu žádostí uloženém v notebooku obžalované byl tento subjekt ke dni 15. února 2017 veden pod bodem 14. s poznámkou OK 49, červeně odfajfkuto, poznámka 8. V listinách zajištěných u svědka (příjmení) se název tohoto žadatele také objevil na listu s ručně psanými poznámkami nadepsaném – seznam dle priorit RH – se na prvním místě mezi dalšími objevuje Město Slavkov u Brna. Svědkyně (příjmení) dodala, že v roce 2016 doprovázela svědka (příjmení), tehdejšího premiéra, na slavnostní otevření sportoviště v městě Slavkov. Při této příležitosti byla na místě konfrontována s tím, že sportoviště by mělo být financováno dále, k čemuž se svědkyně vyjádřila v tom smyslu, že jde o záležitost, která nespadá do její moci. Ze záznamu sledování bytu ze dne 27. ledna 2017 soud zjistil, že obžalování mezi privilegované žádosti zařazují právě žádost

Města Slavkov u Brna (příjmení) vyzývá (příjmení), aby si vzal kalkulačku nebo mobil, aby mohl počítat. Při probírání žádostí uvádí: „Slavkov je jasnej. Hlinsko je (příjmení), ten taky bude, Zubří, Protivanov, asi necháme všechno, takže 54.“. (příjmení) reaguje: „to je jasný“. (příjmení) (příjmení) uvádí: „Jihomoravský kraj, to vypadá Slavkov, protože to už máme premiéra“. O žádostech, které jsou přiřazeny k premiérovi, se však obecně baví již 24. ledna 2017, kdy se obžalovaný dotazuje na význam zkratky a obžalovaná mu sděluje, že je to premiér. Soud dospěl k závěru, že zájem na úspěchu dané žádosti měla nejen (příjmení), která se chtěla zavděčit tehdejšímu premiérovi (jméno) (příjmení), ale rovněž tuto žádost o dotaci prosazoval svědek (příjmení), který obžalované předložil seznamy se svými požadavky.

Ad 16. V žádosti obce Hvozdec bylo uvedeno Hvozdec 16, Veverská Bítýška. K tomu soud uvedl, že z osobních údajů k obžalované je patrné, že právě Veverská Bítýška je místem pobytu obžalované. Obžalovaná se již 30. října 2016 se dotazuje obžalovaného (příjmení), co by mohli udělat pro malé fotbalisty z Veverské Bítýšky, neboť je to její srdcová záležitost. Ten na to reaguje, že je pozvou na kvalifikaci s Norskem i s rodiči do Prahy na (jméno) 11. listopadu. Z tabulky týkající se průběžného hodnocení žádostí se ke dni 11. ledna 2017 podává, že předmětná žádost neprošla formální kontrolou, neboť chybí investiční záměr, avšak v tabulce ke dni 13. ledna 2017 je u všech kategorií formálního hodnocení uvedeno (jméno). Z hodnotícího listu je zřejmé, že došlo ke změně v bodech v kritériu č. 2 (hodnotitel (příjmení)), kdy z 0 bylo navýšeno na 3 body a v kritériu č. 3 (hodnotitel (příjmení)), kdy z 0 bylo navýšeno na 3 body. Opět chybí připojené podpisy či parafy ohledně změny. V seznamech vedených (příjmení) a zajištěných v jejím notebooku je ke dni 15. února 2017 subjekt veden pod bodem 8. s poznámkou OK 49, červeně odfajfkno. Žadatel byl uveden i v seznamu žadatelů pod č. 8 zajištěném v kanceláři svědka (příjmení). Z prostorových odposlechů ze dne 24. ledna 2017 je zřejmé, že při procházení žádostmi narazí obžalovaná i na předmětnou žádost o dotaci, kdy uvádí: „(příjmení) je moje, to jsou moji fotbalisti z Valtic“, (příjmení) reaguje: „[obec], to je malinký ale“, (příjmení) uzavírá: „No právě, to jim dám.“. Dále je obec Hvozdec zmíněna v hovorech vedených dne 27. ledna 2017, kdy obžalovaní probírají žádosti a (příjmení) uvádí: „[obec] je můj, to prosím Tě je 800 tis. Kč...“.

Ad 17. K žádosti města Varnsdorf, soud zmínil, že (jméno) (jméno), předseda představenstva FK Varnsdorf, k danému uvedl, že se s obžalovaným (příjmení) zná od dětství a považoval za morální povinnost obrátit se na něho jako na předsedu FAČR s žádostí o pomoc, aby došlo k realizaci výměny trávníku na fotbalovém hřišti. Obžalovaný mu přislíbil, že samozřejmě ztratí slovo. Také tento žadatel figuroval v prvotně vytvořeném seznamu sledovaných žádostí zajištěném v kanceláři svědka (příjmení) a to pod č. 46, v seznamu vedeném obžalovanou v jejím notebooku byl subjekt veden pod bodem 44., ke dni 15. února 2017 s poznámkou OK 49, červeně odfajfkno. Komunikace obžalovaného (příjmení) a svědka (jméno) ohledně žádostí o dotace je zachycena záznamem o telekomunikačním provozu, kdy dne 3. listopadu 2016 spolu řeší dotaci na druhou etapu výstavby hokejového stadionu. Obžalovaný svědkovi připomíná, že jeden subjekt nemůže dostat dvě dotace za rok, navrhuje, nechť město pronajme pozemek, na který se položí umělá tráva, a občanské sdružení pak požádá o peníze na údržbu. Dne 11. listopadu 2016 svědek informuje (příjmení), že město si chce o dotaci na umělý trávník požádat samo, neboť jinou dotaci nežádají. Dne 2. února 2017 si potvrzují schůzku a dne 7. února 2017 obdrží obžalovaný (příjmení) sms zprávu od neznámého čísla se sdělením: „pan (jméno) přivezl obálku, nechám ji u (jméno) v supliku. Z.K.“. Z prostorových odposlechů ze dne 27. ledna 2017 soud zjistil, že obžalovaný (příjmení) při diskusi nad žádostmi, které musí být za každou cenu, neboť se jedná dle něho o byznys, se vyjadřuje rovněž k žádosti města Varnsdorf. Uvádí: „Město Varnsdorf, tam jsem se narodil.“. Z dokazování podle soudu jednoznačně vyplývá osobní zájem obžalovaného (příjmení) na úspěchu dané žádosti o dotační prostředky.

Ad 18. K žadateli FK ERA-PACK Chrudim, z.s., soud zjistil, že název daného spolku figuroval i na seznamu vytvořeném svědkem (jméno) (příjmení), s poznámkou „priorita (příjmení)“, který byl předán 12. prosince 2016 obžalovanému. Z hodnotícího listu k dané žádosti je zřejmé, že došlo ke

změně v bodování v kritériu č. 5 (hodnotitel (příjmení)) a to z 0 na 5 bodů a v kritériu č. 8 (hodnotitel (příjmení)) z 9 na 13 bodů. Změna v bodování u kritéria č. 8 je zachycena k 1. březnu 2017 v tabulce MŠMT evidující průběžně hodnocení žádostí, kdy se tedy jedná o změnu prokazatelně učiněnou ještě v den závěrečného zasedání EVPK. Ve složce vedené MŠMT k dané žádosti je založena kopie hodnotícího listu, v němž je změna v bodování učiněna pouze v kritériu č. 5, z originálu je pak patrná změna v kritériu č. 5 i č. 8. Toto koresponduje s evidencí tabulky vedené MŠMT, že ke změně v kritériu č. 8 došlo až později. Název daného spolku by zachycen v seznamu zajištěném u (příjmení) pod č. 32. V seznamu vedeném obžalovanou, který byl zajištěn v jejím notebooku, je ke dni 15. února 2017 pod bodem 32. tento klub veden s poznámkou 45, dále číslice 6 a 8. Z časové osy je patrné, že ke dni 23. února 2017 došlo ke změně v bodování v kritériu č. 5, kdy žádost tím dosáhla 50 bodů a přesáhla požadovanou hranici 49 bodů. Tímto mohla být žádost ze strany obžalované označena jako úspěšná a zařazena do seznamu žádostí splňujících podmínky. Následně ke dni 1. března 2017 došlo k navýšení celkových bodů zvýšením ohodnocení kritéria č. 8. Preferování dané žádosti je podle soudu dále prokázáno prostorovými odposlechy, kdy obžalovaná při procházení jednotlivými předloženými žádostmi dne 27. ledna 2017 uvádí: „Pak mám tady další akce..... Era-Pack to je z hradu 3,6. Třeboň hokej, s tím nesouhlasím.“. Obžalovaní prosadili danou žádost, neboť dle jejich slov byla vázána na osobu (jméno) (příjmení), kterému chtěli v jeho požadavku vyjít vstříc. (příjmení) (jméno) (příjmení) je jedinou osobou, která je v souvislosti s hradem zmiňována. Obžalovaný (příjmení) opakovaně obžalované (příjmení) sděluje, že musí uspokojit žádosti vztahující se ke svědkovi (příjmení), byť sám z toho nic nemá.

245. Na podporu správnosti rozhodování o tzv. investičních dotacích předložil jeden z obhájců obžalovaného (příjmení) vrchnímu soudu znalecký posudek prof. (jméno) (příjmení), znalce z oboru ekonomika, odvětví řízení, plánování a organizace ekonomiky se zvláštní specializací na posuzování a přezkoumávání vztahů, smluv, cen, náležité péče řádného hospodáře a dalších skutečností podle obchodního zákoníku. Úkolem znalce bylo posouzení hodnocení vybraných žádostí o dotaci v programu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, „Podpora materiálně technické základny sportu pro rok 2017“. Mezi vybranými žádostmi o dotace byly zařazeny i shora uvedené žádosti, u nichž soud I. stupně dospěl k závěru, že jejich hodnocení bylo ze strany obžalovaných (příjmení) a (příjmení) zmanipulováno a jsou zařazeny ve výčtu výroku o vině napadeného rozsudku.

246. Vrchní soud akceptoval návrh obhájců obžalovaného (příjmení) a provedl výslech uvedeného znalce k podanému znaleckému posudku. I když podle jeho vyjádření znalec není odborníkem na sport nebo jednotlivá sportovní odvětví, a jeho odborností, jak je shora uvedeno, jsou jiné obory, soud o jeho předpokladech podat věcně správný a úplný znalecký posudek k posouzení popsané otázky neměl pochybností. Především je třeba zmínit, že předmětem hodnocení není to, jak a za jakých podmínek se provozuje nebo má provozovat určitý sport, ale hlediska, jež vyplývají ze zadání a z metodiky programu, kterým bylo dotační řízení vyhlášeno a upraveno. Znalec ve své výpovědi uvedl, že posuzoval všechny požadované dotační žádosti, (jež jsou zároveň vypočteny ve výroku o vině v napadeném rozsudku) a sám po seznámení s hledisky pro udělení bodového ohodnocení žádostí takové hodnocení provedl. O jeho prohlášení, že se nenechal inspirovat vyplněnými listy z jednotlivých žádostí, ale samostatně provedl bodové ohodnocení na tzv. čisté formuláře a teprve pak své výsledky posuzoval s tím, jak byly žádosti hodnoceny v průběhu dotačního řízení, soud neměl důvodu pochybovat. Jeho výsledky se od hodnocení provedeného v rámci dotačního řízení odlišují jen nepatrně a znalec se naopak vyjádřil, že podle jeho názoru byli hodnotitelé vedeni k tomu, aby hodnotili nízkým počtem bodů v rámci bodových škál. Uvedl, že po seznámení s metodickými podklady nad hodnocením každé žádosti strávil asi jednu hodinu; naopak z výpovědi těch, kteří v dotačním řízení působili ve funkcích hodnotitelů, vyplývá, že na ohodnocení jednoho z 13 kritérií v žádosti měli cca 2 až 3 min., tedy ve svém výsledku na úplné posouzení jedné žádosti celkem 26 až 39 min, což představuje přibližně polovinu času, který hodnocení jedné žádosti věnoval znalec. I když, jak již bylo řečeno, znalec nebyl sportovním odborníkem, nelze

zpochybňovat, že by k hodnocení přistupoval s horšími předpoklady než externisté, u nichž se vztah ke sportu rovněž neověřoval a kteří před hodnocením prošli krátkou instruktáží, vedenou vedoucím oddělní ministerstva.

247. Podle záznamů na hodnotících listech, výsledku hodnocení v rámci dotačního řízení a hodnocení, provedeného znalcem, lze konstatovat, že:

-) žádosti ad 1) hodnotitelé navrhli celkem 61 bodů, znalec 61; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 2) hodnotitelé navrhli celkem 60 bodů, znalec 59; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 3) hodnotitelé navrhli celkem 60 bodů, znalec 62; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 4) hodnotitelé navrhli celkem 56 bodů, znalec 64; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 5) hodnotitelé navrhli celkem 53 bodů, znalec 61; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 6) hodnotitelé navrhli celkem 53 bodů, znalec 60; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 7) hodnotitelé navrhli celkem 63 bodů, znalec 52; v hodnotícím listu je přepis u kritéria 5 ze 3. na 5 bodů,
-) žádosti ad 8) (ve znaleckém posudku označené jako 18) hodnotitelé navrhli celkem 52 bodů, znalec 61; v hodnotícím listu je přepis u kritéria 5 ze 3. na 5 bodů,
-) žádosti ad 9) hodnotitelé navrhli celkem 52, resp. 56 bodů, znalec 60; v hodnotícím listu jsou přepisy u kritéria 12 z 8 na 4 body, a u kritéria 13 je zřejmě oprava z 1 bodu na 3, následně přeškrtnutá,
-) žádosti ad 10) hodnotitelé navrhli celkem 50 bodů, znalec 57; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 11) hodnotitelé navrhli celkem 50 bodů, znalec 57; v hodnotícím listu jsou přepisy u kritéria 6 z 0 na 5 bodů a u kritéria 8 z 0 na 15 bodů, v obou případech jsou změny opatřeny parafami,
-) žádosti ad 12) hodnotitelé navrhli celkem 50 bodů, znalec 60; v hodnotícím listu je přepis u kritéria 5 ze 3. na 5 bodů,
-) žádosti ad 13) hodnotitelé navrhli celkem 50 bodů, znalec 53; v hodnotícím listu je přepis u kritéria 9 z 0 na 3 body,
-) žádosti ad 14) hodnotitelé navrhli celkem 47 bodů, znalec 56; v hodnotícím listu je přepis u kritéria 9 z 0 na 3 body,
-) žádosti ad 15) hodnotitelé navrhli celkem 49 bodů, znalec 48 nebo 50; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 16) hodnotitelé navrhli celkem 49 bodů, znalec 58; v hodnotícím listu je přepis u kritéria 3 z 0 na 3 body,
-) žádosti ad 17) hodnotitelé navrhli celkem 49 bodů, znalec 56; v hodnotícím listu nejsou žádné přepisy,
-) žádosti ad 18) (ve znaleckém posudku označené jako 19) hodnotitelé navrhli celkem 50 bodů, znalec 59; v hodnotícím listu je přepis u kritéria 8 z 9 na 13 bodů

248. Podle hodnocení znalce by zmíněných 18 dotačních žádostí hranici 49 bodů podmiňujících přiznání dotace, splňovaly všechny žádosti; pouze u jedné žádosti (Slavkova u Brna) dospěl znalec k alternativnímu výsledku u kritéria č. 2 s odůvodněním, že neměl k dispozici přesný podklad a nemohl určit, zda žadateli náleží 3 nebo 5 bodů. Výsledkem je závěr, že žadateli náleží buď 48 nebo 50 bodů. Závěr nalézacího soudu, že hodnocení oněch 18 dotačních žádostí bylo výsledkem cílené a nedůvodné manipulace ze strany obžalovaných (příjmení) a (příjmení) je tak zásadním způsobem zpochybněn.

249. Porovnáním závěrů, k nimž ohledně průběhu hodnocení jednotlivých žádostí dospěl Městský soud v Praze, a výsledků hodnocení by bylo možné oněch 18 žádostí uvedených ve výroku o vině v části A napadeného rozsudku, rozdělit do dvou skupin:

-) žádosti, o nichž podle nalézacího soudu oba obžalovaní podle odposlechu pouze hovoří, a jejichž odposlechnutý rozhovor se nezaměřuje na snahu bodové hodnocení změnit, případně žádosti, o nichž podle nalézacího soudu oba obžalovaní v rámci svých odposlechnutých rozhovorů diskutují o tom, kdo za konkrétní dotační žádosti stojí a z tohoto důvodu je třeba jim vyhovět, aniž by odposlech zachycoval i záměr, jak hodnocení žádosti změnit,

-) žádosti, o nichž podle nalézacího soudu oba obžalovaní v rámci svých odposlechnutých rozhovorů diskutují, jak hodnocení změnit, aby žádost úspěšně prošla dotačním řízením, i na úkor jiných kladně hodnocených žádostí. S určitou mírou pravděpodobnosti by do této skupiny bylo možné zařadit žádosti č. 7, 10, 11., 12., 14., 16., 17., 18.

250. Za daného stavu tak vzniká další zásadní pochybnost – pokud obžalovaní (příjmení) a (příjmení) zasahovali do průběhu hodnocení nejméně oněch 18 žádostí, o nichž nalézací soud neměl pochybnosti, co vlastně opravovali nebo nově stanovovali, když podle hranice bodového ohodnocení pro přiznání dotace by všechny tato žádosti byly ve svém výsledku správně hodnoceny jako úspěšné. Navíc za ovlivnění žádostí ze strany obžalovaných soud označuje i případy, kdy změny v bodovém hodnocení provedli sami hodnotitelé jako předchozí chybu.

251. Jak bylo již řečeno, ohledně jednání obžalovaných (příjmení) a (příjmení) vznikají pochybnosti o tom, co vlastně na oněch nejméně 18 žádostech opravovali, jak případné opravy do dalšího řízení prosadili a jaké případně vyvolali následky, ať v důsledku toho, že všechny nebo některé z oněch žádostí neměly být posouzeny jako úspěšné, nebo které jiné úspěšné žádosti v důsledku toho byly z přiznání dotace odsunuty. Přitom následky zejména v podobě škody, jsou významnou okolností při právním posuzování takového jednání.

252. Zmíněné shora popsané mezery ve zjištění takového skutkového stavu, o kterém by nebyly důvodné pochybnosti, nutně vedly ke zrušení výroků napadeného rozsudku pod bodem A. a protože odstranění uvedených vad by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně, rozhodl vrchní soud tak, že v tomto rozsahu se věc vrací Městskému soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí. Nejde o to, že by ve věci muselo být provedeno obsáhlé dokazování, ale s náležitou pečlivostí je třeba vyhodnotit provedené důkazy a učinit přesvědčivé závěry. Nelze jen obecně uvést, že nejméně v 18. uváděných případech obžalovaní zajistili nesprávné nadhodnocené posouzení dotačních žádostí, kterým by – pokud by došlo k přiznání dotace, byla celkem přidělena částka, rovnající se součtu takových dotací a ta zároveň představuje hrozící škodu.

253. Pokud v průběhu dotačního řízení se každý den výsledky hodnocení zapisovaly do excelové tabulky a předávali určitému okruhu osob, mělo by být dohledatelné, s jakým výsledkem skončilo ohodnocení těch žádostí, které splňovaly hledisko úspěšnosti od referentů – hodnotitelů a k jakým pozdějším změnám docházelo. Pokud je z odposlechů dohledatelné, jaké konkrétní žádosti obžalovaní projednávali a jaké případně změny hodlali provést, lze ověřit, kdy a jak se takové změny promítly do hodnotících listů a s jakými důsledky. To, zda k takovým změnám došlo až v průběhu projednání žádostí v komisi, by naznačovalo, že obžalovaná (příjmení) měla dohodu s některým z členů takové komise. Významné rovněž je, zda k takové změně došlo až poté, co hodnocení komise

již provedla; tomu by pak odpovídal způsob projednání výsledků hodnocení cestou zamávání s tabulkou celkového hodnocení, jak se o něm někteří členové komise vyjadřují. Soud v odůvodnění svého rozsudku zpravidla spojitost mezi záměry obou obžalovaných s někým ze členů PEVK dovozuje z toho, že stejnou nebo podobnou tabulku, jaká byla zajištěna v notebooku obžalované (příjmení), měl ve své kanceláři svědek (příjmení). Ten popřel, že by s touto obžalovanou komunikoval v elektronické podobě, všechny podklady, které obdržel na jednání PEVK byly výhradně v papírové podobě. Jeho komunikace s obžalovanou se odehrála v souvislosti s jednáním o jeho ochotě působit v PEVK, trvala několik málo minut, takže během ní patrně k nějaké dohodě o „nekalé“ spolupráci nemohlo dojít. K nalezeným fotografiím tabulek jinak tento svědek uvedl, že v kanceláři měl neustále velký počet podkladů (byl předseda PEVK) a do kanceláře měl přístup nekontrolovatelný počet osob. Ani tuto výpověď nalézací soud nijak nehodnotí a omezuje se na konstatování, jak je uvedeno v popisu uvedených 18. žádostí.

254. V naznačených směrech bude nutné skutková zjištění doplnit, resp. úvahy, co se mohlo odehrát, nahradit zjištěními vycházejícími z provedených důkazů a jejich vyhodnocení. Teprve poté bude možné učinit náležité zjištění, zda, jak a v kolika případech se obžalovaní pokřivení hodnocení žádostí o investiční dotace dopustili a s jakými důsledky. V návaznosti na to bude možné uvažovat o odpovídající právní kvalifikaci takového jednání. Neprokážou-li se další okolnosti uváděné v popisu skutku, kterého se měli oba obžalovaní dále dopustit, je třeba zvážit, zda není na místě takovou okolnost vypustit.

255. V souvislosti s přezkumem části napadeného rozsudku, označené jako A., se soud rovněž zabýval argumentací státního zástupce, směřující proti odsuzující části zmíněného rozsudku. Jak již bylo uvedeno, státní zástupce v této souvislosti nalézacímu soudu vytýká, že soud neakceptoval, že:

a) obžalovaní naplnili znak kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podle § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

b) došlo ze strany obžalovaných k jednoznačnému ovlivnění ohledně žádosti o dotační prostředky spolků TJ Přestice, TJ Domažlice a (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno),

c) obžalovaní se pokusili způsobit nikoliv jen škodu ve výši 175 899 090 Kč a opatřit neoprávněný prospěch ve shodné výši, ale škodu ve výši 454 000 000 Kč, tedy ve výši odpovídající celkové výši alokovaných finančních prostředků programu 133510.

256. Ad a) Podle státního zástupce měli obžalovaní způsobit vážnou poruchu v činnosti orgánu státní správy, tedy MŠMT a naplnit tak okolnost, podmiňující přísnější právní kvalifikaci trestného činu zneužití pravomoci úřední osobou, ve smyslu § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, resp. obžalovaný (příjmení) se měl dopustit návodu k takovému trestnému činu. Zmíněná porucha měla spočívat v tom, že MŠMT nezvládlo plnění svých povinností v oblasti zajišťování podmínek pro sportovní činnost v tom směru, že nedokázalo řádně provést dotační řízení a vyplatit dotace do 31. března 2017, jak bylo povinno. Při posuzování závažnosti zmíněné poruchy je třeba samozřejmě rozlišovat, jak se na ní podílely jednotlivé osoby, ať již ty, do jejichž povinností správné provedení v požadovaném termínu patřilo, nebo i ty, které svým jednáním měly přispět k tomu, že k úspěšné realizaci dotačního řízení nedošlo, včetně toho, zda případně hrozící následek je pokryt jejich zaviněním. Vedle obžalovaných (příjmení) a (příjmení) nelze nezmínit odpovědnost tehdejší ministryně (příjmení), která si v první řadě neověřila, zda pro provedení dotačního řízení jsou splněny základní předpoklady a k vyhlášení došlo v situaci, kdy nebyly k dispozici metodické pokyny, takže žadatelé neměli dostatek informací o tom, jaké požadavky mají splňovat; přesto se rozhodla dotační řízení po obsahové stránce a v jeho rozsahu výrazně navýšit, navíc za situace, kdy personální zajištění tohoto řízení, vycházející z personálního obsazení sekce sportu a jeho odborných předpokladů byla minimálně velmi povážlivé. Celou situaci navíc zatížila předáváním informací o přímlových jednotlivých žadatelů nebo jejich zastánců a dopisem adresovaným hejtmanům, aby se k preferencím žádostí vyjádřili. To, že nakonec po zásahu policie dotační řízení

zrušila, lze označit za logickou situaci tohoto stavu a obavu této ministryně z ohrožení jejího politického postavení.

Naproti tomu, pokud se prokáže to, co je obžalovaným (příjmení) a (příjmení) kladeno v této souvislosti za vinu, nepředstavuje překážku námitka v jejich odvolání, že rozhodně takový následek nechtěli. Zmíněnou okolnost, podmiňující užití přísnější trestní sazby, lze naplnit i z nedbalosti, a není důvodu pochybovat o tom, že za takového stavu by obžalovaní byli minimálně smířeni s tím, že takový následek nastane (byť jej nezamýšleli). Podstatné ale je to, zda a jakém rozsahu k takému následku svojí činností přispěli. Jak je výše uvedeno, závěr o jejich snaze způsobit minimálně škodu 176 mil. Kč preferováním jimi vybraných dotačních žádostí nelze brát za prokázaný, nehledě na to, že v další části, jež je v této souvislosti obžalovaným kladena za vinu, nabyt vyhlášením tohoto usnesení zprošťující výrok napadeného rozsudku právní moci. Pro závěr, zda obžalovaní způsobili takovou poruchu v činnosti MŠMT, která by představovala následek uvedený v § 329 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, aktuálně chybí podklady.

257. Ad b) Je nepochybné, že ministryně měla oprávnění udělit v určitých případech výjimku a dotaci určitému subjektu ze stanovených důvodů udělit. To, že sama tato důvody a podmínky neznala, na tom nic nemění, a nelze to přičítat k tíži jinému. Navíc, jak vyplývá z výsledku dokazování, řízení o udělení výjimek bylo zahájeno před zmíněným dotačním řízením a zdrželo se tím, že návrhy byly opakovaně vráceny k doplnění. Vztah obžalovaného (příjmení) k těmto dotacím, za situace, kdy nebylo prokázáno, že by činil kroky k tomu, aby výjimky byly uděleny, je zcela irelevantní. Situaci týkající se žadatele (příjmení) (jméno) (příjmení) (jméno) nalézací soud v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně hodnotí a jeho závěr, že nelze dovodit zájem obžalovaných na protiprávním prosazení tohoto žadatele jako úspěšného a navíc, k tomu nečinili konkrétní kroky, je logický a odpovídá provedeným důkazům. Nad rámec toho se upozorňuje na obsah znaleckého posudku prof. (příjmení), ve kterém se znalec rovněž zabývá otázkou správnosti hodnocení žádosti tohoto žadatele.

258. Ad c) Otázka způsobení škody v určité výši, jak se uvádí v bodu ad a) shora, je nadále otevřená. Nalézací soud má za prokázáno, že z celkové alokace určené na daný dotační program, se obžalovaní (příjmení) a (příjmení) pokusili neoprávněně přiznat žadatelům jen část – takřka 176 mil. Kč, nikoliv způsobit škodu a tomu odpovídající neoprávněný prospěch v celé částce zmíněné alokace. Sám uvádí, že podle jeho zjištění oba obžalovaní, seznam upravovali tak, aby finanční podpora neoprávněně zvýhodněných žádostí spolu s dalšími, jež po řádném vyhodnocení dosáhly dostatečné bodové ohodnocení a staly se oprávněně úspěšnými, nepřesáhla celkové částky určené z rozpočtu na tento dotační program“. Státní zástupce proti tomu namítá, že úmysl obžalovaných směřoval ke zmanipulování dotačního řízení tak, že obžalovaní hodlali zneužít celou výši dané alokace. Pro takový závěr nenabídl žádné důkazy a ani nalézací soud neshledal důkazy, které takové argumentaci nasvědčovaly. Z provedeného dokazování dovodil, že ze strany obou obžalovaných došlo k pokusu o zmanipulování jím uváděných 18. dotačních žádostí, přičemž hrozící škoda a tomu odpovídající neoprávněný prospěch koresponduje součtu navrhovaných přiznaných dotací. Pokud by námitka státního zástupce odpovídala skutečnosti, lze se jen dohadovat, proč ke svému záměru nevyužili celou určenou alokaci; nabízí se např. odpověď, že někteří žadatelé byli natolik přesvědčiví, že nepřiznání dotace by ohrozilo závěr o důvěryhodnosti dotačního řízení. Faktem je, že nalézací soud neshledal, že by obžalovaní do seznamu tzv. úspěšných žadatelů zahrnuli jen jimi preferované žádosti, ačkoli i o zmíněných 18. žádostech, jak je uvedeno shora, jsou pochybnosti.

259. Z uvedených důvodů, jak jsou popsány shora, neshledal vrchní soud odvolání státního zástupce směřující proti výrokům ad A. napadeného rozsudku, jako důvodné.

260. K jednání popsanému ve výroku rozsudku ve zprošťující části napadeného rozsudku pod bodem B 1. a 2. lze uvést, že přes obsáhlost a složitost jejích skutkových vět, je předmětem dokazování a sporu, vyvolaného na základě odvolání státního zástupce, odpověď na poměrně jednoduchou otázku:

- zda jednání obžalovaných uvedených pod body B 1. a B 2., jejichž výsledkem byla změna dotací v programech V, III, směřovalo ke spravedlivějšímu, logičtějšímu a podle metodických podkladů správnějšímu rozdělení alokací v těchto programech mezi jednotlivé žadatele a odstranění zjevných pochybení, k nimž došlo při zpracování návrhů rozdělení dotací v těchto programech, nebo

- zda takové jednání obžalovaných bylo vedeno neospraveditelnou snahou navrhované rozdělení dotací protiprávně změnit tak, by byli nedůvodně na úkor ostatních žadatelů\zvýhodnění žadatelé FAČR (v programu V) nebo ČUS (v programu III).

261. Vedle toho byla do zmíněné části zařazena jednání obžalovaných (příjmení) a (příjmení), týkající se pronájmu bytu a poskytnutí cestovního voucheru ze strany obžalovaného (příjmení) obžalované (příjmení), v němž obžaloba shledávala poskytnutí a přijetí úplatku.

262. Nálezací soud k posouzení uvedených otázek provedl obsáhlé a úplné dokazování a po jeho vyhodnocení dospěl k tomu, že skutek popsany nyní ve zprošťující části ad B. se sice stal, ale z důvodů, které podrobně uvedl v odůvodnění svého rozsudku, se nejedná o trestné činy.

263. K bodu B 1. napadeného rozsudku soud ve stručnosti uvedl, že již v rámci činnosti pracovní skupiny programu V od léta 2016 měli její členové orientační znalost, jaká výše dotace jim bude přidělena. Obžalovaní se shodně hájili tím, že z jejich strany nedocházelo k neoprávněnému zásahu do dotačního řízení, resp. zjednání výhodnějších podmínek žadateli obžalovanému spolku FAČR, neboť docházelo toliko k nápravě chyb způsobené nesprávným výpočtem výše dotačních prostředků způsobené při administrování samotného programu.

264. Obžalovaný (příjmení) k danému uvedl, že již z pracovních materiálů, které spoluvytvářely v rámci expertní skupiny, mu byla známa částka 581 nebo 582 mil. Kč v součtu programů I, II a V pro spolek FAČR. Tvzení tohoto obžalovaného koresponduje prostorovému odposlechu ze dne 24. ledna 2017, kdy obžalovaný (příjmení) hovoří s obžalovanou (příjmení) o tom, že (jméno) (příjmení) vyšlo 581.

265. Podle nálezacího soudu v tabulce navrhované úředníky MŠMT v programu V byla pro FAČR chybně zadána částka 169.323.700 Kč jako dotace pro rok 2016, přičemž tyto údaje byly předány referentkou (jméno) (příjmení). Ta k danému uvedla, že mohla do souhrnné tabulky zanešť chybný údaj, resp. mohlo dojít k přepisu čísel, neboť toto bylo vnášeno ručně, nebylo to automaticky staženo v rámci systému.

266. Podle soudu lze k nastavení, resp. výpočtu, dotace v programu V uvést, že s jistotou nelze hovořit o jednoduchém sečtení dvou čísel, jak vedle svědkyně (příjmení) uváděl i státní zástupce v závěrečném návrhu, neboť z tabulky o průběžných výpočtech je zřejmé, že proměnných hodnot je samozřejmě mnoho. Výpočet v programu V je představován součtem, u některých svazů 6 až 7 čísel, vycházejících z dat za hodnocené období obsažených ve více než patnácti sloupcích tabulky.

267. Složitosti výpočtu při existenci řady proměnných odpovídá podle nálezacího soudu i zjištění, že v průběhu výpočtu se vyskytovala řada chyb, které byly napravovány. O tom svědčí výpověď svědka (příjmení), který se blíže vyjadřoval k významu pojmu „rezerva“ uvedeného v tabulkách. K chybě došlo i v údaji pro spolek FAČR, neboť pro program II byla zanesena částka 118 mil. Kč, přesto, že výše dotačních prostředků nemůže překročit požadavek žadatele, což v případě obžalovaného spolku FAČR byla v programu II částka 110 mil. Kč.

268. K námitce státního zástupce o způsobu opravy chyb soud odkazuje na výpověď svědka (příjmení), který upozornil, že když je třeba opravit chybu, automaticky se přepočítá celá excelová tabulka. V dané tabulce nebylo možno změnit toliko jeden údaj, aniž by se změna neprojevila v jiných údajích, což znamená, že jednotlivé buňky v tabulce jsou provázané. Z důvodu předcházení přepisů dat, je v tabulce vytvořena tzv. rezerva. Z této bylo možno napravit chyby, to byl její smysl. K tomu je nutné dodat, že napravení chyby, spočívající v tom, že za základ výpočtu dotace byla u žadatele FAČR vzata chybně nižší částka, právě finančními prostředky ze zmíněné

rezervy, mělo dva pozitivní dopady; pokud by se navýšení dotace provedlo z dosud uvedené alokace, pak by to bylo na úkor ostatních žadatelů, neboť těm by se návrhy pro ně určených dotací nutně snížily; vedle toho zmíněným odstraněním chyby vztahující se k jednomu žadateli, nedošlo k přepočtu dotací navrhovaných pro všechny ostatní žadatele.

269. Podle soudu tvrzení svědkyně (jméno) (příjmení), administrátorky programu V, o možné písařské chybě koresponduje s obžalovanými vedenou obhajobou; odkazuje na výpověď obžalovaného (příjmení), že z listiny založené na č.l. 12885 spisu je zcela zřejmé, že všechna čísla týkající se dotací z roku 2016 u nadepsaných žadatelů se shodují s údaji na webových stránkách MŠMT, toliko v řádku u fotbalu je pro rok 2016 uvedena chybně částka 169 323,7 tis. Kč a při sečtení programu I, II a V, tak vychází celková částka 542 923,41 Kč, přičemž navýšení oproti 2016 je vyznačeno 78 008,1 Kč.

270. Jak vyplývá k jednání PEVK ze dne 8. 2. 2017, k projednání programu V dne 9. února 2017 v hovoru s obžalovanou (příjmení) obžalovaný (příjmení) konstatuje, že ani neví, jak dopadl v programech I, II a V navazujícím hovoru téhož dne (příjmení) (příjmení) sděluje, že částka v programech I, II a V pro FAČR činí celkem 553,172 mil. Kč.

271. Obžalovaný (příjmení) se následně vyjádřil návrhu na rozdělení prostředků v programu V tak, že administrativní chybou svědkyně (jméno) (příjmení) došlo k chybnému výpočtu částky v Programu V pro fotbal. Skutečnost, že byla zanesena odlišná částka než částka, která byla ve skutečnosti přidělena spolku FAČR v roce 2016, vyplývá z rozhodnutí o poskytnutí neinvestiční dotace ze dne 7. listopadu 2016 a lze ji porovnat s částkami zveřejněnými na webových stránkách MŠMT. Poté, co obžalovaný (příjmení) skutečně zjistil nesrovnalosti v podkladech pro výpočet a telefonicky řešil se svědkem (příjmení) přepracování návrhu. V průběhu desetiminutového hovoru došlo k opravě namítaných vad způsobem, který je popsán shora, což koresponduje se záznamem o odposlechu telekomunikačního provozu.

272. Dne 13. února 2017 na zasedání PEVK obžalovaný (příjmení) informoval o chybném výpočtu v programu V, který byl předložen na jednání dne 8. února a předložil členům komise nový návrh rozdělení finančních prostředků programu V. Komise podpořila tento předložený nový návrh rozdělení finančních prostředků programu V svým hlasováním. Návrh byl přijat všemi přítomnými. Což podporuje závěr, že se nejednalo o nějaký skrytý záměr obžalovaného (příjmení) ve prospěch FAČR, který ostatní členy komise by uvedl v omyl.

273. Z provedeného dokazování je podle nalézacího soudu zřejmé, že obžalovaná (příjmení) z podnětu obžalovaného (příjmení) kontaktovala obžalovaného (příjmení), s nímž řešila výpočty v projednaných programech ve vztahu ke spolku FAČR, ovšem ani ve vztahu k obžalovanému (příjmení) ani v diskusích s obžalovaným (příjmení) nezaznává náznak toho, že by se obžalování domluvili na navýšení částky z programů I, II a V ve prospěch FAČR či, že by obžalovaná ze své pozice činila nátlak na obžalovaného (příjmení), aby dané výpočty změnil; toliko mu sdělila, nechť celkovou částku 553 mil. Kč obžalovanému (příjmení) vysvětlí. Tato obžalovaná tedy nepověřuje obžalovaného (příjmení), aby požadavek obžalovaného (příjmení) vyřídil, jak tvrdí obžaloba, pouze jej žádá, aby to obžalovanému (příjmení) vysvětlil, neboť sama s materiálem prokazatelně blíže obeznámena není. Obžalovaný (příjmení) dle provedených důkazů, nenaléhá, nežádá, nevydává pokyny obžalovanému (příjmení), aby finanční podporu navýšil, pouze se opakovaně zmiňuje, že nerozumí rozdílu konečných hodnot. Jak je již shora uvedeno, tento obžalovaný již v lednu 2017 znal orientační výši součtu programů I, II a V, proto jej vznik 30 miliónového rozdílu udivil.

274. Dokazováním bylo zjištěno, že žádné pokyny, žádosti ze strany obžalované (příjmení) nebo ze strany obžalovaného (příjmení) vůči obžalovanému (příjmení) na navýšení dotace pro FAČR vzneseny nebyly. Teprve na základě dotazu obžalovaného (příjmení), z jakých podkladů se vycházelo, byla zjištěna zmíněná chyba, která byla navíc napravena způsobem, který neměl poškozovat ostatní žadatele. Se závěrem nalézacího soudu, že s ohledem na výsledky dokazování má soud za to, že žalovaný skutek není trestným činem a obžalování tedy nenaplnili znaky

skutkových podstat trestných činů, jak uvedeno ve výrokové části B 1 rozsudku, lze proto souhlasit. Obžalovaný (příjmení) (příjmení), v inkriminované době předseda spolku FAČR, se nedopustil trestného činu v zájmu obžalovaného spolku FAČR, ani v rámci jeho činnosti, nebylo tedy shledáno protiprávní jednání, které by právnícké osobě bylo přičitatelné.

275. K jednání popsanému pod bodem II. obžaloby (bod B 2. výroku rozsudku), týkajícímu se projednání a rozdělení dotačních prostředků v programu III, je třeba na úvod uvést, co zmiňuje již nalézací soud a co odpovídá provedenému dokazování, a v obecném rozsahu se týká i postupu při vyřizování dotačních žádostí v ostatních programech, tedy i v programu V. Z podnětu ministryně (příjmení) mělo být sportovní prostředí garantem odborné části a systému jednotlivých dotačních programů, kdy z řad členů NRPS byli stanoveni garanti programů. Garantem programu III se stal obžalovaný (příjmení) (jméno) (příjmení) (pozn. garantem programu V byl určen obžalovaný (příjmení)). Ještě v červnu 2016 se na vytváření programu III, metodických pokynů, tak i modelových výpočtů v rámci pracovní skupiny podíleli mj. Mgr. (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení), a za (příjmení) (jméno) (příjmení), (jméno) (příjmení) a svědek (jméno) (příjmení), jenž jinak činnosti skupin koordinoval. Výstupy z pracovních skupin byly doporučená kritéria či zásady, které měly být použity k rozdělení prostředků tak, aby nejlépe odpovídaly potřebám sportovního prostředí. Výstupem z činnosti pracovní skupiny k programu III byl jednak návrh na rozdělení finančních prostředků v tomto programu III, jednak i modelový výpočet. Listina obsahující návrh kritérií s bodovým hodnocením ze strany obž. (příjmení) je při absenci metodických postupů jedinou listinou, kde se bodová škála ve vztahu k programu III objevuje. Návrh pracovní skupiny programu III ohledně stanovení bodového rozsahu k jednotlivým kritériím v těchto směrech plně odpovídal zadáním ministryně (příjmení).

276. Dne 1. listopadu 2016 obžalovaná (příjmení) jako náměstkyně MŠMT vyhlásila Výzvu k podávání žádostí o dotace za účelem rozdělení finančních prostředků na státní podporu sportu v období 2017 - 2019 prostřednictvím Dotačních neinvestičních programů státní podpory sportu pro spolky na období 2017 - 2019. Jednalo se o deset neinvestičních programů, přičemž program III s názvem, „Činnost sportovních organizací 2017“ byl orientován na podporu činnosti sportovních a tělovýchovných spolků, podporu zabezpečení sportovní, tělovýchovné, organizační a servisní činnosti ústředí spolku a článků jeho územní spolkové struktury, podporu zabezpečení dalších specifických potřeb souvisejících s činností střešních sportovních střešních organizací a jejich členů a podporu propagace zdraví prospěšných pohybových aktivit a zdravého životního stylu.

277. Kritéria pro hodnocení žádostí o dotace byla vytyčena tak, že finanční objem státní podpory se měl stanovit s ohledem na členskou základnu, rozsah péče o objem vlastněného majetku, rozsah činnosti v regionech a národní a mezinárodní aktivity v rámci olympijského hnutí. V čl. 3 mezi obecnými zásadami bylo uvedeno, že v souladu se zákonem o podpoře sportu, zásadami vlády a Koncepcí podpory sportu pro období 2016 2025 může MŠMT pro potřeby těchto programů vydat prováděcí metodické pokyny, které budou pro příjemce dotací závazné.

278. Nalézací soud se v této souvislosti důvodně zabývá otázkou složení a činností Poradní expertní výběrové komise (PEVK), která byla rozhodovacího procesu o dotacích zapojena a která měla zajistit transparentnost dotačního procesu. Komise se skládala jak ze zaměstnanců MŠMT, tak odborníků na problematiku sportu. Mezi osobami oslovenými k účasti v této komisi byl i obžalovaný (příjmení) (jméno) (příjmení), který byl členem ČUS, dále svědek (příjmení), jenž byl členem ČOV, svědek (příjmení), předseda Českého svazu jachtingu, člen ČOV a ČUS a další. K okolnostem nominace obžalovaného (příjmení) v dané komisi soud odkazuje na výpověď tohoto obžalovaného, který uvedl, byl o toto požádán obžalovaným (příjmení), na nějž se při sestavování komise obrátila obžalovaná (příjmení). Obžalovanému (příjmení) účast v komisi přišla logická, neboť byl účasten na přípravě programu III.

279. S pozvánkou na jednání PEVK obdrželi její členové rovněž materiál označený jako „Metodika k programu III“ bez uvedeného č.j. a data s tím, že tato obsahovala kritéria uvedená v bodech a) – d) a návrh na rozdělení alokovaných prostředků ve výši 180 mil. Kč v programu III, jehož autorem byla administrátorka programu III, svědkyně (jméno) (příjmení). Pro ČOV bylo navrženo 64,4 mil Kč, ČUS 48,5 mil. Kč a ČOS 46,5 Kč O tom informoval obž. (příjmení) obžalovaného (příjmení), který zejména k tzv. tabulce rozdělení vypracované administrátorkou uvedl, že této vůbec nerozuměl ve smyslu, že nechápal souvislosti, jak administrátorka k údajům došla, neboť jednak pracovala se zcela odlišnými termíny kritérií, než byly ve výzvě, jednak chyběly přepočtové tabulky, které měly vycházet z parametrů a z nějaké kvantifikace. Podle obžalovaného (příjmení) nebylo možno nalézt žádnou logicko-matematickou vazbu v dané tabulce. Dále uvedl, že tento návrh byl zcela odkloněn od materiálů, které jako výsledek pracovní skupiny předávali MŠMT. Obžalovaný připustil, že v prvních okamžicích si ani nevšiml, že (příjmení) žádá vyšší dotace, než je celá alokace programu, či že ČOV má navrženou vyšší částku, než sám žádal.

280. Námitku obžalovaného (příjmení) proti navrhované částce v programu III pro ČUS řešila ještě dne 7. února 2017 obžalovaná (příjmení) se svědkem (jméno) (příjmení), členem PEVK. Obžalovaný (příjmení) dne 9. února 2017 diskutoval s ministryní (příjmení) návrh rozdělení financí v programu III; vadilo mu, že ČUS jako největší spolek, má dostat méně peněz než spolek nemající členskou základnu. Uvedl, že předmětem diskuse nebyla výše částky, ale princip rozdělení. Dodal, že byl ze strany ministryně i náměstkyně ubezpečen, že se to vyřeší, že je vše v běhu, a dodělává se i metodika.

281. Dne 8. února 2017 zasedala PEVK, Závěr k programu III byl učiněn takový, že podkladové materiály nebyly projednány. Jednání nebyla přítomna administrátorka programu (příjmení) (jméno) (příjmení). Obžalovaný (příjmení) informoval o situaci ČOV, který zajišťuje pro celé prostředí pojištění za cca 20 mil. Kč, smlouvy OSA, Intergram za 3 mil. Kč a sociální program za 12 mil. Kč, tedy souhrnně 35 mil. Kč, že tato částka v programu chybí. Členové komise s (anonymizováno) souhlasili a doporučili navýšit alokaci programu o 35 mil. Kč. Následně obžalovaný (příjmení) informuje administrátorku (příjmení), že dochází ke změně kritérií a přibude sloupek (nové kritérium E) a na tom budou pracovat. Upřesňuje, že tohle kritérium je OSA, Intergram, pojištění, sociální program (zřejmě kvůli ČOV), jak je uvedeno shora.

282. Nalézací soud se v této souvislosti podrobně zabýval výpovědí svědkyně (jméno) (příjmení). Poukazuje na to, že tato svědkyně uvedla, že jejím úkolem bylo rozdělit 180 mil. Kč v programu III, kdy se měla řídit metodickými pokyny, které jí předal někdy v lednu nadřízený (jméno) (jméno). Po ní jako po administrátorce bylo požadováno, aby rozdělení na rok 2017 bylo stanoveno dle bodového ohodnocení, které však v metodických pokynech nebylo. Připustila, že metodika jí vůbec neseseděla, přišla jí špatná, byla neustále měněna. Zaměstnanci byli neustále tlačeni do toho, aby udělali bodové hodnocení, nevěděla si s tím rady, a proto se snažila to nějak udělat, jako tzv. první návrh. Svědkyně doplnila, že si pomáhala sama, neboť nadřízený (jméno) ji nepomohl, krátce konzultovala s obžalovaným (příjmení), ale nebylo moc času. Využila i kamarádské rady svého dřívějšího kolegy JUDr. (příjmení), který ji radil, aby se odrazila od členské základny. Dělení programu III podle bodů, rozpětí a kritérií hodnotila jako špatné, ale s ohledem na nadcházející odchod do důchodu to více neřešila. Při nastavení hodnocení se držela toho, co bylo uvedeno v žádosti. Dle vzoru z předchozích let si vytvořila nějakou škálu, do které se to snažila napasovat. Součástí tabulky, která byla komisi předložena, byla i rozpracovaná podtabulka, kde se svědkyně snažila vytvořit bodové hodnocení. Svědkyně uvedla, že to byly v podstatě její poznámky. K samotnému návrhu dodala, že počítala s tím, že se to přepracuje, což je to běžná praxe, že komise se k tomu vyjadřuje a spousta věcí se dopracovává.

283. Soud dále odkazuje na vyjádření obžalovaných a dalších svědků k návrhu rozdělení alokace v programu III. V souhrnu je z jejich strany především návrhu vyčítáno, že nerespektuje kritéria stanovená Výzvou, dělí je do dalších sub-kritérií, současně, a to především ze strany obžalovaných, je poukazováno na libovolně stanovenou hodnotící škálu, která nemá podklad v žádných

dokumentech vydaných MŠMT, kterými se měli zaměstnanci při rozdělení programu řídit. Jsou namítány nepoměry v přidělení peněz jednotlivým žadatelům, pokud jde o jejich členské základny, majetek, servisní organizace. Z listinných důkazů je zřejmé, že ČOV byla navržena k přidělení částka dotace vyšší téměř o 1 mil. Kč, než jaká byla samotným žadatelem v podané žádosti uváděna, což je dle dotačních pravidel nepřípustné. ČOV tedy žádal 63,5 mil. Kč, administrátorkou navrženo 64,4 mil. Kč. Sama administrátorka se k úvahám ohledně rozdělení v kritériích vyjádřila tak, že byt' sám ČOV uvedl v žádosti, že má 0 členů, navrhla mu částku 15 mil. Kč v kritériu označeném A z toho důvodu, že ČOV zastřešuje, spolupracuje s organizacemi, takže má dle této svědkyně členy. Ke kritériu označenému jako B svědkyně (příjmení) uvedla, že z předchozí práce na programu IV věděla, že ČOS a ČUS mají majetek, tak částku nahodila, nevycházela z žádných konkrétních podkladů, ale úsudkem. Ke kritériu C se vyjádřila tak, že rozpad na subkritéria samozřejmě žadatelům znám nebyl, byla to její pomocná subkritéria. Ke shodným částkám pro ČUS a ČOV dospěla na základě žádosti, více si před soudem nepamatovala. Ke kritériu D, jež neslo v tabulce odlišný název oproti vyhlášené výzvě, a to, „národní a mezinárodní aktivity“ oproti, „národní a mezinárodní aktivity v rámci olympijského hnutí“, svědkyně vysvětlila, že toto nebyl záměr, mohlo ke změně dojít při práci s tabulkami z předchozích let, jimiž si vypomáhala.

284. Obžalovaný (příjmení) k tomuto uvedl, že v daném kritériu D byla administrátorkou pro ČOV navržena nejzásadnější část cca 40 mil. Kč, avšak tento subjekt žádné národní a mezinárodní aktivity finanční neměl. Národní a mezinárodní aktivity, tj. prostředky na reprezentaci, financoval ČOV z programu I, kde žádal o 75 mil. Kč na přípravu olympiády.

285. Nálezací soud k popsané situaci dodal, že návrhu svědkyně (příjmení) a její výpovědi vztahující se k úvahám nad rozdělením 180 mil. Kč, korespondují fakta, která byla v průběhu dokazování nejen opakovaně tvrzena obžalovanými, ale zjištěna i z objektivních důkazů. Návrh svědkyně (jméno) (příjmení) podle provedeného dokazování nebyl a ani neměl být nikterak závazným návrhem úředníka MŠMT na rozdělení finančních prostředků v rámci dotačního programu, jež by neměla expertní komise připomínkovat či měnit, ale toliko schválit.

286. Na druhé straně ale nepřijetí daného návrhu rozdělení finančních prostředků komisí nebylo nikterak výjimečné, toto bylo činěno, jak uvádí svědkyně (jméno) (příjmení) i opakovaně, i v dalších dotačních programech; o tom hovoří řada svědků, a uvádí to i, „Zpráva z mimořádného auditního šetření z programů VI a X“ ze dne 22. května 2017.

287. I když administrátoři měli při vyhotovování návrhů na rozdělení postupovat dle metodických pokynů, ty prokazatelně v této době nebyly finalizovány a schváleny.

288. Na podporu závěru, že obžalovaný (příjmení) svojí činností v rámci PEVK neprosazoval toliko zájmy spolku ČUS, ale měl zájem o spravedlivé nastavení dotačních prostředků i pro potřeby dalších žadatelů, uvádí, že tento obžalovaný se v rámci oprav programu III dotazoval i dalších žadatelů na jejich reálnou finanční potřebu, konkrétně zástupců ČOV.

289. Nálezací soud dále popisuje jednání PEVK dne 13. února 2017, kdy bylo na programu projednání návrhů rozdělení finančních prostředků v jednotlivých dotačních programech, konkrétně V a III. Administrátorka programu III představila výchozí údaje a rozdělení finančních prostředků dle Metodického pokynu programu III, alokace ve výši 180 mil. Kč. Členové komise se shodli, že alokace by se z důvodu mandatorních výdajů ČOV a z důvodu nedostačujícího financování územních pracovišť měla zvýšit. Pro se vyjádřilo všech sedm přítomných členů komise a pro ČUS byla navržena částka v tis. Kč 60 000,0, pro ČOV částka 50 000,0 a pro ČOS částka 46 200,0. Zaměstnanec MŠMT, svědek (jméno), na jednání komise nebyl, a členové komise návrh dotací počítali jen tzv. přes palec; po projednání vznikl návrh, na němž se jednomyslně shodli. Za situace, kdy neměli k dispozici výpočty, na něž by mohli navázat a každý z externích členů komise měl přesnou představu o tom, jak by měly být dotace rozděleny, se nejprve shodli na konečných částkách a, „ministerstvo“ v zastoupení (příjmení) si to, „muselo“ dopočítat. K námitce státního zástupce uplatněné v jeho odvolání se připomíná, že na tomto postupu – byt' neobvyklém – se

jednomyslně usnesla celá komise, do jejíž působnosti patřilo návrhy dotačních programů schvalovat. Pokud neměla k dispozici hodnověrné výpočty, zvolila uvedené – neobvyklé – řešení.

290. Významný je v této souvislosti závěr nalézacího soudu, že porovnáním návrhu administrátorky programu III a návrhu vzešlého z jednání PEVK dne 13. února 2017 lze zjistit, že jednání obžalovaných nesměřovalo k tomu, aby získal spolek ČUS neoprávněný prospěch ve výši nejméně 11.500.000, - Kč a zároveň aby tímto byla způsobena škoda České republice a rovněž ČOV a ČOS, když na jejich úkor byly finanční prostředky zneužity, jak tvrdí obžaloba. Jednak je podle soudu třeba zopakovat, že prokazatelně se jednalo o návrh vzešlý po jednání PEVK, jednak došlo k odstranění zjevných vad, jednak z porovnání hodnot v návrzích je zřejmé, že oproti návrhu administrátorky došlo na jednání expertní komise k navýšení finančních prostředků ve vztahu k dalším žadatelům.

291. S odkazem na výsledky dokazování soud uzavírá, že nelze přisvědčit obžalobě, že by obžalovaní (příjmení) a (příjmení) z popudu obžalovaného (příjmení) přesvědčili svědky (jméno) (jméno) a (jméno) (příjmení) o potřebě přepracování prvotního návrhu rozdělení programu III, a to v úmyslu jednat tak ve prospěch obžalovaného spolku ČUS. Z dokazování je zřejmé, že prvotní návrh svědkyně (příjmení). (příjmení) se skutečně vymykal správnému úsudku týkajícího se nastavení rozdělení dotačních prostředků. Návrh PEVK diskutovaný dne 13. února 2017 vyšel z jednomyslného hlasování všech přítomných členů komise, přičemž nadpoloviční většina byli zaměstnanci MŠMT. Pokud bylo státním zástupcem obžalovanému (příjmení) vytýkáno, že hlasoval, byť byl ve střetu zájmu z důvodu členství ve spolku ČUS, který byl žadatelem v daném programu, lze k tomuto uvést, že ve shodné situaci se nacházel i svědek (příjmení) ve vztahu k ČOV, jehož byl v dané době také členem.

292. Nalézací soud se rovněž vyjádřil k otázce tzv. metodik. Pro stručnost lze uvést, že v době, kdy probíhalo zmíněné dotační řízení, metodické pokyny nebyly zpracovány, nebyly odsouhlaseny a absurdně je dopracovávali samotní hodnotitelé.

293. Nad rámec toho, co je shora uvedeno, nalézací soud připomněl, že k metodickým pokynům a tabulkám s návrhem rozdělení finančních prostředků v programu III se vyjádřil zpracovatel odborného vyjádření, doc. Ing. (příjmení) (jméno), který dospěl k závěru, že metodický pokyn i doplněný metodický pokyn vymezují kritéria značně obecně, technicky vzato nejsou metodikou, jak dospět k rozdělení prostředků. V předložených tabulkách nebyl nalezen žádný korektní a smysluplný model závislosti, dle něhož mohly být vypočteny hodnoty ve sloupci (příjmení), nelze tedy odpovědět, zda byl výpočet totožný ve všech řádcích, tedy dle stejného vzorce. Rozdíly ve výpočtech v tabulkách se projevují jak v odlišném nastavení vah jednotlivých kritérií, tak v přidělených částkách. Nebylo nalezeno logické zdůvodnění tohoto rozdílu vzhledem ke zjištění, že kritéria a) - d) jsou v metodickém pokynu vymezena shodně.

294. [příjmení] roli v celém dotačním řízení hrála nepřipravenost MŠMT dotační řízení na odborné úrovni a ve stanoveném harmonogramu zvládnout. Sekce sportu byla po odborné stránce obecně velmi špatně hodnocena, nehledě na její personální poddimenzovanost. Na tom se shodli jak tehdejší ministryně (příjmení) (která na to reagovala rovněž dopisem adresovaným státnímu tajemníkovi dne 14. června 2016 obsahujícím konkrétní požadavky na nápravu), tak i obžalovaná (příjmení). Absurdní za takové situace bylo výrazné navýšení počtu dotačních programů a okruhu potencionálních žadatelů o takové dotace, ačkoliv pro to nebyly předpoklady. Jednotlivým dotačním programům chyběly metodické pokyny a ty, které byly zpracovány, znalec hodnotil jako absolutně nevyhovující.

295. Je třeba uzavřít, že na počátku celé vzniklé situace a jednání obžalovaných k napravení nesprávně tvrzeným návrhům na rozdělení dotací v programu III, stál návrh na rozdělení dotací v tomto programu, zpracovaný administrátorkou (jméno) (příjmení). Odborníkům z oblasti sportu bylo od počátku jasné, že se jedná o návrh zcela nesmyslný, který nerespektuje ani základní hlediska, která se při posuzování dotačních žádostí měla respektovat. Samotná administrátorka to nijak

nepopírá, uvádí, že zadání nerozuměla, bylo to pro ni nové, a svoji bezradnost vyřešila tak že do návrhu rozdělení dotací, „něco“ napsala s předpokladem, že PEVK to po ní vše opraví. Jiné ambice neměla s odkazem na to, že vzápětí měla odejít starobního důchodu. Zmíněné chování je nepochybně zarážející a ze strany administrátorky (a i jejího bezprostředního nadřízeného) představuje totální rezignaci na plnění povinností vyplývajících z jejího pracovního zařazení; její předpoklad, že návrh neopraví, ale zcela přepracuje PEVK, sice mohl být z její strany odůvodněný, protože k úpravám návrhů rozdělení dotací v jednotlivých programech komise již v minulosti přistoupila; administrátorka ale samozřejmě nevěděla, že v té době již probíhá sledování a odposlech některých osob, které se na dotačním řízení podílely a v chování těch, kteří usilovali o nápravu zřejmých chyb v návrhu rozdělení dotací i v programu III byly vyvozovány motivy s trestněprávními dopady.

296. Zprošťující výrok nalézacího soudu zahrnuje i jednání obžalovaného (příjmení), spočívající v poskytnutí bydlení obžalované (příjmení) v pronajatém bytě a poskytnutí voucheru na zájezd dle dohody s cestovní kanceláří do částky 200 000 Kč.

297. Městský soud v Praze podle pokynu Vrchního soudu v Praze se uvedenými skutky blíže zabýval. Zejména blíže doplnil dokazování týkající se otázky možnosti obžalované (příjmení) hradit nájemné a služby s tím spojené obžalovanému (příjmení). Z potvrzení založeném do spisu obžalovanou (příjmení) vyplývá, že její manžel měl v uvedené době natolik vysoké příjmy, že dokázal své manželce pro uvedené účely hradit nájemné a služby s tím spojené bytu, který původně pronajal obžalovaný (příjmení) údajně pro svého syna. Obžalovaný (příjmení) smlouvu o nájmu uvedeného bytu uzavřel již v září roku 2016, tedy předtím, než navázal bližší vztah s obžalovanou (příjmení) a lze připustit, že za situace, kdy její nadřízená, svědkyně (příjmení), ji vypověděla ze společného bydlení tzv. ze dne na den, tato obžalovaná akceptovala nabídku obžalovaného (příjmení) na dočasné bydlení v jím pronajatém bytě, ať již pohnutky tohoto obžalovaného byly jakékoliv. Není rovněž předmětem dokazování, proč manžel obžalované (příjmení) za dané situace akceptoval, že nájemné bude hradit on. Námitka obou obžalovaných, že takto získané nájemné v hotovosti pravidelně předávala každý měsíc obžalovaná (příjmení) obžalovanému (příjmení), sice vyvolává vážné pochybnosti, avšak nepostačuje k závěru, že celé poskytnutí pronájmu bytu nepředstavovalo pozornost obžalovaného (příjmení) v rámci blízkého vztahu mezi oběma obžalovanými, ale jednalo se o úplatek, od kterého si obžalovaný (příjmení) slíboval ochotou obžalované (příjmení) na akceptování jeho požadavků na rozhodnutí o dotacích v rámci nacházejících vyhlášení podpor z dotací, ať již v rámci investičního nebo neinvestičního řízení. Složitější bylo hodnocení jednání, spočívajícího v poskytnutí poukazu na cestovní zájezd od společnosti A od v částce 200.000 Kč, který obžalovaný (příjmení) bez předchozí dohody, nebo náznaku, že by takový přístup obžalovaná (příjmení) uvítala nebo očekávala, poskytl této obžalované. Obžalovaný uvedl, že motivem jeho chování bylo to, že z jednání obžalované (příjmení) vyrozuměl, že ta na podobné dovolené delší dobu nebyla i zkušenost, že podle jejích slov pro ni dovolená na takové úrovni nebyla ničím mimořádným. Z tohoto důvodu s ní při příležitosti předání poukazu jeho úhradu neřešil. Je pravdou, jak uvádí ve svém odvolání státní zástupce, že pojem výhody v této souvislosti splňuje již skutečnost, že po předložení uvedeného poukazu bylo s obžalovanou zacházeno jako s tzv. VIP zákaznící, které byla cestovní kancelář ochotna vyhovět i ve výjimečných požadavcích a především v tom, že předložení poukazu byla cena požadované dovolené zatím uhrazena a její úhrada byla odložena do doby splatnosti zmíněného poukazu s tím, že okruh osob, které jej uhradí, byl do určité míry otevřený. Pokud tak neučiní ani FAČR jako formální objednatel, který měl pohledávky vyrovnat v listopadu každého roku, učiní tak obžalovaný (příjmení) a nestane-li se tak, poukaz uhradí obžalovaná (příjmení); důvody, proč tak učinila během výkonu své vazby, patrně může objasnit pouze ona. Proti závěru, že v daném případě se tedy jednalo o úplatek, který nevyžadovala ani neočekávala, ale přijala obžalovaná (příjmení), stojí námitka, že ze strany obžalovaného (příjmení) se jednalo o projev jeho milostné náklonnosti k této obžalované. Jakkoliv je jeho jednání, pokud bychom je vnímali jako

dar související s milostným poměrem mezi ním a obžalovanou (příjmení), diskutabilní a nikoliv zcela nepochybnitelné, nelze bez rozumných pochybností dospět k závěru, že ze strany obžalovaného (příjmení) se jednalo nikoliv i neočekávaný projev milostné náklonnosti, kterým se hodlal zajistit si citovou náklonnost obžalované (příjmení), ale o snahu takto si získat její náklonnost často nezákonně a v souladu s přáním tohoto obžalovaného rozhodovat o návrhu na rozdělení dotací. Přes vážné pochybnosti o důvodem jednání obžalované (příjmení) a akceptováním jeho aktivity ze strany obžalované (příjmení) soud podle zásady in dubio pro reo akceptoval závěr, ke kterému dospěl nalézací soud.

298. Na základě shora uvedeného vrchní soud neshledal ve skutkových zjištěních a právních závěrech nalézacího soudu, popsaných pod body B 1. a B 2. pochybení, pro která by tyto závěry nemohly obstát. Městský soud v Praze měl v tomto případě k dispozici řadu důkazů, které náležitě vyhodnotil; jeho závěry jsou logické a korespondují výsledkům dokazování, aniž by mezi provedenými důkazy byly rozpory, které by tyto závěry důvodně zpochybňovaly. Námitky státního zástupce popsané v jeho odvolání, jimiž se domáhá zrušení výroků ve zprošťující části napadeného rozsudku s odůvodněním, že soud nepřihlížel k řadě důkazů, které závěr o zproštění obžalovaných zásadně zpochybňují, neshledal vrchní soud důvodnými, a i s přihlédnutím k vyhodnocení nedůvodnosti odvolání státního zástupce proti odsuzujícímu výroku popsanému v bodě A. napadeného rozsudku, proto výrokem ad II. tohoto usnesení rozhodl, že odvolání státního zástupce se podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítá.

299. V právní moci je tak i výrok, jímž podle § 229 odst. 3 trestního řádu byl poškozený – Česká republika, zastoupená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy – odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V případě zproštění obžalovaných jiný výrok o uplatněném nároku poškozeného nepřichází v úvahu.

300. Důvody, pro které vrchní soud zrušil k odvolání obžalovaných (příjmení) a (příjmení), spočívající v tom, že skutková zjištění týkající se této části rozsudku, jsou dílem nejasná nebo neúplná a vznikají tak pochybnosti o správnosti učiněných skutkových zjištění, přičemž k objasnění věci je třeba některé důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně, vedly k tomu, že výroky uvedené v části A. napadeného rozsudku byly zrušeny a v rozsahu zrušení byla věc vrácena Městskému soudu v Praze k novému rozhodnutí. V dalším řízení bude nutné, aby nalézací soud především doplnil dokazování o důkazy, které jsou ve spisu k dispozici a které dosud neprovedl a blíže se zabýval otázkami, které nevyplývají z toho, jak případně soud hodnotil shromážděné důkazy, ale z toho, že v těchto případech se existencí případných důkazů vůbec nezabýval a jednotlivé dílčí kroky překlenoval úvahami o možném vývoji skutkového děje. Jedná se o mezery v dokazování, zda:

-) to byl obžalovaný (příjmení), který vyvolal preferování některých dotačních žádostí tím, že obžalované (příjmení) předložil svůj blíže neurčený seznam preferovaných žádostí, jak se uvádí ve skutkové větě odsuzující části napadeného rozsudku; o takovém seznamu, tím spíše jeho obsahu se v odůvodnění rozsudku nehovoří, naopak se uvádí výčet osob, které se na obžalovanou (příjmení) měly se svými požadavky obracet,

-) lze postupem uváděným v odvolání obžalované (příjmení) zjistit obsah vymazaných záznamů o komunikaci mezi touto obžalovanou a svědkyní (příjmení) a podle výsledku se zabývat jejím [anonymizováno], zejména o žádostech předávaných touto svědkyní obžalované a případnými pokyny, které s nimi tato svědkyně spojovala; je velmi nepravděpodobné, že by po celou dobu, po kterou byl prováděn odposlech telefonu obžalované (příjmení) ani jednou nehovořila s ministryní (příjmení) nebo mezi nimi neproběhla jiná komunikace,

-) obžalovaná (příjmení) byla tou, kdo vybíral členy expertní komise k hodnocení dotačních žádostí, jak se uvádí v právní větě odsuzující části napadeného rozsudku ačkoliv je zřejmé, že ona to nebyla,

a pokud snad vybírala kandidáty na jmenování do této komise, jakými postupy, a pokud to bylo nikoliv osobně, ale zprostředkovaně, komu a jak předávala své požadavky na sjednání dohod o loajalitě navržených kandidátů a co bylo obsahem rozhovorů s nimi za situace, kdy byla ve své kanceláři nepřetržitě odposlouchávána, a všichni členové komise popřeli, že by se na ně s podobnými požadavky obžalovaná obracela,

-) zmíněných 18. dotačních žádostí bylo obžalovanými (příjmení) a (příjmení) zmanipulováno i za situace, kdy oba obžalovaní v rámci svých hovorů neuvažují o změně navrženého hodnocení a jak vývoj hodnocení podle zajištěných dokumentů probíhal v čase (po provedení věcného hodnocení, v době do jednání expertní komise, po projednání touto komisí a v případech těch žádostí, o nichž se hovoří výrokem o vině, i po jednání komise; pokud k odlišnému hodnocení došlo na základě jejich kolektivní diskuse, kdo změny navrhoval a s jakým odůvodněním,

-) hodnocení znalce, prof. (příjmení), jehož výsledkem je závěr, že hodnocení všech tzv. preferovaných žádostí dosahuje více jak 49 bodů a bylo provedeno v souladu s tehdy platným zadáním, resp. že hodnocení uvedených žádostí bylo naopak podhodnocené, a z tohoto pohledu určit, v kterých případech obžalovaní usilovali o nesprávné a nedůvodné hodnocení určitých žádostí a jaká je s tím související míra závažnosti a škodlivosti jejich jednání,

-) pokud obžalovaní (příjmení) a (příjmení) měli záměrně některé žádosti v hodnocení a s tím související možností získat dotaci zvýhodnit, na úkor, jakých jiných žádostí tak učinili a v jakém rozsahu tedy mohli způsobit škodu, resp. jinému obstarat nedůvodný prospěch,

-) jakými cestami měli obžalovaní (příjmení) a (příjmení) případně předávat své požadavky na změny hodnocení expertní komisí a kdo je v této komisí prosazoval a s jakým odůvodněním.

331. Jak již bylo shora uvedeno, pokud se některou ze shora uvedených okolností zejména s časovým odstupem od doby, kdy trestná činnost měla být spáchána, nepodaří prokázat, nelze ji obžalovaným klást za vinu; naopak, prokázané skutečnosti je třeba náležitě zdůvodnit odkazem na provedené důkazy a vzájemné souvislosti mezi nimi.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

V části, v níž tímto napadený rozsudek nabývá právní moci, proti němu lze podat dovolání. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení opisu písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaných, obžalovaní pak pro nesprávnost výroku, který se jich bezprostředně dotýká.

Obžalovaní mohou dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Důvody, pro které lze dovolání podat, jsou uvedeny v § 265b trestního řádu, nutný obsah dovolání je uveden v § 265f trestního řádu.

Praha 6. června 2024

JUDr. Vladimír Král senátu
předseda senátu